www.burmeseclassic.com

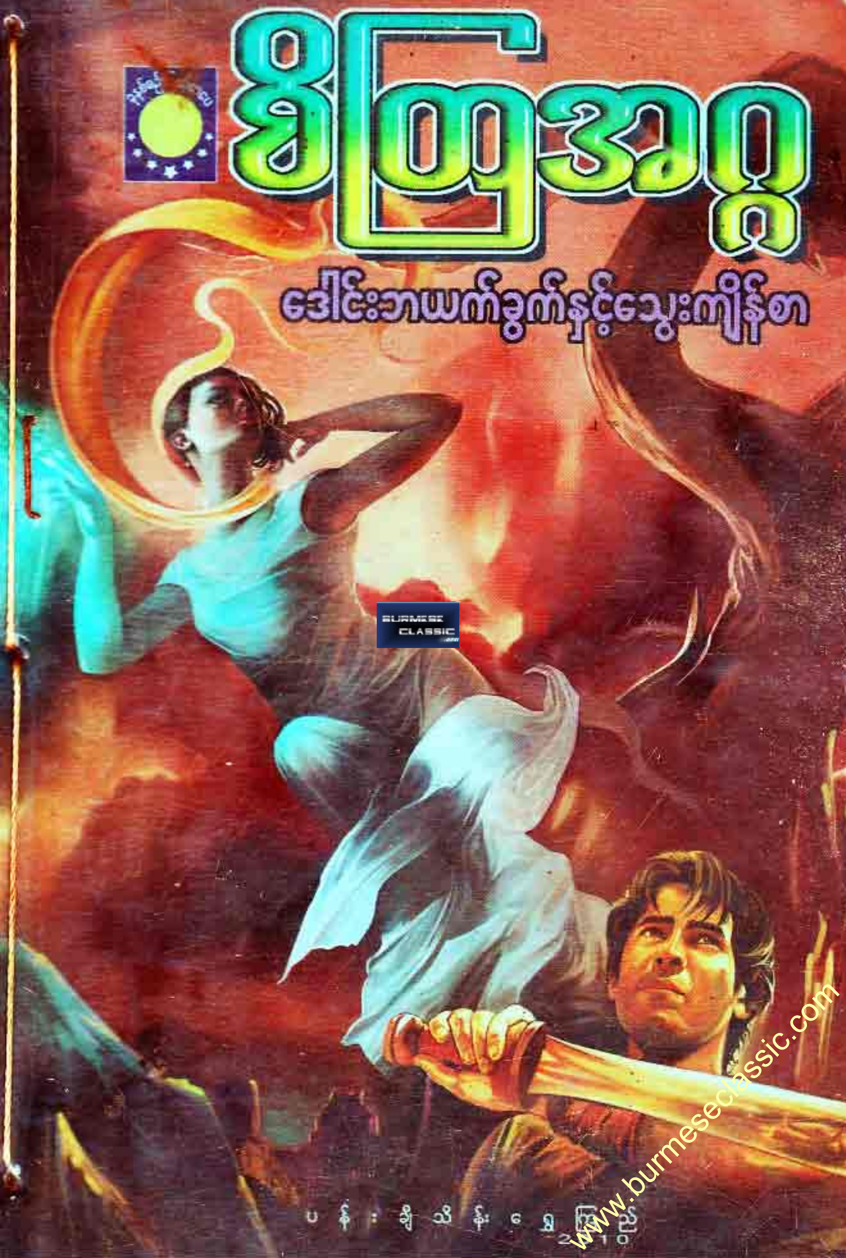

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါင်းဘာယက်ခွက်နှင့် သွေးကျိန်စာ

တွင် ပါဝင်သောအခန်းများ

၁။ ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှ လူသတ်မှု
၂။ နောက်တစ်ယောက် ထပ်သေပြန်ပြီ
၃။ ဆွေမျိုးစပ်ပြီးရောက်လာသူ
၄။ ချည်မန်းကွင်းနှစ်ချောင်း
၅။ ထူးဆန်းသောမျက်လှည့်ပွဲ
၆။ အယောင်ဆောင်ဘဝ ကွာလို့ကျ
၇။ ဒေါင်းဘာယက်ခွက်၏ဖာတ်လမ်းအစ
၈။ မပြန်လမ်းသို့ရှေ့ရှုနေကြသူများ
၉။ ကျားဆွဲခံရတဲ့ သာလှ
၁၀။ သူယောင်မယ်လေးများ ရောက်လာခြင်း
၁၁။ မောင်လူမြှား၏ ဘဝသံသရာ
၁၂။ လက်ဝှေ့ကျော်မိုးပျံ
၁၃။ ဒေါင်းဘာယက်၏ လျှို့ဝှက်ချက်
၁၄။ အဝါရောင်ပိုးပဝါ
၁၅။ ကံကောင်းပေလို့

BURMESE CLASSIC

ဘရွတ်ကလင်းလမ်းမှ လူသတ်မှု

နံနက်ခင်း နေခြည်နုနုကလေးက တလောကလုံးကို အုပ်မိုးဖြန့်ကျက်ရန် တာစူလျက်ရှိသည်။ ထို့နေရောင်အောက်တွင် တစ်ညတာလုံး အိပ်စက်အနားယူခဲ့ကြသောလူအများသည် ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကို တုတ်နှင့်ဆွလိုက်သကဲ့သို့ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကြသည်။

ဈေးသည်ဈေးဝယ်များ၊ လမ်းလျှောက်သူများ၊ လက်ဖက်ရည်သောက်သူ၊ မုန့်ဟင်းခါးစားသူ၊ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန်သွားသူ စသည်ဖြင့် တစ်နေ့တာကို အစပျိုးလျက်ရှိသည်။

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲနေသူများမှာလည်း နံနက်စောဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေသူကဝေ၊ ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်သူကပြုတ်နှင့် နိစ္စဓူဝပြုမြဲကိစ္စကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ထိုသို့ အိမ်ထဲနေသူကလည်း အိမ်ထဲနေသူအလျောက်၊ အပြင်ထွက်သူကလည်း အပြင်ထွက်သည့်အလျောက် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် လှုပ်ရှားနေကြသည်ပင်။

ထိုအချိန်တွင် လူစည်ကားရာ ဈေးပတ်ဝန်းကျင်၌ လက်ပွေ့သတင်းစာရောင်းသူတစ်ဦးက သတင်းတစ်ပုဒ်ကို အော်ဟစ်ရင်း လမ်းတစ်လျှောက်သတင်းစာရောင်းလိုက်ရောင်းနေလေသည်။

"မနေ့ညက ဘရွတ်ကင်းလမ်း (ယခု ဗိုလ်ကလေးဈေးလမ်း) မှာ လူသတ်မှုကြီးဖြစ်ပွားခဲ့တယ်ဗျို့၊ သွေးတစ်စက်မှမထွက်ဘဲ အသတ်ခံရတဲ့အမှု ကြီးမို့ အလွန်ထူးဆန်းပြီးပုလိပ်အဖွဲ့က အမိအရဖမ်းနိုင်ဖို့ အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်နေပြီတဲ့ဗျို့၊ သိချင်ဝယ်ဖတ် မိုးကြိုးသတင်းစာတွေ တစ်စောင်မှတစ်မတ်ထဲ"

သတင်းတစ်ပုဒ်ကို သတင်းဦး၊ သတင်းထူးဖြစ်ရလေ

အောင် အာဝဇ္ဇန်းရွှင်ရွှင်ဖြင့် ဗျို့ဟစ်ကာ အော်ရောင်းနေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မင်္ဂလာနံနက်ခင်းတွင် မင်္ဂလာယူကာ သွားလာစားသောက်နေကြသောလူများမှာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အမင်္ဂလာသတင်းကြောင့် နှာခေါင်းရှုံ့သွားကြပြီး မျက်နှာများ မကြည်မလင်ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

"သွားပါပြီကွာ၊ မင်္ဂလာနိမိတ်နဲ့ ဒီကနေ့ ကျောက်အရောင်းအဝယ်လုပ်ရမယ့် ငါ့ကိစ္စ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါတော့မလားမသိပါဘူးကွာ တောက်"

စပတ်လမ်း (ယခု ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း) ထိပ်တွင်ဖွင့်ထားသော တရုတ်လူမျိုး ကိုကျင်ဆွေ၏ မင်္ဂလာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နေသော အသားဖြူဖြူခပ်ဝိန်ဝိန်နှင့်လူကပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါ့၊ ငါလည်း ဒီနေ့ ( ) ရုံးမှာ အင်တာဗျူးဖြေဖို့ ဆူးလေဘုရားတက်ပြီးမင်္ဂလာယူခဲ့တာ၊ ခုတော့ ခဲလေသမျှသဲရေကျပဲဖြစ်မလား မပြောတတ်တော့ပါဘူးကွာ"

တစ်ဖန် တစ်ဝိုင်းထဲတွင် အတူထိုင်လျက်ရှိသော ညိုတိုတိုပုပုကွကွနှင့်လူငယ်ကပါ ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

"မဆိုင်ပါဘူးကွာ၊ ကိုယ်ဖန်တီးလို့ဖြစ်တဲ့ အမင်္ဂလာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ နံနက်စောစောစီးစီးကြားရလို့ အနိဋ္ဌာရုံနိမိတ်လို့ ယူဆလို့လဲ ဘယ်ရပါ့မလဲ၊ သူ့သဘောသူဆောင်ပြီး ဖြစ်ချိန်တန် လို့ဖြစ်လာတာကို နိမိတ်ကောက်မယ်ဆိုရင် စန္ဒာလတို့ သုံဘ ရာဇာတို့ဟာ သူတို့တစ်သက်မှာ မင်္ဂလာရက်ဆိုတာ ရှိတောင် ရှိပါ့မလား၊ သုဘရာဇာဆိုတာ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း မသာချဖို့ အခေါင်းရောင်းမှ ငွေဝင်တာ၊ ငွေဝင်မှ သူတို့အတွက် မင်္ဂလာ ဖြစ်တာ၊ ဟော ပြီးတော့ သချိုင်းက စဏ္ဍာလတွေ သူတို့လည်း လူသေတွေ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း လာမြှုပ်မှ ကျင်းတူးရတာ၊ ကျင်းတူးမှ ငွေရှင်တာ၊ လူသေအတွက် ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ စားမြိတ်စာထုပ်၊ ကူးတို့ခ၊ ဆေးလိပ်နဲ့ကွမ်း အဲဒါတွေတောင် အပိုဆာဒါးရလိုက်သေး၊ ဒါ့အပြင် ကံကောင်းရင် လူသေကို လွှမ်းပေးလိုက်တဲ့ အင်္ကျီလုံချည်အသစ်တွေပါရတော့ အဝတ် အစားဖိုးမကုန်ဘဲ သက်သာရောမဟုတ်လား၊ အေး သူတို့က တော့ မင်းတို့ငါတို့ နဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ၊ မိုးလင်းတာနဲ့ အသုဘ သတင်းမျှော်နေကြတာ၊ ကဲ ငါပြောတာ လွန်သွားသလား၊ ဗျို့ သတင်းစာ ကျုပ်ကို တစ်စောင်လောက်ရောင်းပါဗျို့"

ဘေးချင်းကပ်ဝိုင်းမှ လူကြီးတစ်ယောက်က လူငယ် နှစ်ယောက်၏ပြောသံကိုကြားရသဖြင့် သူ့အမြင်သူ့အတွေးကို ဖွင့်ဟလိုက်ပြီးနောက် လက်ပွေ့သတင်းစာရောင်းသူကို လှမ်းခေါ် လိုက်သည်။ လူကြီးက သူ့ရှပ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ မတ်စေ့တစ်စေ့ကို ထုတ်ယူပြီး သတင်းစာဖိုးကျသင့်ငွေကို ပေးလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ဒူးနှစ်လုံးပေါ်တွင် တစ်တောင်နှစ်ဖက်တင်၍ မိုးကြိုးသတင်းစာကြီးကို ဟန်ကျပန်ကျ ဖတ်နေလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှ လူသတ်မှုကြီး

ယမန်နေ့ည (၁၀) နာရီခန့်အချိန်တွင် ပတ္တရောင် ကင်းလှည့်လာသော ဗိုလ်တထောင်ဂါတ်မှ ဆားပုလင်းတင်ငွေ နှင့်ရဲသားသိန်းလှတို့သည် ဘရွတ်ကင်းလမ်း၊ အောက်ဘလောက် ကုန်သည်လမ်းနှင့်ကမ်းနားလမ်းကြား၊ ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် မှောက်ခုံလဲကျနေသော လူတစ်ဦးအားတွေ့ရှိသဖြင့် အနီးကပ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ည်သည့်အကြောင်းကြောင့် သေဆုံးရသည်ကို အသေးစိပ် စစ်ဆေးခဲ့ရာတွင် သွေးရိုးသားရိုးသေဆုံးခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်စုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်က သတ်ဖြတ်လုပ်ကြံသွား သည့်လက္ခဏာများကို တွေ့ရှိရသည်။ ပုလိပ်သားနှစ်ယောက်မှာ သေဆုံးသူ၏ လည်ပင်းတွင် ညှစ်သတ်ထားသည့်အရာများကို တွေ့ရသော်လည်း လက်ချောင်းရာများမဟုတ်သကဲ့သို့ ကြိုးရာများလည်း မဟုတ်သည်ကို ထူးဆန်းစွာတွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။

ထိုအသတ်ခံရသူမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အမြန်ဆုံးဖော်ထုတ်၍ လူသတ်တရားခံအား ဖမ်းဆီးအပြစ်ပေးနိုင်ရေးအတွက် အပူတပြင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေကြောင်း ကြားသိရပေသည်။

ထိုလူကြီးက သတင်းစာကို ကျယ်လောင်စွာအော်ဖတ်နေသဖြင့် အနီးအနားရှိ လက်ဖက်ရည်သောက်နေသူများသာမက လမ်းသွားလမ်းလာများပါ ရပ်တန့်၍ စိတ်ဝင်စားစွာနားထောင်နေကြလေတော့သည်။

''လည်ပင်းညှစ်သတ်ခံရတာဆိုတော့ မျက်လုံးကြီးပြူးနေမှာပေါ့နော်''

''အေး၊ လျှာလည်း ထွက်နေမှာပဲ''

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဖြင့် ထိုလူသတ်မှုကြီးအကြောင်း

ကို စိတ်ဝင်စားစွာပြောဆိုနေရာမှ တစ်ရပ်ကွက်လုံးသို့ သတင်းပျံ့နှံ့သွားလေတော့သည်။ ထို့အတူ ဗိုလ်တထောင်ရဲဌာနအတွင်း၌လည်း ဌာနအုပ်က အမှုလိုက်၊ လူဆိုးထိန်း ရိုးရိုးပုလိပ်သားကလေးပါမကျန် ခေါ်ယူတွေ့ဆုံ၍ သူ့စားပွဲရှေ့ တွင်ထိုင်စေကာ ဘရွတ်ကင်းလူသတ်မှု ပေါ်ပေါက်စေရေးအတွက် စုရုံးဆွေးနွေး အစည်းအဝေးလုပ်လျက်ရှိလေသည်။

''အစီရင်ခံချက်အရ လူသတ်တရားခံဟာ အင်မတန်မှ ပိရိပါးနပ်ပြီး သဲလွန်စဆိုလို့ ခြေရာလက်ဗွေရာ နောက်ဆုံး ရှန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ပြီး အနီးအနားမှာ ပွတ်တိုက်ပွန်းပဲ့ထားတဲ့ အရာတွေတောင်မှ မတွေ့ခဲ့ရဘူးလို့ဆိုတယ်၊ အလောင်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ သဲလွန်စရနိုင်ဖို့ ရှာဖွေတဲ့အခါမှာ အင်္ကျီအိတ်ထဲက သစ်ခွဲနေတဲ့ဆင်ရုပ်ပုံပါတဲ့အပြာရောင်တစ်ဆယ်ကျပ်ဆယ်ရွက်နွားလှည်းပုံပါတဲ့အစိမ်းရောင် ရာတန်က တစ်ချပ်၊ ပတ်ကားတွမ်တီဝမ်းဖောင်တိန်ကတစ်ချောင်းနဲ့စာရွက်အပိုင်းလေးတစ်ပိုင်းကို တွေ့ခဲ့ရတယ်တဲ့၊ စာကို လက်ရေးနဲ့မရေးဘဲ လက်နှိပ်စက်နဲ့ ရိုက်ထားတယ်၊ စာထဲမှာ ကိုလှဖေ၊ ခင်ဗျား နှစ်သက်တဲ့ပစ္စည်း ရပြီ၊ ညကိုးနာရီခွဲတိတိမှာဘရွတ်ကင်းလမ်းထိပ်ကို တစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်းလာခဲ့ပါလို့ရေးထားတယ်၊ အလောင်းကို ဆေးစစ်ချက်ယူဖို့ ဆေးရုံပို့ပြီး အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာကို တစ်ညလုံးအစောင့်ချထားလိုက်တယ်၊ မိုးလင်းတာနဲ့ကျုပ်တို့ရောက်သွားပြီးစစ်ဆေးတော့ လမ်းမပေါ်က အဝါရောင်ပိုးချည်မျှင်ကလေးတစ်ချောင်း ထပ်ရခဲ့တယ်၊ ဒီသဲလွန်စကလွဲရင် တခြားမရှိလေတော့ အမှုနဲ့ပတ်သက်မယ့်ကွင်းဆက်တွေကို အားလုံးကြိုးစားရှာဖွေသတင်းပို့အစီရင်ခံကြရမယ်၊ အထက်က ဆူပူကြိမ်းမောင်း အတင်းအကြပ်ဖိအားမပေးခင်မှာ တရားခံကိုအမြန်ဆုံးဖမ်းနိုင်ရမယ်၊ ဒီအမှုကို အဓိကထားပြီး ကိုင်တွယ်ရမယ်၊ ကဲ အားလုံး သွားနိုင်ပြီ''

ဌာနာအုပ်က လူစုခွဲလိုက်သဖြင့် ဂါတ်စာရေး၊ လူဆိုးထိန်း၊ ပုလိပ်သားစသည့်အမှုထမ်းများမှာ မိမိတို့၏စားပွဲခုံများရှိရာသို့သွား၍ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ ဆားပုလင်းတင်ငွေလည်း ဂါတ်စာရေးသိမ်းဆောင်၏စားပွဲပေါ်တွင် လက်ထောက်ကာ မတ်တတ်ရပ်ရင်း

''အေးဗျာ၊ တော်တော်လေး အေးနေခဲ့တဲ့လူသတ်မှုတွေခုတော့ စလုံးရေးစ တစ်စခန်းထလာပြန်ပြီပေါ့''

ဟု ပြောလိုက်သည်။

''အမှုကြီးစာရင်းဝင်ဆိုတော့ ဒီအမှုမပေါ်သေးသရွေ့ကျုပ်တို့ ခေါင်းကျိန်းကြရဦးမှာပေါ့ဗျာ''

ဂါတ်စာရေးကြီးကလည်း စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် တုန့်ပြန်ပြောဆိုလိုက်ပြန်ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ထပ်တစ်ယောက် သေပြန်ပြီ

တစ်နေ့သ၌ ည (၁၀) နာရီခန့်အချိန်၊ ဖယ်ရာလမ်း (Fpbyre Street) တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော သရီးဖရင့် (Three Friend) ကုမ္ပဏီကြီး၏ အပေါ်ထပ်ဝယ် လူသုံးယောက်တို့မှာ စားပွဲတစ်လုံးကို ဝိုင်းထိုင်ကြရင်း အစည်းအဝေးပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်လျက်ရှိကြလေသည်။ ထိုလူသုံးဦးအနက်မှ အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန်ပါးပါးမျက်နှာသုံးထောင့်ချွန်နှင့်အသက် (၃၀)ကျော် ခန့်ရှိသော ကိုဘမိုးဆိုသူက စတင်၍ ဤသို့ပြောလိုက်သည်။

"ဒီကနေ့ ဆွေးနွေးကြမယ့်ကိစ္စကြီးအတော့်ကို အရေး ကြီးတယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရတာပဲ၊

ခု နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးခဲ့တဲ့ သုံးလေး ရက်လောက်က ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှာ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ကိုလှ ဖေဆိုတဲ့လူ့အကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာမှာ ဖတ်ပြီးရော ပေါ့''

''အင်း၊ ဖတ်လိုက်ရပါတယ်''

လူသုံးဦးအနက်မှ ချည်သားရှပ်လက်တိုကော်လာကတုံး နှင့်ပလေကပ်လုံချည်အဖြူအနက် ကွက်စိပ်လုံချည် ဝတ်ဆင် ထားသည့် ကိုသော်တာဆိုသူက ပြန်၍ဖြေလိုက် သည်။

''တကယ်တော့ ကိုလှဖေဟာ ကုန်သည်တစ်ဦးဗျ၊ မြန်မာနိုင်ငံနဲ့အိန္ဒိယနိုင်ငံကို ပဲအမျိုးမျိုး၊ မန်ကျည်းသီးစတဲ့ကုန် တွေ တင်ပို့ရောင်းချပြီး အိန္ဒိယက ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်နဲ့ ဘယဆေးမျိုးစုံကို ပြန်သွင်းတဲ့ ကုန်သည်ကြီးလည်းဖြစ်တယ်၊ အင်ဂလိုအင်ဒီးယန်းပေါ့ဗျာ''

ထိုအခါ လူသုံးဦးအနက် နောက်ထပ်တစ်ဦးဖြစ်သော ကိုချစ်ဖွယ်ဆိုသူမှာ မိုးကုတ်သားဖြစ်ပြီး လူချမ်းသာ တစ်ဦးဖြစ် သော်လည်း အင်္ဂလိပ်စကားကို ထမင်းစားရေသောက်မျှပင် မတတ်ကျွမ်းသောကြောင့်

''အင်ဂလိုအင်ဒီးယန်းဆိုတာ ဘာလဲဗျ၊ ကျုပ်

နားမလည်ဘူး၊ နားလည်တဲ့စကားသုံးပြီး ရှင်းအောင် ပြောကြ စမ်းပါဗျာ''

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

''သြော်၊ ဟုတ်ပါရဲ့ မေ့သွားလို့ပါဗျာ၊ ဆောရီး ဆောရီး အင်္ဂလိုအင်ဒီးယန်းဆိုတာက အင်္ဂလိပ်လူမျိုးနဲ့အိန္ဒိယလူမျိုးအိမ် ထောင်ပြုကြပြီး မွေးလာတဲ့ကပြားခလေးကို ပြောတာဗျ''

ဘမိုးဆိုသူက ရှင်းပြလိုက်ပြန်သည်။

''ဒါနဲ့ ခုတင်က စကားကို လိုရင်းရောက်အောင် ဆက် ပါဦးဗျာ''

ကိုသော်တာဆိုသူက ပြောလိုက်ပြန်သဖြင့်

''အဲဒီကိုလှဖေဟာ သိမ်ကြီးဈေးအိုးရုံကြီးထဲမှာလဲ ဆိုင် ကြီးကို ဟီးနေအောင် ဖွင့်ထားတာဗျ၊ ငွေအသုံးအစွဲကျစ်လျစ် သလောက် စုဆောင်းမိလေတော့ ချမ်းသာလိုက်တာလဲ ကျိုကို ဘက်ပါပဲဗျာ''

''ဒါဆို လူသတ်သမားက ငွေကြေးရလိုမှုနဲ့ ကိုလှဖေကို ပြန်ပေးဆွဲ ပြီးတော့သူ့ဇနီးဆီကို ငွေနဲ့လာရွေးဖို့ အချိန်းအချက် လုပ်ဖို့ ကြံတာများလား၊ သူ့ကို ဆွဲခေါ်လာခိုက်မှာ ကိုလှဖေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ငွေပေးရမှာ နှမြောတော့ ကလန်ကဆန်လုပ်ရင်း သတ်တဲ့ ဖြတ်တဲ့အခြေအနေအထိ ဆိုက်သွားတာများလားဗျာ''

ကိုချစ်ဖွယ်က သူ့ထင်မြင်ချက်ကို စုံထောက်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ တွေးတောဆင်ခြင်၍ပြောလိုက်သည်။

''မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ၊ ကိုလှဖေဟာ မိန်းမ မရှိတဲ့တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးလေ၊ ပြီးတော့ ရဲအဖွဲ့က ကိုလှဖေနေတဲ့ ဒါလဟိုဖိလမ်း (မဟာဗန္ဓုလလမ်း) မှာရှိတဲ့တိုက်ကို ဝင်ရောက် ရှာဖွေစစ်ဆေးတဲ့အခါ ငွေတောင်းတဲ့အထောက်အထားဆိုလို့ စာတိုကလေးတစ်လက်ဝါး စာလောက်တောင်မှ မတွေ့ရဘူးတဲ့၊ သူ့အိမ်မှာ အစစအရာရာကူညီ လုပ်ကိုင်ဖို့ ငှါးထားတဲ့ ကုလားလေးကို မေးကြည့်တော့လည်း ကိုလှဖေဟာ စားသောက်ပြီး ညကိုးနာရီလောက်ဆိုရင် လေကလေး တချွန်ချွန်နဲ့အိမ်ကထွက်သွားတတ်တယ်လို့ သိရပြန်တယ်၊ အဲ အဲဒီလိုလေချွန်ပြီးထွက်သွားတဲ့နေ့တွေမှာ ကိုလှဖေ အိမ်ပြန်လာရင် အဖော်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ယောက် ပါလာလေ့ရှိသတဲ့၊ ကိုလှဖေဟာ တခြား နေရာတွေမှာ ငွေယိုပေါက်ပိတ်နိုင်ခဲ့သမျှ 'မ'နဲ့ပတ်သက်လို့ မထိန်းနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒါလည်း သူ့အကြိုက်ကိုးဗျ''

ကိုသော်တာက သူသိထားသမျှ ပြောပြနေတော့သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကလည်း ကိုလှဖေ အသတ်ခံရမှုအပေါ် စိတ်ဝင်စားသည်နှင့်ဘမိုးစကားကို ဂရုတ်စိုက်နားထောင်လျက်ရှိသည်။

''ကျုပ်တို့ အခုလို ဆုံတွေ့ကြတာဟာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပြောဖို့ဆိုပြီး စကားပလ္လင်ခံခဲ့တယ်နော်၊ အဲဒီအရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ ကိုလှဖေ အသတ်ခံရတာနဲ့ ဆက်စပ်နေသဗျ''

ဘမိုးက ကိုသော်တာနှင့်ကိုချစ်ဖွယ်တို့ကို ခေါ်ယူတွေ့ဆုံရခြင်းအကြောင်းရင်းကို အစပျိုးလိုက်သည်။

''ကဲ၊ ဆိုစမ်းပါဦး''

ကိုချစ်ဖွယ်က သိချင်လှပြီဖြစ်သဖြင့် လောဆော်လိုက်ပြန်သည်။

''လူသတ်သမား ဒါမှမဟုတ် အဖွဲ့စည်းဟာ စီးပွားရေးထိပ်တန်းရောက်နေတဲ့လူကို ငွေလည်းမယူ ဘာကိုမှလည်းမတောင်းဆိုတဲ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သတ်လိုက်သလဲဆိုတာသေသေချာချာမသိပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို စီးပွားရေးကောင်းတဲ့သူတွေချည်း ရွေးသတ်တဲ့အဖွဲ့ ဖြစ်နေခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ခင်ဗျားတို့ သတိဝီရိယရှိဖို့လိုပြီဆိုတာ ဆိုင်း (Sing) ပြ သတိပေး

www.burmeseclassic.com

လိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ''

ဘမိုး၏စကားကြောင့် ကျန်နှစ်ယောက်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ယုတ္တိယုတ္တာရှိသော ဘမိုး၏ ကြိုတင်တွေးဆချက်ကို အလေးဂရုပြုကြရမည်ဟု စိတ်ထဲမှ တေးမှတ်ထားလိုက်ကြသည်။ ဤသည်မှာလည်း လုံလောက်သောအကြောင်းရှိပါ၏။ နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်များသည် စီးပွားရေးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ချုပ်ကြသောအခါ ဂိုဏ်းစတားခေါ် လူမိုက်ဂိုဏ်းကြီးများကို ငွေပေး၍ ပြိုင်ဘက်စီးပွားရေးသမားများကို သတ်ဖြတ်သုတ်သင်လေ့ရှိသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သုံးယောက်စုပေါင်းရှယ်ယာ ဝင်ထည့်ထားသော 'သရီးဖရင်း' (Three Friend) ကုမ္ပဏီမှာ ကြီးပွားတိုးတက်စဖြစ်၍ ခေါင်ညွန့်ချိုးသည့်သဘောဖြင့် ဒုက္ခပေးခံရမည်ကို သတိထားဖို့ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ကုမ္ပဏီမှာ အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းမျိုးစုံ၊ မော်တော်ကားအပိုပစ္စည်း ရေဒီယိုမျိုးစုံစသည့် ပစ္စည်းများကို မြန်မာပြည်အတွက် တစ်ဦးတည်း ကိုယ်စားလှယ်ယူကာ အင်္ဂလန်၊ ဂျာမဏီစသည့်နိုင်ငံများမှ မှာယူတင်သွင်း

ရောင်းချနေသော စီးပွားရေးအရအောင် မြင်သည့် ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်လေ၏။

ဘမိုး အယူအဆသာမမှားဘူးဆိုပါက ကုန်သည်များ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များကိုမှ ရွေးချယ်လုပ်ကြံသော လူသတ်သမားသို့မဟုတ် လူသတ်သည့်အဖွဲ့၏ အမှတ်စဉ် (၁) တွင် ကိုလှဖေအသတ်ခံခဲ့ရပြီးနောက် မည်သူ့အလှည့် ကျမည်ဆိုသည်ကိုခင်တမမဖြင့် စောင့်နေကြရသည်နှင့်တူနေ သည်မဟုတ်ပါလား။ ခင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လာသော ရန်သူနှင့် သူသေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ရပါလျှင် အသက်ရှင်ရန် အခွင့်အရေးမှာ ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းသို့မဟုတ် ရာခိုင်နှုန်းပြည့်အထိ အခြေကို ပြောင်းလဲယူနိုင်သော်လည်း ဘယ်ကလာမှန်းမသိ ဘယ်အချိန်တွင်လာမှန်းမသိသော လူသတ်သမားကို ရင်ဆိုင်ရန်အဖို့မှာ ရာနှုန်းအနည်းငယ်မျှပင် ရှင်လမ်းမမြင်။

ထို့ကြောင့် ဘမိုး၏ ခေါ်ယူတွေ့ဆုံသတိပေးချက်အပေါ်အလေးအနက်ထားဖို့ သော်တာနှင့်ချစ်ဖွယ်တို့က နှလုံးသွင်းလိုက်ကြပါတော့သည်။

သို့နှင့်နောက် နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ လူသတ်မှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတင်းတစ်ခု ပါလာပြန်သည်။ ယင်းသတင်းမှာ ရန်ကုန်မြို့ မကျီးတန်းရပ်ကွက် စိန်မိုက်ကယ်လမ်းတွင် နေထိုင် သော ဦးလှမြားဆိုသူ ဆန်ကုန်သည်ကြီးအား သူ၏တိုက်ပေါ်သို့ တက်ရောက်သတ်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။ အခင်းဖြစ်ပွားသည့် အချိန်မှာ ညဆယ့်နှစ်နာရီခန့်ရှိပြီး ဘရွတ်ကင်းလမ်းလူသတ်မှုကဲ့သို့ လည်ပင်းကို ညှစ်သတ်သွားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် သွေးထွက် သံယိုမရှိဘဲ မျက်လုံးပြူး၍လျှာထွ[illegible]သဆုံးနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မိုးကြိုးသတင်းစာက အကျယ[illegible]ဝင့်ရေးသားဖော် ပြထားလေ သည်။

"လည်ပင်းကို အဝတ်စနဲ့ရစ်ပတ် ညှစ်သတ်သွားတယ် လို့ထင်ရတာပဲ၊ သဲလွန်စဆိုလို့ ဟောဒီအဝါရောင်ပိုးချည်မျှင် အစ ကလေးတစ်စသာ ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်၊ အလောင်းကိုတော့ ဆေးရုံပို့လိုက်ပါပြီ"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက ဌာနအုပ်ဖြစ်သူဦးကျိုးဖြူအား မန်ကျည်းတန်းရပ်ကွက်လူသတ်မှုအတွက် အစီရင်ခံနေခြင်းဖြစ် ပါသည်။

"အကျိုးနဲ့ ခွကျကုန်ပြီပေါ့၊ ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှာ

ကိုလှဖေကို သတ်ခဲ့တဲ့ပုံစံနဲ့တစ်ထေရာတည်းတူနေပါပေါ့လား၊ ကိုလှဖေ သတ်မှုမှာလည်း ဆေးရုံက ဆေးစစ်မှတ်ချက်ထဲမှာ လည်ပင်းကို အဝတ်စ သို့မဟုတ် ပဝါစတစ်ခုခုနဲ့ရစ်ပတ် ညှစ်သတ်ခံရတဲ့ဒဏ်ရာလို့ဆိုထားတယ်၊ မချိမဆန့်အသက်ထွက် သွားရလို့ မျက်လုံးပြူးပြီး လျှာတစ်လစ်ဖြစ်သွားတယ်လို့ မှတ်ချက်ချထားတယ်၊ ပုံစံတူလူသတ်မှုဆိုတော့ ဂိုဏ်းတစ်ခုခုက များ အကြံပြုဖွဲ့ပြီး လိုက်လံသတ်ဖြတ်နေသလားဆိုတာ စုံစမ်းဖော် ထုတ်ကြရမယ်၊ ငွေအတွက်မဟုတ်ကြောင်း ပြောနိုင်တာက ဒီလူသတ် မှုနှစ်ခုစလုံးမှာ ငွေကြေးလုယက်၊ ခိုးယူတဲ့အထောက် အထား မတွေ့ရလို့ပဲ၊ လူသတ်သမားဟာ အသတ်ခံရတဲ့လူရဲ့ အားနည်းချက် ပျော့ကွက်ကို အကြိုက်ပေးမြူဆွယ်ကျူးသွင်းပြီး ပိုင်မှသတ်တယ်လို့ ယူဆရတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မိန်းမ ကြိုက်တတ်မှန်းသိတဲ့ကိုလှဖေကို မိန်းမနဲ့မျှား အိမ်အပြင်ခေါ် ထုတ်ပြီးမှ စိတ်ကြိုက်သတ်ခဲ့တယ်၊ အခုလည်း ဦးလှမြားရဲ့ခြံထဲ ကိုဝင်ပြီး အိမ်ပေါ်ထပ်ကို ဘယ်လိုရောက်အောင် တက်နိုင်ခဲ့သလဲ ဆိုတဲ့အချက်ကို ထည့်တွက်ရမယ်"

ဌာနာအုပ်က ရာဇဝတ်မှုလမ်းကြောင်းကို ပြောပြနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေရာ အားလုံးက စူးစိုက်စွာ နားစွင့်နေကြလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဦးလူမြားရဲ့ တိုက်ဟာ လေးဘက်လေးတန် အုတ်နံရံကို လူ့လက်ခုပ်တစ်ဖောင်လောက်အထိ မြင့်အောင် ကာရံထားတယ်၊ ပြီးတော့ မှောင်စပြုတာနဲ့ခြံထဲကို စစ်သုံးအယ်ဖေရှင်းခွေးကြီးသုံးကောင်ကို လွှတ်ထားတဲ့အတွက် ခြံစည်းရိုးကို ကျော်နိုင်ရင်တောင် ခွေးသုံးကောင်ရဲ့ရန်ကနေ လွတ်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး၊ ခြံဝမှာလည်း ခြံစောင့်ကရှိနေလေတော့ ခြံအဝဘက် ကဝင်မယ်ဆိုရင် ဘယ်သူဘယ်ဝါလာတယ်ဆိုတာ ခြံစောင့်က သိမှာပါပဲ၊ ခြံစောင့်ဖြစ်သူကို စစ်မေးကြည့်တဲ့အခါ အဲဒီညက ဦးလူမြားကိုယ်တိုင် သူ့ကို အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်လို့ အိမ်ပြန်သွားခဲ့တဲ့အကြောင်း အစစ်ခံပါတယ်၊ ဦးလူမြားရဲ့ဇနီး ဒေါ်မြမြကို မေး ကြည့်တဲ့အခါ သူနဲ့ဦးလူမြား ည (၁၀) နာရီအထိ စကားစမြည် ပြောဆိုကြပြီးတဲ့နောက် အသီးသီးအိပ်ရာဝင်ခဲ့တယ် လို့ဆိုပါတယ်၊ သူတို့က တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီ သီးခြားအိပ်ကြပါတယ်၊ သမီးဖြစ်သူ ခင်လဲ့ရီကလဲ သူ ည (၈) နာရီ လောက်ကတည်းက အိပ်ငိုက်တာနဲ့ အိပ်ရာစောစောဝင်ခဲ့တယ် လို့ပြောပါတယ်၊ မနက်မိုးလင်းလို့ ဦးလူမြားကို လက်ဖက်ရည်

သောက် သွားခေါ်တော့မှ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ နောက်မှီ မှီပြီး ဇက်လန်သေဆုံးနေတဲ့ ဦးလူမြားကို ဇနီးဖြစ်သူဒေါ်မြမြက တွေ့ခဲ့ပါတယ်၊ သားအမိနှစ်ယောက် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ အိမ်ဖော်တွေကိုခေါ်၊ ဌာနာကို တိုင်တန်းစေခဲ့ပါတယ်၊ အဲ နောက်တစ်ခုက ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှာ အသတ်ခံရတဲ့ ဦးလှဖေ လိုပဲ ဦးလူမြားရဲ့အင်္ကျီအိတ်ထဲက လက်နှိပ်စက်ရိုက်ထားတဲ့ စာတစ်စောင်ကို တွေ့ရတယ်၊ စာထဲမှာက "သူငယ်ချင်း၊ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ အချိန်နီးပြီ၊ ဒီကနေ့ ည မင်းနဲ့ငါ ဆွေးနွေးဖို့ မင်းအိမ်ကို ငါ လာခဲ့မယ်" လို့ ရေးထားတယ်၊ အဲဒီစာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိသလောက် ထပ်ပြောပါလို့ ဒေါ်မြမြကို မေးကြည့် တော့ ဦးလူမြားနဲ့ သူ အိမ်ထောင်ကျကတည်းက သူငယ်ချင်း ရှိတယ်ဆိုတာ မပြောဖူးတဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်၊ ဦးလူမြားနဲ့ ဘယ်လို အိမ်ထောင်ကျသလဲလို့ ဒေါ်မြမြကို ဆက်မေးတော့ ဦးလူမြားဟာ ၎င်းနဲ့တစ်မြို့တည်းသား မဟုတ်တဲ့အကြောင်း၊ အထက်အညာ ပုဂံ ညောင်ဦးက ရန်ကုန်မြို့ကို မိခင်နဲ့အတူ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပြီး ဒေါ်မြမြရဲ့ဖခင်ဖွင့်ထားတဲ့ဆန်ပွဲရုံမှာ အလုပ် သမားအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာက ၎င်းနဲ့တွေ့ခဲ့ကြောင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူငယ်တို့ဘာသာဘာဝ တွေ့မြင်နှစ်သက်ကြသော်လည်း မိဘများသဘောမတူ၍ ခိုးပြေးခဲ့ရာမှ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြောင်း၊ အလုပ်သမားဖြစ်တဲ့ သားမက်ဖြစ်သူ ဦးလူမြားကို ဒေါ်မြမြမိဘများက နှိမ့်ချဆက်ဆံခဲ့ကြောင်း၊ မိဘနှစ်ပါးရဲ့နှိမ့်ချမှုကို မခံချင်တဲ့ဦးလူမြားက ယောက္ခမကွယ်ရာမှာ ဒေါ်မြမြကို ဒီထက်သာတဲ့ငွေကြေးဥစ္စာကို သူရှာပြမယ့်အကြောင်း၊ တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ ယောက္ခမများရဲ့ဥစ္စာဓနဟာ သူရှာတဲ့ဥစ္စာရွှေငွေရဲ့ ခြေမှုန်ခြေမွှားလောက်သာရှိစေမယ့်အကြောင်း၊ ဒေါ်နဲ့မောနဲ့မကြာခဏဆိုသလို ဦးလူမြားက ပြောခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် ယောက္ခမမိဘများသေဆုံးပြီး သူကိုယ်တိုင်သေဆုံးသည်အထိ မိဘလက်ငုပ်လက်ရင်းနှင့်လက်ထပ်ပွားစီးပွားသာ ရှိနေသေးကြောင်း၊ ထိုကိစ္စနဲ့ပဲတ်သက်ပြီး လင်မယားနှစ်ယောက် စကားများလေ့ရှိကြောင်း ဒေါ်မြမြက အစစ်ခံခဲ့ပါတယ်''

ဆားပုလင်းတင်ငွေက သူ စုံစမ်းရသမျှကို ဌာနအုပ် ဦးကျိုးမြအား ဖွင့်ဟအသိပေးပြီးနောက် လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူရန် ငံ့လင့်နေလိုက်လေ၏။

''အေး၊ မင်းပြောတော့လဲ လမ်းကြောင်းက ဖြောင့်ဖြူး

ရှင်းလင်းနေတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ပထမတစ်မှုဖြစ်တဲ့ ကိုလှဖေ အသတ်ခံရတဲ့အမှုက နှစ်ပတ်ကျော်လာပြီ၊ ခုထိ တရားခံကို လက်ပူးလက်ကြပ်ဖမ်းလို့ မမိသေးဘူး၊ ငါ့ကို အထက်က ကြိမ်းလှပြီကွ၊ တစ်မှုမပြတ်သေးခင် နောက်ထပ်လူသတ်မှုက ထပ်ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ ရှေ့ကြွေးမကျေသေးခင် နောက်ကြွေးက တက်လာတော့ ငါ့ခေါင်း ထဲမှာ မီးတောက်မတတ်ပူနေပြီ၊ ပုလိပ်မင်းကြီးက ဒီနှစ်မှု စလုံး တစ်လအတွင်း မဖော်ထုတ်နိုင်ရင် တို့အားလုံးကို နယ် ပြောင်းပစ်မတဲ့၊ မြို့မှာနေပြီး အလုပ်မလုပ်ဘဲ စည်းစိမ်ရစ်ပျော်ပါးနေတဲ့ကောင်တွေ တောပို့ပစ်မတဲ့၊ ကဲ ငါ့လူတို့ရေ ဘရားခံကို နောက်နှစ်ပတ်အတွင်း ဖမ်းမိအောင် ကြိုးစားလိုက်ကြဦး''

ဟု ပြောဆိုကာ ဗျူရိုကရေစီယန္တရားကြီးပုံစံအတိုင်း ကြီးရာမှငယ်ရာသို့ အဆင့်ဆင့် ဟိန်းဟောက်ဆူပူကာ လူပေါ်မီးကျခွေးပေါ်ခါချလုပ်စမြဲလုပ်ကြလေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွေမျိုးစပ်ပြီး ရောက်လာသူ

တစ်နေ့တွင် 'ခင့်အကြိုက်ပိုးထည်တိုက်' ရှိရာ ဖယ်ရာလမ်း (ပန်းဆိုးတန်းလမ်း) ထဲရှိ ဝင်းဝင်းပြဇာတ်ရုံအနီး 'ရသာ' လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လူတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မျှော်နေလေ၏။ လက်တွင်ပတ်ထားသော လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်၊ လမ်း၏အရှေ့အနောက်ကိုကြည့်လိုက်နှင့် ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်နေပြန်၏။ ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်မှာ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လျက် 'ရသာ' လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ရု နှစ် စဉ် ကြယ် တာ ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာဟေ့ ချစ်ဖွယ်၊ ငါ ဒီမှာကွ"

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာလူက လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် လမ်းပေါ်မှ လူက လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

"စောင့်နေတာကြာပြီလားဟေ့ ဘမိုး၊ သော်တာကော ရောက်ပြီလား"

ဟု ဆိုကာ ချစ်ဖွယ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။ ဆိုင်ထဲတွင် ထိုင်နေသော ဘမိုး၏ ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကုလားထိုင်အလွတ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းအကဲခတ်လိုက်သည်။ ဘမိုးက စားပွဲထိုးချာတိတ်လေးအား လှမ်းခေါ်၍ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှာလိုက်သဖြင့် စားပွဲထိုးက လာချပေးလေ၏။

"သောက်ဟေ့၊ ဒါ လစ်ပတန်တီးကွယ့်၊ ပြည်ပ ထွက်မယ့်ရန်ကုန်လေဆိပ်မှာရှိတဲ့ တီးရှော့ကလွဲရင် ဒီတစ်ဆိုင်မှာပဲ သောက်လို့ရတာကွယ့်"

ဘမိုးက ချစ်ဖွယ်ကိုပြောဆိုပြီး ကြွေကရားသေးသေးကလေးနှင့်ထည့်ထားသော နွားနို့စစ်စစ် မလိုင်ပျစ်ပျစ်နှင့်အိုးငယ်ကို ချစ်ဖွယ်ရှေ့သို့ တွန်းပို့ပေးလိုက်သည်။ ပြီးလျှင်

သကြားထည့်ထားသောဖန်ခွက်ကလေးကိုပါ တွန်းပေးလိုက်ပြန်သည်။ ချစ်ဖွယ်က ရေနွေးအဖြူထည့်ထားသော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲတွင် ကြိုးတန်းလန်းနှင့်အဝတ်ထုပ်ကလေးတစ်ထုပ် ထည့်စိမ်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်၏အဖုံးကို မဖွင့်သေးဘဲ အထုပ်ကလေးထဲမှ လစ်ပတန်လက်ဖက်ခြောက်နပ်ရန်အချိန် သုံးမိနစ်ခန့်စောင့်ရင်း ဘမိုးကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

"မင်း ငါ့ကို ချိန်းတာ အရေးတကြီးကိစ္စပေါ်လာလို့လားကွ၊ ဘာကိစ္စလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး"

"မလောပါနဲ့ ချစ်ဖွယ်ရယ်၊ တို့တစ်တွေဟာ စီးပွားဖက်တွေမဟုတ်လားကွယ့်၊ သော်တာရောက်လာမှပြောတော့ မကောင်းဘူးလား၊ နို့မဟုတ်ရင် ငါနှစ်ခါမောနေမှာပေါ့"

သို့နှင့် ချစ်ဖွယ်က လက်ဖက် ရည်ပန်းကန်အဖုံးဖွင့်ကာ သက်ဖက်ခြောက်အိတ်ကလေးကိုဆယ်လိုက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ပြားထဲတွင် အသာချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် နို့ခရားကို မ,ယူကာ လက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲသို့ ငှဲ့ထည့်ပြီး သကြားပုလင်းထဲမှ သကြားသုံးဇွန်းကော်ထည့်လိုက်ပြန်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွန်းကလေးနှင့်မွှေ၍ တတောက်တောက်နှင့်လက်ဖက်ရည်ဖျော်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် သော်တာ ရောက်ရှိလာသဖြင့် လူစုံတက်စုံဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ဘမိုးက သော်တာ့အတွက် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ထပ်မှာပြီး

"ကဲ၊ ဒီနေ့လည်း အရင်တစ်ခါတွေ့ကြသလို မင်းတို့ကို ငါ အရေးကြီးတဲ့စကားပြောမယ်ကွယ့်"

ဟု စကားစလိုက်သည်။

"မင်းနှယ်ကွယ်၊ အရေးကြီးတဲ့စကားကို လူများတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာပြောတော့ လူကြားထဲ ချပြလိုက်သလို ဖြစ်မသွားပေဘူးလား၊ ခင့်အကြိုက်ပိုးထည်တိုက်အပေါ်ထပ်က မင်းအခန်းမှာ ပြောပါလား၊ လာ သွားကြရအောင်"

ဟု သော်တာက ပြောလိုက်သောအခါ ထသွားမည့်ဟန်ပြင်နေသော သော်တာ့လက်ကို ဘမိုးက လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

"နေပါစေကွယ်၊ လူသိတာမဆန်းပါဘူး၊ သတင်းစာတွေမှာ လူသိရှင်ကြားပါပြီးသားကိစ္စပါ၊ ဦးလူမြားအသတ်ခံရတဲ့အကြောင်းပြောမလို့ပါကွယ့်၊ ဦးလူမြားအသတ်ခံရတဲ့သတင်းက

သတင်းစာကြီးတွေမှာ အတိအလင်းဖော်ပြပြီးသားဆိုတော့ ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက လူတွေတင်မကပါဘူး၊ တလောကလုံး သိသွားကြပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် သေကြရတဲ့လူတွေက ငွေအတွက်လည်းမဟုတ်၊ ဘာမှလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့အသတ်ခံကြရတယ်၊ ထူးဆန်းတာက အသတ်ခံရတဲ့သူတွေဟာစီးပွားရေးသမားလူချမ်းသာတွေချည်းဖြစ်နေလေတော့ ငါ တစ်ခါကပြောခဲ့ဖူးသလိုလူချမ်းသာတွေကို အလှည့်ကျ ရွေးချယ်သုတ်သင်နေတဲ့အဖွဲ့တစ်ခုခုများဖြစ်လေမလားလို့ ငါ သံသယဝင်မိတယ်"

ဘမိုးက သူ့အထင်ကို ယခင်ကကဲ့သို့ပင် နိုင်မာစွာဖွဲ့ကိုင်ပြောဆိုနေလေသည်။

"ဟုတ်တယ်နော်၊ အခု အသတ်ခံရတဲ့လူနှစ်ယောက်စလုံးဟာ စီးပွားရေးသမားတွေချည်းပဲ"

အနီးရှိစားပွဲဝိုင်းမှ လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်ထောက်ခံလိုက်သည်။

"ဒါတွေအသာထား၊ ခုလောလောဆယ် ငါ ခရီး ထွက်ရောက်စရာတစ်ခုပေါ်ချင်ပေါ်လာနိုင်တာမို့ အပူတပြင်းခရီး ထွက်ချင်ထွက်ရလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘမိုးက ပြောဆိုပြီး လက်ဖက်ရည်ခွက်ကိုမ,၍ တစ်ကျိုက် ကျိုက်ချလိုက်သည်။

"ဘယ်နှစ်ရက်လောက်ကြာမှာမို့လဲ၊ ဒီလောက် ရက် ကလေးနဲ့များ ငါတို့လုပ်ငန်းတွေကို မင်းကိုယ်စား ငါတို့ ပိုပြီး ဂရုစိုက်လိုက်ပါ့မယ်၊ သွားစရာရှိတာ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားစမ်းပါ"

သော်တာက ဘမိုး စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ရလေ အောင် ပြောလိုက်သည်။

"ငါလည်း အဲဒါပြောမလို့ကွယ့်၊ ဆယ့်လေးငါးရက် အလွန်ဆုံးကြာမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ရက်အတိအကျတော့ မသတ် မှတ်ရသေးပါဘူး၊ ကိစ္စပေါ်ရင် ဖြုန်းကနဲကောက်ကာငင်ကာ သွားရမှာမို့လို့ပါ"

ဘမိုးကလည်း လုပ်ငန်းကို သော်တာနှင့်ချစ်ဖွယ်တို့၏ လက်သို့ ဝကွက်အပ်ထားခဲ့နိုင်ရန် ကြိုတင်အသိပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သုံးယောက်သားလမ်းခွဲကာ ကိုယ့်အိမ်သို့ ကိုယ်ပြန်ကြလေ၏။ ထိုရက်များအတွင်းမှာပင် မကျီးတန်း ရပ်ကွက် စိန်မိုက်ကယ်လမ်းရှိ ဦးလှမြားတိုက်သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

"ဒေါ်မြမြနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါခင်ဗျာ"

ထိုလူက ခြံဝရှိ ခြံစောင့်ဖြစ်သူအား ခြံအပြင်ဘက် သံတံခါးကြီးအနီးသို့ကပ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ခြံစောင့် က ထိုလူ့ကိုကြည့်ပြီး

"ခင်ဗျားကို ကျုပ် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး၊ တလောကမှ ဒီအိမ်မှာ ပြဿနာကြီးဖြစ်ခဲ့တော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဒေါ်မြမြနဲ့ တွေ့ဖို့ မပြောပေးနိုင်ဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုလူကလည်း ဒေါ်မြမြကို ပြောပေးဖို့ ဖွတ်အတင်းပြောနေခိုက်တွင် ကြည့်မြင်တိုင်ကမ်းနား ပွဲရုံမှ ဆိုက်ကားစီး၍ ပြန်လာသော ဒေါ်မြမြ၏သမီးခင်လဲ့ရီနှင့် ဆုံတွေ့လေတော့သည်။

"ဘာဖြစ်နေကြတာတုန်း၊ ဖေဖေဆုံးလို့မှမကြာသေးဘူး ရဲဘက်ကလာလိုက်၊ စုံထောက်ဘက်ကလာလိုက်နဲ့လာလို့ကို မဆုံးဘူး၊ ခုထက်ထိ တရားခံလည်း မဖမ်းနိုင်သေးဘူး၊ နို့ နေပါဦး၊ ရှင်ကကော စုံထောက်ဘက်ကလား"

ခင်လဲ့ရီက ဆိုက်ကားပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ထိုလူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်မေးလိုက်တော့သည်။ ပြီးမှ ထိုလူ့မျက်နှာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"အလို၊ ရှင် ရှင် ကိုချစ်သွေးမဟုတ်လား"

ဟု အံ့အားသင့်စွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ထိုလူကလဲ ခင်လှဲ့ရီ၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီးမှ

"ခင်ဗျားလဲ ခင်လှဲ့ရီဟုတ်ပါတယ်နော်"

ဟု အလားတူ အံ့ဩသောအမူအယာနှင့်ဆိုသည်။ ခြံစောင့်လုပ်သူမှာ အိမ်ရှင်နှင့်လူစိမ်းတို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အသိအကျွမ်းများဖြစ်နေသည်ကို ရိပ်စားမိလိုက်သောကြောင့် ထိုလူ့အပေါ် စောစောက ပြောခဲ့မိသော စကားများအတွက် အားနာသွားမိသည်။

"ဒါနဲ့ ကိုချစ်သွေး၊ မေမေ့ကို ဘာကိစ္စနဲ့တွေ့ချင်နေရတာလဲ၊ ဘာလဲ ရှင်က ကျောင်းပြီးသွားတဲ့နောက် စုံထောက်ဘက်ကို ကူးသွားခဲ့တာလား"

ခင်လှဲ့ရီနှင့်ချစ်သွေးတို့မှာ ကောလိပ်တွင် အတူတူကျောင်းတက်သော သူငယ်ချင်းများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ခင်လှဲ့ရီမှာ ကျောင်းပြီးသွားကတည်းက ဖခင်ဖြစ်သူဦးလူမြား၏ပွဲရုံတွင် အလုပ်သင်စာရေး ဝင်လုပ်ရင်း ပွဲရုံပညာများကို သင်ယူခဲ့သည်။

ဦးလူမြားဆုံးသွားသဖြင့် မိဘလက်ငုပ်လက်ရင်းအား ခင်လှဲ့ရီကိုယ်တိုင်ဦးစီး၍ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး ခင်လှဲ့ရီ၊ ကျုပ် ကျောင်းပြီးတာနဲ့ ဇာတိဖြစ်တဲ့ ပုဂံ ညောင်ဦးကို ပြန်သွားတာပါ၊ မနေ့တနေ့ကမှ ကျုပ်အမေပေးလိုက်တဲ့လိပ်စာအတိုင်း အမေ့အစ်ကို ဦးလူမြားရဲ့ အိမ်ကိုရှာရင်း ဒီခြံဝကို ရောက်လာတာပါ"

ချစ်သွေး ရှင်းပြလိုက်သောအခါ ခင်လှဲ့ရီက ပို၍ အံ့အားသင့်သွားပြန်သည်။

"ဟောတော့၊ ရှင်က ဖေဖေ့တူပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ကျွန်မနဲ့မောင်နှမဝမ်းကွဲပေါ့၊ ကဲ လာလာ၊ ခြံဝမှာ ရပ်ပြောနေလို့ မသင့်တော်ဘူး၊ အိမ်ထဲကျမှ မေမေနဲ့အတူ ပြောကြတာပေါ့"

ဟု ဆိုကာ ခြံဝမှ အိမ်ထဲသို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။

"မေမေရေ၊ မေမေ ဟောဒီမှာ ဖေဖေ့တူ ရောက်လာတယ်၊ ထွက်ကြည့်ပါဦး"

ခင်လှဲ့ရီ၏အသံကြောင့် ဒေါ်မြမြက ထူးဆန်းသလိုဖြစ်၍ အိမ်ပေါက်ဝသို့ ထွက်ကြည့်လေသည်။ ခင်လှဲ့ရီက ချစ်သွေးကို ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင်ထိုင်စေပြီး မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆက်ပေးသည်။

"အင်း၊ ကိုလှမြားရှိစဉ်ကတော့ ပြောဖူးပါတယ်၊ ပုဂံ ညောင်ဦးမှာ သူ့သားချင်းတွေရှိတယ်တဲ့၊ အဲဒီမှာ သူနဲ့အရင်း အချာတော့မရှိဘူး၊ ညီမဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ပဲ ရင်းရင်းချာချာ ရှိသတဲ့၊ နာမည်က ဘယ်သူဆိုလားကွယ်"

ဒေါ်မြမြက ချစ်သွေး တကယ်ပင် ဦးလှမြား၏တူ ဟုတ် မဟုတ်သိချင်သဖြင့် တမင်မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ပြောလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဒေါ်ရွှေကြည်ပါခင်ဗျာ"

မှန်နေသဖြင့် ဒေါ်မြမြ၏ သံသယစိတ်မှာ လျော့ပါးသွား တော့သည်။ ခင်လဲ့ရီကလည်း

"သမီးနဲ့ကိုချစ်သွေးတို့က ခုလို မောင်နှမဝမ်းကွဲဖြစ်မှန်း မသိခင်ကတည်းက ကောလိပ်မှာ တစ်တန်းထဲ အတူတက်ခဲ့ ကြတာ မေမေရဲ့၊ ကိုချစ်သွေးက အနေအထိုင်အေးပြီး စိတ်ထား ဖြောင့်လို့ ကျောင်းသူတွေ အတော်များများ စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ၊ ခု ကြည့်ပါလား၊ အရုပ်က ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း မျက်ခုံး မျက်လုံးကောင်းကောင်း၊ ပညာတတ် ခန့်ခန့်ငြားငြားကြီး၊

ကြည့်မကောင်းဘူးလား၊ အစ်ကိုငယ်နေတဲ့သမီးအဖို့ အစ်ကို တစ်ယောက် ကောက်ရတာ သိပ်ပျော်တာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ဒါနဲ့ ဦးလေးကော မမြင်ပါလား ဒေါ်ဒေါ်"

ချစ်သွေးက ဦးလှမြားကို မတွေ့ရသဖြင့် မေးလိုက်ရာ ဒေါ်မြမြ၏မျက်နှာတွင် ဝမ်းနည်းသည့်အရိပ်အရောင်များသမ်း သွားလေတော့သည်။

"ဆုံးရှာပေါ့ကွယ်"

ထိုသို့ အစချီပြီး ဦးလှမြား အသတ်ခံရပုံကို အစမှ အဆုံးတိုင်ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလိုက်လေတော့သည်။

"အို၊ အဖြစ်ဆိုးလှချည်လားဗျာ၊ ဒါနဲ့ ဒေါ်ဒေါ် စောစော က ပြောတဲ့အထဲမှာ ဦးလေးရဲ့အိတ်ကပ်ထဲက စာတစ်စောင်ကို ပုလိပ်ဘက်က တွေ့သွားတယ်၊ စာထဲမှာ "သူငယ်ချင်း၊ ဒေါင်း ဘယက်ကိစ္စ အချိန်နီးပြီ" ဆိုတာ ရေးထားတယ်ဆိုတော့ ဒေါင်း ဘယက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဦးလေးမှာရှိတာ သေချာတယ်ဗျ၊ ဒေါင်းဘယက်က ဦးလေးမှာ ရှိတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့လူဆီမှာရှိတာလား၊ အဲဒီ သူငယ်

www.burmeseclassic.com

ချင်းက ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာသိရင် ဦးလေးကိုသတ်သွားတဲ့ လူကို ခြေရာခံမိမှာပဲ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့''

''ဒါတွေ အသာထား၊ မင်း အခု ဘယ်မှာတည်းသလဲ၊ ရန်ကုန်ကို ဘာကိစ္စနဲ့လာတာလဲကွယ့်''

ဒေါ်မြမြက မေးလိုက်သည်။

''လောလောဆယ်တော့ ကျောင်းက အဆောင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီမှာ တည်းပါတယ်၊ လာရင်းကိစ္စကတော့ အလုပ်ရှာဖို့ပါ ဒေါ်ဒေါ်''

ချစ်သွေးက ရယ်ကျဲကျဲနှင့်ပြောလိုက်သည်။

''ဒါဆိုလည်း ယောကျ်ားသားမရှိတဲ့ ဒီအိမ်ကိုပဲ ပြောင်းလာ ခဲ့ပါကွယ်၊ မင်းနှမလေးကိုလည်း စောင့်ရှောက်လို့ ရတာပေါ့''

သွေးရင်းသားရင်းယောကျ်ားသားမရှိသောကြောင့် ဒေါ်မြမြက ချစ်သွေးကို အိမ်မှာလာနေဖို့ ခေါ်လိုက်သည်။

''ဟုတ်တယ် ကိုချစ်သွေးရဲ့၊ မိန်းမသားချည်းဆိုတော့ ညဘက်ရောက်တိုင်း ဟိုတွေးဒီတွေးနဲ့ ကြောက်နေကြတာ ဖေဖေရှိစဉ်တုန်းက တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီအိပ်ကြပေမယ့် ဖေဖေ

မရှိတော့ သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ခန်းတည်း ပေါင်းအိပ်တာ တောင် လိပ်ပြာကမလုံချင်ဘူး၊ ခြံစောင့်တို့ အိမ်ဖော်တို့ ရှိပေမယ့် သူတို့က ဘာမှမတော်တဲ့ တစ်စိမ်းတွေလေ၊ ဒါကြောင့် ကိုချစ်သွေး သာ ဒီပြောင်းလာမယ်ဆိုရင် အားကိုးရတာပေါ့''

ဤသို့ဖြင့် ချစ်သွေးတစ်ယောက် ဒေါ်မြမြနှင့်ခင်လဲ့ရီ တို့အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး ညတွင် ခင်လဲ့ရီတို့ သားအမိ နှစ်ယောက်နှင့်ဧည့်ခန်း၌ စကားစမြည်ပြော၍ ညကိုးနာရီခန့် တွင် အိပ်တော့မည်ဟု ဒေါ်မြမြက ထလိုက်သည်။

''ခွေးတွေ လွှတ်ပြီးပြီလား သမီး၊ အိမ်ဖော်ကိုရော အိမ်တံခါးတွေ သေသေချာချာပိတ်ဖို့ သတိပေးပြီးပြီ လား''

ဒေါ်မြမြက ခင်လဲ့ရီကို မေးသည်။

''ဟုတ်ကဲ့၊ အားလုံးပြောပြီးပါပြီ မေမေ''

ဟု ပြောဆို၍ သားအမိနှစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ ဝင် သွားကြလေသည်။ ချစ်သွေးကလည်း ယခင် ဦးလူမြား၏အခန်း အား သူ့အတွက် နေရာချထားပေးသဖြင့် အခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ခုတင်ပေါ်၌ ပက်လက်လှန် လှဲလိုက်သည်။ တစ်အိမ်သားလုံး အိပ်ခန်းများသို့ အသီးသီးဝင်သွားကြပြီဖြစ်သဖြင့် တိတ်ဆိတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားရာ တိုင်ကပ်နာရီကြီးမှ ချိန်သီးလွှဲသံတဂျက်ဂျက်ကို ပီပီ သသပင် ကြားနေရလေ၏။ ချစ်သွေးမှာ အိပ်မပျော်သေးသဖြင့် တိုင်ကပ်နာရီသံကို နားစွင့်လျက်ရှိလေရာ တဒင်ဒင်နှင့် ဆယ့်နှစ်ချက်ထိုးသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုဂ္ဂ ခင်လဲ့ရီတို့ အခန်းဆီမှ တီးတိုးစကားသံများ ကြားရသောကြောင့် တံခါးဖွင့်ပြီး ခြေဖွနင်းကာ ၎င်းတို့၏အခန်းအနီးသို့ ကပ်လာခဲ့သည်။

''နင်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဦးလူမြားနောက်ကို လိုက်သွားချင်လို့လား၊ ဘယ်မလဲ ဒေါင်းဘယက်ခွက်၊ မြန်မြန်ထုတ်ပေးရင်ပေး၊ မပေးရင် သေဖို့ပြင်ထား''

မသဲမကွဲကြားလိုက်ရသဖြင့် ချစ်သွေးက အခန်းတံခါးကို ရုတ်တရက်တွန်းဖွင့်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ အမှန်မှာ ဦးလူမြားနှင့်ပတ်သက်သည့် နောက်ဆက်တွဲဖြစ်လာမည့် ပြဿနာများကို ကြိုတင်တွက်ဆထားသော ချစ်သွေးသည် မအိပ်သေးဘဲ တမင်စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြုန်းခနဲ ချစ်သွေးဝင်လာသောကြောင့် အခန်းထဲရှိ ခပ်တုတ်တုတ် မုတ်ဆိတ်မွေးထူလပျစ်နှင့်လူသန်ကြီးက ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်ကာ ချစ်သွေးကို အသင့်အနေအထားဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

သည့်အိပ်မီးဝါကျင်ကျင်ကလေးထဲတွင် မျက်စိကျင့်သားရလာသော အခါ ထိုလူသန်ကြီးက

''ဘယ်သူများလဲမှတ်တယ်၊ မင်းကိုး၊ ငါ့ကိစ္စကို ဝင်ရှုပ်ဖို့ကြိုးစားရင် မင်းကိုလည်း အရှင်မထားဘူး၊ အေး ဒါ့ပေမယ့်ခုတော့ မင်း သေချိန်မတန်သေးဘူးကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါ့ကိစ္စအောင်မြင်ဖို့ တစ်ဆင့်ကျန်နေသေးလို့ပဲ၊ ကဲ ငါသွားပြီ တစ်နေ့တော့ တွေ့ဦးမှာပေါ့ကွာ''

ဟု ပြောဆိုကာ ချစ်သွေးကို ပခုံးနှင့်တွန်းထိုး၍ ကြောင်တစ်ကောင်အလား လွှားခနဲ အခန်းထဲမှ ခုန်ထွက်သွားတော့သည်။ ချစ်သွေးက အခန်းထဲမှမီးကို ကမန်းကတန်းဖွင့်လိုက်ရာ ဒေါ်မြမြနှင့်ခင်လဲ့ရီတို့အား လက်ပြန်ကြိုးတုတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကြိုးဖြည်ပေးလိုက်လေ၏။

''အိပ်ပျော်နေတုန်း ဒေါ်ဒေါ့်လည်ပင်း အစ်လာလို့ သန့်နိုးလာတော့ ခုနတွေ့တဲ့ ခပ်တုတ်တုတ် ခပ်မည်းမည်းနဲ့ လူကိုတွေ့ရတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်က သရဲထင်ပြီး လန့်အော်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက ဒေါ်ဒေါ့်ပါးစပ်ထဲ အဝတ်ဆို့ထားတော့ အသံက ထွက်မလာဘူး၊ သူက ဒေါ်ဒေါ်နားနားကပ်ပြီး ခင်မျှား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်ပင်းမှာ ကျုပ်ပဝါနဲ့ပတ်ထားတယ်၊ ကျုပ်စကားကို နားမထောင်ရင် ဆွဲကြိုးချသေတာထက်ပိုဆိုးသွားမယ်ဆိုပြီး ထထိုင်နိုင်းတယ်၊ သူ့ရဲ့လက်တစ်ဖက်ကလည်း ပဝါကို တင်းအောင်ကိုင်ထားပြီး နောက်လက်တစ်ဖက်က လက်ပြန်ကြိုးတုတ်လိုက်ပုံများ မြန်မှမြန်ပဲ၊ သမီးလန့်နိုးလာတော့ သူ့ပါးစပ်ထဲမှာလည်း အဝတ်ကဆို့ပြီးပြီ၊ နင့်အဖေလို အသတ်မခံချင်ရင် ငြိမ်ငြိမ်နေဆိုပြီး သူ့ကိုလဲ ဒေါ်ဒေါ့်လိုပဲ ကြိုးနဲ့တုတ်ပြီး ဒေါင်းဘယက်ခွက် ဘယ်မှာလဲ၊ မပြောရင် သတ်ပစ်မယ်နဲ့ခြိမ်းခြောက်တော့တာပဲ''

ဒေါ်မြမြက ချစ်သွေးကို ပြောပြလေ၏။ ချစ်သွေးကခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ နားထောင်နေလေ၏။

''ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုချစ်သွေးရယ်၊ ကိုချစ်သွေးကိုသာ ဒီအိမ်မှာ ခေါ်မထားရင် ကျွန်မတို့သေပြီ''

ခင်လှဲ့ရီက ချစ်သွေးကို ကျေးဇူးတင်စကားဆိုသည်။

''သမီးကလဲကွယ်၊ မောင်ချစ်သွေးကို အစ်ကိုလို့ပဲခေါ်ပါ၊ တကယ်လည်း အစ်ကိုတော်နေပြီပဲ၊ ပြီးတော့ မောင်ချစ်သွေးက သမီးကို ညီမလေးလို့ပဲခေါ် ကြားလား၊ ဒါမှ မိသားစု

စိတ်ဓာတ် ပိုပြီး ထင်ပေါ်လာမှာကွယ့်''

ဒေါ်မြမြကပါ ချစ်သွေးအား မိသားစုကဲ့သို့ သဘောထားလာလေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ချစ်သွေးအား ထမင်းစားလည်းအတူတူ၊ အလာပသလာပစကားပြောလည်းအတူတူဖြင့် ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံကြသည်။ ချစ်သွေးက မုတ်ဆိတ်မွေးသူလဗျစ်ဗလကောင်းကောင်းနှင့်လူသတ်သမားက ခြံထဲသို့ဝင်သောပြီး ဒေါ်မြမြတို့အား ဖမ်းဆီးတုတ်နှောင်ထားသည့်ဖြစ်စဉ်ကိုဖြန့်လှန်စဉ်းစားကြည့်သည်။ ခြံထဲမှ ခွေးများအား အမဲသားအစိမ်းတွင် မည်သည့်အဆိပ်ကို ထည့်ကျွေးလိုက်သည်မသိ။ ခွေးများအားလုံး မှုးလဲပြီး ထိုလူအား ဟောင်နိုင်ဟိန်းနိုင်ခြင်းမရှိတော့သေး။ ထို့အတူ ခြံစောင့်မှာလည်း နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့် စိတ်နှင့်လူဆောပ်တဲ ယောင်နနဖြစ်နေလေသည်။ နောက်မှ မေးကြည့်သောအခါ ထိုဗလကောင်းကောင်းနှင့်လူက ခြံအဝနားသို့ရောက်လာပြီးဆေးလိပ်မီးတစ်တို့လောက်ပေးပါဆိုသဖြင့် မီးခြစ်သွားပေးလိုက်သည်မှစ၍ နောက် ဘာဆက်ဖြစ်သွားမှန်း လုံးဝ မသိတော့ဟုဆိုသည်။ ချစ်သွေးက ခြံအပြင်ဘက်သို့ထွက်ကာ သဲလွန်စကိုဆေ့စေ့စပ်စပ်ရှာဖွေကြည့်သည်။ ထိုအခါ လမ်းဘေးမြက်ချုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနီးတွင် လက်အိတ်အဟောင်းတစ်ဖက်ကိုတွေ့ရပြီး ထိုလက်အိတ်မှ အနံ့တစ်မျိုးရသဖြင့် မျက်နှာနှင့်အဝေးဆုံးထား၍ အညိုရောင် စာပို့သည့် စက္ကူအိတ်ထူထူကြီးထဲသို့ထည့်ကာ သေချာစွာသိမ်ဆည်းထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် အညိုရောင်စာအိတ်အား ခြံပြင်တစ်နေရာတွင် အမှတ်အသားထားခဲ့ပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ပြန်ဝင် လာခဲ့သည်။

နောက်ရက်များတွင် ချစ်သွေးက အလုပ်ရှာထွက်မည်ဟုဆိုကာ နံနက်ပိုင်းကော်ဖီနှင့်မုန့်ကို စားသောက်ပြီးသည်နှင့် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ ညစာကိုတော့ အပြင်မှာဝယ်စား၍ အိမ်ပြန်လာသည်။ ခင်လဲ့ရီက နံနက်စာနှင့်ညစာကို အိမ်မှာစားဖို့ပြောသော်လည်း ချစ်သွေးက လက်မခံပေ။ သို့နှင့် တစ်လခန့်အနေကြာလာသောအခါ ချစ်သွေးမှာ တစ်အိမ်သားလုံးနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာပြီး အိမ်သားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ဒေါ်မြမြနှင့် ခင်လဲ့ရီတို့သားအမိနှစ်ယောက်မှာလည်း ဦးလှမြားရှိစဉ်ကကဲ့သို့ သွားရဲလာရဲ ပြန်ဖြစ်လာကြသည်။

ချည်မန်းကွင်းနှစ်ချောင်း

ဗိုလ်တထောင်ရဲဌာနအတွင်း၌ ဌာနအုပ်ဦးကျိုးဖြူတစ်ယောက် ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲကာ တရှူးရှူးတရှဲရှဲဖြစ်နေလေသည်။ ပုလိပ်သားများမှာလည်း ဦးခေါင်းငုံ့လျက် ဦးကျိုးဖြူဆူပူမာန်မဲကြိမ်းမောင်းနေခြင်းကို တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောရဲဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်ရှိသည်။

"ဘာလိုလို့နဲ့ လူသတ်မှုနှစ်မှုမှာ တရားခံဖမ်းမမိဖို့ နေနေသာသာ အစအနလောက်တောင်မှ အနံ့ခံလို့မရသေးတော့ ခင်းကြီးကို အခြေအနေအသေးစိတ်မဟုတ်တာတောင် ကျေနပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်လောက်တဲ့အထိ အစီရင်ခံစာမရေးရသေးဘူး၊ အမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ စာနှစ်စောင်နဲ့ပိုးကြိုးအဝါရောင်နှစ်မျှင်လောက်ပဲ သဲလွန်စ ရ,ထားတာရှိသေးတယ်၊ ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးမှာရှိတဲ့ ခိုးဆိုး ခါးပိုက်နှိုက် လူမိုက် ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာနာမည်ပျက်တွေ အားလုံးဖမ်းဆီးမေးမြန်းတော့လည်း လူသတ်သမားရဲ့သတင်း အစအနတောင် မရဘူး၊ ဒီတော့ ဒီနှစ်မှုကို ဒီအတိုင်းပဲ လက်လျှော့လိုက်ရတော့မလား၊ အနံ့ရလို့မှသားကောင်ကို ခြေရာခံလိုက်ပြီး အမိမဖမ်းနိုင်ရင် ကျုပ်တို့ပုလိပ် (Police) ဆိုတွေဟာ ကျားတို့ ခြင်္သေ့တို့လို တိရစ္ဆာန်တွေလောက်တောင် အသုံးမကျရာရောက်မနေဘူးလား၊ ရှက်စရာကောင်းသလို ကျုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းကို အားကိုးအားထားပြုနေကြတဲ့ လူထုကို လုံခြုံမှုမပေးနိုင်တဲ့အဖြစ်မျိုးရောက်မနေဘူးလား၊ မင်းကြီးက ကျုပ်တို့ကို အတော်စိတ်ပျက်နေပြီ၊ ဒီလူသတ်မှုကို မဖော်ထုတ်နိုင်ရင် ကျုပ်တော့ ပုလိပ်ဝတ်စုံချွတ်ပြီး အလုပ်ထွက်တော့မယ်''

ဦးကျီးဖြူ၏စကားဆုံးသောအခါ ဆားပုလင်း(နယ်ထိန်း) တင်ငွေမှာ မိမိပြောလိုသောစကားကို ပြောရကောင်းနိုး မပြောရကောင်းနိုးဖြင့် ချင့်ချိန်နေလေ၏။ သို့သော် မိမိပြောမည့်စကားမှာ

ဆင်ခြေပေးသလောက်သာရှိမည်ဖြစ်သဖြင့် အကျိုးနည်းသောစကားကို မပြောတော့ဘဲ မြိုသိပ်ထားလိုက်ရတော့သည်။ ထိုစဉ် ဌာနထဲသို့ အိုင်အိုတစ်ယောက် ဝင်လာသဖြင့် ဦးကျီးဖြူက ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

''ဟာ၊ အိုင်အိုချစ်သွေးပါလား၊ လာဗျာ ကျွန်တော့်အခန်းထဲ သွားကြရအောင်''

ဟု ဖက်လှဲတကင်း ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်သည်။

''အိုကေ၊ သွားကြတာပေါ့ ဌာနအုပ်ကြီး၊ ဆားပုလင်းကိုတင်ငွေ တစ်ပါတည်းလိုက်ခဲ့ဗျာ''

ချစ်သွေးက ဆားပုလင်းတင်ငွေပါ ဝင်လာစေချင်သဖြင့် စကားကြောင်းလိုက်သည်။

''ကဲ၊ ဆားပုလင်းလဲ အခန်းထဲလိုက်ခဲ့၊ ကျွန်တော့်လူတွေ ဒီအမှုနှစ်ခုအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး အမြန်ဆုံးဖမ်းမိနိုင်ဖို့ ခင်ဗျားတို့ကို သင်ပေးထားတဲ့ ပုလိပ်ပညာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပင်ကိုဉာဏ်တွေနဲ့ပေါင်းစပ်ပြီး လူသတ်ကောင်ကို ဖော်ထုတ်ကြ၊ ကြားဘယ်မဟုတ်လား အလုပ်လုပ်ကြတော့''

ဌာနအုပ်ဦးကျီးဖြူက ပြောပြောဆိုဆို ချစ်သွေးတို့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖက်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။ အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ချစ်သွေးရော ဆားပုလင်းတင်ငွေပါ ကုလားထိုင်များတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

"ဒီအမှုက သမရိုးကျ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် လူသတ်မှုဆိုပေမယ့် လူသတ်သမားက ပါးနပ်လိမ္မာတော့ သူ့ကို ဖမ်းနိုင်လောက်တဲ့ သဲလွန်စမထားခဲ့ဘူးဗျ။ ပိုးချည်မျှင်နှစ်ချောင်းနဲ့စာတိုကလေးနှစ်စောင်ပဲ ရထားသေးတော့ ကွင်းဆက်မမိနိုင်သေးဘူးဖြစ်နေတယ်"

ဌာနအုပ်ကြီးက ချစ်သွေးကို ပြောပြလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဆားပုလင်းဆီက အသေးစိတ်ကြားပြီးပါပြီ၊ ကျွန်တော့်အယူအဆနဲ့အတွေ့အကြုံပေါ်မူတည်ပြီး ဉာဏ်ဆင်ခဲ့လို့ လူသတ်သမားနဲ့ပက်ပင်းတိုးခဲ့ပြီးပါပြီ"

ချစ်သွေးက ဆားပုလင်းတင်ငွေကို ခေါင်းငဲ့ကြည့်ကာ ဌာနအုပ်ကြီးကို ပြောပြလိုက်သည်။

"ဗျာ၊ ဒါနဲ့တောင် ခင်ဗျား သူ့ကို မိမဖမ်းခဲ့ဖူးလား"

ဌာနအုပ်ကြီးက တအံ့တသြဆိုသည်။

"အိုင်ဆေး၊ ကျွန်တော် ပြောပါ့မယ် ဌာနအုပ်ကြီးလည်း

အတွေ့အကြုံက နည်းတာမှမဟုတ်ဘဲ၊ တချို့အမှုတွေမှာ သဲလွန်စကို အခြေခံပြီး ကွင်းဆက်တွေကနေ မီးခိုးကြွက်လျှောက်လိုက်လို့ ပတ်သက်နေတဲ့သူတွေကို အရင်ဖမ်းပြီးမှသာ အဓိကတရားခံကို ဖော်ထုတ်ရတာမဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် အချို့အမှုတွေတော့ တရားခံလို့ တိတိကျကျမှန်းဆနိုင်ပေမယ့် သက်သေအ ထောက်အထားပြနိုင်မယ့် ကွင်းဆက်တွေကို ဆုပ်ကိုင်မပြနိုင်သေးလို့ ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့လှန်ထားရတာမျိုးလဲ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ ခုလည်း အဲဒီတရားခံကို ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့လှန်ထားပြီး အတွင်းကျကျ သိချင်သမျှကို အရင်ဦးအောင်ဖော်ထုတ်ဖို့ လိုပေလိမ့်မယ်၊ ရာဇဝတ်ဘေးပြေးလို့မလွတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တော့ယုံကြည့်တယ်ဗျို့"

ချစ်သွေးက ရှင်းပြလိုက်သည်။

"ဒါတော့ ဒါပေါ့ အိုင်အိုရယ်၊ မင်းကြီးက ကျွားတစ်ကောင်လို ကျုပ်ကို ဟိန်းဟောက်နေပြီဗျ"

"လက်ဖက်ကောင်းစားချင်ရင် ပလောင်တောင်တက်နေ့ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိသားပဲမဟုတ်လားဗျာ၊ အချို့နေရာတွေမှာ လောလော လောလောလုပ်ရင် လူသတ်သမားကို သတင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ရှောင်သာတိမ်းသာရှိသွားလိမ့်မယ်၊ မင်းကြီးအတွက် ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါ၊ ကျွန်တော် မင်းကြီး သဘောပေါက်တဲ့အထိ ရှင်းပြထားပါ့မယ်''

ချစ်သွေးက ဌာနအုပ်ကြီးအား အာမခံချက်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါတွင်မှ စိတ်လက်အေးချမ်းသွားဟန်ရှိသွားသော ဌာနအုပ်ကြီးဦးကျိုးဖြူက

''ဒါနဲ့ လူသတ်တရားခံနဲ့ခင်ဗျား ဘယ်လိုဆုံခဲ့သလဲ''

''ဒီလိုဗျ၊ ဘရှုတ်ဟောင်းလမ်းမှာ အသတ်ခံရတဲ့ ဦးလှဖေ အိမ်ထဲကရတဲ့စာက ရှင်းလွန်းလို့ အမှုလိုက်ဆားပုလင်းတွေ မပြောနဲ့၊ အတွေ့အကြုံများတဲ့ ရိုးရိုးပုလိပ်သားကလေးတောင် တွေးတတ်ပါတယ်၊ ကိုလှဖေကို မိန်းမနဲ့မှားပြီး ခေါ်ထုတ်တယ် ဆိုတာ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို အထင်အရှားပဲမဟုတ်လား ဒါပေမယ့် မကျိုးတန်းက ဦးလူမြားဆီကရတဲ့စာထဲမှာ သူငယ်ချင်း ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စနီးပြီဆိုတဲ့ အရေးအသားက ပဟေဠိဆန်မနေ ဘူးလား၊ ဒေါင်းဘယက်ဆိုတာက ဘာလဲ၊ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းရဲ့ လျှို့ဝှက်စကားလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ရည်ညွှန်းလိုတဲ့ ပစ်မှတ် တစ်ခုခုလားဆိုတာ ကျွန်တော့်ခေါင်းကို အလုပ်ပေးလာတယ်၊

ဒါနဲ့ဦးလူမြားရဲ့နောက်ကြောင်းရာဇဝင်အသေးစိတ်ကို ကျွန်တော် စုံစမ်းတော့ ဦးလူမြားက ပုဂံညောင်ဦးသားဖြစ်ကြောင်းသိရတယ် ဒါကြောင့် ပုဂံညောင်ဦးကို လိုက်သွားပြီး သူ့ဆွေမျိုးရင်းချာတွေ ကို စုံစမ်းတဲ့အခါမှာ ဒေါ်ရွှေကြည်ဆိုတဲ့ နှမဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ကို သွားတွေ့တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ဒေါ်ရွှေကြည့်ကို အကျိုး အကြောင်းပြောပြပြီး ဒေါ်ရွှေကြည်သားဟန်ဆောင်လို့ ဦးရွှေမြား အိမ်ထဲရောက်အောင် ဥာဏ်ဆင်ခဲ့တယ်''

ချစ်သွေးက ဌာနအုပ်ကြီး အဆက်ပြတ်နေသော ဇာတ်ကြောင်းဆက်တစ်ခုအား ဆက်စပ်ပေးလိုက်သည်။

''ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါမှလည်း ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စကို အနံ့ခံနေတာ၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ဆက်စပ်မိမယ်မဟုတ် သား၊ ဒါကြောင့် အိုင်အို့ကို ကျွန်တော် နောက်ပိုင်းက ကူညီနေတာပေါ့ အားလုံးပူးပေါင်းရမယ့်ကိစ္စကြီးကိုး''

ဆားပုလင်းတင်ငွေက ဝင်ပြောလိုက်သဖြင့် ချစ်သွေး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

''ကဲ ဆက်ပါဦး၊ လူသတ်တရားခံနဲ့ပက်ပင်းတိုးခဲ့ပုံကို''

စိတ်ဝင်စားလာသော ဌာနအုပ်ကြီးက မေးလိုက်ပြန်

ခုနစ်စဉ်ကြယ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။

"ဦးလူမြားအိမ်ထဲရောက်သွားတော့ ညညမှာဂရုစိုက်စောင့်ကြည့်နေတာပေါ့ဗျာ၊ တစ်ချိန်မဟုတ်တစ်ချိန်မှာ လူသတ်သမား ပြန်လာနိုင်တယ်လေ၊ သူလည်း ဒေါင်းဘယက်ကို ဦးလူမြားဆီက ရမသွားဘူးလို့ ကျွန်တော် တွက်ဆမိလို့ပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ဒီလူပြန်အလာမှာ တွေ့နိုင်အောင် ကျွန်တော်က ဦးလူမြားအိမ်ထဲကို ရောက်နေဖို့ လိုတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ သဲလွန်စရဖို့ ဦးလူမြားရဲ့မိန်းမကို ဦးလူမြားရဲ့တူသားအဖြစ် အယုံသွင်းပြီး ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ တောက်ကြည့်လိုက်တော့ ဦးလူမြားရဲ့မိန်းမက သူ ဘာမှ မသိဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်၊ ဦးလူမြားဟာ ဒီဒေါင်းဘယက်ကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားပုံရတယ်၊ လူသတ်သမားနဲ့ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ မပြီးပြတ်သေးဘူးလို့ ကျွန်တော်တွက်ဆထားခဲ့တယ်၊ တွက်ဆထားတဲ့အတိုင်း ဖွဲနဲ့စောင့်ခဲ့တာ၊ သူ ပြန်လာတာပါပဲ၊ သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်ကို ကြိုးနဲ့တုတ်ပြီး ဒေါင်းဘယက် တောင်းနေသံကြားရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ချက်ချင်းတံခါးတွန်းဖွင့်လိုက်တော့ လူသတ်သမားနဲ့ပက်ပင်းတိုးတာပဲ၊ သူ့လက်ထဲမှာ ပဝါတစ်စနဲ့

ဦးလူမြားရဲ့ဇနီးဒေါ်မြမြ ဒါမှမဟုတ် သမီးဖြစ်တဲ့ခင်လှဲ့ရီကို သူ့လက်ထဲက ပဝါစနဲ့ဆွဲညှစ်ပြီးသတ်လိုက်ရင် တစ်ချက်ထဲနဲ့ သေသွားလောက်တဲ့ ခွန်အားဗလကြီးနဲ့ဗျ၊ ဝက်ဝံကြီး တစ်ကောင်လိုပဲ သန်စွမ်းတယ်၊ ကျွန်တော်က သူ့ကို မရရအောင် ဖမ်းဖို့ကြိုးစားရင် မဆိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်ယောက် ထပ်သေသွားမှာရယ်၊ တစ်လအတွင်း လူသတ်မှု သုံးမှုဆက်တိုက်ဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့မျက်နှာ ဘယ်သွားထားရမှန်းမသိတာရယ်ကြောင့် သူ့ပြေးပေါက်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်၊ လူက အလုံးအထည်ကြီးပေမယ့် အခန်းထဲက ပြေးထွက်သွားတာများ ကျားတစ်ကောင်အတိုင်းပါပဲဗျာ"

ချစ်သွေးက သူ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပုံကို အသေးစိတ်ပြန်ပြောပြနေလေ၏။

"ဒါနဲ့ အိုင်အိုက သူ့ကို ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့လှန်လိုက်တာလို့ စောစောက ပြောထားတော့ သူ့ကို ပြန်ဖမ်းနိုင်မယ့်အထောက်အထားရလို့လားဗျ"

ဆားပုလင်းတင်ဌေးက ဝင်ထောက်လိုက်ပြန်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ရှာဖွေထားတဲ့ပိုးကြိုးမျှင်စကလေးတွေပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗျာ၊ ဒါဟာ သူ့အတွက်တော့ ချည်မန်းကွင်းပဲဗျ၊ မကောင်းဆိုး ဝါးကို ထွက်ပြေးလို့မရအောင် ချည်မန်းကွင်းစွပ်ပေးရသလိုပေါ့''

''အဲဒီချည်မန်းကွင်းသဲလွန်စကို ကျုပ်တို့ ရှင်းအောင် ပြောစမ်းပါဦး''

ဌာနအုပ်က ပိုးချည်မျှင်ကလေးနှစ်ပင်အား စိတ်ဝင်စား နေသူပီပီ မေးလိုက်လေ၏။

''ဒါကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့မှန်းဆချက်ပဲရှိပါသေးတယ် ဖြစ်နိုင်ချေရာနှုန်းခြောက်ဆယ်လောက်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လမ်းဆုံး မှာ သူနဲ့ကျွန်တော် ပြန်တွေ့ကြမှာပါ၊ ကဲ မင်းကြီးကိစ္စခေါင်းထဲ မထားနဲ့တော့ ကျွန်တော် လုပ်လိုက်ပါ့မယ်၊ သွားပြီဗျို့''

ဟု ဆိုကာ ဌာနအုပ်အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့ ၏။ သို့သော် အပြင်ရောက်မှ တစ်ဖန် အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင် လာပြီး ''ဦးလူမြားရဲ့တူအဖြစ် သရုပ်ဆောင်နေတာကိုတော့ လုံးဝမပေါက်ကြားစေနဲ့ဗျို့၊ အိုကေ''

ဟု ဆိုကာ ဌာနအတွင်းမှ ထွက်သွားလေတော့၏။

ထူးဆန်းသော မျက်လှည့်ပွဲ

ချစ်သွေးရောက်လာပြီး တစ်လခန့်ရှိသောအခါ ဒေါ်မြမြ ... ချစ်သွေးအပေါ် ယုံကြည်မှု ပိုများလာသည့်အပြင် အားကိုး ...မှုလည်း ပြုလာခဲ့လေသည်။ ညဘက်ညဘက်တွင်လည်း အိပ် ...မဝင်မီ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားစမြည်ပြောဆိုလေ့ ...ကြသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဒေါ်မြမြက

''မောင်ချစ်သွေး အလုပ်အဆင်ပြေပြီလားကွယ့်၊ တလွဲ ...မထင်နဲ့ ဒေါ်ဒေါ်က ဒီအိမ်မှာ မောင်ချစ်သွေးကို မနေစေ့ ...လို့ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ အိမ်မှာလဲမစား မနက်လင်းတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ထွက်သွားတတ်တော့ ဒေါ်ဒေါ်တို့ကို အားနာပြီး နေရေးစားရေး ကသီလင်တနိုင်မှာစိုးလို့ပြောတာ၊ မှန်တာပြောရရင် မောင်ချစ် သွေးရှိနေလို့သာ ဒေါ်ဒေါ်တို့ သားအမိ လုံခြုံတာကွယ့်၊ နေနိုင် သလောက်သာနေ ဒါ ဒေါ်ဒေါ် စိတ်ရင်းနဲ့ပြောတာနော်''

ဟု ချစ်သွေးကို စိတ်ပူပြီး ပြောတတ်သည်။

''ဟုတ်ပါရဲ့ အစ်ကိုရယ်၊ ညီမတို့က တစိမ်းတွေ မဟုတ်တာ၊ ဒီမှာပဲ စားရောပေါ့''

ခင်လှဲ့ရီကပါ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

''အဆင်ပြေပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်၊ ကျွန်တော့်မှာ သုံးဖို့စွဲ လုံလုံလောက်လောက်ရှိပါတယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့''

ချစ်သွေးကလည်း ထိုသို့ပြန်ပြောလေ့ရှိသည်။ ချစ်သွေး က ရောက်ရောက်ချင်း သူကြုံဆုံခဲ့ရသော လူသတ်သမားမှ ခင်လှဲ့ရီတို့အိမ်ကြီးသို့ နောက်ထပ်လာတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်စားမိခဲ့သော်လည်း ဒေါ်မြမြအိမ်တွင် သူ ဆက်နေရသည့် အကြောင်းမှာ လုံလုံလောက်လောက်ရှိပါသည်။ ထိုမိသားစုနှင့် ရင်းနှီးသထက်ရင်းနှီးအောင်နေပြီး ဒေါင်းဘယက်၏ သတင်းအ အနကို စုံစမ်းလိုခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ လူသတ်မှု

သမရိုးကျလူသတ်မှုဟုဆိုနိုင်သော်လည်း ဒေါင်းဘယက်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဟု ချစ်သွေးက တစ်ထစ်ချယူဆထားခဲ့သည်။ ချစ်သွေးသည် ညည အိပ်မပျော်သောကြောင့် ခြံထဲဆင်းပြီး သရက်ပင်ကြီးကို ဝိုင်းပတ်ကာ ထိုင်ခုံအဖြစ် ရိုက်ထားသော သစ်သားခုံပေါ်တွင်ထိုင်၍ အမှုအကြောင်း စျာန်သွင်းတွေးတော နေတတ်သည်။

လသာသောရက်များတွင် နွေကာလဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ မအိပ်ချင်သေးသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ခင်လှဲ့ရီက အိမ်အောက်ဆင်းလာကာ သရက်ပင်အောက်ရှိ ခုံတွင်ထိုင်ရင်း လေညင်းခံလေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့ ခင်လှဲ့ရီက အိမ်အောက်သို့ ဆင်းလာကာ သရက်ပင်အောက်သို့ လျှောက် လာခဲ့သည်။

''ဟော အစ်ကိုပါလား၊ မအိပ်သေးဘူးလား''

သူ့အရင်ရောက်နေသော ချစ်သွေးကို တွေ့လိုက်ရ သဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

''ဟုတ်တယ်၊ အိုက်ကလည်းအိုက် အိပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိသေးတာနဲ့ ဒီမှာ လာထိုင်နေတာ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါ့ အစ်ကိုရယ်၊ ဒါနဲ့ အိမ်ကခွေးကြီးတွေတောင် အစ်ကိုနဲ့တော်တော်ရင်းနှီးကုန်ပြီနော်၊ သူတို့က လူစိမ်း သူစိမ်း ဆိုရင် လည်မြိုကိုတောင် တက်ခဲဟတ်တာ အစ်ကိုရဲ့"

အမူအယာကလေးလုပ်ကာ ရှင်းပြနေသော ခင်လှဲ့ရှိ ကိုကြည့်ပြီး ချစ်သွေးက ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူ ဖုံးထားသမှု ဘာမှမသိရှာသေးသော ခင်လှဲ့ရှိကို အားနာနေမိသည်။ ကျောင်း မှာတုန်းက ခင်လှဲ့ရှိအပေါ် သူ စိတ်ဝင်စားပြီး ပိုးပန်းခဲ့သည်ကို အမှတ်ရလာသည်။ ခင်လှဲ့ရှိကလည်း သူ့အပေါ် တုန့်ပြန်မှုပြ သည်ကို နားလည်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ ငယ်ငယ်ကလေးထဲက အလွန်ဝါသနာပါသော စုံထောက်လုပ်ချင်သောကြောင့် စာဘက် ၌သာ စိတ်ကိုနှစ်၍ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုအခါ မြင်းကမလှုပ် ခုံကလှုပ်ဆိုတာမျိုးအများပြောစမှတ်အဖြစ်မခံချင်သောကြောင့် ခင်လှဲ့ရှိကလည်း ချစ်သွေးအပေါ် စိတ်ဝင်စားပါလျက် ကိုယ်ရှိန် သတ်ခဲ့သည်။ သို့နှင့် တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက်သာ စိတ်ဝင် စားတတ်သော သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ကျောင်းပြီးသည်အထိ ရည်းစားဟူ၍ မထားကြဘဲ ဘွဲ့တစ်ခုစီပိုက်၍သာ ကျောင်းတော် က ခွာခဲ့ကြသည်။ နှစ်ယောက်သား ရင်ထဲတွင်မတော့ ကံဆုံလျှင်

ပြန်ကြုံကြရလိမ့်ဦးမည်ဟု ကံကုသိုလ်တစ်ရေးနိုးကို မျှော်ကိုး နေမိကြသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါလေ၏။ ထိုသို့ခွဲခွာပြီးသည့် နောက် ဆုံမယ့်ဆုံတော့ မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲအဖြစ်နှင့်ဆုံလိုက်ရ သောကြောင့် ခင်လှဲ့ရှိမှာ တအုံ့နွေးနွေးဖြစ်နေသည်။

"ကံကြမ္မာရယ်၊ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင်များ ရက်စက် ရတာလဲ၊ ခုလို အနေနီးနေရပါလျက်နဲ့ သွေးချင်းသားချင်းဆိုတဲ့ စည်းကြီးက ဘာလို့ခြားနေရပါလိမ့်၊ ဘယ်ယောက်ျားကလေး အပေါ်မှာမှ စိတ်မကစားခဲ့တဲ့ ငါ့ရဲ့နှလုံးသားကို လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ခုန်စေတဲ့ ယောက်ျားဟာ ဘာကြောင့် ငါ့ရဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်နေ ရပါလိမ့်"

ဟူသော အတွေးများကြောင့် ချစ်သွေး၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့မကြည့်ရဲသဖြင့် မျက်နှာလွှဲကာ ခုံပိုင်းကလေးပေါ်သို့ ဘင်ပါးလွှဲဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဖြစ်ချင်တာလည်းမဖြစ်ရ၊ မဖြစ်ချင်တာလည်းဖြစ်ရ တဲ့လောကကြီးပါလား အစ်ကိုရယ်"

ဟု ပြောချင်သော်လည်း တကယ်တမ်းပြောဖြစ်သည် မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော ဟိုမှာ လမင်းကြီးက ဝိုင်းစက်နေတာပဲနော်"

ဟု ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိ၏။

"လသာတဲ့ညမှာဆိုရင် အစ်ကို မယ်လဒင်လေးတစ်လက်နဲ့သီချင်းဆိုလေ့ရှိတယ် ညီမရဲ့၊ ဒီမှာက ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်တော့"

"ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်ပေမယ့် ဆိုပြပါလား အစ်ကို၊ ညီမနားထောင်ချင်တယ်"

ခင်လဲ့ရီက ချစ်သွေးသီချင်း ဆိုသည်ကို နားထောင်ချင်သဖြင့် စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

"မယ်ဒလင်မပါဘဲ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး ဆိုပြရမှာဆိုတော့ မကောင်းရင် အပြစ်မတင်နဲ့နော်"

"မတင်ပါဘူး၊ ဆိုမှာသာဆိုပါ အစ်ကိုရယ်"

"ကဲ ဆိုပြီ၊ နားထောင်ပေတော့ × × × စွဲမိပါပေ့ ခင်ရယ် × × × ချစ်လို့ကို ဘယ်မဝနိုင်တော့တယ် × × × မပြောဘဲနဲ့ ကြားကြားနေတယ် × × × မျက်စိထဲမယ် ဝဲလယ် ဝဲလယ် × × × မကြည့်ဘဲနဲ့အစဉ်မြင်ပြန်တော့တယ် × × × အံ့ပုန်းချစ်တစ်ရက်လောက်ချစ်ရတာရယ် × × × လင်မယားချစ်

တစ်သက်လိုက်လို့မမီပါတယ် × × × ကမ္ဘာမမှီပါတယ် × × × ဦးစားလေလေ ချစ်လေလေပါပဲ ခင်ရယ်"

ချစ်သွေးက သီချင်းထဲတွင် အာရုံဝင်သွားပြီး ခံစားချက်အပြည့်ဖြင့် သီဆိုသွားလေသည်။

"ဟာ၊ အတီးမပါတာတောင် အတော်ကောင်းတာပဲ၊ အစ်ကို့ရင်ထဲမှာ အံ့ပုန်းချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တော့ ရှိနေပြီထင်တယ်၊ သူက ဘယ်သူလဲဟင်"

"အဲဒီမိန်းကလေး ဘယ်သူလဲဆိုတာ တစ်နေ့နေ့တော့ အစ်ကိုပြောပြပါ့မယ်၊ အခုတော့ ပြောပြခွင့်မရှိသေးလို့ မသိချင်ပါနဲ့ဦး ညီမရယ်၊ ကဲ ညဉ့်နက်တော့မယ်၊ သွားအိပ်တော့နော် တော်ကြာ ညီမအမေ တစ်မျိုးထင်သွားဦးမယ်"

ချစ်သွေးက ခင်လဲ့ရီကို နှစ်သိမ့်လိုက်ပြီး အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါ်မြမြ၏အရိပ်အယောင်ကို ဝိုးတဝါးတွေ့လိုက်ရလေသည်။ ခင်လဲ့ရီ အိမ်ပေါ်သို့တက်သွားပြီး နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါမှပင် ချစ်သွေး အိမ်ပေါ်သို့ တက်၍ အိပ်ခန်းထဲဝင်ကာ လှဲအိပ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် စောစောထပြီး ဒေါ်မြမြတို့နှင့်အတူ လက်ဖက်ရည် သောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ထို့နောက် ခြံကြီးထဲမှထွက်ကာ မကျီးတန်းရပ်ကွက်
ဈေးဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်သည်။ ဈေးအနီးသို့ ရောက်သော
အခါ လူစုလူဝေးတွေ့ရသဖြင့် မှုခင်းတစ်ခုဖြစ်နေပြီလား
စိတ်ထဲမှထင့်ကနဲဖြစ်ကာ အနီးသို့သွားရောက် ကြည့်ရှု လိုက်
သည်။ အနီးသို့ရောက်မှပင် မျက်လှည့်ပြရန် ပြင်ဆင်နေသည်
ကို မျက်လှည့်ပွဲကြည့်မည့် ပရိသတ်က စုဝေးစောင့်မျှော်
ကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် စိတ်အေးသွားရလေသည်။ ဝိုင်းတော
သားတစ်ဦးက ဝါးခြမ်းပြားတစ်ချောင်းနှင့် မျက်လှည့်ဝိုင်းအတွ
စည်းသားလျက်ရှိပြီး တစ်ယောက်ကမူ ပစ္စည်းများကို နေရာ
လျက်ရှိသည်။ မျက်လှည့်ဝိုင်း၏အလယ်တည့်တည့်တွင် သံစာ
ဝိုင်းတစ်လုံးကိုချထားပြီး သံစားပွဲပေါ်တွင် သဘော်ဆေး အ
ရောင်သုတ်ထားသော သစ်သားသေတ္တာတစ်လုံးရှိ၏။ နံဘေး
ပေါ်တွင် မြွေပချုပ်နှစ်လုံးကိုချထား၍ စားပွဲ၏ အခြားတစ်ဖ
ဝယ် နိုင်ငံခြားဘင်ခရာတီးဝိုင်းအဖွဲ့၌ အသုံးပြုလေ့ရှိသော
ဘင်ကြီးတစ်လုံးကို ချထားလေသည်။ ဘင်ကြီး၏ထိပ်ပိုင်းတွ
အဝတ်စပတ်ထားသည့် ဘင်ရိုက်တုတ်ကြီး နှစ်ချောင်းသ
တင်ထားသည်။ ထိုသို့ မျက်လှည့်ဝိုင်းအတွက် ပြင်ဆင်နေသော

လူနှစ်ယောက်အပြင် အခြားတစ်ယောက်မှာ အခန့်သား ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ထိုင်၍ စိတ်အေးလက်အေးဖြင့် ဆေးလိပ်သောက်လျက်ရှိလေ၏။ အားလုံးပြင်ဆင် ပြီး၍ အဆင်သင့်ဖြစ်လောက်သောအခါ ထိုလူက ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဝေါက်ခနဲထလာပြီး သူ ဝတ်ထားသော တိုက်ပုံအင်္ကျီရင်ဘတ်ကို ဟန်ကျပန်ကျ ဆွဲစေ့လိုက်သည်။ အဖွဲ့သားတစ်ယောက်က ချထားသောဘင်ကြီး၏နောက်တွင် ခွေးခြေတစ်လုံးနှင့်ထိုင်ကာ လက်ရိုက်နှစ်ခုကိုကိုင်၍ အသင့်အနေအထားဖြင့် ကိုတိုက်ပုံထံမှ အမိန့်ကို ငံ့လင့်နေလေသည်။ ထိုအခါ ကိုတိုက်ပုံက မျက်စမျက်နှာနှင့်ဘင်ဆရာအား အချက်ပြလိုက်သည်။

ကိုတိုက်ပုံ၏အမိန့်ကို အမူအယာအားဖြင့် ရပြီဖြစ်သောကြောင့် ဘင်ဆရာက သူ့လက်ထဲမှ လက်ရိုက်တုတ်နှစ်ခုကို ဆတ်ခနဲဆွဲယူလိုက်ကာ ဘယ်ညာတစ်ပြိုင်နက် ဘင်ကြီး၏ မျက်နှာပြင်ကို စုံနှက်လိုက်သည်။

ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း

ထိုအခါ၌ ဘင်ကြီး၏ ဝမ်းခေါင်းထဲမှ မိုးခြိမ်းသံကြီး အလား မြည်ဟီးလျက်ရှိသော အင်္ဂလန်မှ ဘင်သံကြီးမှာ အဆက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပြတ်ပေါ်ထွက်လာလေ၏။ စောစောက စုရုံးစုရုံးဖြစ်နေကြသော လူစုမှာ စည်းဝိုင်းပတ်လည်တွင် ဖြန့်ကျက်နေရာယူလိုက်ကြပြီးနောက် ထိုလူသုံးယောက်၏မျက်လှည့်လက်လှည့်ပညာများကို ကြည့်ရှုရန် ငေးမောနေကြလေသည်။ ဘင်သံကြောင့် စောစောက စောင့်စားနေကြသော လူများသာမက ဘင်သံကြားရာအရပ်မှ စိတ်ဝင်စားသူများ ရောက်လာကြပြီး မျက်လှည့်ဝိုင်းအနီးစည်းအပြင်မှ ထိုလူသုံးယောက်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြေမပြတ်ကြည့်ရှုနေတော့သည်။

ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း

ဘင်သံကြီးက အဆက်မပြတ်ပေါ်လာပြန်သောကြောင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်လူစုမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာကြပြန်၏။ ထိုအခါ မျက်လှည့်အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသော ကိုတိုက်ပုံက သူ၏ ညာဘက်လက်ဖဝါးကို တစ်တောင်ဆစ်ကွေးကွေးကာ ထောင်ပြလိုက်သောအခါ ဘင်တီးသူက အတီးရပ်လိုက်သဖြင့် မီးကို ရေနှင့်သတ်လိုက်သကဲ့သို့ ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သွားတော့သည်။

"လာလမ်းကောင်းမှပြန်လမ်းကောင်းမယ်၊ ပွဲတောင်းရင်

ပွဲကောင်းပြမယ်၊ အနှောင့်မလွှတ် အသွားမလွှတ် ခုံဖိနပ်ချွတ်ပြီး ပက်လက်လှန်ဖင်ခုမထိုင်နဲ့ ထဘီဖောက်ထိုး အထက်ဆင်မြေဦးတိုက် စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ကဝေတိုက် တိုက်ဖို့မကြံနဲ့ လူ့စည်းဘီလူးစည်း သူ့စည်းကိုယ့်စည်းမနင်းနဲ့ မကျော်နဲ့ မခွနဲ့ ပြတာကြည့် မထိနဲ့မခိုက်နဲ့ လာလမ်းကောင်းမှ ပြန်လမ်းကောင်းစေ့မဟော့နော်၊ စည်းဖောက်ရင် ပြန်လမ်းပျောက်မယ်"

မျက်လှည့်ဆရာက ဇာတ်သဘင်ပွဲများတွင် မှဆိုးဆိုင်းဆင့်၊ ဇော်ဂျီဆိုင်းဆင့် ဆင့်ကြသကဲ့သို့ သူ၏အသံသြသြကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်တွင် တဒိန်းဒိန်းနှင့်ဘင်သံကြီးက ဟိန်းလာပြန်တော့သည်။ မျက်လှည့်ဆရာက သံစားပွဲဝိုင်းကလေးအနီးသို့ လျှောက်သွားပြီး လေးထောင့်သေတ္တာကလေးအား သူ့လက်ထဲမှ မှော်တုတ်တံခေါ် (Magic Stick) ကလေးနှင့်တဒေါင်ဒေါက် ခေါက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သေတ္တာကလေးကို အသာမယူလိုက်ပြီး အဖုံးဖွင့်ကာ လေးဘက်လေးတန်ရှိ ပရိသတ်များအားလုံးကို ပြလိုက်သည်။

"ကဲ၊ သေတ္တာထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ မြင်ကြရဲ့နော်၊ သေသေချာချာကြည့်ကြ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတိုက်ပုံက သူ့လက်ထဲမှ တုတ်ကလေးနှင့်ပင် သေတ္တာထဲသို့ မွှေပြလိုက်သေးသည်။

"ဘာမှမရှိတဲ့သေတ္တာကို ဟောသလိုထား၊ အဖုံးကို အသာပြန်ပိတ်၊ အပ်ချလောင်း၊ ကိုင်း လာလေ့"

သေတ္တာကလေးအား စားပွဲပေါ်တင်ပြီး အဖုံးပိတ်လိုက်သည်။ နှုတ်မှလည်း သို့ကလိုပြောဆိုပြီးနောက် ပရိသတ်ကို ဝေ့ကာနဲ့ကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် သေတ္တာ အဖုံးကိုဟ၍ သူ၏ ညာဘက်လက်နှင့်အသာနှိုက်ပြီး တစ်ခုခုကို ဖြည်းညင်းစွာ ဆွဲယူနေလေ၏။ သူ့လက်ထဲတွင် ပထမဆုံး ပါလာသည့်အရာမှာ ပိုးပဝါအနီရောင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုပိုးပဝါကို ပရိသတ်ဘက် ဖြန့်ပြပြီးနောက် လက်ခုပ်ထဲသို့ ထည့်အုပ်၍ ဂျောင်းဟု တစ်ချက်အော်ဟစ်မြောက်ပစ်လိုက်ပြန်ရာ ပဝါမှာ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်သွားလေသည်။

"ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း"

ပရိသတ်များမှာ ထိုပြကွက်ကိုကြည့်ပြီး နှစ်ခြိုက်သဘောကျကြသဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ တဖြောင်းဖြောင်း ထောပနာပြုလိုက်ကြသည်။

"ကဲ ကဲ၊ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် စွဲမက်သွားရအောင် ဆက်ကြဦးစို့၊ အသံကလေးဘာလေး စွက်ပေးကြပါဦး"

ကိုတိုက်ပုံက ကဗျာဆန်ဆန် ကာရံနဘေနှင့်ပွဲခြောက်ကြီးမဖြစ်ရအောင် လင်းကွင်းနှင့်ဘင်ဆရာကို ဆင့်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ မတ်တတ်ရပ်အနေအထားနှင့်လင်းကွင်းနှစ်ချပ်ကို ပါးအပ်ကာ ကိုင်ထားသော လင်ကွင်းသမားက သူ၏ လင်းကွင်းနှစ်ခြမ်းကို မြှောက်၍ ဟလိုက်ပြီး တီးဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

"ဟိုး ဆရာ ဟိုး၊ နိုး ဆရာ နိုး မလုပ်လိုက်နဲ့လေ လင်းကွင်းဆရာရဲ့၊ မင်းအလှည့် မင်းကဏ္ဍရောက်ရင်သာ ကြောင်းလှချည့်ရဲ့ လက်ဖဝါးတွေ ကျိန်းလှချည့်ရဲ့လို့ မနွဲ့စတမ်း နော်၊ ခု ပြကွက်က မင်းအလှည့်မဟုတ်သေးလို့ မင့်လက်ကို သာယုတ်လို့ နောက်ဆုတ်နေချေဦးကွယ့်၊ ကဲ ဘင်ဆရာရေ လာခွေမယ့် အင်္ဂလန်က ဘင်သံထုတ်ပေတော့ဗျာ"

ကိုတိုက်ပုံက လင်းကွင်းတီးတော့မည့်ဟန်ရှိသော သူ့တပည့်တစ်ဦးကို လှမ်းတားလိုက်ပြီးနောက် တပည့်တစ်ဦးကို င်တီးခိုင်းလိုက်သည်။

"ဒိန်း ဒိန်း ဒိန်း ဟိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဒိန်းဒိန်းနှင့်ဘင်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး သုံးလေ
ချက်ခန့်မြည်ပြီးနောက် ကိုတိုက်ပုံက 'ဟိုး' ဟုတားလိုက်ပြ
သည်။ ထို့နောက် သေတ္တာအဖုံးကို ဟပြီး လက်လျှိုကာ သေတ္တာ
ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ယူပြန်လေ၏။ မျက်လှည့်ဆရာ
ကိုတိုက်ပုံ၏လက်ထဲတွင် ပါလာသောအရာမှာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြ
လျက်ရှိသော ခိုမြီးကော့လေးတစ်ကောင်ဖြစ်လေ၏။

"ဟာ ဟင် အလို"

ကြည့်ရှုနေကြသော လူစုမှာ တအံ့တသြဖြင့် ထိုသ
ရေရွတ်ကာ မှင်သက်သွားသည်။ သူတို့အား မျက်လှည့်
အစပိုင်းတွင် ဗလာကျင်းနေသောသေတ္တာကလေးအား စောင်
ငုံ့ပြ၊ မှောက်၊ သွန်ပြခဲ့စဉ်က ထိုသေတ္တာထဲ၌ ပဝါနှင့်ခိုမြီးကော
လေးမဆိုထားဘိ အပ်တိုလေးတစ်ချောင်း၊ စက္ကူလေးတစ်စ
မရှိသည်ကို အားလုံးမျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ယ
ထိုသေတ္တာထဲမှ ပဝါနီကလေးတစ်စနှင့်ခိုကလေးတစ်ကော
ဘယ်လိုက ဘယ်ငိုရောက်လာသည်မသိ။ မျက်လှည့်ဆရာ
ယူပြတော့လည်း မယုံချင်စရာ ကိုယ်တွေ့မြင်ရသဖြင့် ယုံရပြ
သည်။ မျက်လှည့်ဆရာကိုတိုက်ပုံက ခိုကလေးကို သေတ္တာ

ပြန်ထည့်အဖုံးပိတ်ပြီး ဒုတ်ကလေးနှင့်ခေါက်ကာ သေတ္တာကို ရှေးနည်းတူ ပရိသတ်အားပြတော့လည်း ခိုကလေးက သေတ္တာထဲမှာပင် ပျောက်သွားခဲ့ပြန်သည်။ မျက်လှည့်ဆရာက ထိုပြကွက်ကို ရပ်နားပြီးနောက် ပချုပ်နှစ်လုံးကို ရှေ့ယူလာပြီး ပချုပ်တစ်လုံးထဲမှ စပါးကြီးမြွေကို ထုတ်ပြပြန်သည်။ မြွေကြီးမှာ ယောကျ်ားကြီးတစ်ယောက်၏ လက်မောင်းလုံးလောက်ရှိပြီး အလွန်အားသန်သောမြွေမျိုးဖြစ်သည်။ အဆိပ်မရှိသော်လည်း သူ၏အစာကို ကိုယ်ဖြင့်လိမ်ပတ်ဆွဲဆန့်သတ်ဖြတ်၍ မြိုချစားသောက်တတ်သောမြွေမျိုးဖြစ်လေသည်။ ထိုမြွေကို ပြသပြီးနောက် ပချုပ်တစ်လုံးထဲမှ မြွေဟောက်များကို ထပ်မံထုတ်ယူပြသလေသည်။ မြွေဟောက်ကိုစပြီး ပါးပျဉ်းထောင်အောင် လုပ်ပြခြင်း၊ မြွေစွယ်နှင့်သူ၏လက်မောင်းအား စိုက်ပြခြင်းစသည့် ပြကွက်များကိုပြပြီးနောက် မြွေများကို ပချုပ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ လူများက မြွေများကိုမြင်သည်နှင့်အသည်းတယားယားဖြစ်လာပြီး အစွယ်နှင့် သူ့လက်မောင်းကို မြွေ၏ပါးစပ်ဖြဲ၍ စိုက်ပြလိုက်သည့်အခါ အမလေးဟု ယောင်ရမ်းအော်မိသူက အော်မိကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ကဲ နောက်ဆုံးနှစ်ကွက်လောက် ပြပြီးရင် ဒီကနေ့ ပွဲသိမ်းပါ့မယ်၊ ပွဲမသိမ်းမီ အလွန်ထူးဆန်းအံ့သြစရာကောင်းတဲ့ ပြကွက်ကို ပြပါ့မယ်၊ ဂမ္ဘီရပညာမှော်ပြကွက်ဖြစ်လို့ ပွဲမစမီက သတိပေးထားခဲ့တဲ့စည်းကို မဖောက်မိကြပါစေနဲ့၊ ပညာပြိုင် ချင်ရင် ပွဲပြီးတဲ့အခါ ဘယ်နေရာကိုပဲ ဖိတ်ဖိတ် ဘယ်အဆင့်နဲ့ ပဲပြိုင်ပြိုင် သူနိုင်ကိုယ်နိုင်ပြိုင်ဖို့ စိမ်ခေါ်ရင် တိမ်ပေါ်အထိ လိုက်ရ လိုက်ရ ပြိုင်ပါ့မယ်၊ ပွဲမပြီးခင်တော့ ပွဲကြည့်သူတွေကို မထိတ် အောင်မလန့်အောင် ဘောင်နဲ့စည်းကို မကျော်ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါ တယ်၊ ခုပြမယ့်ပြကွက်ကတော့ အုန်းသီးကို တန်ခိုးနဲ့ချွေဆိုတဲ့ ပြကွက်ဖြစ်ပါတယ်၊ အမှန်က ဒီပြကွက်မျိုးဟာ ရှုံသွင်းပြီး အခ ကြေးငွေများများယူပြီး ပြတဲ့ပြကွက်မျိုးပါ၊ ဒါပေမယ့် ပညာကို ငွေနဲ့မလဲဘဲ ဒီလမ်းဘေးပွဲမှာပဲ ပြပါ့မယ်၊ ဟောဟိုမှာ ကြည့် အပ်ချလောင်း"

ကိုတိုက်ပုံက မာန်ပါပါပြောပြီး ဟန်ပါပါနှင့်မျက်လှည့် ဝိုင်း၏ အနောက်တွင်ရှိသော အလေ့ကျပေါက်နေသည့် အုန်းပင် တစ်ပင်ပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

"ကဲ၊ အဲဒီ အုန်းပင်ပေါ်က အုန်းသီးကို အုန်းပင်ပေါ်

မတက်ဘဲ ဟောဒီနေရာကနေ ဂမ္ဘီရအစွမ်းနဲ့ခြွေပြပါ့မယ်၊ မြေ ပေါ်ကို တဘုန်းဘုန်းနဲ့ကြွေကျတာမြင်ရပါစေ့မယ်၊ ပြောနေကြာ ဘယ်၊ ငါဆရာလက်ညှိုး မိုးကြိုးလိုအစွမ်းထက် အပင်ထက်က အုန်း ဘုန်းခနဲကြွေရော့ဟဲ့"

ကိုတိုက်ပုံက အုန်းပင်ပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးကာ ပါးစပ် မှ ဉုံခံပြီး မန်းမှုတ်နေလေ၏။

"ကဲ၊ လက်တယားယားနဲ့ တီးမယ်လို့ တကဲကဲ ပွဲစ ကတည်းက အားခဲပြီးစောင့်နေတဲ့ လင်းကွင်းဆရာရေ၊ မနား တမ်းတဖြန်းဖြန်း လင်းကွင်းနှစ်ခြမ်းလုံး အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာကွဲ အောင် အားကုန်သုံးပြီး တီးလိုက်စမ်းပါဦး မောင်ရေ"

ဟု ပြောပြီး အုန်းပင်ကို စိန်းစိန်းကြီးကြည့်၍ လက် ညှိုးနှင့်ထိုးနေပြန်လေ၏။

ခွမ်း ခွမ်း ခွမ်း ချမ်း ချမ်း ချမ်း

လင်းကွင်းသံကလည်း တဖြန်းဖြန်းနှင့်ခပ်စိပ်စိပ်အတီး ကြမ်းလေရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဆူညံနေတော့သည်။ ကြည့်ပရိသတ်များကလည်း မျက်လှည့်ဆရာကိုတိုက်ပုံနည်းတူ အုန်းပင်ပေါ်သို့ ရူးစိုက်ကြည့်ရှုနေကြ၏။ ခဏအကြာတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုန်းပင်ပေါ်မှ အုန်းသီးများမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာလေတော့သည်။

"ဟ၊ အုန်းသီးတွေ လှုပ်သဟ"

ထို့ကြောင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်၏အသံများ ပေါ်ထွက်လာ၏။ လင်းကွင်းဆရာကလည်းလက်မကျ၊ တိုး၍တိုး၍ အားပါပါနှင့်တီးလေ၏။ မျက်လှည့်ဆရာကလည်း တဥုံဥုံနှင့်မြည်သံကျယ်သထက်ကျယ်လာလေ၏။

"ဘုန်း ဘုန်း ဘုန်း"

များမကြာမီမှာပင် အုန်းပင်ပေါ်မှ အုန်းသီးသုံးလုံးမှာ ဘုန်းကနဲ ဘုန်းကနဲ ပြုတ်ကျလာလေ၏။

"ဟာ ဟင်၊ ဘုရားရေ"

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ လန့်ဖြန့်ကုန်ကြသည်။

"ဂမ္ဘီရမှော်ပညာဆိုပါလား၊ ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်နဲ့ ရွတ်နေတဲ့ဂါထာက စွမ်းလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် အစိမ်းသရဲတွေ မွေးပြီး ခိုင်းစေလိုက်လို့ သူတို့က ခြွေချလိုက်တာလား"

စသည်ဖြင့် သို့လောသို့လော တွေးရင်းငေးရင်းဖြင့် မျက်လှည့်ဆရာကို အထင်တကြီး ကြည့်နေကြတော့သည်။

ချစ်သွေးက ကြွေကျလာသော အုန်းသီးများကို မျက်လှည့်ဆရာ၏တပည့်ထံမှတောင်းယူပြီး စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ကာ ပြန်ပေးလိုက်သည်။

"ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံးပြကွက်ဖြစ်တဲ့ အဝိဥာဏက အသက်ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့နေတဲ့ အသေကောင်ကို သဝိဥာဏက အသက်ဝိညာဉ်ပူးကပ်လာအောင် သွင်းပြမယ့် ပြကွက်ဖြစ်ပါတယ် ဟိုင်း"

မျက်လှည့်ဆရာက မာန်ပါပါပြောလိုက်သောကြောင့် လူအများက စိတ်ဝင်စားလွန်းသဖြင့် သူ့ထက်ငါ အလုအယက်တိုးဝေ့ကြည့်ကြရာ စည်းဝိုင်းအစပ်မှ လူအများမှာ စည်းဝိုင်းထဲသို့ ယိုင်ထိုးလဲပြိုကုန်ကြလေ၏။ ဘင်ဆရာကလည်း သူ့ဘင်ကြီးကို တဒိန်းဒိန်းနှင့်တီးပြန်သည်။ မျက်လှည့်ဆရာက သံစားပွဲနောက်တွင်ရှိသော ဂုံနီစနှင့်ပတ်ထားသည့် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဆွဲချလာပြီး သံစားပွဲရှေ့မြေပြင်ပေါ်သို့ ဘုန်းကနဲနေအောင် ပစ်ချလိုက်သည်။

"ဒီပြကွက်က ရုံကြီးတွေမှာ လူကိုခေါင်းထဲထည့်ပြီး ဓါးကနေ လွှနဲ့တိုက်ဖြတ်ပြတဲ့ပြကွက်မျိုးပါပဲ၊ မကြာသေးမီက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့လည်ခေါင် ဘုရင့် (King) ရုပ်ရှင်ရုံမှာ နိုင်ငံခြားမျက်လှည့်
ဆရာကြီးတွေ လာပြသွားတဲ့ အဖိုးတန်ပြကွက်မျိုးပါ။ ကဲ ပြောနေ
ကြာ တယ်၊ လက်တွေ့မှာ အများမြင်ရအောင် ပြပါတော့မယ်”

ဟု ဆိုပြီး ဂုံနီစကို ခွာချလိုက်သည့်အခါ အထဲမှ
ကြောင်သေတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

“ဟင်၊ အသေကောင် အသက်သွင်းပြမယ်ဆိုလို့ ဘာ
များလဲမှတ်တယ်၊ ကြောင်သေကြီးပဲ”

မျက်လှည့်ကြည့်သူများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဖြင့်
ဝေဖန်ပြောဆိုကြတော့သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ကြောင်သေကြီးပါ၊ လူသေကောင်ကြီး
ကို ဒီဝိုင်းထဲမှာချပြီး ပြသချင်ပေမယ့် လူသေကောင်ကိုပြဖို့က
ဖြစ်မှမဖြစ်နိုင်တာ ဒါတောင် ဈေးထောင့်အမှိုက်ပုံမှာ လာပစ်
ထားတဲ့ကြောင်သေကို ပြကွက်ကောင်းကောင်းပြချင်တာနဲ့
ကောက်ယူလာရတာပါ၊ ကြောင်သေပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
သဘောချင်းကတော့ အတူတူပဲမဟုတ်လား၊ ကြောင်သေ
ဟုတ်မဟုတ် ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာစစ်ဆေးကြည့်ကြပါဦး”

မျက်လှည့်ဆရာက ပြောလိုက်သောကြောင့် လူငယ်

အချို့က ကြောင်သေကြီးကို စစ်ဆေးကြသည်။ ချစ်သွေးကလဲ
မျက်လှည့်ဆရာ၏တပည့်ကလေးအား ကြောင်သေကြီးကို ယူ
လာခိုင်းပြီး ကြည့်လိုက်သောအခါ တကယ်ပင်သေနေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

“ဒါနဲ့ ကြောင်သေရဲ့ဗိုက်က ကွဲနေပါလား‌ဗျ”

ချစ်သွေးက မျက်လှည့်ဆရာကို မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ခွဲထားတာပါ၊ အပုပ်မြန်မှာစိုးလို့ ဗိုက်ကိုခွဲ
အူအသည်းတွေ ထုတ်လွှင့်ပစ်ခဲ့တာပါ”

မျက်လှည့်ဆရာက ပြောဆိုပြီး နှုတ်မှတဖွဖွတရွရွဖြင့်
ဂါထာရွတ်နေပြန်တော့သည်။

“ဟပ်ချလောင်း လင်းကွင်းသံတဖြန်းဖြန်းနဲ့ပွဲကြမ်းလို့
သွားရအောင် ကဲ ဆရာရေ့”

ဟု အော်ကာ လင်းကွင်းသမားကို ဆင့်လိုက်သောအခါ
လင်းကွင်းသံများ ဆူညံသွားလေရာ နားပိတ်သူကပိတ်၊ သွား
ကြိတ်သူကကြိတ်ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။ သို့သော် အားလုံး၏
မျက်လုံးအစုံများက ကြောင်သေကြီးကို စူးစူးဝါးဝါး သတိထား
ကြည့်ရှုနေကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ဟုတ်ပါ့ ဟုတ်ပါ့၊ လုပ်သဟ လုပ်သဟ"

တစ်ချက်တစ်ချက် အကြောဆွဲသလို ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲ ကြောင်သေကြီးက လှုပ်သဖြင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အားလုံး အသက်ရှူဖို့ကိုပင် မေ့လျော့နေကြသည်။

"ဒါဟာ ကြောင်မဟုတ်ဘဲ လူသေကောင်ကြီးသာဆိုရင် တကယ်ကြောက်စရာကြီးနော်"

ပွဲကြည့်ပရိသတ်၏ တီးတိုးပြောဆိုနေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို နောက်ဆုံးပြကွက်အား ပြသပြီးနောက် မျက်လှည့်ဆရာက ပွဲပြသခသဒ္ဒါကြေးကို ကောက်ခံခြင်း၊ မြွေဆိပ်ဖြေဆေး ရောင်းချခြင်းများကိုပြုလုပ်ပြီး မျက်လှည့်ဝိုင်းကို သိမ်းလိုက်သဖြင့် လူအုပ်ကြီးမှာ ရှင်းသွားခဲ့ပြန်သည်။ ချစ်သွေးက ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းနေသော မျက်လှည့်ဝိုင်းအနီးသို့ ကပ်သွားပြီး

"ခင်ဗျားရဲ့ အုန်းသီးကို တန်ခိုးနဲ့ခွဲတဲ့ပြကွက်နဲ့ အသေကောင်အသက်သွင်းပြကွက်က သိဒ္ဓိတန်ခိုးနဲ့နှိုးဆွပြလိုက်သလို အတော်ကြည့်ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်"

ဟု ပြောကာ ချစ်သွေးက စကားကို ထောက်ထားလိုက်သည်။

"ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်အစွမ်းကို မယုံတဲ့သဘောလား"

မျက်လှည့်ဆရာက ချစ်သွေးကို ပမာမခန့်ပြန်ပြောလိုက်ရာ

"ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့အစွမ်းကြောင့်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖော်ထုတ်လိုက်ရင် ခင်ဗျား စားပေါက်ပိတ်သွားမှာပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ခင်ဗျား ကျုပ်ကို လာဖြီးဖြန်းမအစ်အောက်စမ်းပါနဲ့"

မျက်လှည့်ဆရာက ပြောဆိုပြီး သူ့အလုပ်ကိုသူ ဆက်လုပ်နေတော့သည်။

"မအစ်အောက်ပါဘူး၊ ခင်ဗျား လှည့်စားထားတဲ့ပြကွက်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောမှာပါ၊ ခင်ဗျား အုန်းပင်ပေါ်ကနေ ပြုတ်ကျအောင်လုပ်လိုက်တဲ့အုန်းသီးကို ကျွန်တော် ယူကြည့်တော့ အုန်းသီးရဲ့အညှာမှာဓားနဲ့လှီးထားတဲ့အရာတွေ့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အုန်းပင်ပေါ်မှာ တဲတဲကလေး ထားခဲ့တယ်လေ၊ နောက်တစ်ခုက အုန်းသီးရဲ့မျက်နှာဝမှာ အပေါက်သေးသေးလေးတစ်ပေါက်စီကို ဖောက်ထားခဲ့သေးတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီအထဲကို ကျုပ်နို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတော့ဆက်ပြီး ပြဒါးရည်လောင်းထည့်ထားတော့ ပြဒါးနဲ့မတည့်တဲ့ ကြေးလင်းကွင်းသံတပြန်းပြန်းကြောင့် အုန်းသီးထဲမှာရှိတဲ့ ပြဒါးတွေကလှုပ်၊ ပြဒါးရဲ့အလေးချိန်ကလည်း မျှင်းမျှင်းသာရှိတော့တဲ့ အုန်းသီးရဲ့အညှာကို ဆွဲချသလိုဖြစ်လေတော့ နောက်ဆုံးမှာ ဘုန်းခနဲ ဘုန်းခနဲ ပြုတ်ကျကုန်တာပေါ့၊ ကဲ ခင်ဗျား ဘာပြောင်းဦးမလဲ''

''ဟာ ကောင်းလိုက်တဲ့ အတွေးအခေါ်၊ ကြိုက်ပြီဗျို့''

ထိုသို့ပြောနေစဉ် ပရိသတ်ထဲမှ မပြန်သေးဘဲ မွေ့ဆိပ် ဖြေဆေးဝယ်နေသောလူတစ်ယောက် ထလာပြီး ချစ်သွေးကို ဩဘာပေးလိုက်သည်။

''ဒါဆို ကြောင်သေကို လှုပ်အောင်လုပ်ပြနိုင်တာ ကကောဗျာ၊ မှော်မအောင်ဘဲ ရပ့်မလား''

မျက်လှည့်ဆရာက လေသံမလျော့သေးဘဲ မာမာထန်ထန်ဖြင့် ချစ်သွေးကို မေးလိုက်သည်။

''ဟာ၊ ဆင်ကောင်ကြီးတွေ့နေမှတော့ ဆင်ခြေရာရှာလိုသေးလို့လားဗျာ၊ ပြဒါးပဲပေါ့ဗျ၊ ကြောင်သေမှာ ဗိုက်ကွဲနေတယ်လို့ ကျုပ်က ပြောတော့ ခင်ဗျားပဲ ပုပ်မှာစိုးလို့ အူအသည်း

တွေထုတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆို၊ အမှန်က ကြောင်သေရဲ့ဗိုက်ကိုခွဲ အူထဲကို ပြဒါးရည်တွေထည့်ပြီး ဗိုက်ထဲပြန်သွင်းထားလိုက်တယ်၊ ဒီမှာတင် လင်းကွင်းအသံက မပြတ်တမ်းတီးနေတော့ ကြေးနဲ့ မတည့်တဲ့ ပြဒါးက ထခုန်တော့တာပေါ့၊ ဒါကိုပဲ ကြောင်သေကို ဝိညာဉ်ကပ်သလိုလို ဘာလိုလို ပုံမှားရိုက်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့တောရွာတွေမှာ ဒါတွေက မကြာခဏ ကြုံတတ်ပါတယ်၊ တောမလေ့က လူသေရင် (၅) ရက် (၇) ရက်ထားပြီး ဆွေမျိုးစုံအောင် စောင့်ကြတယ်၊ ဒီတော့ အလောင်းကို မပုပ်သိုးအောင် သေတဲ့နေ့မှာပဲ ပါးစပ်ဟပြီး ပြဒါးရည်လောင်းထည့်ကြတယ်၊ ပြဒါးက အပုပ်ရည်တွေကို စားပစ်တာကိုး၊ ဒီတော့ကြာကြာခံပြီး အနံ့အသက်ထွက်တာ သက်သာတယ်၊ အသုဘချတဲ့နေ့ကျတော့ တောထုံးစံအတိုင်း ဆိုင်းထည့်တယ်၊ ဆိုင်းကလည်း အသုဘချာနီးမှာ တဘိန်းဘိန်းနဲ့တီး ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကလည်း အခေါင်းထဲက အသုဘကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ကြည့်ဆိုတော့ ဆိုင်းထဲက ကြေးသံနောင်သံတွေကြောင့် အသုဘရဲ့ ဝမ်းထဲက ပြဒါးတွေက လှုပ်တော့ အလောင်းကောင် ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲ ဖြစ်တော့တာပေါ့၊ အဲဒီမှာတင် အသုဘရှုနေတဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေက ဖုတ်ဝင်တယ်ဆိုပြီး အမလေး အဘလေးတပြီး ပြေးကြတာပေါ့၊ တကယ်တော့ ဘာအဝိဉာဏတို့ သဝိဉာဏကတို့မှ မဟုတ်ဘူး။ ခါတ် မတည့်တဲ့ သဘော၊ ကဲ မျက်လှည့်ဆရာကြီး ခင်ဗျား ဝန်ခံပြီလား"

မျက်လှည့်ဆရာမှာ ချစ်သွေးအား တောင်းပန်သည့် အမူအရာဖြင့်

"ဟုတ်ပါတယ် အာစရိရာ၊ ကျုပ် ထမင်းအိုးကွဲအောင်တော့ လျှောက်မပြောလိုက်ပါနဲ့၊ ဈေးရှေ့မှာ တစ်ပွဲပြစရာ ကျန်နေသေးလို့ပါ"

ဟု မျက်လှည့်ဆရာက ပြောလေ၏။ ချစ်သွေးက မျက်လှည့်ဆရာ၏ပခုံးကိုပုတ်ပြီး

"မျက်လှည့်ဆိုပေမယ့် လိမ်တော့မလိမ်နဲ့ကိုယ့်လူ ဥပဒေက ခွင့်မပြုဘူး"

ဟု ပြောဆိုကာ ထလာခဲ့သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်သည့်အခါ မိမိနောက်မှ လူတစ်ယောက် ကပ်ပါလာသည်ကို သတိထားမိသောချစ်သွေးက နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ပါဗျ၊ ခင်ဗျားရဲ့အတွေးအခေါ်တွေကို

ကျူးဘဲ မနေနိုင်လို့ လိုက်လာတာပါ၊ ကျုပ် မျက်လှည့်ကြည့်နေတုန်းက ဘယ်လိုမှ မထင်ခဲ့တာတွေ ခင်ဗျားရှင်းပြလိုက်မှပဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး သဘောပေါက်သွားတော့တယ်ဗျို့၊ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်လို့ပါ၊ ကျုပ်နာမည်က ဘမိုးလို့ခေါ်ပါတယ်၊ သရီးဖရင်းလျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီဖွင့်ထားတဲ့သုံးဦးစပ်ကုမ္ပဏီက ပါတနာတစ်ယောက်ဆိုပါတော့"

စောစောကလေးကပင် သူ့အား သြဘာပေးခဲ့သောသူဖြစ်နေသဖြင့် ချစ်သွေးက ပြုံးပြလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်နာမည်က ချစ်သွေးပါ၊ နောက် တွေ့တဲ့အခါ ခေါ်နိုင်ပြောနိုင်ပါတယ်"

ဟု ယဉ်ကျေးမှုအရ တုန့်ပြန်ပြောဆိုရလေသည်။ ထို့နောက် လိပ်စာအပြန်အလှန်တောင်းကြရာ ချစ်သွေးက သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ နေအိမ်လိပ်စာကို ပေးခဲ့သည်။ ထိုလူထွက်သွားပြီးနောက် ချစ်သွေးအနီးသို့ ထပ်ရောက်လာသူမှာ သားပုလင်းတင်ဌေဖြစ်သည်။

"ဘမိုးဟာ ကုမ္ပဏီဖွင့်ပြီး လူကောင်းဟန်ဆောင်ထားပေမယ့် ရှယ်ရာဝင်တွေကို လိုးစားဖြုတ်စားနေတဲ့ ဖိုးတွမ်တီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ပုဒ်မ ၄၂၀၊ လိမ်လည်မှုကျူးလွန်သူ) တစ်ယောက်ပဲ အိုင်အို ခုနက ကျွန်တော် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာနေပြီး ဒီကောင့်ကို လှမ်းအကဲ ခတ်နေတာ၊ ဒီကောင့်မှာ အိုင်အိုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတစ်ခု တော့ရှိနေပြီဆိုတာ အသေအချာပဲ၊ သတိထားပေတော့ဗျို့၊ ဒီလမ်းဘေးမျက်လှည့်ဝိုင်းကို ဒီကောင်တွေ စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က အချိုကြီးသမားတွေ အိုင်အို့နောက်ကို ရှဲဒိုးလိုက်နေပုံရတယ်ဗျ''

ဆားပုလင်းတင်ငွေက ပြောလိုက်သောအခါ ချစ်သွေး က ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်သည်။

''ကျုပ် အကဲခတ်မိပါတယ်၊ တမင်တကာ သူ့ဆင် ကွက်ထဲကို ကျုပ် အလိုက်သင့်ဝင်လိုက်တာပါ၊ ကျုပ် သူ့ကို သတိထားမိနေတာကြာပြီဗျ၊ ဝင်းဝင်းပြဇာတ်ရုံနံဘေးက ရသာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာထိုင်ပြီး လူကုံတန်တွေကို ရွေးသတ်နေ တယ်ဆိုတဲ့သတင်းကို ဖွနေတာ သူပဲဗျ၊ ဒါ့အပြင် အမေရိကန် ကောင်းဘွိုင်ကားတွေထဲက လူဆိုးတွေဟာ ကပ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်းပြီး နှာခေါင်းရိုးအလယ်ကနေ မေးရိုးအောက်ပိုင်းအထိ ပဝါစည်းထားတတ်ကြတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်က

ကို မျက်နှာမှာမစီးဘဲ လက်ကောက်ဝတ်မှာ အမြဲပတ်ထား ရှိတယ်၊ အဲဒီပဝါရဲ့အရောင်ဟာ ပိတောက်ခြောက်ရောင် ပါဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာ ကျုပ် သတိထားမိတော့ ကိုလှဖေနဲ့ များတို့ အသတ်ခံရတဲ့အမှုမှာသဲလွန်စအဖြစ်ရ,ထားတဲ့ မျှင်ကလေးကို ဖျတ်ခနဲသတိရ သွားလို့ပဲဗျ ကဲ အိုင်ဆေး၊ တင်းထူးကလေးများရရင်လည်း ကျုပ်ကို ထပ်မျှပါဦး၊ ပြီဗျို့''

ဟုဆိုကာ ဆားပုလင်းတင်ငွေနှင့်လမ်းခွဲပြီး ထွက်သွား တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အယောင်ဆောင်ဘကြွာလို့ကျ

ချစ်သွေးက သူ၏အလုပ်တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ပြီး နောက် အပြင်၌ပင် ညစာစားကာ ခင်လှဲ့ရီတို့အိမ်သို့ ညခုနစ် နာရီလောက်မှ ပြန်လေ့ရှိသည်။ ကနေ့လည်း မင်းကြီးနှင့်သွား ရောက်တွေ့ဆုံပြီး မကြာခင်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော လူသတ်မှုနှစ်မှု ၏ အခြေအနေများကို နှုတ်ဖြင့် အစီရင်ခံခဲ့သည်။

"ဘရှုတ်ကင်းလမ်းလူသတ်မှုနဲ့ မကျိုးတန်းလူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ တရားခံဟာ တစ်ယောက်ထဲပါ မင်းကြီး၊ လူသတ် မှုကျူးလွန်တာဟာလဲ ရွှေငွေဥစ္စာပစ္စည်းထက် ဒေါင်းဘယာဒ်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပတ်သက်နေတဲ့အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီ ဒေါင်းဘယက်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ပြီး တစ်နွယ်ငင် တစ်စင်ပါတဲ့အကြောင်းတွေနောက် လိုက်ပါမှ လူသတ်တရားခံ နဲ့အပေါင်းပါတွေကို ဖမ်းဆီးနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဌာနအုပ် တွေ အမှုလိုက်တွေကို ဖိအားပေးရုံနဲ့ပြီးသွားမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒေါသကြောင့် ရန်ငြိုးရန်စကြောင့် ဥစ္စာပစ္စည်းလိုချင်မှုကြောင့် သတ်ဖြတ်ကြတဲ့လူသတ်မှုတွေလို မဟုတ်တဲ့အတွက် အချိန်ပေး ဖို့တော့ လိုပါတယ်''

ချစ်သွေးက ရှင်းပြလိုက်သောအခါ မင်းကြီးက

''ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဖြင့် မောင်မင်း အချိန် ဘယ် လောက်လိုချင်တာလဲ၊ သိပ်ပြီး ကြန့်ကြာနေရင် တို့ပုလိပ်အဖွဲ့ ကြီးကို လူထုက အထင်မြင်သေးလိမ့်မယ်''

ဟု ပြောလေသည်။

''သုံးလအတွင်း ဖော်ထုတ်ပါ့မယ်၊ သုံးလအတွင်းမှ တရားခံမမိရင် ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်ပါ့မယ်၊ သုံးလအတွင်း ဖမ်းမိပြီး အမှုဖြစ်စဉ်ကို သတင်းစာထဲမှာ ဖော်ပြလိုက်ရင် ပြည်သူလူထုက ကျေနပ်သွားကြမှာပါ''

''သုံးလဆိုတာ အင်မတန်ကြာလွန်းလှတယ်၊ အဲဒီ အတွင်းမှာ လူသတ်မှုတွေ ထပ်ဖြစ်လာပြီး လူထု ကြောက်လန့် ကြိုမိလာရင် မောင်မင်း အလုပ်မထွက်ခင် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးက ဒါကို အလုပ်ဖြုတ်ပစ်လိမ့်မယ်၊ အေးလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရင့် အရင် အမှုတွေမှာ မောင်မင်းရဲ့လုပ်ပုံကိုင်ပုံ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် တွေကို တွေ့ဖူးတဲ့သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျုပ် မောင်မင်းကို အခွင့်အရေးပေးလိုက်မယ်၊ တရားခံကို အမိအရဖမ်းပြီး ခေါ်လာ ခဲ့ ဒီလူ့ကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်''

မင်းကြီးကို အရိုအသေပေးပြီးနောက် ပုလိပ်မင်းကြီးရုံး (Commissioner of Police Law Court Building) မှ ထွက်ခဲ့ပြီး ဗိုလ်တထောင်ရဲဌာနသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ဌာနအုပ်ဦးကျီးဖြူနှင့် အဆင်သင့်တွေ့သောကြောင့် မင်းကြီးအား ကတိပေးခဲ့ပြီးဖြစ် ကြောင်းပြောပြကာ စိတ်အေးသက်သာနေဖို့ နှစ်သိမ့်ခဲ့လေ၏။

''အိုင်အိုရဲ့ အစွမ်းကိုတော့ ယုံကြည်ထားပြီးသားပါ၊ ဒီအမှုမှာ လူသတ်သမားဟာ မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်ရင်အောင် အိုင်အို့ လက်ထဲ တန်းဆင်းလာမယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ဘက်က လုပ်သင့်လုပ်ထိုင်တာတွေကိုလည်း အကုန်လုပ်ပေးမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်၊ လိုတာရှိလဲ ထပ်ပြောပေါ့''

ဦးကျိုးဖြူက မင်းကြီး၏အဆူအပူခံရခြင်းမှ ခေတ္တ အေးသွားရပြီဖြစ်သောကြောင့် ချစ်သွေးကို ကျေးဇူးတင်သည်။

''ကျွန်တော် နည်းနည်းသိချင်တာ က ဖရေဇာလမ်း (အနော်ရထာလမ်း) မှာ ဖွင့်ထားတဲ့ 'သရီးဖရင်း' (Three Friend) ကုမ္ပဏီက မင်ဘာအဖွဲ့ဝင်သုံးယောက်ဖြစ်တဲ့ ကိုဘမိုး ကိုချစ်ဖွယ်နဲ့ကိုသော်တာတို့နောက်ကြောင်းရာဇဝင်မါပဲ''

''ဟုတ်ပြီလေ၊ ကျုပ် ဆားပုလင်းတင်ငွေကို တာဝန်ပေး လိုက်ပါ့မယ်၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်စောင့်ပါ''

ဦးကျိုးဖြူက ပြောလိုက်သဖြင့် ချစ်သွေးက ပြုံးပြီး ဦးကျိုး ဖြူရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်မှထကာ

''ကဲ၊ သွားပြီဗျို့၊ ခရီးကတော့ တစ်ဝက်လောက် ပေါက် နေပြီမို့ အားလုံးအဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်''

ပြောဆိုပြီး ရဲဌာနထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကုက္ကိုင်းရေကူးကန်သို့သွားကာ အကြောအခြင်ပြေရေကူးလိုက် ပြန်သည်။ ရေကူးကန်သို့ ရေကူးရန်လာသော တရုတ်မလေး များ၊ အင်္ဂလိပ်ကပြားမလေးများအား မျက်စိစားပွဲထိုင်ကာ ဖိမ်း

ကြည့်ရှုနေလိုက်သေးသည်။ ညနေ နေအတော်စောင်းမှပင် ကုက္ကိုင်းလမ်းတွင်ရှိသော ဟိုက်စွမ်ပျော်ပွဲစားရုံသို့ဝင်ကာ ညစာ စားသောက်ပြီး ကုက္ကိုင်းမှဆင်ဖြူတော်ဘတ်စ်ကားကိုစီး၍ လမ်း (၂၀) တရုတ်တန်းသို့ပြန်လာသည်။ ထို့နောက် လသာလမ်း အရှုတ်ဘုံကျောင်းသို့ဝင်ကာ ဘုံကျောင်းလူကြီးတိတ်စိန်နှင့်အတူ အရှုတ်ရိုးရာသိုင်းကို ကစားပြန်သည်။ တိတ်စိန်ကား ချစ်သွေးကို အရှုတ်ရိုးရာသိုင်းပညာသင်ပေးသည့်ဆရာဖြစ်သည်။

''လူတစ်ယောက်ကို လက်ကလေးနဲ့ တို့ထိရုံနဲ့သေ အောင်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူကမှ ယုံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာ ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အားနဲ့မာန်နဲ့ပြင်းပြင်းထန်ထန်ထိုးနှက်လိုက်တာ မဟုတ်လို့ပဲ၊ နံရိုးတွေကျိုးအောင် ဒါမှမဟုတ် အရိုက်တို့ ဗိုက် ဘို့ကို တစ်တောင်၊ လက်သီးတို့နဲ့ အားကုန် ထိုးနှက်လိုက်မှ တစ်ချက်တည်း ခွေလဲပြီး မေ့ချင်မေ့ သေချင်သေလိမ့်မယ်လို့ မျက်မြင်နဲ့မှန်းဆ ပြောကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် စောစောက ပြောခဲ့သလို လူတစ်ယောက်ရဲ့သေကွင်းသေကွက်ကို လက်နဲ့ အသာလေး ထိမှန်းမသိ ထိလိုက်တို့လိုက်တာနဲ့ဆယ်ရက် တစ်လ အတွင်း အတွင်းကြေကြေပြီး သေအောင်လုပ်နိုင်တဲ့ပညာ ကျုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ လူမျိုးတွေမှာ ရှိတယ်''

တိတ်စိန်၏စကားကြောင့် ချစ်သွေး စိတ်ဝင်စားသွားပြီး ထိုပညာကိုရရန် တိတ်စိန်ထံ တပည့်ခံလေသည်။

''ဒီလိုပညာသင်ပေးရဖို့ဆိုရင် ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေဟာ တပည့်မွေးသင့်မမွေးသင့် တပည့်ဖြစ်လာမယ့်လူကို အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်ပြီးမှ လက်ခံလေ့ရှိတယ်၊ စိတ်နေသဘောထား ဖွဲလုံ့လ စသည်ဖြင့်ပေါ့၊ ပညာအမွေပေးသင့်တယ်လို့ ယူဆပြန်ရင်လည်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဆောင်ရွက်ပေးတာကစလို့ အခြေခံပညာကနေ ပညာရှင်အဆင့်ထိ ဆယ်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်အောင် လက်ထပ် သင်ယူကြရတယ်''

တိတ်စိန်က ရှင်းပြလိုက်သောကြောင့် ချစ်သွေး အားငယ်သလိုလိုဖြစ်သွားပြီး

''ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို သင်မပေးနိုင်ဘူးပေါ့''

ဟု ပြောလိုက်၏။

''သင်ပေးပါ့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ သင်ပေးရတာလဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ လူ့လောကကြီးထဲမှာ လူလူချင်း ငြိမ်းချမ်းမှုကင်း အောင် ဒုက္ခပေးနေကြတဲ့ လူဆိုးလူမိုက် လူသတ်သမားတွေကို

အသက်ပေး ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဥပဒေဘက်တော်သား လူကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်လို့ပါပဲ၊ ခုတင်ကပြောသလို ဆယ်နှစ်ဆယ့်ငါး နှစ်သင်ရတဲ့ပညာဆိုပေမယ့် ဉာဏ်သွားရင်သွားသလောက် အတတ်မြန်ပါတယ်၊ မပြတ်လေ့ကျင့်နေရင် ကျွမ်းကျင်မှုရလာပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံအောင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်၊ စိတ်မပျက် တမ်း သင်ယူပေါ့''

တိတ်စိန်က သင်ပေးမည်ဆိုသဖြင့် ချစ်သွေး ဝမ်းသာ သွား၍ ထိုနေ့မှစကာ အခြေခံသဘောတရားများကို ကြိုးစားသင် ယူခဲ့လေသည်။ ရှောင်လင်သိုင်းပညာမှာ အာတေးမီခေါ် ရန်သူကို ချက်ကောင်း ရွေးချယ်တိုက်ခိုက်ကြရာတွင် ရန်သူ၏ သေကွင်း သေကွက်နေရာများကို သိထားရမည်ဟုဆိုသည်။ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ သေကွင်းသေကွက်နေရာများသည် လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်အတွင်း အချိန်အပိုင်းအခြားအလိုက် ရွေ့ရှားနေလေသည်။ အချိန်နာရီအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ တိတ်စိန်က ပြောပြသည်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်ပုံကားချပ်ဖြင့်လည်း လက်တွေ့ထောက်ပြ သည်။

''လူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ကလီစာတွေဆီကို သွေးသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာမှုတွေက လှည့်နေလေတော့ သူတို့ရောက်တဲ့နေရာကို ဖမ်းမိမှ အဲဒီလူကို အသေလုပ်လို့ရတယ်၊ တစ်နေ့တာမှာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီရှိတဲ့အထဲက ည (၁) နာရီအချိန်မှာ ယင် (Yin) ဆိုတဲ့ အဆုတ်နေရာမှာ သေကွင်းကတည်တယ်၊ (၂) နာရီအထိပေါ့၊ အဲဒီအတောအတွင်းမှာ 'ယင်' ကိုတိုက်ခိုက်နိုင်ရင် ရန်သူဟာ သေမှာပဲ၊ ဒီလိုပဲ (၃) နာရီကနေ (၄) နာရီအတွင်းမှာ 'မော်' (Mao) လို့ခေါ်တဲ့ အူမ၊ (၅) နာရီက (၆) နာရီအတွင်းမှာ 'ချစ်' (Chew) လို့ခေါ်တဲ့ အစာအိမ်၊ (၇) နာရီကနေ (၈) နာရီအတွင်းမှာ 'ချီ' (Chi) လို့ခေါ်တဲ့ နှလုံးအိမ်အောက်နားလေးနဲ့အစာအိမ်ကြား၊ (၉) နာရီက (၁၀) နာရီအတွင်းမှာ 'ဝူ' (Wu) လို့ခေါ်တဲ့ နှလုံးသားနေရာ၊ (၁၁) နာရီက (၁၂) နာရီကြားမှာ 'ဝေ' (Wei) လို့ ခေါ်တဲ့ အူသိမ်နေရာချက်အထက်၊ (၁၃) နာရီနဲ့ (၁၄) နာရီကြားမှာ 'ရှင်' (Shen) လို့ခေါ်တဲ့ ဆီးအိမ်နေရာ၊ (၁၅) နာရီနဲ့ (၁၆) နာရီကြားမှာ 'ယူ' (Yu) လို့ခေါ်တဲ့ ကျောက်ကပ်နေရာ၊ (၁၇) နာရီနဲ့ (၁၈) နာရီကြားမှာ 'ရှူ' (Shu) လို့ခေါ်တဲ့ ရင်ညွန့်နှလုံးသားအထက်ပိုင်း၊ (၁၉) နာရီနဲ့ (၂၀) နာရီကြားမှာ 'ဟိုင်း' (Hai) လို့ခေါ်

တဲ့ ချက်တိုင်နေရာ၊ (၂၁) နာရီနဲ့ (၂၂) နာရီကြားမှာ 'ဇူး' (Tzu) လို့ခေါ်တဲ့ သည်းခြေနေရာ၊ (၂၃) နာရီနဲ့ (၂၄) နာရီကြားမှာ 'ချို' (Chou) လို့ခေါ်တဲ့အသည်းနေရာတွေကို အသာအလေးတို့ထိလိုက်ရုံနဲ့ ကိစ္စအချောပဲ ကိုယ့်လူ''

တိတ်စိန်က စိတ်ပါလက်ပါ ရှင်းလင်းတင်ပြပေးသည်။

''ထိရုံတို့ရုံနဲ့တကယ်သေပါ့မလားဗျာ''

ချစ်သွေးက တအံ့တသြဖြင့်ဆိုသောအခါ

''ဒါကြောင့် ပညာဆိုတာနှစ်နဲ့ချီပြီး သင်ရတယ်လို့ပြောတာပေါ့၊ သာမန်လူတစ်ယောက်ရဲ့လက်နဲ့တော့ အားကုန်ထိတာတောင် သေချင်မှသေမယ်၊ ဒီပညာကို အပတ်တကုတ်ကြိုးစားသင်တဲ့လူအဖို့ကတော့ အတွင်းအားတွေကို တိုးပွားလာအောင် နေ့စဉ်လေ့ကျင့်ရမယ့်ကဏ္ဍက သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မြန်မာတွေ ပြောပြောနေတဲ့ ကီးသွင်းတဲ့နည်းပေါ့ဗျာ၊ အခုနက ကီလည်းမဟုတ်ဘူး ကီးလည်းမဟုတ်ဘူး၊ တရုတ်လို 'ချီ' လို့ခေါ်တယ်၊ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ အသက်ရှူ လေ့ကျင့်ခန်းထုပ်တာပါ၊ သထမထိုင်သလိုပေါ့ဗျာ၊ အသက်ရှူတဲ့အခါ စိတ်ငြိမ်လာပြီး ကိုယ်ထဲမှာ သွားလာနေတဲ့သွေးကြောထဲက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တွင်းအားကို အသက်ရှူတဲ့လေနဲ့ လက်မောင်းရင်းကနေ လက်ဖျားကလေးထိ ပို့လွှတ်ရပါမယ်၊ ထို့အတူ ခြေဖျားလက်ဝ်း စောင်းစသည်ဖြင့် ရောက်အောင်ပို့လွှတ်နိုင်တဲ့အထိ အသက်ရှူ လေ့ကျင့်ခြင်းကို တစ်နေ့တာ အချိန်ကာလပိုင်းပြီး လုပ်ရပါမယ် လူတိုင်းလူတိုင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အလွန်ကြီးတဲ့ ခွန်အားရှိပါ တယ်၊ ဥပမာ ပြောရမယ်ဆိုရင် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးရတဲ့အခါ ခုန်လိုက်တဲ့အမြင့်ဟာ သာမန်အချိန်မှာ အကြိမ် (၁၀၀) ခုန်လည်း အဲသလောက် မမြင့်ပါဘူး၊ ဒီလိုပါပဲ ရပ်ကွက်ထဲမှာ မီးလောင်လို့ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ထမ်းပိုး သယ်ပြေးလာတဲ့အထုပ်ကြီး ဟာ လူ လေးငါး ယောက်လောက် 'မ' ရမယ့် ပစ္စည်းဖြစ်နေ တတ်တယ်၊ အဲဒါ အတွင်းအားရဲ့ ပြယုဂ်သဏ္ဍာန်ပါ၊ ဒါကြောင့် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ယင်၊ မော်၊ ချင်၊ ချိ၊ ဂူ၊ ဝေ၊ ရှင် ယူ၊ ရှု၊ ဟိုင်၊ ဖူး၊ ချိုဆိုတဲ့ နေရာတွေကို 'ချိ' သွင်းထားတဲ့ လက်ဖျားကလေးနဲ့ထိလိုက်တာနဲ့ အထိခံရတဲ့သူဟာ လူမမြင်ရ တဲ့အတွင်းဒဏ်၊ အတွင်းကြေဖြစ်ပြီး ဆယ်ရက် ဒါမှမဟုတ် တစ်လအတွင်း သေနိုင်တယ်''

တိတ်စိန်က တရုတ်ရိုးရာ တိုက်ခိုက်နည်းကို ချစ်သွေး

အား သဘောတရားနှင့်လက်တွေ့ပေါင်းစပ်ကာ သင်ပေး၏။

''ဆယ်ရက်နဲ့တစ်လအတွင်း ဘယ်လိုကြောင့် ကွာခြား ပြီးသေရတာလဲဟင်''

ချစ်သွေးက မရှင်းသည်ကို မေးသောအခါ

''လက်ဆပေါ့၊ လက်ဆများရင် များသလို ရက်ကြာ ကြာမခံဘဲ အတွင်းကြေဝေဒနာအသွင်ပြောင်းသွားပြီး အောင့် တယ်၊ နာတယ်နဲ့သေတာပဲ၊ လက်ဆနည်းရင် ကြာကြာခံတာ ပေါ့၊ ဒီလို သေကွက်မိသွားတဲ့လူအဖို့ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်သွား မှန်းတောင် မသိဘဲ ရက်ကြာလာမှ ဝေဒနာဖြစ်လာတော့ တချို့ ဆိုရင် နတ်ကိုင်တာ စုန်းပြုစားတာ အပင်းသွင်းတာလို့တောင် ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ကြတယ်''

ချစ်သွေးက တိတ်စိန်ကို လေးစားသွားသည်။ မိမိအဖို့ အသမထူးနေမထူး လက်မရွံ့လက်မနှေးသည့် သဘောက်မသား သူရမ်းကား သူခိုးဓားပြများနှင့်ထိတွေ့နေရသူဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်လုံပညာ၊ တိုက်ခိုက်သည့်ပညာများကို အချိန်တစ်ချိန် သတ် မှတ်ကာ နေ့စဉ် လသာလမ်းဘုံကျောင်းကြီးရှိ တိတ်စိန့်ထံတွင် သင်ယူလေ့ကျင့်နေရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပုံမှန်လေ့ကျင့်ပြီးမှသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်လှဲ့ရီတို့အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ မြို့စောင့်ကြီးက တံခါးဖွင့်ပေးသဖြင့် ခြံဝင်းထဲမှ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့လေသည်။ ဧည့်ခန်းတွင် ဒေါ်မြမြအားမတွေ့ရဘဲ ခင်လှဲ့ရီတစ်ယောက်တည်း စာထိုင်ဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

"ဒေါ်ဒေါ်ရော"

ဟု ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် မေးလိုက်လေ၏။

"ခေါင်းကိုက်လို့ဆိုပြီး အခန်းထဲ ဝင်လှဲနေတယ် အစ်ကို"

"ဪ၊ မတွေ့လို့ မေးကြည့်တာပါ၊ နေမကောင်းများဖြစ်နေသလားလို့၊ ဒါနဲ့ ညီမနဲ့စကားနည်းနည်းလောက်ပြောချင်တယ်၊ ခြံထဲက သရက်ပင်အောက်မှာ သွားပြောကြရင် ကောင်းမလား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ခင်လှဲ့ရီက

"ရပါတယ် အစ်ကို၊ သွားကြတာပေါ့"

ဟု ဆိုပြီး ထိုင်ရာမှ ထသည်။ ချစ်သွေးလည်း ခင်လှဲ့ရီနှင့်အတူ ခြံထဲသို့ဆင်းလာခဲ့သည်။ ခုံပိုင်းကလေးပေါ် နှစ်ယောက်သား ထိုင်လိုက်ကြပြီး ချစ်သွေးက စ,ပြောလေသည်။

"ဒီစကားပြောလိုက်ရင် ညီမ စိတ်ဆိုးသွားမလားဆိုပြီး မပြောမိအောင် အောင့်ထားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မပြောခဖြစ်တဲ့အချိန်ရောက်လာခဲ့ပြီမို့ ပြောရတော့မယ်၊ တကယ်တော့ ဦးလူများနဲ့ အစ်ကိုဟာ ဘာမှမတော်စပ်ပါဘူး၊ ဒေါ်ရွှေကြည်ဘလည်း အစ်ကို့ရဲ့အမေ မဟုတ်ပါဘူး"

ချစ်သွေးက သူ့ဘဝအမှန်ကို ပြောချိန်တန်ပြီဖြစ်ရာ အတိအလင်းပင်ပြောပြလိုက်သည်။ ခင်လှဲ့ရီက ချစ်သွေး၏စကားကြောင့် အံ့ဩသွားပြီးလျှင်

"ဒါဆို အစ်ကိုက ညီမတို့အိမ်ကို ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့အယောင်ဆောင်ပြီး ရောက်လာခဲ့တာလဲဟင်၊ ညီမတို့သားအမိကို အယုံသွင်းပြီး ဒုက္ခပေးမလို့များလား အစ်ကိုရယ်"

ဟု ဝမ်းနည်းကြေကွဲသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ချစ်သွေးက ခင်လှဲ့ရီကိုကြည့်ပြီး ကရုဏာသက်သွားမိလေ၏။

"ဒုက္ခပေးဖို့မဟုတ်ပါဘူး ညီမရယ်၊ ကိုယ့်ဘဝကိုအမှန်အတိုင်းသိရအောင် ဟန်ဆောင်ထားခဲ့အရေခွံကြီးကို ခွာချပြလိုက်ချင်လို့ ဖွင့်ပြောမိတာပါ၊ တကယ်တော့ အစ်ကိုဟာ ဒုစရိုက်မှု နှိမ်နင်းရေးအမှုလိုက်အရာရှိ အင်စပက်တာ (Inspecter)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ပါ၊ ဖနီးမယားနဲ့သားသမီးမရှိတဲ့လူပျိုဖြစ်လို့ အရာရှိ ရိပ်သာမှာ တစ်ကိုယ်တည်းနေပါတယ်၊ ပုဂံညောင်ဦးသား တစ်ယောက် မဟုတ်တဲ့အပြင် ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လာရှာတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ညီမရဲ့အဖေဦးလူမြား အသတ်ခံရတဲ့ အမှုမှာ ပါဝင်ပတ်သက်နေတဲ့ ဒေါင်းဘယက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လူသတ်တရားခံဟာ ညီမတို့အိမ်ကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လာမယ်၊ ပြီးတော့ သူ့လိုဘမပြည့်ရင် အိမ်သားတစ်ဦးဦးကို နောက်ထပ် ဒုက္ခတ်ပစ်မှာကိုစိုးရိမ်ပြီး အထက်က ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ဒီအိမ်မှာနေခွင့်ရအောင် ဖန်တီးခဲ့ရတာပါ၊ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ လူသတ်သမားဟာ နောက်ထပ် တစ်ကြိမ်ရောက်လာပြီး ဒေါင်းဘယက်ကို မေးတော့တာပဲ၊ အဲဒီ သဲလွန်စနဲ့ အစ်ကိုတို့ ကွင်းဆက်ရှာဖို့ အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အခု အရေးအကြီးဆုံးကွင်းဆက် တစ်ခုကိုဖော်ထုတ်ဖို့အတွက် အစ်ကို့ရုပ်လုံးအမှန်ကို ဖွင့်ပြရတာပါ၊ ဒီလို ဟန်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အတွက် ညီမ အစ်ကို့ကို စိတ်ဆိုးနေလားဟင်''

ချစ်သွေးက ရှင်းပြလိုက်သဖြင့် ခင်လဲ့ရီက စိုးရိမ်ကြောင့်ကျစိတ်ကလေးများ ကင်းစင်သွားလေသည်။ သွေးမတော်

သားမစပ် အနေနီးနီး လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့ကြပုံများကို ပြန်တွေးမိပြီး ရင်ဖိုသွားလေ၏။

''ကဲ ဘဝအမှန်ကို လုပ်ကြံမှုမပါဘဲ ရှင်းအောင်ပြောပြီးပြီမို့ ညီမ သိချင်တာကို ထပ်ပြောပြမယ်''

ချစ်သွေးက ခပ်တည်တည်နှင့်ပြောလိုက်သောအခါ

''ဘာများလဲ အစ်ကို''

''ဟော၊ ကိုယ်ပြောခဲ့ဖူးတဲ့စကားကို မေ့သွားပြီလား၊ သာတဲ့ည တစ်ညတုန်းက ဟောဒီခုံကလေးမှာထိုင်ပြီး ကောင်းအစ်ကို့ရင်ထဲမှာ အံ့ပုန်းချစ် ချစ်ရတဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆောင်ရှိနေပြီ ထင်တယ်၊ ဘယ်သူလဲဟင်လို့ မေးခဲ့ဖူးတယ်လေ''

ချစ်သွေး ပြောစကားကြောင့် ခင်လဲ့ရီ ရှက်သွားပြီး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

''ဟိုတုန်းကတော့ ပြောချင်ပေမယ့် မောင်နှမဝမ်းကွဲ ဆော်တယ်လို့ပြောထားမိတော့ ပြောချင်တာတောင် ပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်ထားရတဲ့ဘဝမျိုး၊ အခုမှပဲ အရှိကိုအရှိအတိုင်း ပြောတော့မယ်၊ အစ်ကို့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့မိန်းကလေးဟာ အဝေးကြီးမှာမဟုတ်ဘူး၊ အစ်ကို့ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ မိန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပဲ၊ ကျောင်းတုန်းက ပညာရေးကို ဖိကြိုးစားနေခဲ့ရလို့ အသာ
သိမ်းထားခဲ့ရတဲ့ဆန္ဒကို ခုတော့ တားဆီးမထားချင်တော့ဘူး
အစ်ကို ခင်လဲ့ရီကို ချစ်တယ်''

ချစ်သွေးက တည့်တည့်ကြီး ပြောချလိုက်သောအခါ
ခင်လဲ့ရီ၏ ရင်ထဲတွင် ဒိန်းကနဲပင် မြည်သွားလေတော့သည်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ကိုယ်နှစ်သက်မိသော ယောကျာ်း
တစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို ချစ်ပါတယ် ကြိုက်ပါတယ်ဟု အပြောခံ
ရသည်ထက်ပို၍ကြီးသောလာဘ်လာဘဟူသည် လောကတွင်
မရှိကြောင်း မိန်းကလေးတိုင်း လက်ခံထားကြပါသည်။ ထို့အရာ
ထိုကဲ့သို့ ကိုယ်က ချစ်ရသူ၏နှုတ်ဖျားမှ ကိုယ့်ရှေ့တွင် ကိုယ့်ကို
ချစ်ပါသည်ဟု အပြောခံရသည်ထက်ပို၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ရသော
အဖြစ်မျိုးမရှိဟု ခံစားနားလည်ကြပါသည်။ ယခု ခင်လဲ့ရီက
သူချစ်သော ချစ်သွေးက သူ့ကို နှုတ်မှဖွင့်ပြောလိုက်သောအခါ
ပီတိအဟုန်နှိုးဆော်မှုကြောင့် ရင်ခုန်လွန်းသဖြင့် ဒိန်းခနဲပင်
ခံစားလိုက်ရသော်လည်း တိမ်ဖုံးသည့်လကဲ့သို့ ဝင်းပကြည်လင်
နေသော မျက်နှာကလေးမှာ တစ်မဟုတ်ချင်း ညှိုးငယ်သွားတော့
သည်။ ခင်လဲ့ရီ၏ မျက်နှာလေးကို ပျောက်ကွယ်သွားမည်စိုး

သဖြင့် ငေးကြည့်နေသော ချစ်သွေးက ပြုံတော့မည့်မိုးကဲ့သို့ ညှိုသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ရင်ထဲက တထိတ်ထိတ် ဖြစ်သွားလေ၏။

''ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ညီမ၊ အစ်ကို့စကား လွန်သွားလို့လား အစ်ကို့ကို စိတ်ဆိုးသွားလားဟင်''

ချစ်သွေးက ကိုယ့်အတွက်ကြောင့် တစ်ပါးသူ၏သိက္ခာနှင့် သိပ်ပြာကို အနှောင့်အယှက်ပြုမိလေပြီဟု စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ ခင်လဲ့ရီက ချစ်သွေးကို ခေါင်းကလေးယမ်းပြကာ

''စိတ်ဆိုးလို့မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်၊ စိတ်မကောင်းလွန်းလို့ပါ၊ အစ်ကိုနဲ့ညီမ မောင်နှမဝမ်းကွဲ တကယ်တော်စပ်ခဲ့ရင်တောင် ဒီလောက်ဝမ်းနည်းမိမှာမဟုတ်ဘူး။ အခုလို ဘာမှမတော်စပ်ဘူးဆိုတာသိရတော့ ညီမ ယူကျုံးမရဖြစ်ရတယ် အစ်ကို''

ခင်လဲ့ရီက မျက်ရည်များကို လက်ခုံနှင့်သုတ်ရင်း ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

''အစ်ကိုတော့ ဘာမှ နားမလည်တော့ဘူး၊ အစ်ကိုတို့ ဘာမှမတော်ဘူးဆိုရင် ဘာလို့မနီးနိုင်ရတာလဲဟင်''

ချစ်သွေးက မချင့်မရဲလေသံဖြင့်ဆိုသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မှန်ရာကို ဝန်ခံရရင် ညီမ အစ်ကို့ကို ချစ်ခဲ့မိတယ် အစ်ကို၊ မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်တယ်လို့သိရတဲ့အချိန်မှာ ညီမရဲ့ ရင်ထဲမှာ နင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဩဘ် တို့က ချစ်သူအဖြစ် (၁၅၀၀) မေတ္တာနဲ့ဒီဘဝမှာ မချစ်ကြရပေမယ့် (၅၂၈) မေတ္တာနဲ့ချစ်ခွင့်ရနေသေးပါလားဆိုပြီး ဖြေသိမ့်ခဲ့ပါတယ် အစ်ကိုရောက်လာပြီးမကြာခင်မှာပဲ မေမေက ညီမကို သမီး မောင်နှမဝမ်းကွဲဆိုပေမယ့် လူကြီးမိဘတွေရဲ့ကွယ်ရာမှာ နီးနီး စပ်စပ်မနေနဲ့နော်တဲ့ နီးစပ်တဲ့အခါမှာ မှောင်တကာ့အမှောင်ဆုံး ထဲမှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးအမှောင်ထဲကိုသာ မတော်လို့ တိုးဝင်မိကြမယ်ဆိုရင် အရှက်တကွဲအကျိုးနည်းဖြစ်ပြီး လူတကာ ရဲ့တံတွေးခွက်မှာ ပက်လက်မြောလိမ့်မယ်တဲ့၊ ဒီတော့ ညီမက မေမေရယ် အစ်ကိုကယောကျ်ားပီသပါတယ်၊ မောင်နှမဆိုပေမယ့် သူက သမီးကို ရင်းရင်းနှီးနှီးမနေဘဲ ခပ်ခွာခွာနေပါတယ်၊ ပြီးတော့ ယောကျ်ားကောင်းတွေမှာရှိတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ပြည့်စုံ ပါတယ်၊ ဖေဖေ့အမှုကိစ္စကလွဲရင် မေမေ့ကွယ်ရာမှာ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ ဘာကိစ္စမှမပြောဖူးပါဘူးလို့ပြောတော့ မေမေက အေးပါ မေမေ ယုံပါတယ်၊ သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိပါဘူးကွယ်

သမီးကို မေမေ ဖွင့်ပြောသင့်ပြီထင်တဲ့စကားတစ်ခွန်းကို ပြောပြမယ်၊ သမီးကတော့ မှတ်မိချင်မှ မှတ်မိမယ်၊ သမီးငယ်ငယ်က မေမေတို့အိမ်နားမှာ စပါးအင်စပက်တော်တစ်ယောက်ရှိတယ် ကွယ်၊ သူ့မိန်းမနဲ့မေမေက ညီအစ်မအရင်းလို ခင်ခဲ့ကြတယ်၊ လုပ်ငန်းချင်းကလဲ ဆက်စပ်နေတာကိုးကွယ့်၊ သမီးဘိုးဘိုးက ဆန်ကုန်သည်၊ အဲဒီအင်စပက်တော်က စပါးစိုက်ပျိုးရေးနဲ့ လယ်ယာဖွံ့ဖြိုးရေးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေရတဲ့သူဆိုတော့ တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ် ဝင်ထွက်လည်ပတ်မှုကလည်းရှိကြတယ်၊ မေမေက သမီးရဲ့ဖေဖေဦးလှမြားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတော့ အင်စပက်တော်ကြီးရဲ့သမီး မေမေရဲ့သူငယ်ချင်းမှာ သားလေး တစ်ယောက်တောင်ရနေပြီကွယ့်၊ မေမေက သမီးကိုမွေးတော့ သူက သူ့သားနဲ့ပေးစားမယ်ဆိုပြီး မေမေ့ကို နားဖောက်တယ်၊ မေမေက နောက်ပြောင်ပြောနေတယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ၊ သူက အတည်ပြောတာ၊ ကြီးလာရင် တကယ်ပေးစားမှာတဲ့၊ အဲဒီလိုနဲ့ သမီး ငါးနှစ်သမီးလောက်မှာ သူတို့နယ်ကို ပြောင်းသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုထိ စာအဆက်အသွယ်မပြတ်ဘူး၊ ရန်ကုန် ရောက်တဲ့အခါ မေမေ့ဆီကို လာလည်တယ်၊ သမီးမာင်ပုံကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်တယ်၊ သူ့သားဓာတ်ပုံကိုပြပါဆိုတော့ သူ့သားက ချောပါတယ်၊ ဘွဲ့လည်းရပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် လျှို့ဝှက်တဲ့အလုပ်တွေကို လုပ် နေရတဲ့သူမို့ ဓာတ်ပုံကိုတော့မကြည့်ပါနဲ့တော့တဲ့၊ မေမေ နောက်ဆုံးပြောချင်တာကတော့ သမီးကို အဲဒီ မေမေ့သူငယ်ချင်းရဲ့သားနဲ့ပေးစားဖို့ သဘောတူထားတယ်၊ ဒါကြောင့် သမီး ဘယ်သူ့ကိုမှ အိမ်ထောင်ဖက်မရှာပါနဲ့တော့တဲ့၊ ညီမလည်း အမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် ခေါင်းညိတ်လက်ခံခဲ့တယ် အစ်ကို”

ခင်လှဲ့ရီက ပြောရင်းပြောရင်းနှင့်ရှိုက်သံပါလာတော့သည်။

“အစ်ကို နားလည်ပါပြီ ညီမရယ်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေပါနဲ့တော့၊ အခုလို တစ်ယောက်ရဲ့ဆန္ဒကို တစ်ယောက်က သိခွင့်ရသွားတာကိုပဲ အစ်ကိုတို့အတွက် ဖြေသိမ့်နိုင်စရာ မဟုတ်လား”

ချစ်သွေးက ရင်နင့်နင့်နှင့်ပြောလိုက်ရင်းက ရှေးစာဆို တစ်ဦး၏ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို သွားသတိရသည်။

ဘဝဆက်ဆက်၊ ဟိုးရှေးထက်က
ပေါင်းဆက်ရကြောင်း၊ ဆုမွန်ကောင်းကို

ဆုယူဆုတောင်း၊ မပြုကြောင်းခဲ့
ကောင်းမှုမျိုးချ၊ လှူဒါနကို
တကွအတူမပြုခဲ့လေသလော။

“ကဲ၊ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့လေ၊ ညီမဆီက အစ်ကို အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်တယ်”

“ဘာများလဲ အစ်ကို၊ ညီမ ကူညီနိုင်တာဆိုရင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကူညီပါ့မယ်”

ခင်လှဲ့ရီက လိုလိုလားလားပင် ပြောလိုက်လေ၏။

“အစ်ကိုက ဘရွတ်ကင်းလမ်း လူသတ်မှုနဲ့မကျိုးတန်း လူသတ်မှုကို တာဝန်ယူထားရတဲ့သူမို့ ညီမတို့အိမ်ကို ရောက်လာခဲ့ပြီးတဲ့နောက် အစ်ကို့စိတ်ထဲမှာ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စနဲ့ညီမတို့မိသားစု နွယ်ယှက်နေတယ်လို့ ခံစားမိတယ်၊ အဲဒီ ဒေါင်းဘယက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖော်နိုင်မှ ဦးလှဖေရော ညီမရဲ့အဖေကိုပါ သတ်သွားတဲ့တရားခံကို ဖမ်းဆီးပြီး သူတို့ကို ထိုက်သင့်တဲ့အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်”

ချစ်သွေးက လေးလေးနက်နက်ပြောနေသည်ကို ကြည့်

www.burmeseclassic.com

ပြီး ခင်လှဲ့ရီစိတ်ထဲက တွေဝေနေလေသည်။ ပုလိပ်စုံထောက်များ ကိုပင် ဖွင့်ဟမပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သော ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ ကို ချစ်သွေးအား ဖွင့်ပြောရကောင်းနိုး မဖွင့်ပြောရကောင်းနိုး ချီတုံချတုံဖြစ်နေပြန်သည်။ ထို့နောက်မှ အတွင်းသိအစင်း သိလူကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်သာမက တာဝန်ရှိပုလိပ် ဘက် အမှုလိုက်အရာရှိတစ်ယောက်အနေနှင့်ပါ ယုံကြည်စိ စိတ်နှလုံး ဒုံးဒုံးချကာ အားကိုးယုံကြည်ထိုက်သူဟုယူဆပြီး ခိုင်မာ သော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်လေသည်။

"ဖေဖေ အသတ်ခံရတဲ့နေ့က ဖေဖေ့အခန်းထဲဝင် ကြည့်ကြတော့ ညီမက ဖေဖေရဲ့အရေးကြီးတဲ့ စာရွက်စာတမ်း တွေ ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို ဘာတွေများ ပျောက်ရှကုန်သလဲ ဆိုပြီး စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါ ဖေဖေ့အံဆွဲထဲက မှတ်တမ်း စာအုပ်တစ်အုပ်ရခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှတ်တမ်းစာအုပ်ရဲ့ကတ္တူအဖုံး ကြီးကို ထွင်းပြီး မြှုပ်ထားတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်တစ်ခုကိုပါ ရခဲ့တယ်၊ ဒါနဲ့ လှန်လှောဖတ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေကို ရေးမှတ်ထားတာကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဘယ်သူမှ မမြင်အောင် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားလိုက်မိတယ်၊ ပုလိပ် စုံထောက်တွေ မေးမြန်းတဲ့အခါမှာတောင် မပြောဘဲ ဖုံးဖိ ထားလိုက်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီဒေါင်းဘယ်ကိစ္စပေါက် ကြားသွားတာနဲ့ ညီမတို့သားအမိနှစ်ယောက် အသက်အန္တရာယ် ကျရောက်နိုင်တယ်၊ အစ်ကို ရောက်လာပြီးမှ ညီမတို့အခန်းထဲ သူခိုးဝင်လာပြီး ကြိုးနဲ့တုတ်၊ ဒေါင်းဘယ် ဘယ်မှာလဲ အတင်း မေးတဲ့ပြဿနာတွေပေါ်လာတော့ ဒီကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထား နေယ်ဆိုတာ ပိုပြီးသဘောပေါက်လာတယ်"

ခင်လှဲ့ရီက ပြောရင်းပြောရင်း စိုးရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ ခံစားလာရသလိုရှိလာသည်။ ချစ်သွေးကတော့ တရားခံဖော် ထုတ်နိုင်ရန် နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း နှံဆမိလေ၏။

"ဒါဆို အဲဒီ ညီမဖေဖေရဲ့မှတ်စုကြီးနဲ့ဒေါင်းဘယက် ကို အစ်ကို့ကို ခဏပေးနိုင်မလားဟင်"

ချစ်သွေးက လျှို့ဝှက်ချက်အနက်ရှိုင်းဆုံးသော အတွင်း ခန်းသို့ တိုးဝင်သွားရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

"အစ်ကို့ကို ညီမ ယုံပါတယ်၊ အမှန်ကိုပြောရမယ် ဆိုရင် ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့လူသတ်သမားကို စောင့်နေရမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစား အားကိုးလောက်တဲ့သူတစ်ယောက်နဲ့တွေ့ပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်မယ်လို့ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့အတွက် ဒီဒေါင်းဘယက်နဲ့လျှို့ဝှက်ချက်အားလုံးကို ညီမ အစ်ကို့လက်ထဲ အပ်ပေးပါ့မယ်၊ အစ်ကို ခဏစောင့်နေနော်၊ ညီမ အပေါ်တက်ယူလိုက်ဦးမယ်''

ခင်လဲ့ရီက ရင်တုန်ကြောက်စရာအရိပ်မည်းကြီးများကို ဖမ်းယူဖယ်ရှားနိုင်ရေးအတွက် ချစ်သွေးအား ယုံကြည်ဖွင့်ဟတိုင်ပင်တော့မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချကာ မိမိ၏ စာကြည့်ခန်းတွင် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားသော ဦးလူမြား၏ မှတ်စုစာအုပ်ကြီးကို ယူရန် အိမ်ပေါ်သို့တက်လာခဲ့သည်။ အိမ်ပေါ်ရောက် သောအခါ ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်နေသော ဒေါ်မြမြကို တွေ့လိုက်ရ သဖြင့် အမှတ်တမဲ့မို့ ရင်ထဲတွင် ဒိန်းခနဲဖြစ်သွားမိတော့သည်။ ထို့နောက်မှ မိခင်ဖြစ် သူမှန်းသိသဖြင့်

''မေမေ၊ အိပ်မပျော်လို့လားဟင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ နေမကောင်းလို့လား''

ဟု မေးလိုက်သည်။

''ကောင်းပါတယ်၊ ခေါင်းနည်းနည်းကိုက်တာပါ၊ ဟော ဒီမှာ ခဏထိုင်စမ်း သမီး၊ သမီးကို မေမေ ပြောစရာတစ်ခု ရှိ

တယ်''

ဒေါ်မြမြက ခင်လဲ့ရီကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

''ဘာများလဲ မေမေ၊ အရေးတကြီး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ''

ခင်လဲ့ရီက ဧည့်ခန်းထဲရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်းက ပြောလိုက်သည်။

''မောင်ချစ်သွေးနဲ့သမီး ခြံထဲမှာ ဆင်း ဆင်းပြီး ထိုင်နေကြတာ မသင့်တော်ဘူးကွယ့်၊ မောင်နှမဝမ်းကွဲဆိုပေမယ့် ဒို့နဲ့မ အနေနီးကြရင် အကာလညအမှောင်ထက်ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ တဏှာရာဂဆိုတဲ့အမှောင်က ဖုံးသွားရင် မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်တတ်ကြတယ်၊ တောမှီသူတော်ကောင်း တရားကျင့်ကြံနေကြတဲ့ ရဟန်းတွေတောင် ဒီအမှောင် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားမိကြလို့ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပါရာဇိကကျတဲ့ သိက္ခာပုဒ်ထဲမှာထည့်ပြီး ပညတ်ခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား၊ ရဟန်းတွေကို ညအခါ အဆောက်အဦး တစ်ခု၊ အမိုးယံတစ်ခုအောက်မှာ မာတုဂါမတွေနဲ့ အတူမနေရဘူး၊ အတူအိပ်စက် လဲလျောင်းခြင်းမပြုရဘူးဆိုတဲ့ တားမြစ်ချက်ကို ထည့်သွင်းခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ သမီးအနေနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ကွယ် မိဘ အရှက်တကွဲအကျိုးနည်းဖြစ်ရမယ့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်မလာခင်က ကြိုတင်ရှောင်ရှားကွယ့်''

ဒေါ်မြမြက ပြောဆိုဆုံးမလေသည်။ ခင်လဲ့ရီကလည်း ဒေါ်မြမြအား ချစ်သွေး၏ ဘဝမှန်ကို ပြောရကောင်းနိုးမပြောရကောင်းနိုးနှင့်စဉ်းစားနေမိသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ၏စိတ်ထဲတွင် ကျော်မကောင်းကြားမကောင်းဖြစ်မှာကြိုတင်စိုးရိမ်နေသဖြင့် အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြမှသင့်မည်ဟုယူဆပြီး

''သမီးတို့ အခြေအနေက မေမေ စိုးရိမ်သလို မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ တကယ်လို့ ဟုတ်မယ်ဆိုရင်တောင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြောမပြရဲလောက်အောင် အရှက်ကွဲရမယ့်ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ပါဘူး မေမေ''

ခင်လဲ့ရီက ထိုသို့ အစပျိုးလိုက်သည်။

''ဟေ ဘယ့်နှယ့် ဘယ့်နှယ်၊ သမီးစကား မေမေ နားထွေးလှသကွယ်၊ မောင်နှမဝမ်းကွဲတွေ ညိစွန်းသွားကြရင် ဆွေလယ်မျိုးလယ်မတင့်တယ်တဲ့အပြင် လူတကာတံတွေးခွက် ပက်လက်မျောမယ့်အရှက်ကြီးကွယ့်၊ သမီးစကားက ဖွတ်တိုးမယ့်သဘောလား''

''မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်လို့ပြောရမှာမို့ပါ မေမေ၊ တကယ်တော့ခုထိ သမီးတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဆက်ဆံရေးက အပြစ်ကင်းပြီး အညစ်အကြေး ရှင်းပါတယ်၊ ကိုချစ်သွေးဟာ အကျင့်စာရိတ္တပြည့်စုံတဲ့ယောကျ်ားကောင်း တစ်ယောက်ပါ၊ ဒါကြောင့် သမီးနဲ့ မောင်နှမပဲတော်တော်၊ မတော်တော် လက်ဖျားကလေးနဲ့တောင် တို့မယ့်ထိမယ့်လူ မဟုတ်ဖူးဆိုတာ ရင်းရင်းနှီးနှီး၊ နီးနီးကပ်ကပ်နေလာခဲ့တဲ့ သမီးက ပိုသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မေမေ စိုးရိမ်သလို မဟုတ်ဖူးလို့ သမီးပြောတာပါ''

ခင်လဲ့ရီက မိခင်ဖြစ်သူကို ရှင်းပြသည်။

''ဒါဖြင့် ဟုတ်တယ်ဆိုတာကရော''

ခုထိမရှင်းသေးသော ဒေါ်မြမြက ထပ်မေးလိုက်ပြန်သည်။

''အဲဒါကတော့ သမီးနဲ့ကိုချစ်သွေးက ဘာမှမတော်ဘူး မေမေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုချစ်သွေးက မေမေစိုးရိမ်သလို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ခုပဲ ကိုချစ်သွေးနဲ့သမီးတို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောစရာရှိတာတွေကို ပြောခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ သမီးကိုသူက ချစ်သလို၊ သူ့ကိုလည်းသမီးက မေတ္တာရှိတယ် မေမေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမယ့် မေမေသဘောတူတဲ့လူနဲ့ပဲ သမီးလက်ထပ်မှာပါ၊ သမီး မမိုက်ပါဘူး၊ လိမ္မာမှာပါမေမေ၊ ဒါကို ကိုချစ်သွေးကလည်း လက်ခံပါတယ်''

ခင်လှဲ့ရီက ချစ်သွေး သူ့ကိုရှင်းပြသကဲ့သို့ပင် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြကို ပြန်လည်ရှင်းပြလိုက်လေသည်။ ထိုအခါမှပင် ဦးလူမြားအသတ်ခံရမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတို့သားအမိအား အခကြေးငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမယူဘဲ အနီးကပ်စောင့်ရှောက်နေကြောင်း သိလိုက်ရပြီး စောစောက အထင်မှားမှုများအတွက် အားတုန့်အားနာဖြစ်နေမိပြန်လေတော့သည်။

''သမီးတို့မှာ ရွေးစရာလမ်းက တစ်ခုတည်းပဲရှိတော့တယ်မေမေ၊ ဖေဖေ့ကိုသတ်တဲ့လူသတ်သမားဟာ သမီးတို့အိမ်ထဲကို အလွယ်တကူရောက်အောင်ဝင်လာနိုင်တဲ့အပြင် သူ့စိတ်ကြိုက်ကြီးနဲ့တုပ်ပြီး သူလိုချင်တဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကို မရမကတောင်းခဲ့တာ မေမေ့ကိုယ်တွေ့ပဲမဟုတ်လား၊ အဲဒီတုန်းက ကိုချစ်သွေးသာ သမီးတို့အိမ်မှာ ရှိမနေခဲ့ရင် သမီးတို့ပါ အသတ်ခံနေ ရလောက်ပြီမေမေ၊ ဖေဖေရှိစဉ်က မေမေရော သမီးပါ တစိုးတစဉ်းမျှ မသိခဲ့ကြတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စကို

ဖေဖေသေတဲ့နေ့ကမှ ဖေဖေ့အခန်းထဲမှာ မှတ်စုစာအုပ်ကြီးနဲ့ ရေးထားခဲ့တာ သမီး ရှာတွေ့ခဲ့တယ်၊ အဲဒီဂြိုဟ်မွှေတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကိစ္စ ရှင်းနိုင်မှ မေမေရော၊ သမီးပါ စိတ်အေးချမ်းသာစွာနဲ့ တစ်သက်လုံး နေနိုင်ကြမှာ မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် အဲဒီစာအုပ်ကြီးကို သမီးတို့ရဲ့ အယုံကြည်ရဆုံးဖြစ်တဲ့ ကိုချစ်သွေးကိုပေးဖို့ လာတက်ယူတာပါ မေမေ''

ခင်လှဲ့ရီက အဆုံးစွန်အထိသဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြလိုက်သောအခါ ဒေါ်မြမြက ဇာတ်ရေလည်သွားတော့သည်။ ချစ်သွေး အပေါ်၌လည်း အမြင်စောင်းခဲ့သမျှ ရှင်းသွားလေ၏။

''ဪ ဒီလိုဆိုတော့လည်း မောင်ချစ်သွေးဟာ လူ ဆော်လူကောင်းတစ်ယောက်ပဲ သမီးရဲ့၊ အမေက မဖြစ်သင့်တာမဖြစ်ရအောင် ကြိုတင်တားရပေမယ့် ဒီကလေး ဒီမှာနေတဲ့အခိုက် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး၊ လိမ်လိမ်မာမာနေတတ်၊ ထိုင်သတ်တာ မေမေ့အမြင်ပဲ၊ ဒါပေမယ့်သမီးရယ်၊ လူရိုးဆိုတာ သချိုင်းကုန်းမှာပဲရှိတယ်ဆိုတဲ့ စ[illegible]ကရှိလေတော့ ဖတာဆိုး သမီးအတွက် အမေ စိတ်ပူမိတာပါ''

ဒေါ်မြမြက ပြောဆိုနေသည့်အခိုက်တွင် အိမ်ပေါ်တသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်သွေးတက်လာလေသည်။

"လာ၊ လာ၊ ထိုင်ကွယ့် မောင်ချစ်သွေး"

ဒေါ်မြမြက ချစ်သွေးကို အထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ချစ်သွေးက လွတ်နေသောကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးမှ

"ညီမလေး အိမ်ပေါ်ပြန်တက်သွားတာကြာလို့ တစ်ခုခုများဖြစ်နေသလားဆိုပြီး လာကြည့်တာပါ"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဒေါ်မြမြက ချစ်သွေးကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

"မင်းနှမ အခုတင် မင်းအကြောင်းပြောပြနေလို့ ကြာနေတာပါကွယ်၊ အေးလေ၊ ကိုယ့်ကိုမသိတဲ့အိမ်မှာ လူစိမ်းတစ်ယောက်လာနေဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် နည်းလမ်းတစ်ခုခုနဲ့ဝင်နေနိုင်အောင် လုပ်ကြံတာဟာလည်း သဘာဝပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကောင်းသောနေခြင်းနဲ့ မကောင်းသောနေခြင်းသာ ကွာခြားကယ်မဟုတ်လား၊ မောင်ချစ်သွေးကတော့ အယောင်ဆောင်ဝင်လာတယ်ဆိုပေမယ့် ဒေါ်ဒေါ်တို့အကျိုးကို သယ်ပိုးဖို့ရောက်လာခဲ့တာဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို အပြစ်

ရယ်လို့ မပြောတော့ပါဘူးကွယ်၊ သမီးဆုံးဖြတ်သလိုပဲ ဒေါ်ဒေါ်လည်းသဘောတူပါတယ်၊ ဒေါ်ဒေါ့်ခင်ပွန်းရေးထားခဲ့တဲ့ စာအုပ်ကြီးကို မောင်ချစ်သွေးလက်ထဲအပ်ပါ့မယ်၊ စိတ်ကြိုက်လက်ကြိုက်သာ ဖတ်ရှုပြီး အဖြေရှာပါတော့၊ ဪ နောက်တစ်ခုကလူငယ်တို့ဘာဝ သမီးအပေါ် မောင်ချစ်သွေးမေတ္တာ သက်ဝင်မယ်ဆိုရင်တောင် ယောကျ်ားကောင်းတို့ရဲ့အကျင့်သီလကို စောင့်ထိန်းပြီး သဘောတူသူရှိပြီးသားမို့ နှမအရင်း တစ်ယောက်လိုစောင့်ရှောက်ပါကွယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောရသလဲဆိုရင် ဒေါ်ဒေါ်လည်း ငယ်ရာကကြီးလာခဲ့သူမို့ အပွေးမြင် အပင်သိပါတယ်ကွယ်၊ ကဲ ကဲ၊ မင်းတို့မောင်နှမ ဆက်ပြီးတိုင်ပင်ကြ၊ ဒေါ်ဒေါ်တော့ အိပ်ရေးအပျက်ခံလို့မရဘူးကွယ့်၊ အိပ်ရာဝင်တော့မယ်"

ဒေါ်မြမြက ပြောဆို၍ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။ ခင်လဲ့ရီကလည်း မိခင်နှင့်အတူထပြီး

"ခဏနေဦးနော်အစ်ကို၊ မေမေ့ကို အိပ်ခန်းထဲလိုက်ပို့ရင်း စာကြည့်ခန်းထဲကစာအုပ် ဝင်ယူလာခဲ့မယ်"

ဟုဆိုကာ ဒေါ်မြမြနှင့်အတူလိုက်ပါသွားတော့သည်။ ဆယ်မိနစ်ခန့်အကြာ ခင်လဲ့ရီပြန်ထွက်လာပြီး သူမ၏ လက်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် လက်နှစ်လုံးခန့်ထူသော စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ် ပါလာသည်။

"ဒီစာအုပ်ပဲအစ်ကို၊ စာအုပ်ရဲ့နောက်ဖက်က ကတ္တူဖုံးမှာ ဒေါင်းဘယက်ကို မြှုပ်ထားတာ"

ခင်လှဲ့ရီက အစိမ်းရင့်ရောင် ကတ္တူဖုံးနှင့် စာအုပ်ကို ချစ်သွေး၏လက်ထဲသို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ကတ္တူဖုံးမှာ ဂျပ်စက္ကူဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည်။ အထူမှာ လက်မဝက်ခန့်ရှိသည်။ ချစ်သွေးက စာအုပ်၏နောက်ဖုံးအတွင်းဘက်ကို လှန်ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကလေးကို တွေ့ရှိလေသည်။ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကလေးမှာ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားပြီး ဆွဲကြိုးနှင့် ချိတ်ဆွဲနိုင်ရန် ကွင်းကလေးတစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ဟု ဆိုသော်လည်း အပြားကလေးသာဖြစ်ပြီး ဒေါင်း၏ရင်ပုံဖေါင်နှင့် အမြီးကို "က"ဒေါင်းပုံပြုလုပ်ထားသဖြင့် ဝိုင်းနေသောအမြီးဖျား၏မျက်ဆံနေရာများတွင် ပီဘိ ခွက်သည် ဆိုရုံချိုင့်ခွက်ကလေးများ ပါလေသည်။ ဒေါင်း၏ အမောက် အထက်တွင် "ချ" ကောက်ဟူသောအက္ခရာတစ်လုံး ပါပြီး ခြေထောက်ဘက်တွင် "၄၅" ဟူသောအက္ခရာပါလေသည်။ ရင်ပုံတွင်ကား "သ"ဟူသောအက္ခရာကို စူးချွန်နှင့်ခြစ်ကာ

ရေးသားထားလေ၏။ ချစ်သွေးက ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကလေးအား ဆွဲခွာယူကြည့်လိုက်ရာ ရွှေဒင်္ဂါးပြားသာသာရှိပြီး အလေးချိန် အားဖြင့်လည်း တစ်ကျပ်သားခန့်ရှိသဖြင့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားကိုပင် ထုရိုက်ကာ ဒေါင်းရုပ်ဖော်ထားသော ပန်းတိမ်လက်ရာဖြစ် ကြောင်း ခန့်မှန်းလိုက်သည်။

"ကဲ၊ အစ်ကို အေးအေးဆေးဆေးဖတ်၊ ဒေါင်းဘယက်ခွက်လည်း ယူထား၊ ထူးခြားတာရှိရင်လည်း ညီမတို့ကို အသိပေးနော်၊ ညီမ သွားအိပ်တော့မယ်"

ဟုဆိုကာ ခင်လှဲ့ရီက အိပ်ရာဝင်သွားပါတော့သည်။

~ ~ ~

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါင်းဘယက်ခွက်၏ ဇာတ်လမ်းအစ

ချစ်သွေးလည်း ခင်လှဲ့ရှိပေးထားခဲ့သောစာအုပ်ကြီးကို ပိုက်လျက် မိမိ၏အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကာ စာကြည့်စားပွဲတွင် ထိုင်ပြီး ဦးလူမြား၏ မှတ်စုစာအုပ်ကြီးအား ဖတ်ရှုနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မောင်လူမြားသည် ပုဂံညောင်ဦးမြို့၊ မြင်းကပါ ရပ်တွင် မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မိဘများမှာ ဦးဘိုး ကြူ၊ ဒေါ်ဒေါ်ခြူဖြစ်ပြီး မိခင်ဖြစ်သူသည် ကျွန်ုပ်ကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး နောက် အမျိုးသမီးရောဂါကြောင့် နောက်ထပ် သားသမီးတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မထွန်းကားခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်မှာ တစ်ဦးတည်းသော

ရ နှစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သား တစ်ကောင်ကြွက် မောင်လူမြားအဖြစ် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည်။ မိဘများ၏ ပရိယေသနဝမ်းစာအလုပ်ဖြစ်သော ယာအလုပ်၊ ဆိတ်မွေး၊ သိုးကျောင်းဖြင့် ဖခင်နှင့်အတူ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ရောက်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာခလေ့နှင့်အညီ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများတွင် စာသင်ခဲ့ရာ ပရိတ်ကြီး၊ နမက္ကကာရ၊ သင်ပုန်းကြီး၊ လောကနီတိ၊ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စသည့် စာပေများကို လေ့ကျက်သင်အံခဲ့ရသဖြင့် အတော်အတန်ပင် စာတတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ကိုယ့်ရပ်ရွာကိုယ့်ဓလေ့များကို ပျော်ပိုက်နှစ်ခြိုက်လျက် ရှိသောကျွန်ုပ်အဖို့ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ့်မိကိုယ့်ဖနှင့် ဆွေမျိုးညာတကာတို့ကိုလည်းကောင်း ပစ်ခွာ၍ တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့ သွားရလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ပင် မမက်ဖူးခဲ့ပါပေ။ တစ်ရပ်တစ်ကျေးတွင် ဒုက္ခသုက္ခ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၊ သေလုသေခင်အဖြစ်မျိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ဘယ်သောအခါကမှ မတွေးတောခဲ့ဖူးပေ။ သို့သော် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ၊ နာကျည်းခံစားစရာအဖြစ်မျိုးအဖြစ်ဆိုးတို့ဖြင့် တွေ့ကြုံဆုံကွဲခဲ့ရသောဘဝသံသရာဖြစ်စဉ်ကြီးကို ကျွန်ုပ်တစ်သက်

ဆေ့ရက်နိုင်စရာမရှိသဖြင့် ဘဝမှတ်တမ်းကို ရေးမှတ်ထားမိပါတော့သည်။

ဟူသော ဦးလူမြား၏ မှတ်စုစာအုပ်ကြီးပါအဖြစ်အပျက်များကား အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

နေလုံးကြီးသည် အနောက်ဂေါယာကျွန်းဆီသို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းလျက်ရှိသည်။ ပုစွန်ဆီသွေးရောင်နေမှိန်မှိန်တွင် ပုဂံခေတ်ကဘုရင်နှင့် ပြည်သူတို့တည်ထားခဲ့ကြသော ပုထိုးဂူကျောင်းဘုရားစေတီတို့မှာ မြေပြင်ကျယ်ကြီးပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲလျက်ရှိလေသည်။ ထို ဘုရားတို့သည်ပင် ပုဂံပြောင်ဦးသားတို့၏ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစရာ ရှေးဟောင်းအနုပညာပြယုဂ်များပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် စေတီပုထိုးတို့နှင့် မလွဲနိုင်သကဲ့သို့ ဘယ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးထိုး ထန်းပင်တို့နှင့် မလွတ်နိုင်သော ထိုနေရာ ထိုဒေသသည် ထန်းမှရသောထန်းရေဖြင့် ထန်းလျက်ချက်ခြင်းသည်လည်း ထိုဒေသနေ လူတို့၏ဝမ်းရေးအတွက် အရေးပါလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထန်းသမားစားဖို့ ထန်းနို့က ထန်းရည်ထွက်ရတယ်ဟူသောစကားကိုပင် မိရိုးဖလာပြောလာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထန်းပင်ထက်သို့တက်ကာ

www.burmeseclassic.com

ထန်းယဉ် နင်းခြင်း၊ ထန်းနို့လှီးခြင်း၊ မြူခွဲခြင်း စသည့်အလုပ်များကို ပုဂံညောင်ဦးသားများက ပရိယေသနဝမ်းစာလုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြရလေသည်။ ထန်းရေမြူအိုးများချလာသောအခါ မိုးဖြိုဒယ်ကြီးများထဲသို့ သွန်ထည့်ကာ ထန်းလက်ခြောက်များကို မီးဆိုက်၍ ထန်းလျက်ဖိုဖြင့် ကြိုချက်ကြသည်။ ကျွက်မြီးတန်းမှ စေးပြစ်လာသောထန်းရည်များကို အအေးခံပြီး အဆုတ်အခဲလုံး၍ နေပူလှန်းအခြောက်ခံ၍ ထန်းလျက်ခဲပြုလုပ်ကြသည်။ ညောင်ဦးသား မောင်လှူမြားမှာလည်း အလုပ်ပါးချိန်တွင် ထန်းလျက်ဖိုလုပ်သားအဖြစ် ဝင်လုပ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဘိုးလှူက ဆိတ်တို့၊ သိုးတို့မွေးလျှင် ဆိတ်ကျောင်းသား၊ သိုးကျောင်းသား လုပ်ပြန်သည်။ ဦးဘိုးလှူ ယာလုပ်ပြန်လျှင်လည်း ယာထွန်ထယ်ခွဲ စသည်ဖြင့် ကူညီညာလုပ်ကိုင်ပေးရပြန်သည်။ အလုပ်မည်မျှ ပင်ပမ်းပင်ပမ်း မောင်လှူမြား စိတ်မပျက်၊ သည်ဘုရား၊ သည်ရေ၊ သည်မြေ၊ သည်တောတောင်တွေကို နေ့စဉ်တွေ့နေရပေမယ့် မောင်လှူမြား ငြီးငွေ့ခြင်းမရှိ။ မီးခဲ တမျှပူလောင်စပ်ဖျင်းသော သည်ရာသီသဘာဝရှိသည့်နေရပ်ကိုလည်း မောင်လှူမြား ဘယ်တော့မှ မုန်းတီးခြင်းမရှိပေ။ နေဝင်

ချိန် ရောက်လာလျှင် မောင်လှူမြား ပို၍ပင် ပျော်လေသည်။ လှည်းပေါ်သို့ သစ်သားစည်ကြီးတင်ကာ ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း ခပ်ဆင်းဖို့ တပြင်ပြင်လုပ်နေလေပြီ။

ညနေခင်းရေခပ်ဆင်းလာကြသော ရေအိုးကိုယ်စီလုံမပျိုတို့ကလည်း သနပ်ခါးပါးကွက်ကျားများဖြင့် လုံခြည်တိုတိုဝတ်၍ မြစ်အတွင်း ခြေသလုံးမြုပ်အောင်ဆင်းပြီး ရေအိုးကို ပြည့်ကြသည်။ ရေအိုးပြည့်သောအခါ ဆတ်ခနဲမြှောက်ပြီး ခေါင်းပေါ်တင်ရွက်လျက် ကမ်းပါးသို့တက်သည်။ ရေအိုးမှ သောင်သောင်ခတ်ပြီး ကျလာသောရေတို့က လုံမလေးများ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရေလုံးချပေးသလို စိုရွှဲသောအခါ၌ သူတို့၏ နဂိုပြည့်ဖြိုးလှပ်သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်အလှလေးများကို ထင်းခနဲ ပေါ်စေပြန်သည်။ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ဖြင့် ရေအိုးရွက်ကာ ကမ်းပါးပေါ်သို့တက်သွားသောသူတို့၏နောက်ကျောအလှကို မောင်လှူမြား လှည်းပေါ်မှ ရင်တဖိုဖို၊ အသည်းတအေးအေးနှင့် ငေးငေးမှ ကြည့်ကြသည်။ ထို့နောက် ရေခပ်လမ်းတွင် လူပျိုများ ဆုံကြသည်။ အသက် ၂၀ ကျော်လာပြီဖြစ်သော မောင်လှူ တွင်လည်း မမြသွေးဆိုသော ညောင်ဦးသူပန်းတောင်ကိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရည်းစားကလေးရှိနေပြီဖြစ်၍ ညနေစောင်းရေခပ်ရသည်ကို အလွန်ပျော်မွေ့နေလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ထံမှ ယာတစ်ကွက်ခွဲကာ လုပ်ကိုင်ခွင့်တောင်းပြီး မမြသွေးကို တောင်းရမ်းဖို့အထိ ကြံရွယ်ထားခဲ့သည်။ မောင်လူမြား၏မိခင်ကလည်း တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် ကြားသိထားပြီးဖြစ်လေရာ သားဖြစ်သူအတွက် ကြိတ်၍စုဆောင်းထားရှိခဲ့လေသည်။ သို့သော် မောင်လူမြားနှင့် မမြသွေးတို့ ရည်ငံနေကြသည်ကို သိသွားသော မမြသွေး၏ ဖခင်ဦးသာဒွန်းက သူ့သမီးကိုလိုချင်လျှင် ထန်းပင် (၁၀၀)နှင့် တင်တောင်းရမည်ဟု လေသံပစ်လာသည်။ ဦးသာဒွန်းတို့မှာ ထန်းပင် (၃၀၀)လောက်ပိုင်သော ထန်းလျက်ဖိုလူကုံတန်များ ဖြစ်ကြသည်။ မောင်လူမြား၏ဖခင်ဦးဘိုးကြူကား ထန်းပင်တစ်ပင်မဆိုထားနှင့် ထန်းလက်တစ်လက်မျှလောက်ပင် မပိုင်ဆိုင်လေရကား သားအတွက် ရတက်မအေးဖြစ်နေရှာလေ၏။ မမြသွေးကလည်း လူကြီးများကွယ်ရာတွင်တွေ့သောအခါ နိုးဆော်ဖို့အထိပူဆာလေသည်။

"ငါ ကြံပါဦးမယ်ဟာ၊ ကြံလို့မရတဲ့နောက်ဆုံးကျမှ ခိုးသင့်လည်း ခိုးရတာပေါ့"

မောင်လူမြားက ယောက်ျားတို့လုံ့လဖြင့် ထန်းပင် (၁၀၀) ဝယ်နိုင်သောငွေအသပြာကို ဘယ်လိုရှာရပ့ါဟူ၍ အချိန်ရှိတိုင်း တွေး၍သာနေလေသည်။ ထိုအချိန်၌ပင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်း၌ စစ်ရိပ်စစ်ရောင်သမ်းလာလေတော့သည်။ ပုဂံဘုရားများလာဖူးကြသော အောက်သူအောက်သားများ၏ ပြောသံဆိုသံမှာ ဥရောပတွင် ဂျာမဏီနှင့်အင်္ဂလိပ်တို့ စစ်ဖြစ်ရန် တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ စောင်နေကြပြီဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။ ညောင်ဦးသားတို့မှာ အင်္ဂလိပ်ဆိုသည်ကို လူတိုင်းလူတိုင်းက သိကြသည်။ ကိုယ့်လူမျိုး၊ ကိုယ့်အရှင်သီပေါမင်းကို ဖမ်းဆီးကာ အိန္ဒိယပြည်၊ ရတနာဂီရိမြို့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်ဟု မိဘဘိုးဘွားများက ပြောကြားခဲ့ကြဖူးသည်။ သို့သော် ဥရောပနှင့်ဂျာမဏီဆိုသည့်စကားမှာ သူတို့အဖို့ နားအလွန်ပင်စိမ်းနေကြသေးသည်။ ကြားပင်မကြားဖူးသည့်လူများပင် ရှိကြသည်။ သို့နှင့် ၁၉၄၁ ခုနှစ်သို့ ရောက်လာပြန်သောအခါ အင်္ဂလိပ်နှင့်ပြင်သစ်တို့ကတစ်ဖက်၊ ဂျာမဏီ၊ အီတလီနှင့် ဂျပန်တို့ကတစ်ဖက် စစ်တိုက်ကြပြီဟူသောသတင်းမှာ ညောင်ဦးတစ်မြို့လုံး အုန်းအုန်းကြွက်ကြွက်ဖြင့် ပြောဆိုသံများ ကြားကြရလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုကြသော မြန်မာခေါင်းဆောင်များ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားပြီး ဂျပန်စစ်တပ်များကို သွားရောက်ခေါ်ဆောင်နေကြောင်း ကြားသိကြပြန်သည်။ ထိုကာလအတွင်း အဖြစ်အပျက်များသည် ဆက်တိုက်ဆိုသလို လျှင်မြန်ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိလေရာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဂျပန်နှင့်အင်္ဂလိပ်စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားကြတော့မည်ဟူသော သတင်းများကလည်း ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းလိုလို ထိတ်လန့်လျက်ရှိကြရာ မောင်လူမြားနှင့်မမြသွေးတို့မှာလည်း လူတိုင်းလူတိုင်းအရေးကြီးနေသောအချိန်၌ မိမိတို့၏ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများကို ခဏတာမျှ ဘေးချိတ်ထားကြရလေတော့သည်။

"ကာလကြီးအေးချမ်းသွားတဲ့အထိတော့ အောင့်အီးပြီးနေကြဦးစို့ မမြသွေးရယ်"

ဟု မောင်လူမြားက နှစ်သိမ့်ထားရသည်။

"စစ်ကြီးဖြစ်လာရင် ပြေးဖို့လွှားဖို့ အစီအစဉ်တွေလုပ်နေကြတဲ့ အဖေနဲ့အမေ့ကို ဝိုင်းကူလုပ်ပေးနေရလို့ ခဏခဏ လာမတွေ့နိုင်တာ စိတ်မခုနဲ့နော်"

ဟု မမြသွေးကလည်း မောင်လူမြားနားလည်အောင်

ဘောင်းပန်ပြောဆိုရှာ၏။ မကြာပါချေ။ ကိုရွှေဂျပန်တို့က မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့်အတူ ထိုင်းနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် သောင်ရင်းမြစ်ကိုဖြတ်ကူးပြီး ကရင်ပြည်နယ် မွန်ပြည်နယ်များထဲသို့ရောက်လာကြလေ၏။ ရောက်ရာအရပ်မှစတင်၍ မြန်မာတပ်များနှင့်ပူးပေါင်းပြီး အင်္ဂလိပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားတွင် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားလာတော့သည်။ အင်္ဂလိပ်များကလည်း ဂျပန်တို့အား ထိုးစစ်ထက် ခံစစ်ကိုသာ ဦးစားပေးပြီး တိုက်ရင်းဆုတ်ရင်းနှင့်အိန္ဒိယနိုင်ငံဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်းဆုတ်ခွာသွားကြသည်။ အကြောင်းမှာ အနောက်နိုင်ငံတွင် ဂျာမဏီတို့က ခေတ်မီသက်နက်၊ လေယာဉ်ပျံနှင့်ဗုံးတို့ကိုသုံးကာ အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်တို့အား အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် အာရှတစ်လွှားဖြန့်နှံ့နေသော အင်္ဂလိပ်တပ်သားများကို ဥရောပဘက်သို့ ပြန်လည်စုရုံးစေပြီး ဂျာမဏီတို့ကိုခုခံရန် စစ်အင်အား ဖြည့်တင်းလိုသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင် အာရှတစ်လွှားရှိ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ခံနိုင်ငံများမှ လူများကို သူတို့၏ ဗြိတိသျှတပ်မတော်ကြီးအတွင်းသို့ သွတ်သွင်း အမှုထမ်းစေသည်။ အင်္ဂလိပ်ကို လိုက်တိုက်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်တို့သည်လည်း အာရှတိုက်သားများအချင်းချင်းအပေါ် *စေတနာထားသယောင်ယောင်နှင့်* တစ်ကမ္ဘာလုံးကို စိုးမိုးရန် ကြံစည်ပြီး သူတို့၏ မဟာဗျူဟာ စီမံကိန်းကြီးအတွက် မြန်မာနိုင်ငံဝိတိုရိယအငူမြောက်ဘက် ပတ်ချန်မြစ် **(PAIC CHAN)** မြစ်ကမ်းနဖူးမှတစ်ဆင့် ဘုရားသုံးဆူတောင်ကြားလမ်းမှ သံဖြူဇရပ်သို့ မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရန် မြန်မာနိုင်ငံသားတို့ကို အတင်းအဓမ္မချွေးတပ်ဆွဲကာ ခိုင်းစေခဲ့ကြ၏။

တစ်နေ့တွင် မောင်လူမြားၤ၏အိမ်သို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်လှဖေရောက်ရှိလာသည်။

"ဟာ မောင်လှဖေ၊ ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ဘာကိစ္စလဲကွ"

မောင်လူမြားက ပျားရည်သုတ်ထားသောမျက်နှာနှင့် ခြံဝိုင်းထဲသို့ ဝင်လာသော မောင်လှဖေကို မေးလိုက်သည်။ မောင်လှဖေသည် အညာသားဖြစ်သော်လည်း မြန်မာစစ်စစ် မဟုတ်ချေ။

မောင်လှဖေ၏မိခင်မှာ ဟိန္ဒူလူမျိုးဖြစ်ပြီး ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ဗြိတိသျှစစ်တပ်မှ အင်္ဂလိပ်စစ်သားလေးတစ်ဦးဖြစ်ရာ မောင်လှဖေ မွေးပြီးနောက် တိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးသွားသဖြင့် မောင်လှဖေတို့

စီးပွားရေးကြပ်တည်းသွားရသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်သို့ သားအမိနှစ်ယောက်စွန့်စားပြီးရောက်ရှိလာကာ လယ်သူရင်းငှား အလုပ်နှင့် တိရစ္ဆာန်မွေးစသည့်အလုပ်တို့ဖြင့် ဝမ်းစာရှာဖွေ ကြရလေသည်။ အနေကြာလာသောအခါ မြန်မာစကားကို လယ်လယ်ဝယ်ဝယ်ပြောတတ်လာပြီး မောင်လူမြားတို့က သနားသဖြင့် ပေါင်းသင်းရာမှ ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းများဖြစ်လာကြသည်။

"အေးကွ၊ အရေးကြီးဆို ငွေရမယ့်ကိစ္စကွ"

မောင်လှဖေက မောင်လူမြားတို့အိမ်ရှေ့ရှိ ကွပ်ပျစ်ကလေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်းက ဆိုသည်။

"မင်းကလည်းကွာ၊ ဒီလောက်အမြောက်သံဗုံးသံတွေ ညံနေတဲ့ကာလကြီးထဲမှာ ဘယ်က ငွေရပေါက်ရှိမှာလဲကွ"

မောင်လူမြားက ငွေဟူသောအသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာအဲလဲဖြစ်သွားသော်လည်း စစ်ကာလကြီးမို့ ငွေရပေါက် မမြင်။ ထို့ကြောင့်

"ဘာလဲ၊ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ဖို့လား ဒါဆိုရင်တော့ ငါ့ကို လာမခွဲယ်နဲ့ ငါ ဝါသနာမပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလိုက်သည်။

''ဟာ၊ ဘယ်က ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ရမှာလဲ ငါ့ကောင်ရ သမာအာဇီဝပါကွ၊ ကိုယ့်လုပ်အားကိုသုံးပြီးလုပ်ရမယ့်အလုပ် ကနေ ငွေဖြစ်မှာကွ၊ သူများတွေအလုပ်ရှားနေတုန်း တို့အလုပ် တွေပေါ်လာပြီး မင်းလည်း မြသွေးကို တင်တောင်းဖို့ငွေရှာရမယ် မဟုတ်လား၊ ဒီအချိန်မှာ များများရှာထားကွ၊ အေးချမ်းလာတဲ့ အခါ ငွေဟာ အတော်အဖိုးတန်မှာနော၊ ဒါမှ မင်းယောက္ခမကြီး က မင်းကို သဘောတွေ့မှာ''

မောင်လှဖေက ကရားရေလွှတ်သလို တတွတ်တွတ်ဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

''အေး၊ ဒါဖြင့် ငွေရမယ့် မင့်အလုပ်ကို ဆိုစမ်းပါဦး''

မောင်လူမြားက စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

''သည်လိုကွ၊ မနေ့က ငါ့သူငယ်ချင်းစံထူးတို့အိမ်ကို ရန်ကုန်က ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်လာတယ်၊ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်ကောင်းကောင်းရမယ်တဲ့ကွ၊ အစားကောင်းကောင်းတွေလဲ ကျွေးမတဲ့''

မောင်လှဖေက အားတက်သရောပြောပြီး အူမြူးနေ

ဘော့သည်။

''ဟေ ဟုတ်လား၊ နေရာကျလိုက်လေကွာ၊ ဒါနဲ့ အလုပ် သုပ်ခက ဘယ်လောက်ရမှာတဲ့လဲ၊ အဲဒါ အရေးကြီးတယ်ကွ''

မောင်လူမြားက မမြသွေးအား တင်တောင်းနိုင်လောက် သော ငွေရနိုင်မရနိုင်ကို သိချင်နေလေ၏။

''ဟာ၊ ဒါတော့ ငါလည်း မင်းနားလည်အောင် ပြန်ပြော မပြတတ်ဘူး၊ လာကွာ တွေ့တော့မှ မင်းကိုယ်တိုင်မေးကြည့်ပေ တော့၊ မဟုတ်ဘူးလား''

မောင်လူမြား၏ လက်ကိုဆွဲကာ မောင်လှဖေက စံထူး တို့အိမ်ခေါ်လာသည်။ စံထူးအိမ်ရောက်သောအခါ စံထူးနှင့် မြို့မှ ရောက်လာသောလူကိုပါ တွေ့ရသည်။ မောင်လူမြားက အကျိုး အကြောင်းမေးကြည့်သည်။

''ဟုတ်တယ် ကိုလူမြားရဲ့၊ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်အကိုင် တွေက သိပ်ကောင်းနေတယ်၊ ဂျပန်တွေနဲ့တွဲလုပ်ရမှာ တစ်လ တစ်ခါ လုပ်အားခငွေကို ရှင်းပေးမယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ပျား ဝယ်ချင် နေတဲ့ထန်းပင်တစ်ရာလောက် ဝယ်ဖို့ငွေက ခင်ဗျား တစ်လနှစ်လ လောက် အလုပ်လုပ်လိုက်ရင် အဆင်ပြေသွားမှာပါ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူက မောင်လူမြားး စိတ်ပါဝင်စားလာအောင် ဆွေ စကား ထည့်ပြောသည်။

"လုပ်ခက တစ်လတစ်ခါမှရမယ်ဆိုတော့ သူများရပ်ရွာမှာ ဒီကြာ့ထဲ ကျုပ်တို့ ဘာနဲ့စားရမလဲ"

မောင်လူမြားက လခမရခင် စားဝတ်နေရေးကြပ်တည်းမှု မဖြစ်ပေါ်စေရန် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဒီအတွက် မပူနဲ့၊ ဟိုက ကျေးမှာ၊ စရိတ်ငြိမ်းဆိုပါတော့၊ နံနက်စာ ညစာအပြင် ဘီစကစ်တို့ ချောကလက်တို့ပါ ကျွေးဦးမှာ၊ စီစဉ်ပေးဦးမှာ ခင်ဗျားတို့ဘက်က အလုပ်ကြိုးစား လုပ်ဖို့ပဲလိုတာ"

ရန်ကုန်မှ အလုပ်သမားလာရှာသော ပွဲစားလူလည်က ဆိုလိုက်သည်။

"တို့အညာမှာ မီးလိုပူပြင်းလှတဲ့ကွင်းပြင်ထဲမှာ ယာထွန် ဆိတ်ကျောင်း၊ ထန်းပင်တက်ရတဲ့အလုပ်ထက်တော့ သက်သာမှာ ပါကွ"

အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ စံထူးကပါ ဝင်ပြောသည်။

"ဒါဆို မင်းတို့က ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီပေါ့"

မောင်လူမြားက စံထူးနှင့်လှဖေကို ကြည့်ကာပြောသည်။

"အေး တို့ကတော့ လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ မင်းသာ လိုက်ဖြစ်မဖြစ် စဉ်းစားပေတော့"

မောင်လူမြားက စံထူး၏ စကားကြောင့် ရုတ်တရက် တွေဝေသွားပြီး

"ဒါဆို ငါ့အဖေနဲ့အမေကို ပြန်တိုင်ပင်လိုက်ဦးမယ်ကွာ ပြီးတော့ မြသွေးကိုလဲ အသိပေးရဦးမယ်"

စံထူးတို့အိမ်မှ မောင်လူမြားထွက်လာခဲ့ပြီး မမြသွေးတို့ အိမ်အနီးသို့လာခဲ့သည်။ ရောဝတီမြစ်ထဲမှ မြစ်ရေခပ်ရန် ရေအိုး ရွက်ထွက်လာသော မမြသွေးနှင့်အဆင်သင့် တွေ့ရသောကြောင့် အားရဝမ်းသာ အနားသို့ချဉ်းကပ်သွားပြီး မောင်လှဖေတို့နှင့် အတူ ရန်ကုန်သို့ဆင်းကာ ငွေအရှာထွက်မည့်အကြောင်း တိုင်ပင် လိုက်လေသည်။ မမြသွေးက မောင်လူမြားနှင့် အကြာကြီးခွဲခွာ နေရမည်ကို မလိုလားသော်လည်း တူနှစ်ကိုယ်နီးနိုင်ဖို့အရေးမို့ မောင်လူမြားကို သစ္စာရှိရှိနှင့်စောင့်နေမည့်အကြောင်း အထပ်ထပ် အခါခါပြောကာ သဘောတူခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ချစ်သူထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရပြီးနောက် မောင်လူမြားက အိမ်သို့ အပြေးပြန်လာပြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာ မိခင်နှင့်ဖခင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ကို ရယူရာ ရိုးသားဖြူစင်သော မိဘများက မောင်လူမြား၏သဘောဟုဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်လူမြားက မောင်လှဖေနှင့်စံထူးတို့အား မိမိပါလိုက်မည့် အကြောင်း စာရင်းပေးလိုက်လေတော့သည်။ သို့နှင့် နှစ်ရက် ကြာသောအခါ အလုပ်ပွဲစားနှင့်အတူ ညောင်ဦးမြစ်ဆိပ်မှ စပါး ငါးရာပါသမ္ဗန်ကြီးဖြင့် ရန်ကုန်ဘက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။ သမ္ဗန်ထဲတွင် ကိုယ့်လိုသူ့လို အလုပ်လုပ်လိုသူများနှင့် ပြည့်လျက် ရှိသည်။ အလုပ်ပွဲစားက ရန်ကုန်ရောက်လျှင် စားစရာနှင့် ဝတ်စရာအရှံသင့်ရမည်ဆို၍ အလုပ်သမားအားလုံးလိုလိုပင် အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုဖြင့် လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

"ဟ စံထူးရေ၊ လူတွေက မနည်းပါပဲလား၊ ဘာအလုပ်မို့ ဒီလောက်တောင် အလုပ်သမားတွေ လိုတာလဲ"

"မသိဘူးလေကွာ၊ ငါတို့ကို လာခေါ်တဲ့သူက မန္တလေးမှာ ကျန်နေခဲ့ပြီ၊ ငါလည်း ဘယ်သူ့ကို မေးရမှန်း မသိဘူး"

မောင်လူမြားလည်း ခေါင်းအရှုပ်မခံတော့ဘဲ ငြိမ်ကုပ်ပြီး လိုက်ပါလာခဲ့ရာ တစ်မြို့ဝင်တစ်မြို့ထွက်နှင့် ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင် ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်လာခဲ့သည်။ ကမ်းပါးပေါ်ဝယ် သေနတ်

သွယ်ထားသော ဂျပန်များကိုတွေ့ရပြီး ဂျပန် စကားပြန်မြန်မာများက သူတို့အားလုံးကို ကုန်းပေါ်သို့တက်လာကြရန် အော်ပြောသည်။ ကမ်းပါးပေါ်ရောက်သောအခါ မိုးတိုး မတ်တတ်နှင့်ပင် ဘန်းစီခိုင်းပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေ၏။

"အားလုံး နားထောင်ကြပါ၊ အခု ဒီကနေ ကွမ်းခြံဘူတာကြီးကို တန်းစီပြီး လမ်းလျှောက်သွားကြမယ်၊ ဘူတာရောက်ရင် မီးရထားနဲ့မော်လမြိုင်ဘက်ကို ခရီးဆက်ကြမယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အစုအဖွဲ့ကလေးနဲ့ကိုယ် အဆင်ပြေပြေသွားသာနိုင်အောင် ခင်ဗျားတို့အထဲက ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ထားမယ့်သူကို ရွေးပေးမယ်"

စကားပြန်က ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက် လူအုပ်ကြီးထဲမှ လူများကိုကြည့်ကာ ခေါင်းဆောင်တင်နိုင်မည့်သူကိုရှာသည်။

"ဟိုလူ ခင်ဗျား၊ အဲ့ ခင်ဗျားကိုပြောတာ၊ ဘယ်နယ်ကလဲ၊ နာမည်နဲ့အတန်းပညာဘယ်လောက်တတ်လဲ ပြောစမ်းဗျာ"

စကားပြန် လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သူမှာ မောင်လူမြားတို့၏ သူငယ်ချင်းစံထူးပင်ဖြစ်လေ၏။

"စံထူးပါ၊ လေးတန်းအောင်ပါတယ် ညောင်ဦးကပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပြီ၊ ခင်ဗျားကို ဘွန်ထိုက်ချီခန့်တယ်၊ နောက် ဟိုဘက်ကလူကကော"

"ကျွန်တော့်နာမည်က လှဆောင်ပါ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း ထွက်၊ စကုနယ်ကပါ"

"ဟုတ်ပြီ၊ ခင်ဗျားကို ဟန်ချီခန့်တယ်၊ ဟန်ချီဆိုတာ က အုပ်စုအလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ပါ၊ အဲဒီအုပ်စုခေါင်းဆောင် တွေကို စုစည်းပြီး ခေါင်းဆောင်တဲ့သူကိုတော့ ဘွန်ထိုက်ချီလို့ ဂျပန်လို ခေါ်တယ်၊ အုပ်စုတွင်းက အလုပ်သမားကိစ္စတွေကို ဟန်ချီတွေက ဘွန်ထိုက်ချီကို တင်ပြပြီး ဘွန်ထိုက်ချီကတော့ ကျူပ်တို့လို စကားပြန်တွေနဲ့ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရမယ်၊ ပြီးရင် မာစတာတွေကို တင်ပြအစီရင်ခံရမယ်၊ ခုချိန်ကစပြီး ကိုယ့် သဘောနဲ့ကိုယ် နေချင်သလိုနေလို့မရဘူး၊ လိုက်နာရမယ့် စည်းကမ်းအတိုင်းနေကြပါ"

စကားပြန်က ပြောဆိုပြီး လူများအားလုံးကို ကွမ်းခြံ ဘူတာကြီးဆီသို့ ကုန်းကြောင်းခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ကွမ်းခြံ ဘူတာကြီးမှတစ်ဆင့် ရထားတွဲများဆီသို့ တက်ကြပြီး အကာလ မှောင်မည်းသော ညအခါတွင် ရထားကြီးမှာ မော်လမြိုင်သို့ ဦးတည်ခုတ်မောင်းလာသည်။ အမြို့မြို့အရွာရွာကိုဖြတ်၍ မုတ္တမ သို့ ရထားဆိုက်လျှင် အားလုံးဆင်းပြီး သံလွင်မြစ်တစ်ဖက် ကမ်းရှိ မော်လမြိုင်ဘက်သို့ စက်လှေသမ္ဗန်စသည်တို့နှင့်ကူးကာ မော်လမြိုင်တွင် စခန်းချနေလေ၏။

"ငါတို့ကို ဘယ်များ ထပ်ခေါ်သွားဦးမှာလဲကွာ"

မောင်လှဖေ၏ စိတ်ထဲတွင် ကိုယ်မသိဘဲ သွားနေရ သော ခရီးအတွက် လိပ်ပြာမသန့်ဖြစ်လာသည်။ ထို့အတူ လိုက်ပါလာသူအားလုံး၏အတွေးများတွင်လည်း စနိုးစနောင့် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

"တို့လိုက်လာမိတာ မှားများမှားနေပြီလား"

မောင်လှူမြားက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။ အမှန် စင်စစ် သူတို့အား ပွဲစားလူလည်က သွားရေယိုအောင် လျှာကို သကာသုတ်၍ မစားရဝခမန်းပြောဆိုပြီး ချွေးတပ်စခန်းထဲ အလုပ်သမားအဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ချွေးတပ် စခန်းတွင် မောင်လှူမြားတို့ကဲ့သို့ ပွဲစားမှတဆင့် လိုက်ပါလာ သူများရှိသလို အချို့မှာ ဘာမှန်းညာမှန်းမသိဘဲ မိမိတို့ ဆန္ဒအလျောက် လိုက်ပါလာသူများလည်းရှိသည်။ အချို့ကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချွေးတပ်စခန်းအကြောင်း သတင်းသန့်သန့်ကြားပြီး မလိုက်လိုကြသဖြင့် ပုန်းရှောင်နေကြသော်လည်း ဂျပန်များက လိုက်လံဖမ်းဆီး၍ ချွေးတပ်သားအဖြစ် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သောကြောင့် မလိုက်မနေရ လိုက်လာကြရလေသည်။ ချွေးတပ်စခန်းဆိုသည်မှာ ဂျပန်တို့က ထိုင်းနိုင်ငံနှင့်မြန်မာနိုင်ငံနယ်စပ်ဖြစ်သော ပတ်ချန်မြစ်ကမ်းမှ ဘုရားသုံးဆူတောင်ကြားကိုဖြတ်ပြီး သံဖြူဇရပ်အထိဖောက်လုပ်မည့် မီးရထားလမ်းတွင် အလုပ်လုပ်ကြရသော မြန်မာပြည်အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ အလုပ်သမားများ နေထိုင်ကြရသည့်စခန်းကြီးဖြစ်သည်။

ချွေးတပ်သားများကို တက်သုတ်ရိုက်ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်၍ ရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရာသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်။ နောက်ရက်တွင် မောင်လူမြားတို့တစ်တွေ သံဖြူဇရပ်မှ ကျောက်တစ်လုံးချွေးတပ်စခန်းဆီသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းခံရလေသည်။

ထိုအခါမှပင် ချွေးတပ်စခန်းဆိုသည်ကို သူတို့အားလုံး နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့ကြရတော့သည်။

⁂

မပြန်နိုင်လမ်းသို့ ရွှေ့ရှုနေကြသူများ

ကျောက်တစ်လုံးချွေးတပ်စခန်း၏အဝတွင် အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးရှိသည်။ အိမ်အကြီးကြီးတစ်လုံး ပမာဏရှိ၏။ ထို့နောက် စည်းရိုးကာလျက် တံခါးဝတွင် နေလုံးနီနီတံဆိပ် ခပ်နှိပ်ထားသော ဂျပန်နိုင်ငံအလံမှာ တလူလူ ထိုးလျက်ရှိသည်။ ကျောက်တစ်လုံးချွေးတပ်စခန်းထဲသို့ မောင်လူများတို့ရောက်ရောက်ချင်း ဂျပန်စကားပြန်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောသည်။

"ကျုပ်တို့အားလုံး မာစတာတွေရဲ့ ကြီးကြပ်မှုနဲ့ ဒီသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီတောင်ထဲမှာ ရထားလမ်းဖောက်ကြရမယ်၊ ငှက်ဖျားထူတဲ့အတွက် စမ်းရေမသောက်ကြပါနဲ့၊ ရေနွေးကို နေ့မီး ညမီးထည့်ပြီး ကြိုထားတာမို့ရေနွေးပဲသောက်ကြပါ၊ ငှက်ဖျားကာကွယ်ဖို့ တိုက်တဲ့ ဆေးကိုလည်း မှန်မှန်သောက်ကြပါ၊ အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ မခိုကပ်ကြပါနဲ့၊ ခိုကပ်တာတွေ့ရင် မာစတာတွေက အပြစ်ကြီးကြီးပေးပါလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ အလုပ်ပင်ပန်းလို့ဆိုပြီး ထွက်မပြေးပါနဲ့၊ ထွက်ပြေးတာမိရင် အပြစ်ကြီးကြီး ပေးပါလိမ့်မယ်၊ ဘွန်ထိုက်ချို၊ ဟန်ချိုတွေက ကိုယ့်အဖွဲ့ထဲက လူပျောက်တာ လျော့တာရှိရင် အရေးယူခံရပါမယ်၊ ကျုပ်က နီပွန်၊ ဘိရမာ၊ ဘန်ဆိုင်၊ ဘန်ဆိုင်းလို့အော်တဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့အားလုံးက ဘန်ဆိုင်း ဘန်ဆိုင်းလို့ ပြန်အော်ကြပါ၊ အားလုံး ကြားကြလား"

"ကြားပါတယ်"

စကားပြန်က မေးလိုက်သဖြင့် အားလုံးက ပြန်ဖြေကြရသည်။ ထို့နောက် ချွေးတပ်သားများကို နေထိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ထားသော တဲတန်းလျားကြီးများအတွင်း နေရာချထားပေးလေသည်။ တဲတန်းရှည်ကြီးများ၏အလယ်တွင် လူသွားလမ်းထားကာ ဘေးနှစ်ဖက်တွင် အိပ်စင်များ ထိုးထားလေသည်။

ထိုအိပ်စင်များပေါ်တွင် ချွေးတပ်သားများနေထိုင်ရပြီး ထမင်းကျွေးရုံမှ ထမင်းကျွေးပြီဆိုလျှင် အူလျားဖားလျားထကာ ထမင်းရုံသို့လာခဲ့ကြသည်။ ထမင်းကျွေးရုံတွင် ထမင်းစားပွဲမရှိ၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်ကား နတ္ထိ၊ ဝါးကွပ်ပျစ်ရှည်ကြီးများပေါ်တွင် ဖျာကြမ်းခင်း၍ အင်ဖက်ကျွန်းဖက်စသည့်ဖက်ရွက်ကြီးများကို ထပ်ခင်းပြီး ထမင်းကို ကုလားပုံ ပုံကာ ဟင်းရည်ဆမ်းကျွေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဟင်းလျာကား ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥများကို ရောနှောကြိုချက်ထားသော ဟင်းမည်ကာမတ္တဟင်းရည်ကျဲများသာဖြစ်သည်။

"ဟာ၊ ဒီဟာ ပိုးဟပ်မဟုတ်လား၊ အားပါး ထွီ"

"ဟာ၊ ငါ့ထမင်းပုံထဲမှာလဲ တီကောင်ပါတယ်ဟေ့ ဝေါ့"

လူအမြောက်အများအတွက် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရသဖြင့် ထမင်းချက်ဟင်းချက်တာဝန်ကျသည့် ထမင်းချက်ရုံမှ ထမင်းချက်များမှာ ဆန်ဆေးခြင်း၊ ခဲသဲကောက်ခြင်းအမှုမပြုနိုင်ကြ။ အရွက်အသီးအဥတို့နှင့်ရောနှောကာ ကပ်ညှိနေကြသော ပိုးဟပ်၊ ပက်ကျိ၊ တီကောင်စသည်တို့အားလည်း ရွေးချယ်ဖယ်ရှားခြင်း မပြုနိုင်ကြ။ လူပေါင်းများစွာ၏ နေ့စာ ညစာအလျှင်မီအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်နေကြရသဖြင့် အိုးထဲဆန်ထည့် ရေဖြည့် ဖိုခွင်တင်သည် အလုပ်ကိုပင် မအားမလပ်အောင် ဖယ်ဆက်သလို လုပ်နေကြရသည်မို့ မကောင်းသူထိပ် ကောင်းသူထိပ် ပါချင်သည့်ချွေးတပ်သား၏ထမင်းပုံထဲပါစေတော့ဟူ၍ သဘောထားပြီး ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ ချွေးတပ်သားများမှာလည်း တစ်ခုတည်းသောအာဟာရမို့ ကြာတော့လည်း တီကောင်သော ဘောက်ဖတ်သော အမှတ်မထားနိုင်ကြတော့ဘဲ ဝမ်းမီးငြိမ်းစေရန် ကြိတ်မှိတ်စားသောက်ကြရ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အလုပ်ဆင်းရန်အတွက် ထိုအပ်သော မြေသယ်တောင်း၊ ပေါက်ချွန်း၊ ပေါက်ပြား၊ သစ်ခုတ်ဓားစသည်တို့ကို ပစ္စည်းသိုလှောင်ရုံမှ ထုတ်ယူပြီး တောတွင်းအလုပ်စခန်းများဆီသို့ သွားကြရလေသည်။ တောထဲသို့ ရောက်လာသော မောင်လူမြားတို့မှာ ဂျပန်များတိုင်းတာ၍ ငုပ်ရိုက်ပေးထားသည့် နေရာများသို့ အခြားနေရာများမှ မြေများကိုတူးယူလာပြီး ဖို့ကြရသည်။ မြေတူးရာ၌ ကျောက်စရစ်ကျောက်ခဲများနှင့် ရောနှောနေသောမြေများကို ခက်ခက်ခဲခဲပေါက်ကြရသဖြင့် လုပ်ငန်းကြန့်ကြာခြင်း၊ လက်များပေါက်ပြဲခြင်းတို့ကြောင့် ချွေးတပ်သားများမှာ ပင်ပန်း၍ အားအင်ကုန်ခမ်းကြလေသည်။ ထိုသို့ရက်ပေါင်းများစွာကြာလာသောအခါ အလုပ်ပင်ပန်းခြင်း၊ အစားအသောက်မကောင်းခြင်းတို့ကြောင့် ချွေးတပ်စခန်းတွင် မနေလိုကြတော့ဘဲ ထွက်ပြေးသူများ ရှိလာသည်။

"ဟိုဘက်တဲက ရောဝတီတိုင်းသားဝင်းရွှေဆိုတဲ့ကောင်လေး ထွက်ပြေးတာ ဂျပန်တွေ မိသွားသတဲ့"

"နက်ဖြန်မနက်မှာ အပြစ်ပေးမယ်ပြောတာပဲ၊ ခုတော့ သူတို့စစ်တန်းလျားရှေ့မှာ ကြိုးတုတ်ထားလေရဲ့"

စံထူးက သူမြင်ခဲ့သလောက် ပြောပြသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် ချွေးတပ်သားများ အလုပ်မသွားမီ စခန်းရှေ့တွင်းပြောင်ပြောင်ကြီးထဲတွင် လက်ပြန်ကြိုးတုတ်၊ ခြေကျင်းဝတ်တိုပူးပြီး ကြိုးတုတ်ထားသော ဝင်းရွှေကို တွေ့ကြရသည်။ မှိုက်နက်ထား၍ ဖူးရောင်ညိုမည်းနေသော ဒဏ်ရာများနှင့်ဝင်းရွှေမှာ မြေပေါ်တွင် လဲလျက်ရှိသည်။ မောင်လူမြားတို့ တစ်နေကုန် အလုပ်လုပ်ပြီး ပြန်လာသောအခါ ဝင်းရွှေမှာ နေလောင်သောဒဏ်ကြောင့် အသားများမှာ ခြောက်ကပ်ပြာနှမ်းနေပြီး ဖုတ်လှိုက် ဖုတ်လှိုက်ဖြစ်နေလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အညာသားဖြစ်သော မောင်လူမြားက နေပူရှိန်…
ကောင်းစွာနားလည်သည်။ ဝင်းရွှေမှာ တစ်နေ့တာလုံး နေလှန်…
ရပြီး ငါးခြောက်ပြားနှယ် ရေဓာတ်ခြောက်ခမ်းကာ ခြောက်ကပ်…
နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် ဂျပန်များက ဝင်းရွှေကို အစာမကျွေး ရေမ…
ချေ။ ထို့ည္တပင် ဝင်းရွှေ သေလေ၏။

"ငါတို့တော့ ဒီစခန်းကနေ အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့လမ်း မမြ…
ဘူး။ ပြေးတော့လည်း ဖမ်းမိရင်သေမယ်၊ မပြေးတော့လည်…
ဝှက်ဖျားနဲ့သေချင်သေ၊ ဒါမှမဟုတ် အာဟာရချို့တဲ့ပြီး နာမကျ…
နဲ့သေ၊ ဘယ်နေရာကောင်းတော့လို့လဲကွာ ဟင်"

မောင်လှဖေက ဝင်းရွှေသတင်းကြားပြီး မျက်နှာကြီး…
ရှုံ့မဲ့ကာ ညည်းညူလိုက်သည်။

"အေးလေ၊ တို့တစ်တွေက မပြန်လမ်းကို သွားနေ…
တဲ့ လူတွေလေကွာ"

မောင်လူမြားက ချွေးတပ်စခန်း၏ အနှစ်ချုပ်အဓိပ္ပါ…
ကို ဖွင့်ဟပြလိုက်လေသည်။

ᨕ ᨕ ᨕ

ကျွားဆွဲခံရတဲ့ သာလှ

ညသည် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်လျက်ရှိသည်။ ပုရစ်
…အော်သံတကျီကျီမှတစ်ပါး အခြားအသံဗလံများ တိတ်ဆိတ်နေ
…လေ၏။ ချွေးတပ်သားများ အိပ်ကောင်းသည့်အချိန်ပင် ဖြစ်၏။

"ဟေ့ ထွန်းခင်၊ ခဏလောက် ထစမ်းပါဦးကွ"

သာလှက သူ့နံဘေးတွင် ကပ်လျက် အိပ်ပျော်နေသော
…ထွန်းခင်ကို တံတောင်နှင့်တွက်ကာ နှိုးလိုက်သည်။

"ငါနဲ့ ခဏ လိုက်ခဲ့စမ်းပါကွာ၊ ငါ အိမ်သာသွားချင်
…ဘယ် သွားရဲကြောက်လို့ ငါတစ်ယောက်တည်း မသွားရဲဘူးကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းခင်လည်း ဟန်ချိုဘိုးအေးကို ခွင့်ပန်ပြီး သာလှနှင့်အတူ တဲနောက်သို့ လိုက်ပါသွားသည်။ တဲနောက်သို့ရောက်သောအခါ သာလှက ချုံစပ်သွားထိုင်စဉ် ထွန်းခင်က မလှမ်းမကမ်းမှ ထိုင်စောင့်နေ၏။ ထိုစဉ် ဂီး ဂူး ဂဲဟူသော အသံများကို ညီးညီးညံညံကြားလိုက်ရသည်။

"ဘာသံကြီးလဲကွ သာလှ"

ထွန်းခင်က လှမ်းပြောလိုက်သည့်အခါ

"သရဲညည်းသံကြီးများလားကွာ၊ ငါ ကျောချမ်းလာပြီ အရေးထဲ အမှုင်က မပြတ်သေးဘူးကွ၊ ဟာ ဟာ အမယ်လေး ထွန်းခင်ရေ ငါ့ကို ကယ်ပါဦး၊ အား"

သာလှပြောနေသော စကားမဆုံးမီမှာပင် ဗလုံးဗထွေးဖြင့် အော်လိုက်သော သာလှ၏ ချောက်ချားဖွယ်ရာအသံကြီးကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ထွန်းခင်က သာလှ၏အော်သံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အစိမ်းရောင်တဝင်းဝင်းတောက်နေသော ဂုံညင်းဒိုးခန့်မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရသော ထွန်းခင်မှာ သာလှကို ကယ်ဖို့ဝေးစွ၊ တဲဆီသို့ရောက်အောင်ပင် ဒရောသောပါးပြေးခဲ့ရသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာသံလဲကွ"

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များနှင့်အလုပ်သမားများ သန့်နိုးကုန်ကြပြီး ထွန်းခင်ကို ဝိုင်းစန်းမေးမြန်းကြသည်။ ထွန်းခင်က သာလှနှင့်သူတို့နှစ်ယောက် အခင်းကြီးသွားရန် တဲနောက်သို့ ရောက်သွားကြပုံကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

"အင်း၊ ကျားဆွဲသွားတာပဲဖြစ်ရမယ်"

ချွေးတပ်စခန်းထဲတွင် လိုက်ပါလာသော မှဆိုးတစ်ဖြစ်ထဲ ချွေးတပ်သား ကိုစိန်မှတ်က ပြောလိုက်သည်။

ဂျပန်များက စကားပြန်နှင့်အတူ မီးအိမ်များဆွဲ၍ ထဲတန်းလျားများရှိရာသို့ ရောက်လာကြပြီး မေးမြန်းသောအခါ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များက ချွေးတပ်သားတစ်ယောက် ကျားဆွဲခံရကြောင်း ပြောပြလိုက်မှ ပြန်သွားကြတော့သည်။ နက်လင်းမှပင် အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များနှင့်ဂျပန်တို့သည် ညက ကျားဆွဲခံရသော သာလှကို လိုက်လံရှာဖွေကြရာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော သာလှအလောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုနေနာ၍ပင် မြှုပ်နှံလိုက်လေသည်။

"အမှန်က သာလှအလောင်းကို ဂျပန်တွေ ရှာချင်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူးကွ၊ ထွက်ပြေးသွားတယ်ထင်လို့ လိုက်ကြည့်ကြတာ၊ ကျားစားထားတဲ့ တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာလှအလောင်းကိုတွေ့မှ သူတို့ ကျေနပ်ပြီး လှည့်ပြန်ကြတာ''

''အင်း၊ တို့ချွေးတပ်သားတွေရဲ့ဘဝဟာငှက်ဖျားနဲ့သေတဲ့လူ၊ ကျားဆွဲပြီးသေတဲ့လူ၊ အားနည်းပြီး မကျန်းမာတဲ့လူတွေ အဖြစ်နဲ့လုံးပါး ပါးရမှာပါပဲကွာ''

မောင်လှဖေက မောင်လူမြားကို တိုးတိုးကလေးကပ် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

''ထွက်ပြေးတဲ့သူကျတော့ နှိပ်စက်ညှင်းပန်းတာခံရ နေနေပူလှန်းခံရတာနဲ့ သေပြန်ရော၊ ဒါပေမယ့်''

မောင်လူမြားက ပြောလက်စ စကားကို ရပ်ကာ စဉ်းစား တွေဝေနေလေရာ

''ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ ဆက်ပြောလေကွာ၊ မင်းက မင်းမိဘ မင်းချစ်သူမြသွေးနဲ့မတွေ့နိုင်တော့သလို ငါလည်း ငါ့အဖေနဲ့တွေ့ဖို့မလွယ်တော့ဘူးကွ၊ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ ဒါပေမယ့် ဆိုတဲ့နောက်ဆက်တွဲစကားက အဓိပ္ပါယ်ရှိမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး ကွာ၊ ဆက်မပြောချင်လည်း မပြောနဲ့တော့''

မောင်လှဖေက လေသံပျော့နှင့်အားလျော့စွာပြောသည်။

''ငါပြောမယ်၊ သူတို့ကိုကြောက်ပြီး သစ်ငုတ်တိုလို ဆော်တုတ်အသေခံမယ့်အစား လွတ်လမ်းတွေ့တဲ့နေ့မှာ ပြေးမယ်၊ မီတော့လည်း သေပေါ့ကွာ၊ အေး ကံကောင်းလို့ လွတ်ခဲ့ရင် ဘို့အညာဒေသ၊ တို့တွေ့ချင်တဲ့သူတွေကို တွေ့နိုင် တယ်လေ''

မောင်လူမြားက သူ့ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြသည်။

''ရှူး တိုးတိုး၊ ချွေးတပ်သားတွေထဲမှာ ဂျပန်အလိုတော် ခံတွေ ရှိတယ်၊ သူတို့ကြားသွားလို့ မပြေးရခင် သေနေဦးမယ်''

မောင်လှဖေက ဘေးဘီကိုကြည့်ပြီး တားလိုက်သည်။

''ငါသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ပြေးဖို့အားရှိအောင် ကျန်းမာ ရေးကို ဂရုစိုက်၊ အစားအသောက်ကို ခံတွင်းတွေ့တွေ့ မတွေ့ တွေ့ မှိတ်ကြိတ်ပြီးစား၊ အားမပြတ်မှ တို့ပြေးနိုင်လွှားနိုင်မှာကွ''

မောင်လူမြားက ပြောပြီး မောင်လှဖေနှင့်တိုးတိုးကျိတ် ကျိတ်တိုင်ပင်ကာ အခွင့်ကောင်းကို စောင့်နေကြတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူယောင်မယ်ကလေးများ ရောက်လာခြင်း

တစ်နေ့ ကျောက်တစ်လုံးချွေးတပ်စခန်းသို့ ဂျပန်မကလေးများ ဆယ်ယောက်ခန့် ရောက်ရှိလာသည်။ စင်စစ်တွင်မူ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်နှင့်ဂျပန် စစ်သားများအား အလုပ်အကျွေးပြုရန် ခွဲတမ်းပေးပို့လိုက်သော ဂျပန်ပြည်သူလေးများသာ ဖြစ်လေသည်။ ချွေးတပ်သား ပုရိသတို့မှာ ရသေ့စိတ်ဖြေ ဂျပန်မလေးများကို မြင်ဖူးချင်၍ ဂျပန်စစ်သားများနေထိုင်ရာ တန်းလျားများရှိရာသို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဖွဲ့ကောင်းကောင်းဖြင့် သွားရောက်ချောင်းကြည့်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျပန်မလေးများက တဲတန်းလျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်းမှ ထွက်လာပြီး အနီးရှိစမ်းချောင်းကလေးရှိရာသို့ ဆင်းလာကြသည်။ စမ်းချောင်းကလေးအနီးသို့ရောက်သောအခါ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများကိုချွတ်ပြီး ချုံပုတ်ကမ်းစပ်များတွင် ချထားလိုက်ကြကာ စမ်းချောင်းကလေးထဲဆင်း၍ ရေချိုးကြ၏။ ထိုအခါ ချောင်းကြည့်နေသော ခွေးတပ်သားများမှာ ဟာခနဲဟင်ခနဲဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။

"မောင်လှဖေ၊ မင်း ဂျပန်မလေးတွေကို သွားချောင်းတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဂျပန်စစ်သားတွေ တွေ့သွားရင် နေအလှန်းခံနေရပါ့မယ်၊ သတိထားဦးကွာ"

မောင်လှမြားက မိန်းမဝါသနာအိုးမောင်လှဖေကို သတိပေးသည်။

ဂျပန်မလေးများကလည်း သူယောင်မယ်ကလေးများ သဖွယ် တောမှီခွေးတပ်သားများကို ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်ထားလေ၏။ ထိုသို့ အသူရကယ်ဘုံသားများပမာ မျက်စိအလိုလိုက်ကာ ခံစားစံစားလိုက်၊ အလုပ်ကြမ်းရာသီကြမ်း၊ အစားကြမ်းများနှင့် နပန်းလုံးလိုက်ဖြင့် မရဏာလမ်းရှည်ကြီးသို့ သွားနေကြသော ခွေးတပ်သားများမှာ လမ်းဆုံးသို့ မရောက်မီမှာပင် ဖြတ်လမ်း

သောမင်းက ခေါ်ယူပြန်လေသည်။

"တို့စခန်းမှာ ဝမ်းရောဂါဖြစ်ပြီတဲ့ကွ"

"ကဲ၊ တို့တော့ အခွင့်ပေါ်ပြီ၊ သေရင်မြေကြီး ရှင်ရင် ရွှေထီး စွန့်စားကြရတော့မယ်ဟေ့"

"အေး၊ ဒါပေမယ့် ဝမ်းရောဂါကြောင့် သေတဲ့လူတွေနဲ့ ရောပြီး တို့က သေချင်ယောင်ဆောင်မယ်၊ တွင်းတူးပြီးမြုပ်တော့ လူသေတွေအပေါ်မှာ တို့ကိုတင်ပြီး အမှိုက်တွေနဲ့ဖုံးထားပေးမယ်၊ ညဘက်ရောက်တော့မှ တို့ပြေးကြတာပေါ့၊ ငါ အားလုံး စီစဉ်ပြီးပြီကွ၊ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် တို့ရွာသားစံထူးကို ငါ တိုင်ပင်ပြီးပြီ၊ သူ့တာဝန်ထားပါလို့ ပြောတယ်၊ ဒီနေ့ ဝမ်းရောဂါနဲ့ သေမယ့်လူတွေထဲမှာ မင်းနဲ့ငါလည်း ပါမယ်ဟေ့"

မောင်လှမြား ရှင်းပြသောအခါ မောင်လှဖေက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်ပင် သဘောတူသည်။ အလုပ်သမားခေါင်းစံထူးကလည်း တိုင်ပင်ထားသည့်အတိုင်း မောင်လှမြားနှင့် မောင်လှဖေတို့အား လူသေများနှင့်ရောသယ်သွားပြီး တွင်းထဲတွင် လူသေများ၏အပေါ်ဆုံးမှထား၍ အမှိုက်များဖြင့် ဖုံးအုပ်လိုက်လိုက်သည်။ ဂျပန်တို့က မြေဖို့နိုင်းသောအခါ အခြားနေရာများသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုလုပ်ပြီး မောင်လှူမြားတို့ရှိနေသောနေရာကို မြေမှုန်များ အမှိုက်များနှင့် ခပ်ပါးပါး ဖြူးထားခဲ့လေသည်။ ညအတော်နက်၍ လူအများ အိပ်မောကျချိန်ရောက်မှပင် နှစ်ယောက်သား မြေမှုန်များ၊ အမှိုက်များဖယ်ရှားကာ စခန်းဂိတ်ဝကိုရှောင်၍ မှန်းဆထွက်ပြေးခဲ့လေ၏။

နှစ်ရက်မျှခရီးနှင်ခဲ့ပြီးနောက် မွန်ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလေသည်။ အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး အကူအညီ တောင်းရာ ရွာသားများက စားစရာများကျွေးမွေး၍ ရွာတွင် အားရှိကျန်းမာသည်အထိ နေခွင့်ပြုကြသည်။ မောင်လှူမြားတို့ အင်အားပြည့်ဝလာသောအခါ ကျေးဇူးတင်စကားပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး မုတ္တမမှတစ်ဆင့် ကော့ဘိန်း၊ ကမမောင်း၊ မဒေါက် ရွှေကျင်နယ်ထဲသို့ ဖြတ်ဝင်ကာ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီး အတိုင်း မြောက်အရပ် အထက်အညာသို့ ခရီးဆက်ကြလေတော့သည်။

"တို့များ ပုဂံနေပြည်တော်ကြီးကောင်းစားစဉ်က ပုဂံ နေပြည်တော်ကြီးကနေ ပဲခူးရိုးမတောင်ကြောကြီးအတိုင်း မြင်း သည်တော်တွေ စာချွန်တော်ဆက်သားတွေ သွားလာလေ့ရှိတဲ့ မင်းလမ်းဆိုတာရှိတယ်လို့ တို့အဖေ ပြောဖူးတယ်ကွ"

နှစ်ယောက်သား တောင်ပေါ်တက်လိုက် တောကိုဖြတ် ဆိုက်နှင့် ဂျပန်များအရိပ်အခြည်ကြည့်ကာ ဂျပန်များမရှိသော ရွာများကိုဝင်၍ ခရီးလမ်းပန်း အခြေအနေကိုမေးမြန်းစုံစမ်းရင်း ပဲခူးတိုင်း၊ ဖြေယျဝတီမြို့ကလေးအနီးရှိ ရိုးမတောင်ခြေမှ ရွာလေး တစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ရွာသူကြီးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြအကူအညီတောင်းရာ ရွာလူကြီးက

"ဒီကနေတည့်တည့်သွား၊ ဖြူးမြို့အနောက်ဘက်မှာ ဖြူးချောင်းရှိလေရဲ့၊ ဖြူးချောင်းကနေ နောက်ထပ် (၅) မိုင် လောက် ဆက်သွားရင် ပဲခူးရိုးမကြီးရဲ့အခြေကို ရောက်လိမ့်မယ် အဲဒီရိုးမအခြေမှာ ကွဲမလူးဆိုတဲ့ရွာရှိတယ်၊ အဲဒီရွာနားက တောင် ခြေမှာ မြသိန်းတန်ရွှေစေတီရှိလေတော့ ဘုရားဝင်ဖူးကြပေါ့ကွယ် ဘုရားဖက်တော့ အသက်ရှည်တာပေါ့၊ ဘုရားပွဲကိုတော့ နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်းပြုလုပ်လေ့ရှိတယ်ကွယ့်၊ ဩော် နောက် ဖြူးချောင်းနံဘေးမှာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ကျောက်ဂူတစ်ဂူလဲ ရှိပြန် တယ်၊ ဂူထဲဝင်ကြည့်ရင် ဘာမှမတွေ့နိုင်ပေမယ့် အနီးအပါးက ဘိန်းရွာ၊ ကရင်ရွာ၊ ရှမ်းရွာ၊ ရေလျှံကြီးရွာ၊ ရေလျှံလေးရွာတွေက အလှူအတန်းများလုပ်ပလားဆိုရင် ဒီဂူခွက်ပန်းကန်အထူးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှာဖွေပြီး လည်ငှါးနေစရာမလိုဘူးကွယ့်၊ ကိုယ်လိုတဲ့ အိုးခွက် ပန်းကန်စာရင်းကို စာရွက်ထဲမှာရေး အုန်းငှက်ပျောပွဲနဲ့ပန်းကန် ထည့်ဖို့ တောင်းတစ်လုံးသာယူသွား ပြီးတော့ ငှက်ပျောပွဲ အုန်းပွဲကို ဂူအဝမှာချ အိုးခွက်ပန်းကန်များ အလှူမှာသုံးဖို့ ခေ ငှါးပါလို့ ပြောဆိုပြီး ပြန်လာခဲ့၊ နောက်တစ်နေ့ကျရင် အ ဂူအဝကို သွားကြည့် စာရင်းထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း ပန်းကန်တွေ တောင်းထဲမှာထည့်ပေးထားတာတွေ့လိမ့်မယ်၊ အဲဒါတွေ ယူ နောက်နေ့မှာ သွားပြန်ထား၊ နောက်ရက်ကျတော့သွားကြည့် မရှိတော့ဘူး၊ ပြန်သိမ်းသွားတယ်ကွယ့်၊ ကဲ ဘယ်လော ထူးဆန်းသလဲ''

ရှာလူကြီးက ပြောပြသဖြင့် မောင်လူများတို့ စိတ်ဝင်စ စွာ နားထောင်ကြသည်။

''အဲ၊ ခုနက ဦးကြီးပြောတဲ့ ဖြူးချောင်းက တက်သွား ရင် ပဲခူးရိုးမအနောက်ဘက်ဖောင်းမှာ ကျောက်အိုးလေး ကျောက်အိုးကြီးဆိုတာ ရှိတယ်''

ရှာလူကြီးက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောပြနေလေရာ မ သောနေရာရောက်လျှင် မောင်လူများတို့က မေးကြပြန်သည်

''ကျောက်အိုးလေးနဲ့ကျောက်အိုးကြီးဆိုတာ ဘာလဲဟင် ဦးကြီး''

မောင်လှဖေ၏စကားကြောင့် ရှာလူကြီးက

''ကျောက်အိုးလေးဆိုတာ ရိုးမတောင်ကြောကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်စောင်းမှာ ဒယ်အိုးလိုခွက်ပြီး ကျင်းချိုင့်ဖြစ်နေတဲ့ ကျောက်ခွက်ကို ခေါ်တာကွယ့်၊ အဲဒီတောင်စောင်းရဲ့အောက် ရောက်ပြန်တော့ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်လောက်ကြီးတဲ့ ကျောက် ခွက်ကြီးတစ်ခွက်ရှိနေပြန်တယ်၊ အပေါ်ကျောက်ခွက်က အောက် မှာရှိတဲ့ကျောက်ခွက်ထက်သေးလို့ သူ့ကို ကျောက်အိုးလေးလို့ ခေါ်တယ်၊ အောက်က ကျောက်ခွက်ကိုတော့ ကျောက်အိုးကြီးလို့ ခေါ်တာကွယ့်၊ အပေါ်က ကျောက်အိုးလေးထဲမှာ စမ်း ပေါက်ပြီး ရေထွက်တော့ ရေတွေက လျှံကျ အောက်ဘက်က ကျောက်အိုး ကြီးထဲကို စီးဝင်နေလို့ ကျောက်အိုးကြီးဟာ ရေပြည့်လျှံပြီး ကြက်ရှိုင်းတဲ့ ရေကန်ကြီးလို ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဖြူးချောင်းဖက်က ငါးတွေတက်ပြီး ကျောက်အိုးကြီးထဲမှာလာနေတော့ ငါတို့တောင် ကျောက်အိုးကြီးကို ငါးရှာ ဖားရှာရောက်တတ်ကြတယ်၊ အဲဒီ ကျောက်အိုးကြီး၊ ကျောက်အိုးလေးတောင်ကြောကြီးအနိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြောက်ဘက်လိုက်သွားကြပေါ့ကွယ်၊ လမ်းဆုံးတော့ မင်းတို့ ရောက်လိုတဲ့နေရာကို ရောက်ကြမှာပါ''

ရွာလူကြီးက သူသိသလောက် လမ်းညွှန်သည်။ မောင်လူမြားတို့လည်း ရွာလူကြီးပြောသည့်အတိုင်း ရိုးမတောင်ကြီးရှိရာသို့ ရှေ့ရှုလာခဲ့ကြသည်။ ရိုးမတောင်ကြောကြီးအတိုင်း မြောက်စူးစူးသို့ ခြေကုန်သုတ်ကာ လျှောက်ခဲ့ကြပြီးနောက် ရွာလူကြီး ပြောသော ကျောက်အိုးလေးနှင့်ကျောက်အိုးကြီးနားသို့ ရောက် လာကြလေ၏။

ထိုစဉ် စစ်ဖိနပ်သံများ လူသံသူသံများကို ကြားရသဖြင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားပြီး ကြံရာမရဖြစ်နေစဉ် မောင်လှဖေက မောင်လူမြား၏လက်ကိုဆွဲကာ ချုံကြီးတစ်ချုံထဲသို့ ပြေးဝင်ခဲ့သည်။ အသံများမှာ နီးသထက်နီးလာသဖြင့် ချုံကြီးထဲမှ မောင်လူမြားတို့ ချောင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားသော ဂျပန်စစ်သား သုံးလေးဆယ်ခန့်နှင့် လက်နက်ကျည်ဆန်သေတ္တာများကို ထမ်းလာကြသော မြန်မာငါးယောက်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ဂျပန်များက ကျောက်အိုးကလေးနှင့်မနီးမဝေးတွင် ရပ်တန့်လိုက်ကြပြီး ဂျပန်

စစ်ဗိုလ်၏အမိန့်ကိုနာခံရန် နားစွင့်နေ ကြသည်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က သေတ္တာထမ်းလာသော လူငါးယောက်အား ရှေ့သို့ခေါ်၍ ပေါက်ချွန်းနှစ်ခုကို ဂျပန်စစ်သားများအား ပေးခိုင်းလိုက်သည်။ စစ်ဗိုလ်ကိုယ်တိုင်ကမူ ကျောက်အိုးလေး၏နှုတ်ခမ်းဝသို့ လျှောက်သွားကာ ထိုနေရာမှ ခြေလှမ်းငါးဆယ်မျှ လှမ်းလာပြီး မြေပြင်ပေါ်တွင်ရပ်လျက် လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် စောစောက ပေါက်ချွန်းကိုင်ထားသော လူနှစ်ယောက် မြေပြင်ကို ပေါက်ချွန်းနှင့်ပေါက်ကြရသည်။ ကျန်လူသုံးယောက်က ပေါက်ထားသောမြေစာများကို ဖယ်ထုတ်ပေးရင်းဖြင့် လူ့ခါးစောင်းလောက်နက်လျှင် ရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျည်ဆန်သေတ္တာများထဲမှ တစ်လုံးကိုရွေးချယ်၍ တူးထားသော တွင်းထဲသို့ ချလိုက်ပြီး မြေပြန်ဖို့လိုက်သည်။ မြေဖို့ထုထောင်းပြီးသည်နှင့်သေတ္တာထမ်းလာသော လူငါးယောက်ကို တွင်းတူးထားသောနေရာတွင် တန်းစီခိုင်းလိုက်သည်။ အခြေအနေကိုရိပ်စားမိသော ထိုလူငါးဦးအနက်မှ တစ်ဦးသည် ရုတ်တရက် လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် တောထဲသို့ ထွက်ပြေးသွားရာ ဂျပန်စစ်သားများက သေနတ်နှင့်လိုက်လံပစ်ခတ်ကြသည်။ 'အား' မှုသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံနက်ကြီးကြားလိုက်ရပြီးနောက် ဂျပန်စစ်သားများ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က တန်းစီထားသော လူလေးယောက်ကို "ပစ်"ဟူသော အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် "ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း"ဟူသော သေနတ်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ထိုလူလေးယောက်မှာ ဗိုင်းခနဲလဲကျ သေဆုံးသွားကြသည်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်လည်း ထိုနေရာအနီးနား၌ တစ်ညတာ စခန်းချသဖြင့် မောင်လူမြားနှင့်မောင်လှဖေတို့မှာ ချုံကြီးအတွင်း မှက်၊ ခြင်များကိုက်သည်ကိုပင် မရိုက်ရဲ မလှုပ်ရဲဘဲ ဒုက္ခခံ ငြိမ်နေလိုက်ကြရ၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက် ဂျပန်များသွားပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာ ချုံထဲမှ မောင်လူမြားတို့ ထွက်လာ၍ လူသေများနှင့် သေတ္တာမြှုပ်သွားသောနေရာကို သွားကြည့်သည်။

"သူတို့မြှုပ်သွားတဲ့သေတ္တာထဲမှာ ဘာရှိသလဲ သိရအောင် တို့တူးကြည့်ကြမယ်"

မောင်လှဖေက ပြောပြောဆိုဆို သစ်ကိုင်းများ ချိုးဖဲ့၍ တုတ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကာ မြေကြီးကို တူးဆွနေလေ၏။ ထိုစဉ် တောထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြရာ မနေ့က ဂျပန်များလက်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသောသူ

ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"ခင်ဗျား မနေ့က သေနတ်မှန်ပြီး မသေဘူးလား"

မောင်လူမြားက တအံ့တဩဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"မသေပါဘူး၊ သေနပ်မှန်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး အော်လိုက်တာပါ။ ဂျပန်တွေက ကျွန်တော့်ကို သေတယ်ထင်ပြီး ပြန်လှည့်သွားကြတယ်"

ထိုလူက ပြန်ဖြေသည်။

"မနေ့က ခင်ဗျားတို့ကို တွင်းတူးမြှုပ်ခိုင်းတဲ့ သေတ္တာထဲမှာ ဘာတွေရှိသလဲ သိချင်လို့ ကျုပ်တို့ တူးကြည့်နေတာ"

မောင်လှဖေက ပြောလိုက်သဖြင့်

"အေးဗျ၊ ကျုပ်နဲ့ဟောဟိုက အသတ်ခံရတဲ့လူတွေကို ဂျပန်တွေက ဖမ်းခေါ်လာကြတာ ပြီးတော့ သေတ္တာတွေ ထမ်းခိုင်းကြတယ်လေ"

"ခင်ဗျားတို့က တစ်မြို့တည်းသားတွေလား"

မောင်လူမြားက မေးလိုက်ပြန်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်က ဟိန္ဒူရွာတစ်ရွာမှာနေတဲ့သူပါ၊ သူတို့ကတော့ ကျုပ်ထက်အရင် ဂျပန်တွေနဲ့ပါလာကြတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်အရပ်သားတွေမှန်းမသိဘူးဗျ''

ထိုလူက ပြောလိုက်သဖြင့် မောင်လှဖေက ဝမ်းသာသွားပြီး

''ကျုပ်လည်း ဟိန္ဒူစပ်ပါ၊ ခင်ဗျားကော''

ဟု ဆွေမျိုးစပ်လိုက်သည်။

''ကျုပ်က မြန်မာစစ်စစ်ပါ၊ ဟိန္ဒူရွာက လူတစ်ယောက်နဲ့ခင်မင်ပြီး တပည့်ခံပညာသင်နေတာပါ''

''ဘာပညာတုန်းဗျ''

မောင်လှဖေက မေးလိုက်ပြန်သောအခါ

''ဒါတော့ မပြောပြပါရစေနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်လဲ ဂျပန်တွေမြှုပ်ထားတဲ့သေတ္တာကို စိတ်ဝင်စားလို့ တစ်နေရာက ချောင်းပြီးကြည့်နေခဲ့တာဗျ။ သူတို့ထွက်သွားတော့မှ ပြန်လာကြည့်တာ''

ထိုလူက ပြောပြောဆိုဆို မြေကြီးကို ဝိုင်းကူတူးဆွပေးလေ၏။ နှစ်နာရီသုံးနာရီခန့် လက်များပေါက်ပြသည်ထိ တူးလိုက်ရာ သံသေတ္တာကလေးတစ်လုံး ပေါ်လာတော့သည်။ သေတ္တာလေးကို မြေပေါ်သို့ မ,တင် ကြည့်ရှုသောအခါ ကျည်ဆန်ထည့်သော သံသေတ္တာလေးတစ်လုံးဖြစ်ပြီး သော့ခတ်ထားသည်ကို

တွေ့ရပြန်၏။

''ကျည်ဆန်တွေလားမှမသိတာ''

မောင်လှဖေက သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်သည်။

''မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျည်ဆန်တွေသာဆိုရင် ပစ်ဖို့ခတ်ဖို့ သူတို့သယ်သွားမှာပေါ့၊ လေးတော့အလေးသား၊ အထဲမှာ တစ်ခုခုကျိန်းသေရှိမယ်၊ ဖွင့်ကြည့်ကြရအောင်''

မောင်လှမြားကပြောလိုက်သဖြင့် ထိုလူထွားကြီးက ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ရှာဖွေကောက်ယူပြီး သေတ္တာသော့ကို ခိုက်နှက်ဖွင့်လိုက်လေသည်။ သော့ကျိုးသွားပြီးနောက် သေတ္တာအဖုံးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ အထဲတွင် လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး၊ ဘီးစသည့် ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို သေတ္တာအပြည့်နီးပါး တွေ့ကြရလေသည်။ သုံးယောက်သား ဟာ ဟင်နှင့် ခေတ္တမျှ ငိုင်တက်သွားကြသည်။

''ဂျပန်တွေ ဘယ်က ရလာလဲမသိဘူး''

''တောသူဌေးတွေဆီက မသာရားသိမ်းယူလာတာနေမှာပေါ့''

စသည်ဖြင့် ထင်မြင်ချက်အမျိုးမျိုးပေးကာ သေတ္တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖုံးကို ပြန်ပိတ်ပြီး တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"ကျုပ်တို့နဲ့ထိုက်လို့ ကျုပ်တို့ရတာ အညီအမျှ သုံးပုံပြီး တစ်ပုံစီယူကြတာပေါ့"

လှထွားကြီးက စပြောသည်။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျားနာမည်လည်း ပြောဦးမှပေါ့၊ ကျုပ်က လှဖေ၊ ဟောဒီက မောင်လှမြား"

မောင်လှဖေက ခုမှပင် နာမည်များကို သိထားသင့်ပြီ ဟု ယူဆ၍ ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ်နာမည်က ဘအုံးပါ၊ ကဲ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်သွားကြပြီမို့ ဒါတွေ ခွဲယူကြစို့"

"နေဦးဗျ ကိုဘအုံး၊ ခေတ်က မအေးချမ်းသေးဘူး ဒါတွေကို ကျုပ်တို့ခွဲယူသွားရင် လမ်းမှာ ဂျပန်တွေနဲ့တွေ့တဲ့အခါ ဓားပြထင်ပြီး သတ်မှာ အသေအချာပဲ၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်"

မောင်လှမြားက အကြံပေးဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

"ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ ပြောပါဦး"

ဘအုံးက ပြောလိုက်သောအခါ

"ဒီသေတ္တာကို နေရာရွှေ့မြှုပ်ထားမယ်၊ အေးချမ်းတဲ့ အချိန်ကာလကျမှ ကျုပ်တို့သုံးယောက် ဆုံပြီး လာယူကြတာပေါ့"

မောင်လှမြားကပြောလိုက်သည်။

"သစ္စာမရှိတဲ့တစ်ယောက်ယောက်က ကျုပ်တို့ကို မခေါ်ဘဲ လာယူရင်ကော"

ဘအုံးက မေးလိုက်သည်။

"သစ္စာပြုကြမယ်၊ သစ္စာမဲ့တဲ့လူ အသေဆိုးနဲ့သေပါစေလို့ ကျိန်ကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား"

မောင်လှမြားက ထောက်ခံလိုက်သည်။ ဘအုံးက

"ကောင်းတယ်၊ ကျိန်စာကိုတော့ ကျုပ်ယုံတယ်၊ ဘယ်လို ကျိန်ကြမယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး"

ထိုအခါ မောင်လှမြားက သံသေတ္တာကလေးကိုပြန်ဖွင့်လိုက်ပြီး ရွှေထည်ပစ္စည်းများထဲမှ ဒေါင်းဘယက်ဆွဲပြားပါသော ဆွဲကြိုးသုံးကုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

"ကဲ၊ ဒီဒေါင်းဘယက်ဆွဲပြားရဲ့ ကျောဘက်မှာ ကိုယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်္ကေတနဲ့ကိုယ် ဒီသေတ္တာမြှုပ်မယ့်နေရာကို မှတ်ထားကြပြီးတော့ ဒေါင်းဘယက်ပါတဲ့ဆွဲကြိုးက သုံးကုံးတောင်ပါတာပဲ တစ်ယောက် တစ်ကုံးစီယူပြီး ဒေါင်းဘယက်ခွက်ရဲ့ ကျောဘက်မှာ ကိုယ့်သင်္ကေတနဲ့ကိုယ် ရတနာသေတ္တာမြှုပ်ထားတဲ့နေရာ မြေပုံဆွဲ မှတ်ထားကြတာပေါ့၊ ကဲ သေတ္တာ ရွှေ့မြှုပ်ကြမယ်"

မောင်လှူမြားက မူလနေရာမှ ပေ (၁၀၀) ခန့် ဝေးသောနေရာတွင် အသစ်တူးထားသည့်တွင်းထဲ၌ ရတနာသေတ္တာကိုထည့်ပြီး မြှုပ်လိုက်သည်။ ရတနာသေတ္တာမြှုပ်ထားရာနေရာသည် ကွင်းအလယ်လောက်တွင်ရှိပြီး ကျောက်အိုးကလေးမှာနေထွက်ရာအရပ်တည့်တည့်တွင်ရှိလေ၏။ ရတနာသေတ္တာ၏အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ကညင်ပင်ကြီးရှိသဖြင့် မောင်လှဗေက ကညင်ပင်ကြီးအား အမှတ်အသားပြု၍ ကညင်ပင်မှခြေကိုစတင်လှမ်းပြီး ရတနာသေတ္တာမြှုပ် ထားသောနေရာသို့အရောက်တွင် ခြေလှမ်းပေါင်း (၂၀) ဟု သူ၏ဒေါင်းဘယက်ခွက် ကျောတွင်သံစူးချွန်နှင့်ခြစ်ကာ မြေပုံဆွဲ မှတ်သားလေသည်။ ထို့အတူပင်ဘအုံးကလည်း ရတနာသေတ္တာ၏အနောက် မြောက်ထောင့်မှမျောက်ချောပင်ကြီးအား သင်္ကေတပြု၍ ခြေလှမ်းလှမ်းပြီး

ရတနာသေတ္တာမြှုပ်ထားသောနေရာသို့ အရောက်တွင် ခြေလှမ်း(၃၀)ဟု မှတ်လေသည်။ မောင်လှူမြားက သေတ္တာမြှုပ်ရာ၏အရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကျောက်အိုးလေးနှုတ်ခမ်းမှ ခြေလှမ်းစလှမ်းရာ ခြေလှမ်း (၄၅) လှမ်းဟု မှတ်လေသည်။ ထို့နောက် ဒေါင်းဘယက်သုံးခုအား သေသွားသော အလောင်းကောင်များမှသွေးတို့ဖြင့် သုတ်လိမ်း၍ သစ္စာဆိုလိုက်ကြသည်။

မောင်လှူမြား တိုင်ပေးသည့်အတိုင်း အားလုံး လိုက်ဆိုကြ၏။

"ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် ဤရတနာသေတ္တာအား သစ္စာမဖောက်ဘဲ တစ်နေ့တည်းတစ်ချိန်တည်းတွင် အတူတကွတွေ့ဆုံ၍ လာရောက်ယူပါမည်၊ ထိုနေ့မှာ ယနေ့မှစ၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်တင်းတင်းပြည့်သောနေ့ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုကတိသစ္စာအား ဖောက်ဖျက်မိပါက ဖောက်ဖျက်သောသူသည် ဘေးအမျိုးမျိုး အသေဆိုးနှင့်သေကြပါစေသတည်း၊ ထိုကျိန်စာကိုကျိန်ဆို၍ ယခု သေဆုံးသွားကြသောလူလေးယောက်အား တိုင်တည်ပါသည်"

"နေပါဦး၊ ကာလအေးချမ်းဖို့ကအနှစ်နှစ်ဆယ်စောင့်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုလို့လားဗျ''

ဘအုံးက မောင်လူမြားကို မေးသည်။

''အဲဒီလောက်ထိတော့ ကြာမယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခု ကျုပ်တို့အသက်က နှစ်ဆယ်သာသာပဲရှိသေးတော့ နောက် လေးငါးနှစ်ကြာတဲ့အခါမှာ လာတူးပြီး ခွဲယူကြရင် သုံးဖြုန်း သောက်စားပစ်တာနဲ့သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ဒီကပြန်တဲ့အခါ ကိုယ့်အစွမ်းအစ နဲ့ လုပ်ကိုင် စား သောက်ကြမယ်၊ အိမ်ထောင်ပြု၊ သားသမီးတွေရလို့ ကျုပ်တို့ လည်းအရွယ်ကျ သားသမီးတွေလည်း အရွယ်ရောက်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ လာယူကြရင် ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့လည်း အိုဇာတာကောင်း ကောင်းကြမှာ မဟုတ်လား''

''ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်တို့က လေးဆယ် ကျော် ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီဆိုတော့ ချင့်ချင့်ချိန်ချိန်နဲ့ သုံးစွဲနေ ထိုင်တတ်တဲ့အရွယ်မို့ ဥစ္စာလည်းမြဲ၊ စည်းစိမ်ခံဖို့ အနေတော် ပဲပေါ့''

မောင်လှဖေက မောင်လူမြားဏါ်စကားကို ထောက်ခံ လိုက်သည်။ ဘအုံးကတော့ သိပ်တဝင်မကျလှသော်လည်း နှစ်ခံ

ဆစ်မဲဖြစ်နေသည်မို့ မကျေမနပ်နှင့်ပင်သဘောတူလိုက်ရလေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်လူမြားဧ၏ဘဝသံသရာ

ချစ်သွေးက ဦးလူမြားဧ၏ မှတ်စုစာအုပ်ကြီးအား တစ်ညထုံးလိုလို တစ်ချက်ကလေးမျှပင် မငိုက်မျဉ်းဘဲ စိတ်ပါဝင်စားစွာဖတ်ရှုလာခဲ့ရာ မှတ်စုကြီး၏ နိဂုံးကမွတ်အဆုံးသတ်ပိုင်းသို့ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုအဆုံးသတ်အပိုင်းသို့ရောက်ခါမှပင် ဦးလူမြားက ကျွန်ုပ်၏ဘဝသံသရာဟူသော ခေါင်းစဉ်ကလေးတပ်ပြီး ရေးသားထားသည့်မှတ်စုမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် မောင်လူမြားနှင့်မောင်လှဖေတို့မှာ တော[illegible]အဖုံဖုံ

ခု နစ် စဉ် ကြယ် စာ ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြစ်အသွယ်သွယ်၊ တောင်အထပ်ထပ်အား ခြောက်လခန့် ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီးနောက် ညောင်ဦးမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ ဝမ်းသာအားရဖြင့် မိမိအိမ်သို့ဦးစွာ အပြေးအလွှားသွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ မောင်လူမြားက အိမ်ခြံဝိုင်းထဲရှိ ကလဖျင်းတဲငယ်အောက်တွင်ထိုင်ကာ ထန်းဖလပ်ပြားများကိုခွာ၍ ဖျာယက်နေသော မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်ခြုံအား ဝမ်းသာအားရ ပြေးဖက်လိုက်သည်။

"အမေ၊ ကျွန်တော် လူမြားလေ"

ထိုအခါ ဒေါ်ဒေါ်ခြုံက အံ့ဩဝမ်းသာစွာဖြင့် မောင်လူမြားကို ပြန်ဖက် လိုက်ပြီး

"အမလေး သားရယ်၊ အမေတော့ ဒီတစ်သက် သားကို ပြန်မတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ထင်နေတာ"

ဟု ပြောပြီး မျက်ရည်များ မျက်လုံးအိမ်မှ စီးကျလာသည်။ မောင်လူမြားက

"သားလည်း အမေ့လိုပဲ ထင်ခဲ့တာ အမေ၊ သေ… မရောက် သက်မပျောက်လို့သာ ဒီကို ပြန်ရောက်လာခဲ့တာ… ဒါနဲ့ အဖေကောဟင်၊ ဘယ်သွားနေလဲ"

ဟု မေးလိုက်သည်။

"မင်းအဖေ ဂျပန်တွေကြဲချတဲ့ ဗုံးဆန်မှန်ပြီး ဆုံးရှာ…ကွယ့်"

ဒေါ်ခြုံ၏စကားကြောင့် မောင်လူမြား၏ရင်ထဲတွင် …တက်သွားလေသည်။ မောင်လူမြားက သူ ချွေးတပ်စခန်းသို့ …သွားမီ နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရသော သူ့ဖခင် ဦးဖိုးကြူ၏ …ပ်သဏ္ဌာန်ကို ပြန်မြင်ယောင်နေတော့သည်။ မောင်လူမြား…သည်း အိမ်တွင်ခဏနားပြီးနောက် မောင်လှဖေနှင့် မမြသွေးတို့…သို့သွားရန် သူ့အမေကို ခွင့်ပန်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ …ောင်လှဖေတို့၏အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အိမ်ပေါက်ဝတွင် …တူငိုင်တိုင်တိုင်ဖြင့် ထိုင်နေသော မောင်လှဖေကို တွေ့လိုက်ရ…သည်။

"ဟေ့ မောင်လှဖေ၊ မင့်အမေ နေကောင်းရဲ့လားကွ"

မောင်လူမြားက အသံပေးရင်း မောင်လှဖေတို့ ခြံဝိုင်းထဲ…့ ဝင်လာခဲ့သည်။ မောင်လှဖေက မောင်လူမြားကို တစ်ချက်…ကြည့်လိုက်ပြီး မျက်နှာပေါ်မှ မျက်ရည်စများကို လက်ခုံနှင့်…ကာ သုတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့အမေ မရှိတော့ဘူးကွ"

မောင်လှဖေက မောင်လူမြားဏ်အမေးကို ပြန်ဖြေလိုက် ရင်းက တဟင့်ဟင့်နှင့်ရှိုက်နေပြန်သည်။ ထို့နောက် သူ့အမေ သည် *ဂျပန်လေယာဉ်ပျံများပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်သော ဗုံး* သေနတ်မှန်၍ ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အိမ်နီးနားချင်းများက ပြောပြသည့်အတိုင်း မောင်လူမြားကို တစ်လုံးမချန် ပြန်ပြော လိုက်လေတော့သည်။ မောင်လူမြားက သူ့အဖေလည်းပါသွား ကြောင်း ပြန်ပြောပြပြီး နှစ်ယောက်သား ဖက်ငိုကြပြန်လေ ပြီးနောက် မောင်လူမြားက မောင်လှဖေအား

"သူငယ်ချင်း မင်းက ငါ့ထက် ပိုပြီးကံဆိုးတယ်၊ ငါ ကမှ အမေကျန်နေသေးတယ်၊ မင်းကတော့ သွေးသားအရင်း အချာဆိုလို့ မင်းအမေတစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ ခု မင်းအမေ မရှိ တော့ဘူးဆိုတော့ မင်း သိပ်အားငယ်နေမယ်ဆိုတာ ငါ သဘော ပေါက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့ရှိပါသေးတယ်ကွာ၊ ငါ့ကို ဆွေမျိုး အရင်းလို သဘောထားပါ၊ ချက်ပြုတ်မစားချင်ရင် တို့အိမ်လာ စား၊ အိုကွာ၊ ကုန်ကုန်ပြောမယ်၊ ဒီမှာ တစ်ယောက်တည်း မနေချင်ရင် တို့အိမ်မှာ လာနေ၊ အခု လိုက်ခဲ့ပါလား"

ဟု ခေါ်သည်။ သို့သော် မောင်လှဖေက ငြင်းပြီး

"ငါ့မှာ ဆွေမျိုးမရှိ၊ မိဘမရှိပေမယ့် မင်းတို့ရှိနေတာမို့ မ်းသာလှပါပြီ၊ ငါ့အိမ်မှာပဲ ငါနေပါ့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်လူမြားက
မောင်လှဖေအား နှုတ်ဆက်ပြီး မမြသွေးတို့အိမ်ဘက်ကိုသို့ ရောက်သွားပြန်လေသည်။ သို့သော် မမြသွေးနှင့်မတွေ့ရတော့ ဘဲ မမြသွေးမှာ ဂျပန်များ၏ လူမဆန်မှုကြောင့် အရှက်ရပြီး သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်သွားသည်ဟု သိရပြန်သည်။ မောင်လူ မြားလည်း မိမိတို့ညောင်ဦးတွင် မရှိသည့်အခိုက် အဖြစ်အပျက် မျိုးစုံဖြစ်ပြီး မိမိရည်မှန်းထားသော မမြသွေးနှင့်လည်း ဝေးရပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ညောင်ဦးတွင် မနေလိုတော့သဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ခြေဦးတည့်ရာ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။ မောင်လှဖေလည်း သူပါ လိုက်ပါမည်ဆိုသဖြင့် မောင်လူမြားတို့သားအမိနှင့် မောင်လှ ဖေမှာ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်လာကြပြန်သည်။ မောင်လူမြားက ကြည့်မြင်တိုင်ကမ်းနားတွင် ကျူးကျော်တဲအိမ်ကလေးဆောက် ကာ သားအမိနှစ်ယောက် နေထိုင်၍ ကမ်းနားရှိ ဆန်ပွဲရုံတစ်ရုံ တွင် အခစားဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လေသည်။ ထိုအတူ မောင်လှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေလည်း သိမ်ကြီးဈေးတွင် သူတို့နှင့်မျိုးနွယ်တူ ဟိန္ဒူလူမျိုး တစ်ဦးဖွင့်ထားသော ပရဆေးဆိုင်တွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပြီး ထိုဆိုင်မှာပင်နေ၍ ထိုဆိုင်မှာပင် စားလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ အလုပ်အားလပ်ရက်တွင် မောင်လှဖေက မောင်လူမြား အိမ်သို့ တစ်လှည့်၊ မောင်လူမြားက မောင်လှဖေအလုပ်လုပ်သောဆိုင်သို့ တစ်လှည့်စီဖြင့် သွားလာလည်ပတ်ရင်း ဂျပန်ခေတ်ပြီးဆုံးမည့်နေ့ ကို စောင့်မျှော်လျက် ရှိသည်။ သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ယခုအချိန်တွင် စားဝတ်နေရေး ဒုက္ခများကို ကြံ့ကြံ့ခံပြီး နောင် နှစ်နှစ်ဆယ်ကြာလျှင် ဒေါင်းဘယက်တွင် မှတ်သားထားခဲ့သည့် ရွှေထည်ရတနာပစ္စည်းများကို တစ်ခေါက် သွားယူကြရန်လည်း တိုင်ပင်ကြသည်။

တဖြည်းဖြည်းအချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဂျပန်များ မြန်မာတို့၏ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲမှုကြောင့် မြန်မာပြည်မှ သွေးရူးသွေးတမ်းပြေးကြရသည်။ တစ်ဖန် အင်္ဂလိပ်တို့က မြန်မာ ပြည် ပြန်ဝင်လာကာ မြန်မာတို့အား လွတ်လပ်ရေးပေးရန် မြန်မာ ခေါင်းဆောင်များ၏တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံ စဉ်းစား လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မောင်လူမြား၏မိခင်ကြီးမှာ ကွယ်လွန်

သွားခဲ့ပြီး မောင်လူမြားသည်လည်း ဆန်ပွဲရုံပိုင်ရှင်၏သမီးမြမြနှင့် ချစ်ကြိုက်မိရာမှ မိဘသဘောမတူသဖြင့် ခိုးပြေးသည်။ ဆန်ပွဲရုံ ပိုင်ရှင်ဦးမြက မောင်လူမြားနှင့်သူ့သမီးကို ရှာဖွေခေါ်ယူလာပြီး ထိမ်းမြားပေးခဲ့သော်လည်း မောင်လူမြားကို အမြဲပင် နှိမ့်ချဆက်ဆံ သည်။ ကုလားဘိယသိုက်တူးသမားဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပိုင်ကြံ သည့်ကောင်ဟူ၍တစ်နည်း ပြောဆိုမာန်မဲလေ့ရှိသည်။

"ငါတို့လုံ့လနဲ့ရှာဖွေထားတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို လိုချင် လို့ မင်း ငါ့သမီးကို အပိုင်ကြံခဲ့တာမဟုတ်လား၊ မင်းရှက်တတ် ရင် မင်းရဲ့လုံ့လနဲ့ တို့ထက်သာတဲ့ဥစ္စာကို ရအောင်ရှာခဲ့၊ အဲ့ဒီ အခါကျမှ မင်းကို ငါ့သမက်လို့ အသိအမှတ်ပြုမယ်၊ ခုတော့ ငါ့သမီးကို မင်းရပေမယ့် မင်းဟာ ငါ့အခိုင်းအစေပဲ"

ဟု နာကျည်းအောင် ပြောလေသည်။ ထိုအခါ မောင်လူ မြားက ယောက္ခမကွယ်ရာတွင် သူ့မိန်းမအား

"မင်းအဖေရဲ့နှိမ့်ချမှုက ငါ့အပေါ်မှာ ကမ်းကုန်အောင် ပဲကွာ၊ အေးလေ တစ်နေ့မှာ ငါဟ ငင်းအဖေရဲ့စည်းစိမ်ဥစ္စာ ထက် အဆမတန်များပြားလှတဲ့ ရွှေတွေငွေတွေကို ယူလာပြမှာ ပါကွ၊ အဲဒီအခါကျရင် မင်းတို့စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို ငါကန်ချပြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်''

မောင်လူမြားက မခံချင်စိတ်ဖြင့် ပဲခူးရိုးမကြီးပေါ်မှ ရွှေ ငွေရတနာများကို တွေးမြင်နေမိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါင်း ဘယက်ခွက်ကလေးအား လူမသိအောင် နိုးကြည့်ရင်း ယောက္ခမ ဖြစ်သူဦးမြကို စိတ်နာမိသည်။ အိမ်ထောင်ကျသည့် နေ့မှစ၍ သူငယ်ချင်းမောင်လှဖေကိုလည်း ယောက္ခမက နှိမ့်ချ ပြောဆို မည်စိုးသဖြင့် အိမ်သို့လာရောက်မလည်ပတ်ရန် ပိတ်ပင်ထားမြဲ ခဲ့သည်။ သို့သော် မောင်လူမြား၏လက်ဝယ်သို့ ရတနာရွှေငွေ များ မရောက်မီမှာပင် ယောက္ခမကြီးဦးမြနှင့်သူ၏ဇနီး ဒေါ်တင် တင်တို့မှာ လူကြီးရောဂါဖြင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန် သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးမြပွဲရုံမှာ ဦးလူမြားဆန်ပွဲရုံ ဖြစ်လာ လေသည်။ ထိုအတူပင် မောင်လှဖေမှာလည်း သိမ်ကြီးဈေး ပရဆေးဆိုင်၌ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်ကိုင်မှုကြောင့် ဆိုင်ရှင်က သဘောကျပြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင် ထူထောင်ပေးခဲ့လေ သည်။ သို့နှင့် ပရဆေးပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရာ လှဖေမှာ တန်းဝင် ဘာဘူသူဌေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ဦးလှဖေခေါ် မောင်လှဖေမှာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ

တစ်ကိုယ်တည်းအဖြစ်နှင့်သာနေခဲ့လေသည်။ မောင်လူမြားခေါ် ဦးလူမြားသာလျှင် မြမြခေါ် ဒေါ်ဒေါ်မြနှင့်ရသည့် တစ်ဦးတည်း သော သမီးကလေး ခင်လှဲ့ရီကို ကျွေးမွေး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ သည်။ သို့သော်လည်း ဦးလူမြားက ဒေါ်မြမြအားလည်းကောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ ခင်လှဲ့ရီအားလည်းကောင်း ချွေးတပ်သားဘဝနှင့် ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကိစ္စကို လုံးဝမပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည်။

သို့နှင့်အနှစ်နှစ်ဆယ်ဟူသောအချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်လွန်ကာလာခဲ့လေ၏။ တစ်နေ့နံနက် ဦးလူမြားဆန်ပွဲရုံတွင် ထိုင်နေ စဉ်က် သတင်းစာရောင်းသောသူက ဘရွတ်ကင်းလမ်းလူသတ်မှု သတင်းကို အော်ဟစ်ရောင်းချနေသဖြင့် လှမ်းခေါ်ကာ သတင်း စာတစ်စောင်ဝယ်၍ ဖတ်ရှုလိုက်သည်။ သတင်းစာတွင် ရေးသား ထားသည့် အသတ်ခံရသူမှာ ဦးလှဖေဟုဆိုသဖြင့် ချက်ချင်းပင် မောင်လှဖေ၏ ပရဆေးအရောင်းဆိုင်သို့ ထလိုက် သွားသည်။ ဆိုင်သို့ရောက်သောအခါ မောင်လှဖေ၏ တပည့်ကလေးကို မေးကြည့်ရာ မနေ့ည ကိုးနာရီကျော်လောက်က ဆိုင်မှ ထွက်သွား ပြီး မကြာမီ အသတ်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။ မောင်လှဖေ၏တပည့်ကလေးမှာ သည့်ထက်ပို၍ ဘာမှမသိသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်မမေးတော့ဘဲ ပွဲရုံသို့ပြန်ပြီး ကာ မောင်လှဖေ ဘာကြောင့် အသတ်ခံရသလဲဟု တစ်နေ့လုံးစဉ်းစားနေမိသည်။ တစ်ခုသို့ သည်။ မောင်လှဖေမှာ အရက်၊ ဖဲ လုံးဝ ဝါသနာမပါသော်လည်း မိန်းမဝါသနာပါသည်။ သူ့တပည့်ပြောပုံအရ မိန်းမတစ်ယောက် ထံတွေ့ဖို့အသွား ဘယ်သို့ အချင်းပွားမှန်းမသိဘဲ အသတ်ခံရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆရသည်။ မောင်လှဖေထံမှ ဒေါင်းဘယက် ဘယ်မှာရှိလဲဟူသောကိစ္စအား အစပေါ်မည်စိုးသဖြင့် ဦးလှူမြား စကားရိပ်စကား ယောင်ပင်မသန်းဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

သို့နှင့် ဦးလှဖေအသတ်ခံရပြီး တစ်ပတ်နီးပါးခန့် အကြာတွင် ဦးလှူမြားပွဲရုံ၌ ထိုင်နေစဉ် ကလေးတစ်ယောက်က လက်ဝါးခန့်ရှိသည့် စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်လာပေးသဖြင့် ဖြန့်၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ

"သူငယ်ချင်း၊ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ အချိန်နီးပြီ၊ ဒီကနေ့ ည မင်းအိမ်ကို ငါ လာခဲ့မယ်"

ဟူ၍ လက်နှိပ်စက်ဖြင့်ရိုက်ထားသော စာကလေးတစ် စောင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ခြံစောင့်ဖြစ်သူအား အိမ်ပြန်နိုင်းလိုက်၍ ခြံထဲသို့ ခွေးများကို

လွှတ်ဘဲ ခြံလှောင်ထားပြီး ခြံဝမှ ဦးလှူမြားကိုယ်တိုင် စောင့်ကြို နေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ စာပေးသူမှာ သေဆုံးသွားပြီဖြစ် သော မောင်လှဖေမဖြစ်နိုင်သဖြင့် တလောက သူ့ထံသို့ရောက် လာခဲ့သော ဘအုံးသာဖြစ်ရမည်ဟု ဦးလှူမြားက တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်သည်။ ဘအုံးနှင့်မိမိ ဒေါင်းဘယက်ကိစ္စ ဆွေးနွေးကြ သည်ကို ဇနီးဖြစ်သူနှင့်သမီးဖြစ်သူအား အရိပ်အမြွက်မျှပင် မသိစေချင်၍ ခွေးများနှင့်ခြံစောင့်အား ကြိုတင်ဖယ်ရှား ရှင်းလင်း ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ချစ်သွေးက အဆုံးသတ်သွားပြီဖြစ်သော ဦးလှူမြား၏ စာအုပ်ကြီးကို မပိတ်မီ

မျက်နှာမူရာ – ၇

ရင်မှာ – သ

ခြေ – (၄၅)

ဒေါင်းဦးကျောက်အိုးလေး

စသည့် စာတိုအမှတ်အသားကလေးကို အသံထွက် အောင်ပင် ရွတ်ဖတ်လိုက်မိသည်။ ချစ်သွေးက စာအုပ်ကိုပိတ်ပြီး ညကြည့်လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ နံနက်လေး နာရီထိုးပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

"ဝါး တစ်ရေးတော့ အိပ်လို့ရသေးတယ်"

ချစ်သွေးက တစ်ချက်သမ်း အိပ်ရာပေါ် ပစ်လှဲချ လိုက်ပါတော့သည်။

* * *

လက်ဝှေ့ကျော်မိုးပျံ

နံနက်ခင်းတွင် မျက်နှာသစ်ရေမိုးချိုးဝတ်စားဆင်ယင်ပြီးနောက် ချစ်သွေး အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်သည်။

"မောင်ချစ်သွေး၊ လာကွယ့်၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင်"

ဒေါ်မြမြက လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် ချစ်သွေးက မီးဖိုဆောင်ဘက်သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ခင်လဲ့ရီက ခရားထဲမှ လက်ဖက်ရည်ကို ပန်းကန်ထဲ ငှဲ့ထည့်ပြီး ချစ်သွေးရှေ့ ချပေးသည်။

"ညက စာဖတ်နေတာ တစ်ညလုံးပဲလား အကိုကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်လှဲ့ရီက ချစ်သွေး တစ်ညလုံးလိုလို အခန်းမီးဖွင့်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ချစ်သွေးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး

"ဟုတ်တယ်၊ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာနဲ့ အပြီးအထိ တစ်ခါတည်း ဖတ်ကြည့်လိုက်တယ်"

ချစ်သွေးက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"အေးကွယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ကတော့ ဘာမှနားမလည်ဘူး မင်းတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် တိုင်တိုင်ပင်ပင်၊ ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်း လုပ်ကိုင်ကြပါ"

ဒေါ်မြမြကပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်နေလေ၏

"ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခရီးထွက်ချင် ထွက်ရလိမ့်မယ် ဒေါ်ဒေါ်၊ ဒေါ်ဒေါ်နဲ့ညီမကို လုံခြုံရေးအတွက် ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးခဲ့ပါ့မယ်၊ သတိဝီရိယနဲ့တော့ နေရမှာပေါ့၊ ကဲ ကျွန်တော် အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်"

ချစ်သွေးက ပြောဆိုပြီး အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်တထောင်ရဲဌာနာသို့ ကားစီးလာခဲ့ပြန်သည်။ ဌာနာအတွင်းသို့ရောက်သောအခါ ဌာနာအုပ် ဦးကျီးဖြူနှင့်

ဆားပုလင်းတင်ငွေတို့ကို တွေ့ရသဖြင့် ချစ်သွေးက တိုင်ပင်ရောက်စွမ်းများတိုင်ပင်၍ ဦးလူမြားနှင့်ပတ်သက်သည့်ဇာတ်ကြောင်းတို့ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

"ဒါဆို ဦးလူမြားအသတ်ခံရတဲ့အမှုနဲ့ ဦးလှဖေအသတ်ခံရတဲ့အမှုနှစ်ခု ဆက်စပ်နေတာသေချာသွားပြီပေါ့၊ ဒေါင်းဘယက်နဲ့လည်း ကွင်းဆက်ဖြစ်နေတော့ ဒီတရားခံကိုမိရင် အားလုံးဘွင်းဘွင်းကြီးပေါ်လာမှာပဲ"

ဌာနအုပ်က မှတ်ချက်ပေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ အခု လောလောဆယ်တော့ မြေလျှိုးမိုးပျံကိုယ်ယောင်ဖျောက်နေတဲ့တရားခံ ထွက်လာအောင် တောခြောက်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်ဗျ"

ချစ်သွေးက ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ဒါဟာ ဒီလိုအမှုတွေမှာ လုပ်နေကျပဲလေ၊ ဒီတော့ ဘယ်ခွင်ဆင်ပြီး ခြောက်ရမလဲဆိုသာတာ အိုင်အိုပဲ ဆက်ပြောပါဦး"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက လူသတ်မှုပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် သူ့ဘက်မှ မည်သို့ကူညီရမည်ကို မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ခါကပြောထားတဲ့ ဘမိုးတို့ရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို စုံစမ်းလို့ရပြီလားဗျ"

ဟု မေးလိုက်ရာ ဦးကျီးဖြူက ဆားပုလင်းတင်ငွေကို အဓိပ္ပါယ်ပါပါဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"သော်တာနဲ့ ချစ်ဖွယ်တို့ကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ သော်တာက မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်းဖြစ်တဲ့ မော်တော်ကားဝပ်ရှော့လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်တတ်လေတော့ ဝပ်ရှော့ထောင်ရာက ကားလာပြင်တဲ့ ချစ်ဖွယ်နဲ့တွေ့ပြီး ချစ်ဖွယ်ရဲ့ အရင်းအနှီးနဲ့သူ့ပညာကို ပေါင်းစပ်လို့ရသမျှ အမြတ်အစွန်းကို တစ်ဝက်စီယူကြတဲ့ ရှယ်ယာဝင်တစ်ဦးပါပဲ၊ ဇာတိကလည်း ရန်ကုန်ကပဲ၊ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးမရှိဘူး၊ နောက်ကြောင်းကင်းတဲ့လူ တစ်ယောက်ပါ၊ ချစ်ဖွယ်ကလည်း မိုးကုတ်ဇာတိ၊ မိဘက ကျောက်တွင်းသူဌေး၊ ချစ်ဖွယ်လက်ထက်ကျတော့ သူက ကားဝါသနာပါတယ်၊ ကားဝယ်ရောင်းလုပ်ရင်းက သော်တာ့ အကူအညီနဲ့ကားအဟောင်းတွေကို ပြုပြင်ဆေးမှုတ်အသစ်ပြန်လုပ်ပြီး ရောင်း၊ စီးပွားရေး ကောင်းသထက်ကောင်းလာတဲ့သူပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက အင်္ဂလိပ်စကားတို့ ဘာတို့

သည်လည်ဝယ်ဝယ်မရှိတော့ သူတို့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထဲမှာ စာတတ်ပေတတ်တစ်ယောက်လောက်ရှိရင် ကောင်းမယ်ဆိုပြီး ရှာနေတဲ့အချိန်မှာ ဘမိုးနဲ့ဆုံမိတော့တာပဲ၊ ဘမိုးက လူလည် စာလေးပေလေးကလည်းတတ်တော့ သူတို့သုံးယောက် ရှယ်ယာလုပ်တဲ့အခါ သူကချည်း ချယ်လှယ်တော့တာပဲ၊ ပြီးတော့ ဘမိုးက နောက်ကြောင်းရာဇဝင်မကောင်းဘူး၊ လူနဲ့ပညာနဲ့မလိုက်အောင် အကျင့်ဆိုးရှိတယ်၊ စောရနက္ခတ်နဲ့ယှဉ်ပြီး မွေးထားသလားတောင်မသိဘူး၊ အလစ်သုတ်တယ်၊ ဖိုးတွမ်တီးလုပ်တယ် အချင်းချင်းခွာတယ်၊ ပါးပါးလိုးတယ်၊ ဓားထိုးမှုနဲ့ထောင်ကျခံရဖူးတယ်၊ အခုလည်း ကုမ္ပဏီရှယ်ယာဝင်သူဌေးအယောင်ဆောင်ထားပေမယ့် အချိုကြီးကိစ္စ တစ်ခုခုကို ကြံစည်နေတဲ့ပုံပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆက်စုံစမ်းနေဆဲပဲ အိုင်အို"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက ရှင်းပြသည်။

"ဒါဆို ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ဆားပုလင်းက ကျွန်တော့်ကို လက်ဖွဲ့ပွဲတစ်ပွဲဆင်ပေး၊ အဲဒီပွဲမှာ ဆားပုလင်းကိုယ်တိုင် တက်ဆိုးဗျာ၊ ဆားပုလင်းကိုယ်ခံပညာကောင်းကောင်းကျွမ်းတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်၊ အဲဒီပွဲကို ကျွန်တော် ဘမိုးကို ပါအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါ်လာခဲ့မယ်၊ ဆားပုလင်းရဲ့နာမည်ကိုလည်း နာမည်တစ်မျိုး ပြောင်းပြီး စင်ပေါ်တက်ရမှာနော်၊ ဆားပုလင်းကို သဘောကျ လာအောင် ကျွန်တော်က ဘမိုးကိုလေ့ာ်မယ်၊ ပြီးတော့ ဆားပုလင်းရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ် ခရီးတစ်ခုကို ထွက်ကြတာ ပေါ့၊ ကျွန်တော်နဲ့မသိမကျွမ်းသေးတဲ့လူတစ်ယောက်အနေနဲ့သာ လိုက်ခဲ့၊ လမ်းကျမှ တဖြည်းဖြည်း ဇာတ်ရည်လည်လာလို့မ်ယ် ဌာနအုပ်ကြီးက ဆားပုလင်းကို အွန်ဂျူတီပြပေးထားပေါ့ မဟုတ် ဘူးလား''

ချစ်သွေးက ပြောလိုက်သောအခါ ဦးကျီးဖြူက

''ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ် လုပ်ထားလိုက်ပါ့မယ်''

ဟု ပြောသည်။

''ဒါဆို ဒီကနေ့ညနေပဲ ဗဟန်းကန်တော်ကြီးစောင်း ဘုတ်ကာလပ်လက်ဖော့ရုံမှာ ကျွန်တော် ပွဲလုပ်လိုက်ပါ့မယ် အိုင်အို ဘမိုးကိုသာ ခေါ်လာခဲ့ပေတော့''

ဆားပုလင်းတင်ငွေက အာမခံလိုက်သည်။ ချစ်သွေး လည်း ဌာနအတွင်းမှ ထွက်ကာ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းမျိုးစုံ၊ မော်တော် ကားပစ္စည်း၊ မော်တာ၊ ရေဒီယိုစသည့်ပစ္စည်းများအား နိုင်ငံခြား

ဘယူပြီး ပြည်တွင်းတွင် ရောင်းချလျက်ရှိသော 'သရီးဖရင်း' ကုမ္ပဏီသို့ ဦးတည်လိုက်လေသည်။ 'သရီးဖရင်း' ကုမ္ပဏီသို့ ရောက်သောအခါ ဘမိုးကို အဆင်သင့်တွေ့ရလေသည်။

''ဟာ မိတ်ဆွေကြီးချစ်သွေးပါလား၊ လာလေဗျာ၊ အထဲဝင်ပါဦး၊ မျက်လှည့်ပွဲပြီးကတည်းက ခင်ဗျားကို ထပ်တွေ့ ချင်နေတာ၊ လာ လာ''

ဘမိုးက ချစ်သွေးကို ထွက်ကြိုလိုက်သည်။

''အေးဗျ၊ ကျုပ်ကလည်း ကိုဘမိုးကို သိပ်တွေ့ချင်နေ တာ၊ ဒါကြောင့် အခုလို တကူးတကန့် လာတွေ့ရတာပဲ''

ချစ်သွေးစကားကြားရ၍ ဘမိုးက ကျားဖြုံးဖြုံးပြီး ချစ်သွေးကို သားကောင်တစ်ကောင်ကြည့်သလို ကြည့်လိုက် သည်။

''သိပ်တွေ့ချင်နေတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို ဆိုပါဦးဗျာ ချစ်သွေး''

ဘမိုးက ခပ်ထေ့ထေ့ပြောကာ ချစ်သွေးကို အကဲခတ် လိုက်သည်။ ချစ်သွေးက ဘမိုးကို စိန်းစိန်းကြည့်လျက်

''ခင်ဗျားလည်း ကျုပ်ကို နောက်ထပ်တွေ့ချင်နေတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စပဲပေါ့''

ဟု ပဟေဋ္ဌိဆန်ဆန်ပြောလိုက်ရာ ဘမိုးက ဝါးလုံးကွဲ မျှ ရယ်ချလိုက်တော့သည်။

''ဟား ဟား ဟား သိပ်ကို အဆင်ပြေသွားတာပေါ့ဗျာ ကျုပ်က ခရီးရှည်တစ်ခုထွက်ဖို့ ခင်ဗျားကို အဖော်ခေါ်သွားချင် တာဗျ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သွားချင်တဲ့နေရာကို ရောက်အောင်သွား နိုင်ဖို့ လမ်းပြမြေပုံကမရှိလေတော့ မသွားနိုင်သေးဘဲ ခုထိ ကြ ကြာနေတာ''

ဘမိုးကလည်း ပဟေဋ္ဌိဆန်ဆန် အထာစကားဖြင့် ပြ ပြောလိုက်လေ၏။

''ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်မှာ လမ်းပြမြေ ရှိပါတယ်၊ ကျုပ်ကပဲ ခင်ဗျားကို လမ်းပြလုပ်ပြီး အတူသွား တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှာ ရှိတဲ့ မြေပုံက မြို့တွေရွာ ဒေသတွေကို ရေးထားတဲ့ စက္ကူမြေပုံတော့မဟုတ်ဘူး၊ ရွှေ စစ်စစ်နဲ့လုပ်ထားတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကလေးတစ်ခွက်ပဲ

ချစ်သွေး၏စကားကြောင့် ဘမိုး၏မျက်နှာတွင် ဝေ အခိုးအလျှံများ ဝေတက်လာလေသည်။

''ကြိုက်ပြီဗျို့၊ ကြိုက်ပြီ၊ ဒါနဲ့နေပါဦး၊ လက်ဝယ်ရှိတဲ့ သူက ခင်ဗျားမဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကို ရက်ရက်ရော ရော ပေးဖို့ကမ်းဖို့အဖော်ညှိနေရတာတုန်းဗျ၊ ဒီအတွက် ခင်ဗျား တစ်ချိန်မှာ နောင်တရနေမှာနော်''

''ဟဲ ဟဲ တကယ်တော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဝေစုပေး ချင်တာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားနဲ့ရုပ်ချင်း အင်မတန်မှ ဆင်တဲ့လူတစ်ယောက်ကို ပေးချင်တာပါ၊ ခင်ဗျားမသိဘူးဆိုရင် ဆောင် ကြားချင်ကြားဖူးမှာပါ၊ သူ့နာမည်က ဘအုံးတဲ့ဗျ၊ ခင်ဗျား နာမည်နဲ့ နည်းနည်းကလေးပဲကွဲတာ၊ ကျုပ်က မတရားမလုပ် ချင်ပါဘူး၊ ဘအုံးတို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်က ထားခဲ့တဲ့ ကတိစကားအတိုင်း ဖြစ်စေချင်တာပါ၊ ဘအုံးကို ကျုပ်မရှာနိုင်ပေမယ့် ဘအုံးရဲ့ညီအရင်းဖြစ်တဲ့ ဘမိုးကို ရှာတွေ့ ပြီပဲ၊ ဒီတော့ ကျုပ် ဘမိုးကိုမပေးရင် ဘယ်သူ့ကိုပေးရမလဲ''

ချစ်သွေး ပြောလိုက်သောအခါ ဘမိုးမျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားပြီး

''ဒီမှာ မိတ်ဆွေ၊ စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောရင် ကောင်းလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်ကို ဘာမှတ်နေလို့လဲ၊ ဘယ်က ဘအုံး

www.burmeseclassic.com

လဲ၊ ကျုပ်မသိဘူး၊ နာမည်တူလူတူမရှားတဲ့၊ စည်းမရှိကမ်းမ
ပြောနေမယ်ဆိုရင် ကျုပ် ခင်ဗျားကို ညှော်မခံနိုင်ဘူးနော်၊ ကျုပ်
သရီးဖရင်းကုမ္ပဏီရဲ့ ရှယ်ယာဝင်လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်
ဆိုတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်''

ဟု ဘမိုးက ခပ်တည်တည်နှင့် ခပ်မာမာပြောလိုက်
''ဆင်သေကို ဆိတ်သားရေနဲ့လုံအောင်ဖုံးဖို့ ဘယ်
ပဲ ကြိုးစားကြိုးစား ရှေ့ကဖုံး နောက်ကပေါ်ပဲမဟုတ်လား ကို
ရဲ့၊ ဒီမယ် ကိုဘမိုး၊ ခင်ဗျားဟာ ဓားဘမိုး ခါးဘမိုးဆို
ကျုပ် သိပါတယ်၊ လူတစ်ယောက်ကို လက်မရွံ့တမ်းထိုးဖို့ လ
ယဉ်နေတဲ့ ခါးတစ်ယောက်အဖို့ ဝင်ကစွပ်ကောင်လို ခ
ဝင်အောင်းနေတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အစုရှယ်ယာဝင်ဆိုတဲ့ အခွံ
ကို ခွာချလိုက်တဲ့အခါမှာ ခါးက ခါးပဲမဟုတ်လား၊ ကျုပ် ခု
က ပြောခဲ့တဲ့ ခရီးသာ အတူသွားဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ခင်
တစ်သက် ထိုင်စားလို့တောင်မှ မကုန်နိုင်တဲ့ ရွှေငွေရတနာ
ကို ဝေစုတစ်စုအနေနဲ့ရမှာ''

ချစ်သွေးက ပြောလိုက်သောအခါ ဘမိုး ဥာဏ်
ဥာဏ်နက်ထုတ်ပြီး

''ဘအုံး သေတာကြာပြီဗျ၊ ကျုပ် ဝေစုရရင်လည်း
အုံးကို ပေးမှမပေးနိုင်တော့တာ''

''ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ ဘအုံးမရှိတော့ ဒီဝေစုကို
မိုးပဲ မရထိုက်ဘူးလား''

ချစ်သွေး ကျိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ ဘမိုးက ချစ်သွေး
ကားကို ကောင်းကောင်းနားလည်သော်လည်း သဘော မပေါက်
န်ဆောင်ပြီး

''နို့ နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မရမကခေါ်နေတဲ့
ကြောင်းက ဘအုံးဝေစုအတွက်တွင်ပဲလား'

''မှန်ရာကို ပြောရရင် ဒီကိစ္စမျိုးက ကျားဖမ်းရသလို
န္တရာယ်များတဲ့ကိစ္စမျိုးမဟုတ်လား၊ အရာခပ်သိမ်း အေးအေး
ချမ်းချမ်းနဲ့ပြီးဆုံးသွားလိမ့်မယ်လို့ တွက်ထားလို့မှ မရတာ၊ ဒီတော့
ကျုပ်မှာ ခင်ဗျားလို သတ္တိနဲ့ စွန့်စားရဲတဲ့အဖော်မျိုး လိုတာပေါ့၊
ဟုတ်ဘူးလား''

''ဒီမယ် ကိုချစ်သွေး၊ အပေါ်ကိုတာ နားထောင်ကောင်း
မယ့် အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတာနော်၊ ကျုပ်က
စွာဖောက်ပြီး ခင်ဗျားကိုသတ်၊ ရတနာတွေအားလုံးကို အပိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စီးသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ''

ဘမိုးက ချစ်သွေးကို သွေးတိုးစမ်းလိုက်လေသည်။

''ကျုပ် ဒါကို ထည့်တွက်ပြီးသားပါ၊ ဂရုမစိုက်လို့ ခင်ဗျားကို အပါခေါ်ချင်နေတာပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျားပြောသလို လုပ်နိုင်ရင်လုပ်ပေါ့၊ ကဲ ဒါတွေထားပါလေ ညနေ ခင်ဗျားကို ငါးနာရီလောက်မှာ ကျုပ် လာခေါ်မယ်၊ ကန်တော်ကြီးဘုတ်ကလပ်မှာ ဘီယာသောက်ရင်း လေညင်းခံကြတာပေါ့၊ ဆက်ဆက်သာ စောင့်နေ၊ ကျုပ် သွားပြီဗျို့''

ချစ်သွေးက ပြောပြီး ကုမ္ပဏီမှ ထွက်ခဲ့ရာ အခန်းဝတွင် လူနှစ်ယောက်နှင့်တိုက်မိလေ၏။ ချစ်သွေးကြည့်လိုက်သောအခါ လူရိုးလူအကြီးများဖြစ်သော ချစ်ဖွယ်နှင့်ကိုသော်တာတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။ ချစ်သွေးက ဘမိုးထံမှ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် တရုတ်တန်းသို့သွားကာ ဘဲကင်၊ ဝက်နံရိုးပေါင်းတို့ကိုမှာ၍ ထမင်းနှစ်လုံး သုံးလုံးကုန်အောင် အဝစားလိုက်ပြီး လသာလမ်းဘုံကျောင်းဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့သည်။ ဘုံကျောင်းထဲဝင်လာပြီး တရုတ်ကြီးတိတ်စိန်ကိုရှာရာ အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေ၏။

''လာဟေ့ ချစ်သွေး၊ ဒီနေ့တော့ မနက်ပိုင်းအစောကြီး လာစဖူး အလာထူးလို့ပါလား''

တိတ်စိန်က ချစ်သွေးကို မြင်သွား၍ လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

''အလာထူးဆို ခရီးထွက်စရာတစ်ခုရှိလို့ ဒီကို ဆယ့်လေးငါးရက်လောက်မရောက်နိုင်တော့ဘူးဆိုတာ လာပြောရင်း အတွင်းအား 'ချီ' လေ့ကျင့်ဖို့လာခဲ့တာ''

''ကေန္တ ငါ့လူ အသုံးချတော့မယ်နဲ့တူတယ်၊ ဘယ်လိုပွဲမျိုးလဲ၊ ငါ့ကိုလည်း ရှင်းပြစမ်းပါဦးကွ''

တိတ်စိန်က ချစ်သွေး၏တိုက်ပွဲဝင်တော့မည့် ပုံစံကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဝင်စားစွာ မေးလိုက်သည်။

''မကောင်းသူကိုပယ် ကောင်းသူကို ကယ်ရမယ့်ပွဲပါ''

''ကောင်းပါလေ့၊ ကောင်းပါလေ့၊ ဒီပွဲမျိုးက ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းတော့ မဖြစ်မနေကို နွှဲသင့်တာပေါ့ကွာ၊ ကဲ တို့ 'ချီ'ကို ပြန်နွှေးကြစို့၊ လာ အတွင်းခန်းထဲ သွားကြမယ်''

တိတ်စိန်က ချစ်သွေး၏အပြောကို သဘောကျ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော ဘုံကျောင်းခန်းမအနောက်ဖက်ရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်းတစ်ခန်းသို့ ခေါ်သွားသည်။

"ကဲ တင်ပလင်ခွေထိုင်ပြီးတော့ ဒူးပေါ်ကို လက်ဖဝါး မှောက်ခုံထားပြီး ကိုယ်ကို ဖျော့ထားလိုက်၊ ဟုတ်ပြီ၊ ပြီးတော့ နှာခေါင်းကနေ လေကို ဖြည်းဖြည်းနှင့်မှန်မှန် ရှူသွင်းလိုက် လေရှူတဲ့အခိုက်မှာ လျှာကို အာခေါင်မှာကပ်ထား၊ ရှူတဲ့လေကို ပါးစပ်က ပြန်ထုတ်ပစ်ရမယ်၊ အသံမပြည်စေနဲ့၊ ဘယ်ဘက်လက်ကို အသာလေး လေညင်းကလေးတိုက်သလို သယ်သွားပြီး ညာဘက်နားရွက်လုံအောင် လက်ဖဝါးနဲ့အုပ်ထားလိုက်၊ အသက်ကို မှန်မှန်ရှူ၊ ငါးမိနစ်လောက် ဒီအတိုင်းထား၊ အဲ ပြီးမှ အဲဒီလက်ကို မူလဒူးပေါ်မှာ ပြန်ထားပြီး ညာဘက်လက်ကို အသာလေးယူ ဘယ်ဘက်နားပေါ်အုပ်ထားလိုက်၊ ငါးမိနစ်လောက်ကြာကြာထားပြီးတဲ့အခါ ဘယ်ဘက်လက်ကိုယူပြီး ညာဘက်နားပေါ်ပြန်တင်ထား၊ လက်နှစ်ဖက်လုံး နားပေါ်ပြန်ရောက်ကုန်ပြီဆိုတော့ လက်တွေက ကြက်ခြေခတ်ပုံဖြစ်နေပြီ၊ အဲဒီအတိုင်း ငါးမိနစ်လောက်ထား၊ အသက်မှန်မှန်ရှူ၊ ငါးမိနစ်ပြည့်တော့ ညာဘက်လက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းယူပြီး ရှေ့တည့်တည့်ကို ဆန့်ထုတ်၊ လက်မောင်းရင်းမှာရှိနေတဲ့ သွေးတွေကို လက်ဖျားထိ

ခြောက်အောင် အားပါပါပို့၊ လက်ဖဝါးကို မြွေဟောက်တစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်သလို ထောင်ထား၊ ဒီလိုပဲ ဘယ်ဘက်လက်ကိုလည်း လုပ်ပြီးတော့ ဆွဲယူ၊ လေထဲမှာ ညင်ညင်သာသာလေး မွေ့၊ အေး ဟုတ်ပြီ"

တိတ်စိန်က ချစ်သွေးအား လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ရာတွင် အထောက်အကူရစေဖို့ နဘေးမှ ပြောပြပေးသည်။

"ကဲ၊ 'ချီ' အားကောင်းကောင်းနဲ့ ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ဆိုတော့ ဆက်လုပ် ဆက်လုပ်"

ချစ်သွေးက ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လေ့ကျင့်ပြီးနောက် ညနေစောင်း ငါးနာရီထိုးခါနီးချိန်တွင် ဘုံကျောင်း၌ပင် ရေမိုးချိုး၍ ဘမိုးကို ဝင်ခေါ်ပြီး ကန်တော်ကြီးဘုတ်ကလပ် (Boat Club) သို့ လာခဲ့သည်။ ထိုနေရာသို့ ချစ်သွေးနှင့်ဘမိုးတို့ ရောက်သွားကြချိန်တွင် ဗိန်းမောင်းသံတညံညံနှင့်လက်ဝှေ့ထိုးသတ်နေသည့် ဝိုင်းတစ်ဝိုင်းကို တွေ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်သွေးက လက်ဝှေ့ဝိုင်း ရှိရာဆီသို့ ဘမိုးအား လက်ဆွဲခေါ်လာသည်။

"လာ လာ၊ ဒီလက်ဝှေ့ပွဲကို မြည်းစမ်းကြည့်ရအောင်"

ချစ်သွေးကလက်ဝှေ့စင်၏အနီးမှ ကြည့်ရှုနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ဝှေ့ထိုးနေသူနှစ်ဦးမှာ အလုံးအထည်ချင်း၊ အရပ်ချင်းညီသဖြင့် လက်ဆန့်ခြေဆန့်ချင်းပါ ညီကြသောကြောင့် အလွန်ကြည့်ကောင်းသည့် ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်သည်။ သူတို့ရောက်သွားချိန်တွင် ငါးချိုငါးမောင်းရှိပြီဖြစ်သဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး၏ ပါးရိုး၊ မျက်ခုံး စသည့်နေရာများတွင် အညိုအမည်းစွဲပြီး သပြေသီးမှည့်ရောင်သမ်းကာ ဒဏ်ရာကိုယ်စီရနေကြပေပြီ။ ခုနစ်ချီပွဲဖြစ်၍ ခုနစ်ချီတိုင်အောင် သူမသာကိုယ်မသာ ဖြစ်နေသဖြင့် ဒိုင်က နှစ်ဦးစလုံးကို ပူးတွဲသရေဖြင့် ပွဲနားလိုက် သည်။ ထိုစဉ် ကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ နဖူးတွင် ပဝါအနီစည်းကာ လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦး တက်လာလေသည်။

"မိုးကြိုးတဲ့ခင်ဗျ၊ အောက်မြန်မာပြည်တစ်လွှားမှာတော့ ပြိုင်သူမဝံ့၊ ယှဉ်သူမရှိတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော်ပါပဲ၊ ဘက်တူမရှိတဲ့သူမို့ ဘက်တူတဲ့တက်လူကို စိန်ခေါ်ပွဲတောင်းနေတဲ့ မိုးကြိုးပေါ့ခင်ဗျာ၊ ယှဉ်မယ့်သူရှိရင် ကြေးကောင်းရမှာမို့ မနေးအမြန် အပြေးသာစာရင်းသွင်းကြပါရှေ့၊ အဲ သို့ပေမယ့် အကြောင်းမသင့်ရင် ပွဲအပြီး အိမ်အပြန် ထမ်းစင်ပါ ငိုးရမှာမို့ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိဖို့တော့ သတိပေးထားပါရစေခင်ဗျ"

ပွဲစီစဉ်သူတို့က မိုးကြိုးနှင့်ထိုးမည့်သူကို သို့ကလို ဖိတ်ခေါ်နေလေသည်။ ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်မှာ ပွဲစီစဉ်သူတို့နှင့် သွားရောက်ဆွေးနွေးပြီး အင်္ကျီချွတ်ကာ ဘောင်းဘီတို ပုဆိုးသုံးထောင့်စွန်ခါးစည်းလျက် အပေါ်ပိုင်းအင်္ကျီမပါ ကိုယ်ဗလာဖြင့် စင်ပေါ်သို့ တက်လာလေသည်။

"ဟော၊ လာပါပြီခင်ဗျ၊ ခု တစ်ခါ စာရင်းပေးတဲ့သူကတော့ မိုးပျံတဲ့ခင်ဗျ၊ ဒီနာမည်ကို လက်ဝှေ့လောကမှာ တစ်ခါမှမကြားဖူးသေးဘူးခင်ဗျ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ မိုးပျံက မိုးကြိုးကို စိန်ခေါ်ရင် ဘွာမခတ်တမ်းထိုးမှာမို့ စင်ပေါ်က ကြိုးဝိုင်းဒိုင်များက တာလွှတ်ပေးကြပါဦးခင်ဗျ"

ထိုစဉ် ဆိုင်းဝိုင်းမှ လေးကင်းသံကြားလိုက်ရလေသည်။ မိုးကြိုးနှင့်မိုးပျံတို့ကို ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က စည်းကမ်းများ ပြောပြပြီးနောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ပွဲကြည့်နေသူများက မိုးပျံအား သနားစရာသတ္တဝါတစ်ကောင်လို ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီး မိုးကြိုးကို တစ်ခဲနက်ကြွေးကြော်ကာ အားပေးနေတော့သည်။

"မိုးကြိုးကွ၊ ထိုးပစ်လိုက်စမ်းဟေ့၊ မထနိုင်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်ပေါက်လိုက်ပါတော့လား''

စသည်ဖြင့် အော်ဟစ်နေကြသည်။ ပွဲကလည်း တစ်ချီနှစ်ချီနှင့်မိုးပျံအထိနာပြီး ပြီးသွားလိမ့်မည်ဟု ပရိသတ်က ထင်ထားခဲ့ကြသော်လည်း မိုးပျံမှာ ပရိသတ်မျှော်လင့်မထားသည့် ရှက်ပုန်းသီးလက်ရည်ကောင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရလေသည်။ မိုးကြိုးက မြန်သည်။ ချက်ကောင်းကို ထိသည်နှင့်တုန်းခနဲလဲကျလောက်အောင် လက်သီးကပြင်းသည်။ သို့သော် မိုးပျံ၏နှာသီးဖျားလေးကိုပင် ထိအောင် မထိုး နိုင်သဖြင့် ပရိသတ်က မိုးပျံကို အားပေးလာကြသည်။ ပရိသတ်ဘက်ပြောင်းလေလေ မိုးကြိုးက ရထားကြီးတစ်စင်းခုတ်မောင်းသလို တရှူးရှူးဖြစ်လေနှင့် ဒေါသပေါက်ကွဲလာသည်။ မိုးပျံကတော့ မိုးပျံဆိုသည့်အတိုင်း ဝဲကာပျံကာနှင့်ပီဘိ ဖက်ရွက်ကလေးတစ်ရွက်နှယ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလှုပ်ရှားနေသဖြင့် သွေးပူစ မောပန်းသည်ဆိုရုံလေးဖြစ်နေသော်လည်း မိုးကြိုးမှာမူကား သက်လုံကြွ၍ လဲလုလုယိုင်တိုင်တိုင်ဖြစ်လာသည်။ ထိလိုက်ရုံနှင့်ကြွေတော့မည့် အသီးပုံနှယ် နေးကွေးလေးလံလာသည်။ ထိုအခါ အချိန်ကောင်းစောင့်နေသောမိုးပျံကလေထဲတွင်ဝဲလျက် မိုးကြိုး၏မေးဖျားသို့ ခြေဖမိုးနှင့် ပင့်ခတ်လိုက်

သည်။ မိုးပျံ၏ခြေဖဝါးစောင်းထိချက်ကြောင့် နောက်လှန်သွားသောမိုးကြိုးနံစောင်းကို မိုးပျံက တစ်ပတ်လှည့်၍ တံတောင်ဦးဇစ်သွင်းလိုက်သောအခါ မိုးကြိုးသည် တစ်ခါတည်း လောကကြီးနှင့်အဆက်ပါ ပြတ်သွားလေတော့၏။ ဆေးအဖွဲ့က ဝိုင်းထဲသို့ချက်ချင်းတက်လာပြီး မိုးကြိုးကို စမ်းသပ်သည်။

''မသေပါဘူး၊ မေ့ရုံတင်ပါ၊ ကျုပ်သာ မိုးကြိုးရဲ့ရင်ဝကို တံတောင်ပစ်ထည့်လိုက်ရင် တစ်ခါတည်း ချောသွားမှာ၊ ဒါကြောင့် သက်သက်ညှာညှာ မေ့ရုံလောက်တင် လုပ်ခဲ့တာပါ''

မိုးပျံ ရှင်းပြလိုက်သည်။ ပရိသတ်၏လက်ခုပ်သံမှာ မစဲတော့။ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌမြင်ခဲ့ကြရသောကြောင့် မိုးပျံကို ဆုဝိုင်းချကြသည်။ ဝိုင်း၍ မိတ်ဆက်ကြသည်။

''တယ်ကောင်းတဲ့ လက်ရည်ပါလား၊ လာဗျာ ကိုဘမိုးကျုပ်တို့ မိတ်သွားဆက်ရအောင်''

''ကိုမိုးပျံရေ၊ ကျုပ်နာမည်က ချစ်သွေးပါ၊ ခင်ဗျားကိုတကယ်လေးစားတယ်ဗျာ၊ အောက်မြန်မာပြည်ရဲ့လက်ဝှေ့ကျော်ကို ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ယူခဲ့တဲ့လက်ရည်ကိုလည်း ကြိုက်သွားပြီဗျို့၊ ဒီနေ့ည ခင်ဗျားသာ ကျုပ်တို့နဲ့ထမင်း လက်ဆုံစားမယ်ဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်''

ချစ်သွေးက ဘမိုးကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး မိုးပျံကို ပြောလိုက်သည်။

''ကျုပ်ဟာ လူတောတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ လေလွင့်နေတယ်ဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်၊ သုံးစရာမရှိတဲ့အခါ ဒီလိုလက်ဖွေ့တွေကိုရှာပြီး သေချင်သေ ကြေချင်ကြေလို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးတော့ ငွေရှာနေတာပါ၊ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို အဖက်မတန်ဘူးလို့ မထင်ဘူးလား''

မိုးပျံက သူ့အခြေအနေကို ပြောပြလိုက်သောအခါ ချစ်သွေးက

''ဟာ လူဆိုတာ သူ့နေရာနဲ့သူ သုံးလို့ရတဲ့ အရည်အချင်းရှိပါတယ်၊ ခုပဲ ခင်ဗျားကိုကြည့်၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့နဲ့ ခရီးတစ်ခုကို ဆယ့်လေးငါးရက်လောက် လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ခင်ဗျားတောင်းသလောက် ပေးပါ့မယ်''

မိုးပျံက စဉ်းစားသလို ငြိမ်နေလိုက်သည်။

''ဟာ ဖြစ်ပါ့မလား ကိုချစ်သွေးရဲ့ ကျုပ်တို့ကိစ္စကို လူသိခံလို့မှမရတာ''

ဘမိုးက ဝင်တားလိုက်သည်။

''ဘာဖြစ်လို့မဖြစ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်တို့နဲ့အတူလိုက်ပြီး ကျုပ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ပဲဟာ၊ နေရာတကာ သူ့ကို ဘယ် အသိပေးပါ့မလဲ''

ချစ်သွေးက ပြောလိုက်သောအခါ

''ကျုပ် လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လူသိမခံချင်တဲ့ ကိစ္စက ကျုပ်နဲ့မဆိုင်ဘူး၊ ကျုပ်နဲ့ဆိုင်တာက ခင်ဗျားတို့ကို စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့အတွက် တစ်နေ့လုပ်အားခ တစ်နေ့ ရှင်းပေးဖို့ပဲ''

ဈေးနှုန်းကို မိုးပျံကသဘောတူသဖြင့် ဘုတ်ကလပ်တွင် သူတို့နှင့်အတူ ထမင်းစားစေပြီးနောက် ခရီးထွက်ရမည့်ရက်နှင့် နေရာအချိန်တို့ကို အတိအကျ ချိန်းလိုက်သည်။ မိုးပျံ ပြန်သွားပြီး ဘမိုးလည်း ချစ်သွေးနှင့်ခရီးထွက်မည့်နေ့တွင် အရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေး၍ ပြန်သွားသည်။ ထိုအခါမှ စောစောက ပြန်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ ရှောင်နေသော မိုးပျံခေါ်ဆာပုလင်းတင်ငွေက အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာကာ

''အဲဒီနေ့ သေချာပြီလား အိုင်ပီရ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မေးလိုက်သည်။

''သေချာတာပေါ့၊ ဒီဒေါင်းဘယက်ကြောင့် လူနှစ်ယောက်အသက်ကိုတောင် သတ်ခဲ့ကြတာ၊ ခုလို လွယ်လွယ်နဲ့ ထွက်လာမယ့် ဒေါင်းဘယက်ကို သူတို့လက်လွှတ်ခံပါ့မလဲ၊ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းဆို သိပ်မိုက်ရူးရဲဆန်တယ်လို့ ယူဆပြီး ဆားပုလင်းကိုပါ တွဲခေါ်ရတာ၊ နှစ်ယောက်ဆိုတော့ နှစ်ခေါင်းနဲ့မို့ တိုင်တိုင်ပင်ပင်လုပ်ရတာပေါ့၊ ဒီလူသတ်သမားရဲ့အရှုပ်တော်ပုံကြီးကို ကျုပ်တို့ လက်လွှတ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးဗျို့''

ချစ်သွေးက ပြောဆိုပြီး နှစ်ယောက်သား လမ်းခွဲလိုက်ကြလေသည်။

⁂

ဒေါင်းဘယက်၏ လျှို့ဝှက်ချက်

ချစ်သွေးက ဒေါ်မြမြ၏အိမ်သို့ ည (၇) နာရီလောက်တွင် ပြန်ရောက်လာသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ဒေါ်မြမြနှင့် ခင်လှဲ့ရီကို ညွှန့်ခန်းထဲတွင် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

''ပြန်ရောက်လာပြီလားကွယ့်၊ ထမင်းကော စားခဲ့ပြီးပြီလား''

ဒေါ်မြမြက နှုတ်ဆက်စကားဆိုလိုက်သည်။ ချစ်သွေးက အပြင်မှ ဝယ်လာသော ကိတ်မုန့်များကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ဒေါ်မြမြ၏ရှေ့၌ ရှိသောသမူနှင့်ထိုင်ကန်တော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် ဒီအိမ်မှာ ခေတ္တခဏနားခိုခဲ့ရတာတွေကို ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။ အမြဲသတိရနေမှာပါ။ ဒီမှာနေခဲ့ရတဲ့ရက်အတွင်းမှာ အပြစ်ပြုမိတာရှိခဲ့ရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဒေါ်ဒေါ်"

ချစ်သွေးက ကုလားထိုင်ပေါ် ပြန်ထိုင်လိုက်ရင်းက ပြောလိုက်သည်။

"သာစုကွယ်၊ သာစု သာစု၊ နို့ မင်းက တို့အိမ်မှာ မနေတော့ဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ မနက်ဖြန်မနက်မှာ ကျွန်တော် ခရီးတစ်ခု သွားရပါမယ်၊ အဲဒီခရီးက ပြန်လာတဲ့အခါ ကိစ္စ အားလုံးလည်း ပြီးစီးသွားလောက်ပြီမို့ ကျွန်တော် ဒီမှာ ဆက်နေဖို့ မလိုအပ်တော့လို့ပါ ဒေါ်ဒေါ်"

ချစ်သွေးက ရှင်းပြလိုက်လေရာ ဒေါ်မြမြမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတော့သည်။ ထို့အတူ ခင်လဲ့ရီ၏မျက်နှာလေးမှာလည်း ရုတ်ချည်းညှိုးငယ်သွားလေ၏။ အားလုံးမှာ စကားတော်တော်နှင့်မပြောနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်သွားရာမှ

"အေးကွယ်၊ အိမ်တစ်အိမ်မှာ လူတစ်ယောက်တိုးလာ

တာမသိသာပေမယ့် ရှိရင်းစွဲလူတစ်ယောက်လျော့သွားတဲ့အခါ တာတာတာကြီးကျန်ခဲ့တာကွယ့်၊ မင့်ဦးလေးဆုံးသွားတုန်းကများ ဆိုရင် ဒေါ်ဒေါ်တို့သားအမိ မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်နေကြတာ၊ မင်းရောက်လာတော့ အဖော်အလျော့်ကလေးရလာပြီး နေမြဲအတိုင်းဖြစ်မှ မင်းက ခုတစ်ခါ ပြန်သွားတော့မယ်ဆိုတော့ ဒေါ်ဒေါ်ဆို ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘဝဆိုတာ တွေ့ကြုံဆုံကွဲဖြစ်မြဲဓမ္မတာ မဟုတ်လား၊ ခွဲချိန်တန် ခွဲကြရပေဦးမယ်"

ဒေါ်မြမြက ပြောဆိုပြီး အခန်းထဲဝင်သွားသည်။

"မေမေ အတော့်ကို စိတ်ထိခိုက်သွားပုံပဲ။ အစ်ကိုသာ ပြန်သွားရင် ညီမလည်း သတိရနေမှာပါ"

ခင်လဲ့ရီက မျက်ရည်ဝဲလျက် တုန်ယင်သော အသံကလေးဖြင့် ပြောရှာသည်။

"အစ်ကိုကတော့ သတိရတမ်းတရုံတင်မကဘူး၊ ဒီဘဝမှာ ဘယ်လိုမှ ဖူးစာမဆုံနိုင်တော့တဲ့ ညီမကို လွမ်းတာနဲ့ ခင်ကွဲမလားမသိဘူး၊ အစ်ကိုတို့ရဲ့ ဖူးစာကို တလွဲဝခြော်ဖြစ် အောင် ရေးခဲ့တဲ့ ဖူးစာရေးနတ်မင်းကို အပြစ်တင်နေမိမှာပဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကတည်းဗျာ၊ မပေါင်းရမယ့်အတူတူ အစက ဘာဖြစ်လို့ တွေ့ဆုံအောင် ဖန်တီးခဲ့တာလဲ၊ တစ်အိမ်ထဲမှာနေပြီး သံယောဇဉ်တွေ ပွားသထက်ပွားအောင် လုပ်ခဲ့ရတာလဲဆိုပြီး မျက်နှာချင်း မေးချင်လိုက်တာ၊ ဒါပေမယ့် ညီမနဲ့ဖူးစာဆုံရမယ့်လူက ရှိပြီးသား ဆိုတော့ အစ်ကို ဒီလို ဒေါမနဿပွားနေပြန်ရင်လည်း ကိုယ့်ချင်းမစာရာကျမှာမို့ ညီမတို့နှစ်ယောက် သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံးပေါင်းနိုင်ကြပါစေလို့ အစ်ကို ဆုတောင်းပေးခဲ့ပါတယ်''

ချစ်သွေးက မချင့်မရဲနှင့်ပြောလိုက်သည်။

''ဩော် အစ်ကိုရယ်၊ ညီမ အစ်ကို့ကို ချစ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် မိဘရဲ့အစီအမံကို မပါယ်ရှားချင်တဲ့သမီးမို့ ညီမကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ၊ နားလည်ပေးပါနော်''

ဟု ခင်လဲ့ရီက သူမ၏စိတ်ထဲမှ ကြေကွဲစွာ ပြောနေမိ၏။

နံနက်လင်းသည်နှင့်ချစ်သွေးက သူ၏အဝတ်အစားများ ထည့်သောအိတ်ကို လွယ်ကာ ဒေါ်မြမြနှင့်ခင်လဲ့ရီတို့အား နှုတ်ဆက်၍ ထိုအိမ်မှ အပြီးအပိုင်ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် သူနေထိုင်ရာ အရာရှိလိုင်းခန်းသို့ဝင်ပြီး ယူသင့်သော အဝတ်

အစားများ၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်နှင့် အခြားအသုံး အဆောင်များ ဖြည့်တင်းကာ အိမ်မှထွက်မည်ပြုသည်။

''အိုင်အိုကြီး၊ နယ်က စာတစ်စောင်ရောက်နေတယ် ရော့ ဒီမှာ''

ဘေးချင်းကပ်အခန်းမှ သူငယ်ချင်းပုလိပ်အရာရှိ ကိုမြင့်မောင်၏ဇနီးက စာတစ်စောင် လှမ်းပေးသဖြင့် ဖတ်လိုက်ရာ နယ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော သူ၏မိခင်ကြီးထံမှ ပို့လိုက်သော စာဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ စာထဲတွင် ချစ်သွေး၏မိခင် ရန်ကုန်သို့ လကုန်ရက်လောက်တွင် ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ပါရှိလေသည်။ ချစ်သွေးက ပြက္ခဒိန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လကုန်ရန် (၁၅)ရက်ခန့်လိုနေသေးရာ အတန်ငယ်စိတ်အေးသွားသည်။ ထို့နောက် အခန်းတံခါးကိုသော့ခတ်ပြီး ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

ဘူတာကြီးသို့ရောက်သောအခါ သူ့ထက်အရင်ရောက်နေနှင့်သော တမိုးနှင့်မိုးပျံခေါ်ဆားပုလင်းတင်ဌေးကို ခရီးဆောင်အိတ်ကိုယ်စီနှင့်တွေ့လိုက်ရသည်။ ပလက်ဖောင်းနံပါတ် (၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသည့် တွဲဒေါင်းခေါ် အမှတ် (၁၂) အဆန် ရထား ရန်ကုန်–မန္တလေးရထားကြီးပေါ်သို့ သုံးယောက်သားတက်၍ ခရီးဆောင်အိတ်များကို စင်ပေါ်တင်နေရာချထားပြီး ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ သူတို့လိုပင် ရထားတွဲပေါ်သို့ ရန်ကုန်–မန္တလေးခရီးစဉ်တွင် လိုက်ပါမည့်ခရီးသည်များ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာကြသည်။ အချိန်တန်သောအခါ ရထားကြီးမှာ မည်သူ့ကိုမှ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းမပြုဘဲ တဂျုတ်ဂျုတ်နှင့်ခုတ်မောင်းထွက်ခွာလာသည်။ ပဲခူး–ဒိုက်ဦးစသည့် ဘူတာများကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ဖြူး၊ ဖေယျဝတီဘူတာသို့ဆိုက်လာရာ ချစ်သွေးတို့က ဖေယျဝတီဘူတာတွင် ဆင်းလိုက်ကြသည်။ ခရီးဆက်ထွက်ရန် အချိန်လင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖေယျဝတီမြို့ထဲ၌ပင် အချိန်ဖြုန်း၍ ညစာကို ထမင်းဆိုင်တွင်စားပြီး ထိုထမင်းဆိုင်၌ပင် ညအိပ်ခွင့်တောင်းကာ အိပ်လိုက်ကြသည်။ ချစ်သွေးနှင့် ဆားပုလင်းတင်ငွေတို့မှာ ကြိုတင်တိုင်ပင် ထားသည့်အတိုင်း တစ်ယောက်ညဥ့်ကာ်ဝက်စီအိပ်၍ အလှည့်ကျ နိုးကြားမှုသတိဖြင့် ဘမိုးအား အနီးကပ်စောင့်ကြည့်နေ၏။ နံနက်လင်းလျှင် ဖေယျဝတီမြို့မှထွက်ပြီး ရိုးမတောင်ဆီသို့ ရှေ့ရှုခရီးထွက်လာခဲ့

သည်။ လယ်ကွင်းများကို ဖြတ်လိုက်၊ ရွာငယ်ကလေးများကို ကျော်လိုက်နှင့်ဖြူးချောင်းအနီးသို့ ရောက်လာသည်။ ထိုချောင်းအနီးရှိ ကျွဲလူးအိုင်ရွာသို့ဝင်ပြီး ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံဝင်ဖူးကြသည်။ ဆရာတော်အား မှုသားမပါလက်ာမချောဟူသော စကားအတိုင်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ သစ်တောဝန်ထမ်းများ အယောင်ဆောင်ကာ တစ်ညတာ တည်းခိုခွင့်တောင်းကြသည်။ ဆရာတော်က ခွင့်ပြုရုံမျှမက ဆွမ်းကျန် ဟင်းကျန်များနှင့် ကျွေးမွေးသည့်အပြင် ငှက်ပျောသီး၊ ထန်းလျက်ခဲစသည်တို့ဖြင့် အလှူပယ်ညှော်ခံလေသည်။

"ဒကာလေးတို့ ဒီကနေ နောက်ထပ် ထမင်းအိုးနှစ်အိုး ချက်လောက် ဆက်သွားရင် တောင်ခြေကို ရောက်ပြီကွယ့်၊ အဲဒီကနေ တောင်ကြောပေါ်ကို တက်လိုက်ရင် ကျောက်အိုးကြီး ကျောက်အိုးလေးကို ရောက်လိမ့်မယ်"

ဆရာတော်က ခရီးလမ်းပန်းအခြေအနေကိုပင် ညွှန်ပြနေပေသေးသည်။ ချစ်သွေးကတော့ ဦးလူမြားဏ်မှတ်စုထဲမှ ကျောက်အိုးလေး၊ ကျောက်အိုးကြီးဆိုသည့် နာမည်ကို ကြားရသဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထလာလေ၏။ သို့သော် ရှေ့ငွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် လောဘတက်၍မဟုတ်ဘဲ ဦးလူမြား၏အိမ်ပေါ်တွင် ပက်ပင်းတိုးခဲ့သော ဘအုံးပေါ်ထွက်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း စိတ်ထဲမှ သိနေသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

"ဘမိုးက အဓိကမဟုတ်ဘူး၊ တကယ့်ပွဲသိမ်းမယ့်အခိုက်မှာ ဘအုံးထွက်ပေါ်လာလိမ့်မယ်၊ သူ့ကို အရှင်ဖမ်းမိဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဒါမှ လူသတ်မှုကို နှုတ်နဲ့ဝန်ခံချက်ရမယ့်အပြင် ဖြစ်စဉ်ကိုပါ ဖြောင့်ချက်ပေးလိမ့်မယ်၊ ဘအုံးကို လျော့တွက်လို့တော့မရဘူး၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပညာနဲ့အတော့်ကို ဖမ်းယူရလိမ့်မယ်၊ လူက လူသန်ဗျ၊ ဒါ့အပြင် အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ လူသတ်ပညာရှိတယ်ဆိုတာ ဆားပုလင်းတွေ့ရလိမ့်မယ်"

ချစ်သွေးက ဘမိုး၏အလစ်တွင် ပြောပြသည်။

"စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလိုက်တာ အိုင်အိုရာ၊ အခု လိုက်ဆိုတဲ့ ပုလိပ်ဘက်တော်သားတွေကလည်း တရားခံကို ကြက်ကလေးငှက်ကလေးဖမ်းသလို ဖမ်းရတာ သိပ်စိတ်မဝင်စားဘူး၊ တရားခံရဲ့ ပိပြားမှု၊ လက်စလက်နသေသပ်မှုနဲ့အသတ်အပုတ်ကျွမ်းကျင်မှုတွေကို ဖော်ထုတ်ပြီး စိမ်ပြေးတမ်းကစားသလို

ယှဉ်ပြိုင်ရတာ၊ ပညာလဲရ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စလဲ အမြဲတောက်ပြောင်နေအောင် ကြိုးစားရတာမဟုတ်လား၊ သွေးပါများတဲ့ခါးလိုပေါ့ဗျာ၊ ဒီအမှုဟာ အမှုကောင်းတစ်ခုပဲ အိုင်အိုရ"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက အားတက်သရောပြောလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ဘမိုးက ရေတွင်းမှ ရေချိုးပြီး ပြန်လာသည်နှင့်ကြုံလေ၏။

"ကိုချစ်သွေးတို့ ရေသွားချိုးကြဗျာ၊ တွင်းရေဆိုတော့ ချိုးလို့ တော်တော်ကောင်းတာပဲ၊ စိမ့်ပြီးအေးနေတာပဲဗျ၊ အတော့်ကို လန်းဆန်းသွားတယ်"

ဘမိုးက ကိုယ်ပေါ်မှ ရေများကို သုတ်ရင်းက ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် အင်္ကျီအဝတ်အစားများကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီးနောက် သူ၏ညာဘက်လက်ကောက်ဝတ်တွင် ပဝါစအဝါရောင်ကလေးကို ပတ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျားက စတိုင်တစ်မျိုးပဲနော်၊ ကျုပ် ကြည့်ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ အမြဲလိုလို လက်စည်းအဝါလေးနဲ့ပါလား"

ချစ်သွေးက အမှတ်တမဲ့ပြောလိုက်ရာ ဘမိုးက ရှုံ့တွန် ဖြစ်သွားပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ လုပ်နေကျဆိုတော့ အကျင့်ဖြစ်နေတာပါ"

ဟု ပြောပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲတွင် လျှောက်ကြည့်နေလေ၏။

"အဲဒီ သူ့လက်က အဝါရောင်ရှည်မြောမြောပဝါလေးဟာ လူသတ်လက်နက်ပဲ၊ မားထက် ပိုပြီး လူ့အသက်ကို နှုတ်ယူနိုင်တယ်၊ ဦးလှဖေနဲ့ဦးလှမြားကို သတ်ခဲ့တဲ့ လက်နက်မျိုးပေါ့ဒါပေမယ့် အဲဒီပဝါတော့မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါကလေးကို လက်ကောက်ဝတ်က ချွတ်ပြီးကိုင်ထားရင်တော့ သူ့ကို ခင်ဗျားကောင်းကောင်း သတိထားပေတော့ဗျို့"

ရေတွင်းတွင် ရေချိုးနေရင်း ချစ်သွေးက ဆားပုလင်းတင်ငွေကို သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွဲမလူးအိုင်ဘုန်းတော်ကြီးအား လျှောက်ထားပြီး အားအင်ပြည့်ဖြိုးစေရန်တစ်ညအိပ်လိုက်ပြန်သည်။ နံနက်လင်းသောအခါ စောစောစီးစီးအိပ်ရာမှထ၍ ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

"အတော်ပဲ ဒကာရေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ အရုဏ်ဆွမ်းဘုန်းပေးဖို့ ရွာထဲက ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ငရုံ့ခြောက်ဖုတ် လာလှူသွားတယ်၊ ခရီးမဆက်ခင် ရေနွေးကြမ်းနဲ့တစ်ဝစားသွားကြွယ့်၊ ပြီးတော့ တောထဲတောင်ထဲမှာ ဆာတဲ့အခါစားဖို့လည်း ထည့်ယူသွားကြ"

ဆရာတော်က ချစ်သွေးတို့ကို ကောက်ညှင်းပေါင်းများ ထည့်ကျွေးပြီး ထုပ်ပိုး၍ပင် ပေးလိုက်သည်။ ချစ်သွေးတို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ထွက်လာပြီး မြသိန်းတန်စေတီကို ဝင်ဖူးကြသည်။ ထို့နောက် တောင်ကြောကြီးရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြရာ နှစ်နာရီခန့်အကြာ တောင်ခြေသို့ ရောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်သည် နေထန်းတစ်ဖျားခန့်ရှိပြီ ဖြစ်လေ၏။ တောင်ခြေမှ အပေါ်သို့ အနည်းငယ်တက်လိုက်စဉ် ရေကျသံ တဖြန်းဖြန်းကြားရသဖြင့် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ရေတို့သည် ကျောက်တုံးများပေါ်မှ ရေတံခွန်ကဲ့သို့ကျနေပြီး အောက်မှ ကျောက်ရေအိုင်ကြီးထဲသို့ စီးဝင်နေလေ၏။

"ကျောက်အိုးကြီးဆိုတာ ဒါပဲထင်တယ်"

ချစ်သွေးက ကျယ်ဝန်းလှသော ကျောက်ရေကန်ကြီးကို ကြည့်ပြီး ဦးလှမြား၏ မှတ်စုထဲမှ ကျောက်အိုးကြီးဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ ကျောက်အိုးကြီးရှိရာမှ အထက်သို့ သုံးပေခန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားတက်သွားကြပြန်ရာ ရိုးမကြောကြီး၏ အနောက်ဘက် စောင်းပေါ်တွင် စမ်းရေများ စိမ့်ထွက်နေသော ကျောက်အိုင်ငယ် တစ်အိုင်ကို တွေ့ပြန်ရာ

"ဒါ ကျောက်အိုးလေးပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ချစ်သွေးက တွက်ဆလိုက်သည်။ ချစ်သွေးက ဦးလူများ၏ မှတ်စုထဲတွင် ကျောက်အိုးလေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသည်ဟု ဘမိုးနှင့်မောင်လှဖေတို့က သူတို့၏ ဒေါင်းရုပ်ပေါ်တွင် သင်္ကေတပြုခဲ့ကြသော ကညင်ပင်ကြီးနှင့် မျောက်ချောပင်ကြီးအား မျက်စိရှင်ရှင်ဖြင့် ရှာဖွေပါသော်လည်း ထူးဆန်းစွာပင် ပျောက်ဆုံးနေလေ၏။ သို့ဆိုလျှင် မောင်လှဖေ၏ ကညင်ပင်ကြီးမှ ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်ဟူ၍လည်းကောင်း ဘအုံး၏ မျောက်ချောပင်ကြီးမှ ခြေလှမ်းသုံးဆယ်ဟူ၍လည်းကောင်း မှတ်သားထားသည်မှာ ရေပေါ်အရုပ်ရေးသလို ကွယ်ပျောက်သွားရခြင်း မဟုတ်ပါလော။ အမှတ်သညာကင်းသွားသော ဤမြေပြင်ပေါ်တွင် တွင်းပေါင်း (၁၀၀၀) တူးသော်မှ ရတနာသေတ္တာကို ရှာတွေ့ကြဖို့ မလွယ်တော့ပေ။ ထိုအခါတွင်မှ ချစ်သွေးက သူ၏ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားသော ဆွဲကြိုးကို ချွတ်ယူလိုက်ပြီး ဒေါင်း

ဘယက်ခွက်ကလေးကို လက်ဖဝါးထဲသို့ထည့်ကာ အတွင်းဘက်တွင် ရေးထားသော သင်္ကေတတို့ကို ကြည့်ရှုလိုက်တော့သည်။

ဘမိုးနှင့်မိုးပျံတို့လည်း ချစ်သွေး၏လက်ထဲမှ ဒေါင်းဘယက်ခွက်လေးကိုကြည့်ပြီး ဒေါင်းရုပ်ကလေး၏ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် ရေးခြစ်ထားသော အက္ခရာကို အသံထွက်ကာ ဖတ်လိုက်သည်။

"ဒေါင်းဘယက်မှာ 'ရ'လို့ ရေးထားပါလား"

ထို့နောက် ဒေါင်း၏ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းမှ အက္ခရာကိုလည်း ထို့အတူ ဖတ်လိုက်ကြပြန်သည်။

"ဝမ်းဗိုက်မှာ 'သ'လို့ ရေးထားပါလား"

ထိုသို့ ဖတ်ရှုပြီးနောက် ဘာမှမသိသဖြင့် စိတ်ရှုပ်လာကာ သူတို့၏ ခေါင်းကို ကုတ်ဖွလိုက်သည်။

"အလကား၊ ဘာတွေမှန်းမသိဘူး။ သက်သက်အရူးထတာပဲဖြစ်ရမယ်"

ဟု ဘမိုးက ပြောသည်။

"ဟား ဟား ဟား အရူးထတာလား၊ တကယ်လားဆိုတာ သိရအောင် ရောက်လာမှတော့ လက်တွေ့စမ်းကြည့်ကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာပေါ့၊ မျက်နှာမူရာ ‘ရ’ဆိုတဲ့အတွက်ကြောင့် အရှေ့ဘက် အရပ်ကို ညွှန်းတာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဒီတော့ ဒေါင်းရုပ်ရဲ့ဦးခေါင်းကို အရှေ့ဘက်ကို ဦးတည်လိုက် ဟုတ်ပြီ၊ ရင်မှာ ‘သ’ဆိုတဲ့အတွက် ‘သ’ဆိုတာ ‘သိုက်’ ရတနာသေတ္တာထားတဲ့ရတနာသိုက်ရှိတဲ့ နေရာဖြစ်ရမယ်၊ ခြေ (၄၅) ဆိုတာက ခြေလှမ်းလေးဆယ့်ငါးလှမ်း လှမ်းရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်က စလှမ်းရမှာလဲ၊ ဩော် ဟုတ်ပြီ ဒေါင်းဦးကျောက်အိုးလေးလို့ဆိုထားတဲ့အတွက် အရှေ့ဘက်တည့် တည့် ဒေါင်းဦးကို ဦးတည်ထားပြီး ကျောက်အိုးလေးနှုတ်ခမ်းက ခြေလှမ်း (၄၅) လှမ်း လှမ်းလာ၊ ကဲ ဒီနေရာမှာ တူးမယ် လာ လာ အချိန်မဆွဲနဲ့ ဒီနေရာမှာ တူးကြမယ်”

ချစ်သွေးက ဖေယျာဝတီမြို့ဈေးထဲမှ ဝယ်လာသော ပေါက်ချွန်းနှစ်ချောင်းနှင့်ဝါးခုတ်ဓားမကြီးကို ထုတ်၍ အနီးရှိ ဝါးပင်တစ်ပင်ကို အရင်းမှ ခုတ်ချပြီး ပေါက်ချွန်းရိုးတပ်လိုက် သည်။ ထို့နောက် ဘမိုးနှင့်မိုးပျံအား တစ်လက်စီပေးကာ

“ကဲ တူးတော့၊ လူ့ခါးစောင်းလောက်နက်အောင် တူး”

ဟု ပြော၍ နံဘေးမှာ စောင့်ကြည့်သည်။ သို့နှင့် ဘမိုးနှင့်မိုးပျံတို့မှာ ချွေးတလုံးလုံးနှင့်နားလိုက် တူးလိုက်၊ မြေတ

များဖယ်လိုက်နှင့်တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် အောက်မှအမာခံကို ပေါက်ချွန်းထိသွားသော ဒုတ်ဟူသည့်အသံ ကြားလိုက်ရလေ၏။

“အောက်မှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီဗျို့”

မိုးပျံက ချစ်သွေးကြားအောင် အော်ပြောလိုက်သည်။ ချစ်သွေးက ခေါင်းအသာညိတ်ပြလိုက်သဖြင့် ဘမိုးတို့မှာ ထိုအရာအား ကွင်း၍ရှောင်၍ ဆက်တူးလာကြရာ သံသေတ္တာ အသေးလေးတစ်လုံးပေါ်လာသည်။ သံသေတ္တာကလေး၏နံဘေးမှ မြေစွယ်များကိုဖဲ့ပြီး သံသေတ္တာ၏ လက်ကိုင်သံကိုင်းနှစ်ဖက်ကို ဘမိုးနှင့်မိုးပျံတို့တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ဆွဲမ,လိုက်ရာ သံသေတ္တာကလေးမှာ မြေမှကျွတ်၍ ပါလာသည်။ မြေကျင်းအပေါ်မှ ချစ်သွေးက လှမ်းယူလိုက်ပြီး ကျင်းနှုတ်ခမ်းနှင့်လွတ်ရာ မြေညီပြင်ပေါ်တွင် ချထားလိုက်သည်။ ဘမိုးနှင့်မိုးပျံတို့လည်း ကျင်းထဲမှ တက်လာ၍ သံသေတ္တာကအနီးတွင် ခြေစုံရပ်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ ဖွင့်ကြည့်ကြရအောင်”

ချစ်သွေးက ပြောဆိုပြီး သံသေတ္တာ၏အဖုံးကို ဆွဲဖွင့်သော်လည်း နှစ်ပေါင်းပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် သံချေးများ ကပ်နေသော သေတ္တာ၏အဖုံးမှာ ကိုယ်ထည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြိတွယ်နေသည်။ ခွာမရဖွင့်မရသဖြင့် ချစ်သွေးက ပေါက်ချွန်းသွားနှင့်အဖုံးပတ်ပတ်လည်မှ သံချေးများကို ခေါက်ချခွာချ လုပ်၍ အဖုံးကို ကော်လိုက်ရာ အဖုံး 'ဟ'လာလေသည်။ ထိုအဟနေရာကို ပေါက်ချွန်းနှုတ်သီးထိုးသွင်းပြီး ကလန့်လိုက်မှပင် သေတ္တာအဖုံးမှာ ပွင့်အာလာ၏။ ချစ်သွေးက သေတ္တာ၏အဖုံးကို အသာ'မ' ဖွင့်ချလိုက်ရာ အထဲတွင် အရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ရွှေထည်ပစ္စည်းမျိုးစုံကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ရွှေထည်များတွင် တပ်ဆင်ထားသော ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ စိန်စသည့်ကျောက်များနှင့်လည်း အရည်အသွေးကောင်းမွန်သော တန်းဝင်ကျောက်များဖြစ်ကြောင်း ချစ်သွေးက ခန့်မှန်းလိုက်သည်။

"အင်း၊ အမှတ်အသားကောင်းတော့ ကွက်တိပဲ တစ်ခါတည်းတူးလိုက်တာနဲ့ တွေ့တော့တယ်"

မိုးပျံက နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်က မြှုပ်နှံထားခဲ့သော ရတနာများကို ပြန်လည်တူးဖော်နိုင်သဖြင့် တအံ့တသြပြောလိုက်မိလေသည်။

အဝါရောင်ပိုးပဝါ

"ကျုပ်ကလည်း အဲဒါကို စောင့်နေတာဗျ၊ ကျုပ်ကြိုးစားခဲ့သမျှ အလွဲလွဲအချော်ချော်ချည်းဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့် အိုင်အိုကြီးမှာ လိုက်တော့လည်း ငှက်ပျောသီးကို အခွံခွာစားရသလိုပါပဲ ဗျာ။ ကျေးဇူးပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး နောက်ကို ခြေဆယ်လှမ်းလောက်ဆုတ်လိုက်ကြပါ၊ ညင်ညင်သာသာကလေးပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကို မျက်စိနောက်အောင်မလုပ်နဲ့နော်၊ ကျုပ်ကိုင်ထားတဲ့သေနတ်က ကျည်ဆန်တွေ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ထဲကို ပြေးဝင်သွားလိမ့်မယ်"

သူတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ချုံအကွယ်မှ လူတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာပြီး သူတို့ကို ခြောက်လုံးပြူးနှင့်ချိန်၍ ပြောလိုက်သည်။ ထိုလူက ခြုံအကွယ်မှ ရတနာသေတ္တာချထား သော နေရာဆီသို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာကာ သေတ္တာထဲမှ ပစ္စည်း များကို ငုံ့ကြည့်လိုက်လေ၏။

''အင်း၊ ဒီအတိုင်းပဲ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက် က ကျုပ်ရယ်၊ လူမြားရယ်၊ လှဖေရယ် ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့ထားခဲ့တဲ့ ရတနာဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ပဲဆိုင်တယ်၊ ဒီ... ဒီက အိုင်အိုရယ်၊ မိုးပုံယောင်ဆောင်ထားတဲ့ဆားပုလင်း... အေးအေးဆေးဆေး ပြန်သွားမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့အသက်... ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်၊ ရတနာသေတ္တာ ရှာပေးတဲ့ကျေး... ဆပ်တဲ့အနေနဲ့ပေါ့''

ထိုသေနတ်ကိုင်ထားသောလူက ပြောလိုက်သည်။

''ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို သိတယ် ဟုတ်လား''

ဆားပုလင်းတင်ငွေက မေးလိုက်သည်။

''ကျုပ်သာ ဒီလောက် 'အ'ရင် ကျုပ်ရှာလို့မ... ဒီရတနာသေတ္တာနေရာအထိ ခင်ဗျားတို့ကို လာခွင့်ပေးပါ့... မလား၊ လမ်းမှာကတည်းက ရှင်းပစ်ခဲ့ပြီပေါ့၊ အိုင်အို လက်...

...သူမြားရဲ့ဒေါင်းဘယက်ခွက်ရှိနေပြီဆိုတော့ သူ့အစွမ်းအစ ဘယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ သိချင်လို့ တမင်လွှတ်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလား ဘမိုး''

ထိုလူက ဘမိုးကို ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

''ဒီမယ် ကိုဘအုံး၊ ကျုပ်တို့ကလည်း တမင် ခင်ဗျားကို ပေါ်လာအောင် တောခြောက်ပြီး ထုတ်ခဲ့တာ၊ ဒီလို သွေးနဲ့ကျိန် စာတိုက်ထားတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ကိုလိုချင်လို့ ဦးလှဖေကို ခင်ဗျား သတ်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဦးလူမြားကိုပါ သတ်ခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျား သစ္စာဖောက်ခဲ့တာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့သုံးယောက်စလုံး ကိုယ်စီကိုယ်စီ အမှတ်အသားလုပ်ခဲ့တဲ့ ဒေါင်းဘယက်ပေါ်က သင်္ကေတနဲ့ ကိုယ့် ဘာသာကိုယ် ရှာပြီး ယူပါလား၊ ဘာကြောင့် လူသတ်ရတာလဲ ခင်ဗျား ဥပဒေကို မထိမဲ့မြင်လုပ်တာလား''

ချစ်သွေးက အော်ပြောလိုက်သည်။

''ကျုပ်လည်း လူမသတ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် မှတ်ထားတဲ့ မျောက်ချော့ပင်ကြီးကနေ ခြေလှမ်း (၃၀) လှမ်း သွားတဲ့နေရာမှာ တူးရမယ်ဆိုတဲ့ အမှတ်အသားက ပျက်သွားပြီ လေ၊ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ဒီနေရာကို ပြန်ရောက်လာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျောက်ချောပင်ကြီးကို မတွေ့တော့ဘူးဗျ၊ ဒီတော့ လှဖေဆီက ဒေါင်းဘယက်ကို ကျုပ် ရဖို့လိုပြီမဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို သတ်လိုက်ရတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဒေါင်းဘယက်ကလဲ အသုံး မတည့်ပြန်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူမှတ်ထားတဲ့ ကညင် ပင်ကြီးကနေ ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်ဆိုတာကလဲ အဲဒီနေရာမှာ ကညင်ပင်ကြီးမှမရှိတော့တာ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံးအားကိုး တစ်ခုဖြစ်တဲ့လူများလက်ထဲက ဒေါင်းဘယက်ကို ရဖို့ကြိုးစားရင်း လူများ ခေါင်းမာနေတော့ ခြေလွန်လက်လွန်ဖြစ်သွားရတာ"

ဘအုံး ရှင်းပြမှပင် လူသတ်မှုကွင်းဆက်များကို ဆားပုလင်းတင်ငွေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိလာသည်။

"ခင်ဗျား လိုတာပေါ့ ကိုဘအုံးရဲ့ မြေပြင်ပေါ်က အမှတ်အသားကို သစ်ပင်နဲ့မှတ်ထားလို့ ဘယ်တည်မြဲပါ့မလဲ၊ သစ်ပင်ဆိုတာ လေတိုက်လို့ လဲချင်လဲ၊ သစ်ခုတ်သမားက သစ်လိုချင်လို့ ခုတ်ချင်ခုတ်တာမို့ နေရာမှာမမြဲဘူး၊ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်လောက် ဆိုတော့ ပိုလို့တောင် မသေချာသေးတယ်၊ ဘယ်လိုမှ မပြုတ် မပျက်စီးမကွယ်ပျောက်သွားနိုင်မယ့် ဟောဟို ကျောက်အိုးလေးရဲ့ အရပ်မျက်နှာကိုသင်္ကေတထားခဲ့တဲ့ ဦးလူများရဲ့သိုက်စာမြေပုံမှာ

ပါတာဗျ၊ ခုပဲ လက်တွေ့ကြည့်လေ"

ချစ်သွေး ပြောလိုက်သောအခါ ဘအုံး သဘောပေါက်သလို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကဲ၊ ဒါတွေ အသာထားပါ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ရှင်းပစ်ချင်ပေမယ့် ကျုပ် ဆရာဆီမှာ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်ကျအောင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ရန်ငြိုးနဲ့မြိုးမြိုးမြက်မြက်အပုံတိုက်ရလောက်အောင် ဥစ္စာပစ္စည်းမရဘဲ လူမသတ်ပါဘူးဆိုပြီး သစ္စာပြုထားလို့ ရန်ငြိုးလည်း မရှိ၊ ခင်ဗျားတို့ဆီက မြိုးမြိုးမြက်မြက်ရစရာလည်း မရှိတာမို့ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်မယ်"

ဘအုံးက သူ သစ္စာပြုထားကြောင်း ချစ်သွေးကို ပြောပြသည်။

"ကျုပ် သိတယ် ကိုဘအုံး၊ တကယ်တော့ ခင်ဗျားဟာ သေနတ်သမား မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ခါးမှာ စည်းထားတဲ့ ခါးစည်းကြိုးပဝါစဟာ ခင်ဗျားလက်နက်ပဲ၊ ပဝါစကို လက်နက်အဖြစ်သုံးတဲ့နေရာမှာတော့ ခင်ဗျားလောက်ကျွမ်းကျင်တဲ့သူ မရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်"

ချစ်သွေးစကားကြောင့် ဘအုံးမှာ မျက်နှာပျက်သွားပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါကို ခင်ဗျားက ဘာကြောင့်ပြောနိုင်ရတာလဲ"

"ပြောနိုင်တာပေါ့ဗျာ၊ ဦးလှဖေသေစဉ်က ခင်ဗျား ဘယ်လောက်ပိရိပိရိ သတ်ခဲ့ သတ်ခဲ့၊ ခင်ဗျားရဲ့ အဝါရောင်ပဝါစလေးထဲက ပိုးချည်မျှင်တစ်စ ကျကျန်ခဲ့တယ်"

ချစ်သွေးက ဘအုံး၏ခါးမှ အနားဖွာနေသော ပိုးပဝါ အဝါရောင်ကြီးအား ကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီလိုပဲ ဦးလူမြားအခန်းထဲမှာလည်း ပိုးကြိုးချည်မျှင်တစ်စကို အလားတူတွေ့ခဲ့ရတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ဒီလူသတ်သမားဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း သေသေချာချာမသိရသေးပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းပဲဆိုတာရယ်၊ ပဝါစနဲ့လည်ပင်းကို ညှစ်သတ်တဲ့ လူသတ်သမားဆိုတာရယ်၊ ပြီးတော့ ဒီပညာ ဒီဂိုဏ်း ဘယ်က ဆင်းသက်လာတယ်ဆိုတာရယ်၊ ဆက်စပ်မိတော့တာပေါ့၊ အဲ ဒေါ်မြမြရဲ့အခန်းထဲမှာ ပက်ပင်းတိုးတော့မှ မျက်နှာကိုမှတ်မိပြီး မျက်လုံည့်ဝိုင်းမှာ စတွေ့ဖူးတဲ့ ဘမိုးနဲ့မျက်နှာချင်းဆင်တာ သတိထားမိတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့နောက်ကြောင်းရာဇဝင်လိုက်ကြည့်တဲ့အခါ ဘမိုးမှာ အစ်ကိုရင်းတစ်ယောက်ရှိတာ သိရတော့ ဒီတရားခံကို ဘယ်သူဆိုတာ ကျုပ် ခန့်မှန်းလို့ရ

သွားပြီလေ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားထွက်လာအောင် ဘမိုးနဲ့တွဲပြီး ဒီရုတနာတွေကို လာရှာခဲ့တာ၊ ကျုပ်တို့ပြောသမျှ ကြံစည်သမျှ ဘမိုးက ခင်ဗျားကို အသိပေးမှာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟား ဟား ဟား ချီးကျူးထိုက်ပါပေတယ် ကိုချစ်သွေး၊ ဒါကြောင့်လည်း ခက်ခဲနက်နဲတဲ့အမှုမှန်သမျှ မင်းကြီးက ချစ်သွေးကိုပဲ တာဝန်ပေးခဲ့တာကိုး၊ ကျုပ်တို့ကလည်း ကြိုးစင်တက်ရမယ့် အပြစ်ကို ကျူးလွန်ထားမိတော့ သာမာန်လူတွေရဲ့အမှုလို ပညာသားမပါဘဲ အဖမ်းမခံချင်ဘူး၊ လူဆိုးဖြစ်တာတောင် စုံထောက်ကျော်တွေ ပညာခန်းနဲ့ဖော်ထုတ်မှပေါ်ပေါက်တဲ့ ရာဇဝင်လူဆိုးကြီးဖြစ်ချင်တာဗျ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့ပဝါစချည်မျှင်ကို သဲလွန်စရခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ပဝါစနဲ့လည်ပင်းညှစ်သတ်တဲ့ဂိုဏ်းက ဆင်းသက်လာတယ်လို့ဆိုခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပိုပြီးလေးစားသွားရအောင် အဲဒီဂိုဏ်းအကြောင်း ပြောပြနိုင်မလား"

ဘအုံးက ချစ်သွေးကို ခနဲ့တဲ့တဲ့ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ကျုပ်ကို အထင်သေးတာပဲ၊ စုံထောက်ဆိုတာ အပစ်အခတ် အထိုးအပုတ်သာမက စာပေဗဟုသုတနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည့်စုံရတယ်ဗျ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဖြီးဖြန်းနေတယ်များထင်နေလို့လား၊ ကောင်းပြီ ကျုပ် ပြောပြမယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်က စတာပဲ၊ တိတိကျကျပြောရမယ်ဆိုရင် ပေါ့ဗျာ၊ (၁၉၅၀) ဝန်းကျင်လောက်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဟိုက်ဒရာဘတ်မြို့လူသတ်ဓားပြကြီးဆာဘူးကော်မီဆိုတာရှိခဲ့တယ်၊ သူဟာ လည်ပင်းညှစ်လူသတ်တဲ့ဓားပြကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ ကာလီမာနတ်သမီးကို ကိုးကွယ်တဲ့ သတ်ဂ် (Thug) ဂိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်တယ်၊ သူတို့ဟာ သတ်မယ့်လူရဲ့သွေးကို မြေမကျအောင် သတ်ပါ့မယ်၊ မြေကြီးကို မညစ်နွမ်းစေရပါဘူးလို့ ကာလီမာထံမှာ သစ္စာဆိုထားကြတယ်၊ သေသူကို သွေးမြေမကျအောင် အလျားသုံးပေ၊ ဖျက်တစ်လက်မရှိတဲ့ ပိုးပဝါအဝါရောင်နဲ့ သတ်မယ့်လူရဲ့လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်ပြီး အစနှစ်ဘက်ကို တင်းအောင်ဆွဲလိုက်တော့တာပဲ၊ အညှစ်ခံထားရသူဟာ လည်ပင်းအစ်ပြီး မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အသက်ကုန်တော့တာပေါ့၊ အဲဒီလူသတ်ရာမှာ သုံးတဲ့အဝါရောင်ပိုးပဝါစကို သူတို့က ရူးမားလ် (Rubmal) လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ကိုယ်နဲ့မကွာ အမြဲရှိနေစေဖို့ သူတို့ရဲ့ခါးမှာ စည်းထားကြတယ်၊ အခု ကိုဘအုံးရဲ့ခါးမှာ စည်း

ထားတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့''

ချစ်သွေးက ဘအုံး၏ခါးကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ရာ ဆားပုလင်းတင်ငွေက လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

''သိပ်တော်တဲ့ အိုင်အိုပဲ၊ ကဲ ဆက်ပါဦး''

''တချို့ကျတော့ လက်မှာ ပတ်ထားတတ်ကြပြန်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်တဲ့အခါ ပဝါကို ခါးစည်းထားတာ လူသိထင်ရှားဖြစ်တတ်လို့ပဲ၊ ဥပမာ ဘမိုးလိုပေါ့''

ချစ်သွေးက ဘအုံး၏ ချီးကျူးမှုကို အမှုမထားဘဲ ဘမိုး၏လက်မှ ပဝါစည်းထားပုံကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ ဘမိုးက သူ၏စည်းထားသော ပဝါကို ဖြည်ကာ လက်တွင်ကိုင်လျက် ချစ်သွေးကို ကြည့်နေပြန်၏။

''အဲဒီရူးမားလ်လို့ခေါ်တဲ့ ပိုးပဝါကို သားစဉ်မြေးဆက်သိမ်းထားရတယ်၊ သစ္စာပြုရတယ်၊ မလိုအပ်ဘဲ လူမသတ်ရဘူး၊ အငြိုးနဲ့လာဘ်လာဘအတွက်ကလွဲရင် ရူးမားလ်ကို မသုံးရဘူးဆိုတဲ့ သဂ်ဂိုဏ်းဝင်တွေရဲ့ သတ်ဂ်ဂီး (Thugee) ကို ဓလေ့ထုံးစဉ်အဖြစ် ဂိုဏ်းဝင်တိုင်းဟာ သစ္စာပြုခံယူထားကြတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါကြောင့် အမှုလိုက်တွေအတွက် အရေးကြီးတဲ့ လက်ဗွေရာတို့ သဲလွန်စတို့ဆိုတာ အတော့်ကို ရှားပါးခဲ့တာပေါ့၊ သတ်ဂ်ဂိုဏ်း ဝင်တစ်ယောက်ဆီက ခင်ဗျား ပညာဆက်ခံယူနိုင်ဖို့ ပဲခူးရိုးမ အနီးအနား ရွာလေးတစ်ရွာမှာ ရှိနေခိုက် ဂျပန်တွေရဲ့အဖမ်း ခံရပြီး ရတနာသေတ္တာအပါအဝင် ကျည်ဆန်သေတ္တာတွေ ထမ်းလာတုန်း အခွင့်အရေးရတာနဲ့ ဂျပန်တို့လက်က ထွက် ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့တယ်၊ ဂျပန်တွေက ခင်ဗျားလိုပဲ ဖမ်းလာ ခဲ့တဲ့သူတွေကို မြေကျင်းတူးခိုင်း၊ ရတနာတွေမြှုပ်ပြီး လက်စတုန်း သတ်ပစ်လိုက်တာကို ချုံအကွယ်ကနေ ချောင်းကြည့်နေတဲ့ ဦးလှဖေနဲ့ဦးလှမြအကတွေ့တော့ ဂျပန်တွေထွက်သွားတာနဲ့ အဆိုင် အခြေကြည့်ပြီး ရတနာတွေမြှုပ်ထားတဲ့နေရာကို ပြန်တူးဖော် နေတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျား ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက် ဒေါင်းဘယက်ခွက်သုံးခုကို ရတနာသေတ္တာထဲက ထုတ်ယူလို့ ဘယက်တွေပေါ်မှာ အမှတ်သညာပြုလိုက်ကြပြီး သေတ္တာကို နေရာပြောင်း မြှုပ်လိုက်တယ်၊ ဒီနောက် သေသူရဲ့ သွေးတွေနဲ့ ဘယက်သုံးခုကို သုတ်လိမ်းပြီးတော့ သွေး သစ္စာဆို ခဲ့တယ်၊ နောင်နှစ်နှစ်ဆယ်မှာ အတူလာဖော်မယ်ပေါ့လေ၊ ဒီလိုပဲ

အားလုံးသဘောတူခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် လောဘ ကြီးတဲ့ခင်ဗျားက ဒီနေရာကို ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း လာတူး ခဲ့ပေမယ့် ခင်ဗျားမှတ်သားထားတဲ့ မျောက်ချောပင်က မရှိတော့ ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဦးလှဖေနဲ့ ဦးလှမြအရဲ့ဒေါင်းဘယက်ကိုယူဖို့ ကြိုးစားရင်း လူသတ်မှုတွေ ဆက်တိုက်ကျူးလွန်တော့တာပဲ''

——ချစ်သွေးက တိမ်မြှုပ်နေသောကွင်းဆက်များကို ဆက် စပ်ပေးလိုက်သည်။

''အင်း၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘရွတ်ကင်းလမ်း လူသတ်မှုကို ကျုပ် ဘယ်လိုကျူးလွန်ခဲ့တယ်၊ ဦးလှမြအိမ်ထဲ ကို ဘယ်လိုဝင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိအောင်ပြောပြလိုက်ဦးမယ်၊ ကျုပ်တို့ သုံးယောက်ဟာ နောင်အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျရင် ရန်ကုန် ဘူတာကြီးမှာပြန်ဆုံကြဖို့ နေ့ရက်အချိန်ကာလ တိတိကျကျချိန်းခဲ့ ကြတယ်၊ ကျုပ်လဲ ကျုပ်ဆရာရှိတဲ့ရွာကလေးကို ပြန်လာခဲ့ပြီး စောစောက ခင်ဗျားပြောခဲ့တဲ့ သတ်ဂ်ဂိုဏ်းပညာတွေကို ဆက်သင်ခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့ကလည်း မျိုးနဲ့ရိုးနဲ့ခိုးဆိုး တိုက်ခိုက် စားတဲ့လူတွေဆိုတော့ လူသတ်ရတာမဆန်းလောက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဓားနဲ့ထိုးတာတော့ ဝါသနာမပါဘူး၊ ကျုပ်ဘိုးဘိုးကြီးဘမိုးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြားကို သိပ်စွဲလမ်းတယ်၊ ခြားဆိုတာက ဆောင်ထားရင် ပုလိပ်နဲ့ တွေ့တွေ့ စုံထောက်နဲ့တွေ့တွေ့ ကျုပ်လူဆိုးပါလို့ ဖွင့်မပြောဘဲ ပေါ်သွားနိုင်တယ်မဟုတ်လား၊ ဒါတင်မက ကိုယ့်ခြားနဲ့ကိုယ် သေကြရတဲ့ လူမိုက်တွေက နည်းမှမနည်းတာ၊ ဒါကြောင့် လက်ဗွေရာမကျန် သွေးမထွက်တဲ့ လူသတ်ပညာကို ကျုပ်ဆရာဆီမှာ ဆည်းပူးခဲ့တာပဲ၊ ကျွမ်းကျင်လာတော့ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာပြီး ကျုပ်ညီဘမိုးကို ဒီပညာလက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ လူမြားနဲ့လှဖေသတင်းကိုလည်း စုံစမ်းခဲ့တယ်၊ ကျုပ်စိတ်ထင်ခဲ့တာ သူတို့နှစ်ယောက်ပူးပေါင်းပြီး ရတနာတွေ ပြန်တူးယူသွားပြီပေါ့လေ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့ကို ကျုပ် စုံစမ်းလို့ရတဲ့အချိန်မှာ လှဖေက ပရဆေးဆိုင်ကြီးနဲ့ ကြီးပွားနေပြီး လူမြားက ဆန်ပွဲရုံပိုင်ရှင်ကြီးဖြစ်နေပြီ၊ ကံကောင်းချင်တော့ လှဖေဟာ မိန်းမပွေမှန်း သိခဲ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကျုပ် လူကိုယ်တိုင်သွားတွေ့ပြီး ရတနာတွေကိစ္စအစ်အောက်ကြည့်တော့ သူ သွားမတူးရသေးကြောင်း ပြောပြတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ကျုပ်မှာရှိတဲ့ ဒေါင်းဘယက်အမှတ်အသားအတိုင်း ဒီနေရာမှာ လာရှာတော့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အမှတ်

အသားတွေက ပျောက်ဆုံးကုန်ပြီ၊ ဘယ်လိုမှရတနာတွေကို တူးဖော်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါနဲ့ လှဖေဆီတစ်ခေါက်သွားတွေ့ပြန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ရတနာတွေသွားရှာတဲ့အကြောင်း မပြောဘဲ မြှုထားလိုက်တယ်၊ ကျုပ်က လှဖေရဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကလေးကိုကြည့်ချင်တော့ သူ့ကို ကြေးစားအမျိုးသမီးလှလှကလေးတစ်ယောက်နဲ့မြူဆွယ်ရတယ်၊ ကျုပ်ပြတဲ့ အမျိုးသမီးကလေးကို လှဖေ သဘောကျတာနဲ့ ညဘက်ဘုရွတ်ကင်းလမ်းထိပ်ကိုလာဖို့ စာနဲ့ချိန်းလိုက်တာပဲ၊ သူ ရောက်လာတဲ့အခါ ကျုပ်က ဒေါင်းဘယက်ကိုပြဖို့ တောင်းပန်ခဲ့ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက ဒီကိစ္စအတွက် သူ့ကို 'မ' နဲ့ မြားရမလားဆိုပြီး ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ပုလိပ်နဲ့တိုင်မယ်ဆိုပြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ပြောတာနဲ့ သူ့ကို သတ်လိုက်ရတာပဲ၊ ဒေါင်းဘယက်ကို သူ့ဆိုင်ထဲအထိ ဝင်ရှာပေမယ့် ဘယ်လိုမှ မတွေ့လို့ လူမြားဘက် လှည့်ရပြန်တယ်''

ဘအုံးက ရှည်လျားစွာဖြင့် ရှင်းပြသည်။

''ကဲ၊ ဦးလူမြားအိမ်ထဲ ဘယ်လိုဝင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး''

www.burmeseclassic.com

ချစ်သွေးက ဦးလူမြားဏ်အိမ်ထဲသို့ မည်သို့မည်ပုံရောက်ခဲ့ပုံကို သိချင်သဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

"လူမြားကတော့ ပါးနပ်တဲ့သူမို့ သူ့ကို ချဉ်းကပ်ရတာ အတော့်ကို သတိထားရပါတယ်၊ သူ့အိမ်သူအိမ်သားတွေမရှိတဲ့ အခိုက်မှာ သူ့ဆန်ပွဲရုံကို သွားတွေ့တော့ ဗြုံးခနဲ ကျုပ်ကို မမှတ်မိပါဘူး၊ ကျုပ်က နောက်ကြောင်း ပြန်ပြတော့မှ ကျုပ်ကို မှတ်မိသွားပြီး စကားညှော်ခံပြောပါတယ်၊ ဒါနဲ့ကျုပ်က သူ့ကို သူ့အိမ်မှာပဲ ရတနာတွေသွားပြန်တူးဖို့ကိစ္စ ဆွေးနွေးမယ် အပြင်မှာ မလုံခြုံဘူးဆိုပြီး ကျုံးသွင်းခဲ့တာပေါ့၊ ဒါမှ သူ့အိမ်မှာ ရှိတဲ့ ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကို ကျုပ် တောင်းလို့ရနိုင်မှာမဟုတ်လား။ ဒီလိုနဲ့တွေ့မယ့်ရက်ကို ကလေးတစ်ယောက်နဲ့စာပေးခိုင်းရင်း အနီးအနားကစောင့်ကြည့်လိုက်တော့ ခြံဝမှာအစောင့်နဲ့ ခြံထဲမှာလည်းခွေးနဲ့ လုံခြုံရေးချထားတာတွေ့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ညဘက် သူ့အိမ်ကိုသွားတော့ ခြံစောင့်လည်းမရှိ၊ ခွေးလည်း မတွေ့ဘဲ ခြံပေါက်ဝမှာ သူကိုယ်တိုင် လာစောင့်နေတာကို တွေ့ရတယ်၊ သူက ကျုပ်ကို သူ့အခန်းထဲခေါ်သွားပြီး လုအေမိန်းမကိစ္စနဲ့အသတ်ခံရတာသိလားလို့ မေးတယ်၊ ကျုပ်က

သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်လိုက်ရလို့သိပြီးကြောင်းပြောပြလိုက်တယ်၊ သူ့ဆီက ဒေါင်းဘယက်ခွက်ကို တောင်းကြည့်တော့ သူက တော်တော်ခေါင်းမာတဲ့လူပဲ၊ တစ်ယောက်တစ်ခုစီရှိတာမို့ မပြနိုင်ဘူးတဲ့၊ ချိန်းထားတဲ့နေရာ အတူသွားရင် ယူလာမယ်တဲ့၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ခါးစည်းပဝါကိုဖြုတ်ပြီး သူ့လည်ပင်းကို ဆွဲပတ်လိုက်တယ်၊ ပေးရင်ပေး မပေးရင်သတ်မယ်လို့ ပြောတော့ သူက အမှတ်တမဲ့ ကျုပ်ကို ဆောင့်တွန်းပြီး အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ အသံထွက်မလာနိုင်တော့ပါဘူး၊ ကျုပ်က ဒီပညာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်ထားတယ်လေ၊ ကျုပ်ပဝါသာ အခြားလူတစ်ယောက်ရဲ့ လည်ပင်းပေါ် ရောက်သွားရင် အဲဒီလူမှာ ဘာအခွင့်အရေးမှ မရှိတော့လို့ပဲ၊ ကျုပ်လဲ ပဝါစကို ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့တင်းအောင် အားနဲ့ဆွဲလိုက်တော့ သူ မျက်လုံးပြူးပြီး ငြိမ်ကျသွားတာပဲ"

ဦးလူမြားကို မည်သို့မည်ပုံသတ်ခဲ့ကြောင်း ဘမိုးက ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ပြောပြသည်။ ချစ်သွေးက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ရင်း

"နောက်တစ်ကြိမ် ဦးလူမြားအိမ်ထဲကို ဘယ်လိုဝင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာလဲ''

ဟု မေးလိုက်သည်။

''အဲဒီတုန်းက အိုင်အို သူတို့အိမ်မှာ ရှိနေမှန်း ကျုပ်မသိခဲ့ဘူး။ သိရင် ဘယ်အမိုက်ခံပြီး ဝင်ပါ့မလဲ၊ အဲဒီတုန်းက အမဲသားတုံးကို ဆေးရုံမှာ သုံးတဲ့မေ့ဆေးရည်ကလိုရိုဖောင်းသုတ်ပြီး အဝတ်နဲ့အထပ်ထပ်ပတ်ထားတဲ့အထုပ်အဖြစ်နဲ့ ခြံထဲကိုပစ်ထည့်လိုက်တယ်၊ အမဲသားနံ့ရတဲ့ ခွေးတွေက အထုပ်ကို အတင်းကုတ်ဖဲ့၊ တရှုံ့ရှုံ့နမ်းကြည့်လိုက်တာနဲ့ ပိုးလိုးပက်လက်လန်ပြီး မေ့သွားတော့တာပေါ့။ ခွေးသံတိတ်သွားလို့ အုတ်ခြံစည်းရိုးကျော်လိုက်တဲ့အခါ ခွေးတွေ တုံးလုံးပက်လက်လဲနေကြပြီသေကျုပ်လည်း ခြံစောင့်ကို နောက်ကတိတ်တဆိတ်ချဉ်းကပ်ပြီးမေ့ဆေးဆွတ်ထားတဲ့ပဝါနဲ့ သူ့နှာခေါင်းကိုအုပ်လိုက်တာပေါ့''

ဘမိုးက ခြံစည်းရိုးထဲမှ ခွေးများနှင့်ခြံစောင့်ကို မည်သို့မည်ပုံကျော်ဖြတ်လာခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။ ချစ်သွေးကလည်း ထိုစဉ်က ဓာတုဗေဒဌာနသို့ ပို့ခဲ့သော အမဲသားတုံးများပေါ်တွင် မေ့ဆေးရည် ကလိုရိုဖွောင်းတွေ့ရကြောင်း ဆေးစစ်ချက်အကြောင်း ပြန်စဉ်းဖော်ပြထားသည်ကို ပြန်လည် သတိရလာ

သည်။

''ကဲ၊ အမှုတစ်ခုလုံး အတော့်ကို ရှင်းသွားပါပြီ၊ ဒီတော့ကိုဘအုံးအနေနဲ့ အသာတကြည်အဖမ်းခံပြီး ဖြောင့်ချက်ပေးခံလိုက်မယ်ဆိုရင် ကြိုးစင်တက်ရမယ့် အပြစ် ကလွတ်အောင်ကျွန်တော် တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပါ့မယ်၊ သဘောတူတယ်ဆိုရင် လက်ထဲကသေနတ် မြေပေါ်ပစ်ချပြီး လက်မြှောက်ထားလိုက်ပါ''

ချစ်သွေးက ဘအုံးအား အဖမ်းခံရန်ဖြောင့်ဖျလိုက်သည်။

''ခင်ဗျားက အတော်လာတဲ့လူပဲ၊ သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့လူကို ပြန်ပြီးခြိမ်းခြောက်နေတာ မလွန်ဘူးလား၊ ကျုပ်ကခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တာတွေ ဖွင့်ပြောပြပြီးပြီမို့ ကျုပ် ဝတ္တရားကုန်ပြီ၊ ခင်ဗျားတို့သာ ဒီကနေ အေးအေးဆေးဆေးထွက်သွားကြပါ''

ဘမိုးက ချစ်သွေးကို လေပြေထိုးလိုက်လေ၏။ ထိုစဉ်မီးပုံခေါ် ဆားပုလင်းတင်ငွေသည် လျှင်မြန်သောအဟုန်နှင့်ဘမိုးဆီရုတ်တရက်ပြေးဝင်သွားပြီး သေနတ်ကိုင်ထားသောလက်ကို ခြေဖဝါးစောင်းဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်သည်။ သေနတ်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘအုံး၏ လက်ထဲမှလွင့်စင်၍ တောင်စောင်း၏ အောက်ထဲသို့ ကျသွားလေတော့သည်။ တကယ့်ကို အသည်းယားစရာကောင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သူ၏အကောင်းဆုံးလက်နက်မဲ့တိုက်ကွက်တစ်ခုအား ဆားပုလင်းတင်ငွေက ထုတ်သုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တစ်ချက်သာ လွဲချော်သွားလျှင် နှစ်ယောက်စလုံး သေနတ်နှင့် ပစ်ခံရပြီး သေဆုံးရမည်မှာ မြေကြီး...က်ခတ်မလွဲချေ။

"ကျုပ် တစ်ချက်ညှာလိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က တစ်ကွက်သာအောင် အသုံးချသွားတာပဲ၊ ဒီတော့ ကျုပ် စိတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ကို အသက်ရှင်ရက်နဲ့ ပြန်မလွှတ်တော့ဘူး ကျုပ်ကတော့ ဒီရတနာတွေနဲ့အတူ ပြန်မှာမို့ လူနှစ်ယောက်သတ်ပြီးမှ နောက်ထပ်နှစ်ယောက် ထပ်သတ်လိုက်ရလို့လည်း သန်းခေါင်ထက် ညဉ့်နက်စရာမရှိတော့ဘူး၊ ဝိညာဉ်မွေ့ပူးကပ်နေတဲ့ ဒီပဝါစထဲမှာ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဝိညာဉ်မွေ့ကိုပါ ထပ်ခေါ်ထားလိုက်တော့မယ်"

ဘအုံးက ပြောပြောဆိုဆို သူ့ခါးစည်းကြိုးကိုဖြည်ကာ တစ်ဖက်တစ်စစီအား လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်ထားလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုနည်းတူ ဘမိုး၏လက်ထဲတွင်လည်း ပဝါစကို ကိုင်ထားလေ၏။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက် ကျားချောင်းချောင်းကာ တရွေ့ရွေ့နှင့်ချစ်သွေးတို့ထံ ကပ်လာလေတော့သည်။

"ဆားပုလင်း၊ ကျုပ်တို့ အာရုံမများရအောင် ခင်ဗျားက ဘမိုးကို ထိန်း။ ကျုပ်က ဘအုံးကို တိုက်မယ်"

ဆားပုလင်းတင်ငွေအား ပြောလိုက်ပြီး ဘအုံး၏ လှုပ်ရှားဟန်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ဗလချင်းယှဉ်တိုက်လျှင် ဘယ်လိုမှနိုင်အောင် တိုက်နိုင်မည်မဟုတ်ဟူသောသတိဖြင့် စိတ်ထဲမှ အတွင်းအားရရန် အာရုံကို စုစည်းထားလိုက်သည်။ ဘအုံးကလည်း ချစ်သွေးကို လျော့မတွက်ပေ။ လက်ထဲက ပဝါကို ချစ်သွေး၏ လည်ပင်းပေါ်သို့ တင်မိသည် နှင့်စပါးကြီးမြွေက သားကောင်ကို ကိုယ်လုံးနှင့်ရစ်ပြီး ဆွဲဆန့်လိုက်သကဲ့သို့ တစ်ချက်ထဲနှင့်ပွဲပြီးနိုင်မည့်အကွက်ကို ချောင်းနေသည်။ ထို့အတူပင် ဘမိုးကလည်း ဆားပုလင်းတင်ငွေ၏ လည်တိုင်ကို ပဝါနှင့်ဆွဲရစ်ယူပြီး မြေပေါ်သို့ ပစ်လှဲကာ ကိစ္စတုံးရန် တိုးကပ်သွားလေသည်။ ဆားပုလင်းတင်ငွေက အခုန်အပျံကောင်းသူပီပီ၊ ဟိတ်ဟန်ဖြင့် တစ်ချက်အော်လိုက်ပြီး လူတစ်ရပ်စာမျှခုန်ကာ ဘမိုး၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေးဖျားကို လက်ဝှေ့ဝိုင်းထဲတွင် မိုးကြိုးအား ကန်လိုက်သည် နည်းတူ ကန်ထည့်လိုက်ရာ ဘမိုးနောက်လှန်သွားတော့သည်။

ဆားပုလင်းတင်ငွေက ဝဲပျံနေရာမှ ဖားပျံကလေး မြေကျသလို ကျလာသည့်အခိုက် တံတောင်ဦးနှင့်ဘမိုး၏ အရိုက်ကို တွက်ထည့်လိုက်ရာ ဘမိုးမှာ မြေပေါ်ပက်လက် ကျပြီး မေ့မြောသွားလေ၏။ ဘအုံးက ဘမိုး လဲကျသွားသည်ကို မြင်သော်လည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ ချစ်သွေး၏ လှုပ်ရှားမှုကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်ရင်း ချစ်သွေးအနားသို့ ကပ်သထက် ကပ် လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ဆားပုလင်းတင်ငွေက ဘအုံး၏နောက်ကြော မှ ခုန်ဝင်ကာ ဇက်ပိုးကို ခြေစောင်းနှင့်ကန်လိုက်သော်လည်း ဘအုံးမှာ တစ်ချက်ငိုက်သွားရုံမှအပ ဖြုံပင်မဖြုံချေ။ ဘအုံးလည်း ချစ်သွေးနှင့်လက်တစ်ကမ်းအရောက်တွင် လက်ထဲမှ ပဝါစ လက်နှစ်ဖက်တင်းအောင် ဝဲလက်ယာလက်နှစ်ချောင်းကားပြီး ချစ်သွေး၏လည်ပင်းကို ပြေးပတ်လိုက်သည်။ ဆားပုလင်း တင်ငွေ၏မျက်စိထဲတွင် လေကဲ့သို့ လျင်မြန်လှသော ဗလကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုကို ရိပ်ခနဲတွေ့လိုက်ရပြီး ပဝါထဲတွင် အရာတစ်

စ်ပတ် ပါသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရ၍ ချစ်သွေးအတွက် အလွန် ပင် စိုးရိမ်သွားတော့သည်။

သတိထားကြည့်မှ ချစ်သွေး၏ လည်ပင်းမဟုတ်ဘဲ ဘယ်ဘက်လက်ကိုသာ ပိုးပဝါအဝါစ ရစ်ပတ်နေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွားတော့သည်။ ချစ်သွေးက သူ၏လက်ကို လည်ပင်းအထင်နှင့်အားစိုက်နေသော ဘအုံး၏ လက်အောက်မှငုံ့ထွက်ပြီး 'ရှင်' (**Shen**) ခေါ် ဆီးအိမ်နေရာ ဆီသို့ သူ၏ညာဘက်လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်ကိုပူးကာ 'ချီ' သွင်း၍ ခပ်ဆတ်ဆတ်ထောက်လိုက်လေသည်။ အတွင်းအားပါ သောကြောင့် ဘအုံးမှာ လက်ထဲမှပဝါစလွတ်ကျ ယိမ်းယိုင်သွား လေ၏။

ထိုအခိုက် ချစ်သွေးက ဘအုံးနှင့် ကပ်လျက်လွတ်ရာသို့ ရှောင်ပြီး သူ၏မေးရိုးကို အားနှင့်ခွပ်ကနဲထိုးချလိုက်သည်။ အခွင့် အရေးရခိုက် လက်မနှေးသော ဆားပုလင်းတင်ငွေကလည်း ဘအုံး၏နံစောင်းကို သူ၏ အစွမ်းထက်လှသော တံတောင်နှင့် ဆောင့်တွက်ချလိုက်လေရာ ဘအုံး မြေပေါ်သို့ ပုံကျသွားတော့ သည်။ ထိုအခါမှပင် ချစ်သွေးက သူ၏ ရင်ဘတ်ကြားတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြက်ခြေခွတ်စလွယ်သိုင်း သားရေကြိုးတွင်တပ်ထားသော သားရေအိတ်ထဲမှ သေနတ်ကိုထုတ်ယူပြီး ဘအုံးကိုချိန်ကာ

"မလှုပ်နဲ့ ကိုဘအုံး၊ လှုပ်ရင် ကျုပ်က တကယ်ပစ်မှာ ဥပဒေကို လွန်ဆန်ပြီး လူ့လောကထဲမှာ စည်းစိမ်ခံပျော်ပါးနိုင်တဲ့ ဒုစရိုက်သားဆိုတာ မရှိပါဘူးဗျာ၊ ဒီရတနာတွေကို ခင်ဗျား တပ်မက်မနေပါနဲ့၊ လုပ်ရဲရင် ခံရဲတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးမရှိရင် ခင်ဗျား ဟာ ယောက်ျားမပီသတဲ့လူဖြစ်နေမှာပေါ့ဗျ၊ ကိုယ်ကျူးလွန်တဲ့ အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရဲရမှာပေါ့"

ချစ်သွေး သေနတ်နှင့်ချိန်ထားစဉ် ဆားပုလင်း တင်ငွေက ဘအုံးနှင့်ဘမိုးအား လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ပြီး ဖဝါး နှစ်စကို သက်သေခံအဖြစ် သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။ ရတနာ သေတ္တာကိုလည်း အဖုံးပြန်ပိတ်ပြီး ကြိုးများနှင့်အသေချည်လိုက် သည်။

တရားခံနှစ်ယောက်အား ဖမ်းဆီး၍အနီးဆုံးဖြစ်သည့် ကျွဲမလူးအိုင်ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ခေါ် လာခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့်ကျောင်းရှိ ဦးပဥ္စင်းများက သူတို့ကို တအံ့တဩ ကြည့်ပြီး

"ဒီဒကာက ဒကာလေးတို့နဲ့အတူ ပါလာတာ မဟုတ် လား၊ ဘယ့်နှယ့် လက်ထိပ်ခတ်ထားလို့ပါလား"

ဆရာတော်သည် အတူတူလာ၍ တည်းခိုစဉ်က ကောင်း ကောင်းမွန်မွန်ပြောဆိုနေကြသော ချစ်သွေးနှင့်ဘမိုးတို့မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသောကြောင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ချစ်သွေးက မိမိတို့မှာ သစ်တောဘက်မှမဟုတ်ဘဲ ပုလိပ်ဘက်မှ ဖြစ်ကြောင်း၊ အခြေအနေအရ ဖုံးကွယ်ထားမိသည်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်လျှောက်ထားပြီး ရပ် ရွာလူကြီးကို ခေါ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားလေသည်။ ဆရာတော် လည်း ကပ္ပိယဖြစ်သူအား ရပ်ရွာလူကြီးကို ခေါ်စေသည်။

ရပ်ရွာလူကြီးရောက်လာလျှင် ချစ်သွေးက အကျိုး အကြောင်းပြောပြပြီး ဇေယျဝတီမြို့ဂါတ်မှ ဌာနအုပ်နှင့်တာဝန် ရှိသူတို့ကို အခေါ်လွှတ်စေသည်။ ညနေစောင်းလောက်တွင် ဇေယျဝတီမှ ပုလိပ်သားများရောက်ရှိလာကြသည်။ ရပ်ရွာလူကြီး၊ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်နှင့်ပုလိပ်သားများရှေ့တွင် သေတ္တာကို ဖွင့်၍ ရတနာများကိုစာရင်းပြုလုပ်ပြီး သက်သေများ၏ အတည် ပြုချက်ကိုယူကာ ရတနာသေတ္တာကို ပြန်ပိတ်သော့ခတ်ထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဖေယျဝတီဂါတ်မှ ပုလိပ်သားများ၏ အကူအညီ အစောင့်အရှောက်တို့ဖြင့် ရတနာပစ္စည်းများနှင့်အတူ တရားခံ နှစ်ယောက်အား ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြပါ တော့သတည်း။

ᨗ ᨗ ᨗ

ကံကောင်းပေလို့

''ဒီအမှုမှာ ဇာတ်လိုက်ကတော့ ဒေါင်းဘယက်လဲ မဟုတ်ဘူး၊ ရတနာသေတ္တာလဲမဟုတ်ဘူး၊ ချစ်သွေး ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့ ရှူးမားလ်လို့ခေါ်တဲ့ ပိုးပဝါစလေးပဲဗျ၊ ပိုးကြိုးလေးနှစ်မျှင်သာ သဲလွန်စမကျန်ခဲ့ရင် လူသတ်တရားခံဖမ်းမိဖို့ အတော်ဦးနှောက်ခြောက်ရမယ့်အမှုပဲ၊ မင်းကြီးကတော့ အိုင်အို့ကို အတော်ချီးကျူးတယ်ဗျို့''

ဌာနအုပ်ဦးကျိုးဖြူက ချစ်သွေးကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လူကလည်း လူသန်၊ ဉာဏ်ကလည်း အတော်သွားတော့ ဘမိုးကို ခြေရာခံမိတာနဲ့ ဘအုံးထွက်လာအောင်လုပ်ပြီး အပိုင်ကိုင်ခဲ့ရတာ၊ အိုင်အိုရဲ့လက်ဆက တော်တော်ပြင်း တာပဲ အိုင်အိုဆော်ထည့်လိုက်တာ လူသန်ကြီးရဲ့ရှိသမျှအားတွေ ဘယ်လိုက ဘယ်လို ကုန်ခမ်းသွားမှန်းမသိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ပျော့ခွေသွားတာပဲ၊ အဲဒီအခါကျမှ သူ့အနား ရဲရဲတိုးပြီး လက်ထိပ်ခတ်ခဲ့ရတာ"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ရပုံကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလေရာ ဌာနာတစ်ခုလုံးက အံ့သြမင်သက်စွာဖြင့် နားထောင်နေကြသည်။ ချစ်သွေးက ဘမိုးနှင့်မတိုက်ခိုက်မီ သူ၏ လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်လိုက်ပြီး နေ့လည် (၁) နာရီနှင့် [illegible] နာရီကြားတွင်ရှိနေသော သေကွင်းသေကွက်နေရာ 'ရှင်' ရှိရာသို့ တိုက်ခိုက်လိုက်နိုင်သဖြင့် လူသန်ကြီး မတ်တတ်မှ ပစ်လဲကျသွားပုံကို ပြန်တွေးမိလေ၏။

"ဒါနဲ့ လက်ကဒဏ်ရာ အတော်သက်သာသွားပြီလား"

ဦးကျိုးဖြူက ဘအုံး၏ပဝါရစ်ပတ်ခြင်းခံလိုက်ရ၍ အညိုအမည်းစွဲကာ မကျိုးရုံတမယ် အတွင်းကြေ ကြေသွားသဖြင့်

ပတ်တီးစီး ပခုံးသိုင်းထားသော ချစ်သွေး၏လက်ကို ကြည့်ပြီးပြောလိုက်သည်။

"လူသန်ကြီးရဲ့လျှင်မြန်မှုကို နှစ်ကြိမ်ရှောင်ဖို့ မလွယ်တာကြောင့် လက်ကမ်းပေးလိုက်ရတာ၊ လက်မှာ ပတ်မိတဲ့ပဝါ ပြန်ဖြည်ဖို့ အချိန်မရခင် သူ လဲကျနိုင်မယ့်နေရာကို တိတိကျကျ တိုက်ခိုက်ရတာဗျ၊ ဒီလိုမှမလုပ်ရင် ခင်ဗျားတို့နဲ့ ခုလို စကားပြောနိုင်မှာတောင်မဟုတ်တော့ဘူး၊ စိတ်မကောင်းတာက ဘအုံးဟာ ကြိုးမိန့်ကျဖို့သေချာတယ်ဗျ"

ချစ်သွေးက တရားခံများကို ဖမ်းရဆီးရသော်လည်း စိတ်ကောင်းရှိသူပီပီ သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံရသော တရားခံများအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်တတ်ပေသည်။

"သတင်းစာမှာ ဒီအမှုကြီးပေါ်သွားတဲ့အကြောင်း အကျယ်တဝင့်ရေးကြလို့ လူထုကလဲ ပုလိပ်အဖွဲ့ကြီးကို လေးစားကြည်ညိုကြတယ်ဗျ၊ မြို့ရွာအေးချမ်းဖို့ ဒုစရိုက်သားတွေကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေးနိုင်တော့ သူတို့မှာ စားကောင်းခြင်း၊ အိပ်ကောင်းခြင်းနဲ့ပြည့်စုံတာပေါ့"

ဆားပုလင်းတင်ငွေက အားပါးတရပြောလိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ၊ ကျုပ် တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်တော့ အိမ်မှာပဲ နားနားနေနေ နေချင်သေးတယ်၊ လက်က အတော့်ကို နာနေတာဗျ၊ ပြီးတော့ မနက်ဖြန် နယ်က ကျုပ်အမေ လာလည်မှာဆိုတော့ အမေနဲ့ စကားဝဝပြောချင်သေးတယ်၊ အမှုကြီး ပေါ်လာရင်တော့ လိုင်းထဲကို လာခဲ့ပေ့ါဗျာ"

ချစ်သွေးက ပြောဆိုပြီး ဂါတ်ထဲမှ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

"နားပါဗျာ၊ နားပါ၊ နောက်တစ်မှုအတွက် အားမွေးထားပေ့ါ အိုင်အိုရေ"

ဦးကျီးဖြူက ရွှတ်နောက်နောက်ပြောလေ၏။ ချစ်သွေး အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး ရေမိုးချိုးအဝတ်အစားလဲ၍ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ခင်လှဲ့ရီကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြမည်ဟု စိတ်ကူးပြီး ခြေဦးလှည့်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမမျက်နှာမြင်လျှင် ဘယ်လိုမှမနိုးနိုင်သောဘဝမှ ကြေကွဲလွမ်းဆွတ်ခြင်းသာ ပိုမိုခံစားရလိမ့်မည်ဟုယူဆ၍ နောက်ပြန်လှည့်လေသည်။ တရုတ်တန်း (ရန်ကုန် ၁၉ လမ်း၊ လသာလမ်းတပိုက်) ကိုသွားထမင်းစားပြီး ဘုံကျောင်းမှ တရုတ်ကြီးတိတ်စိန်ကို သူကြုံခဲ့ရ

သမျှ ဖောက်သည်ချတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ လသာလမ်းဘက်သို့ လာခဲ့သည်။ လသာလမ်းတွင် တရုတ်ကြီးတိတ်စိန်နှင့် စကားပြောနေသော်လည်း စိတ်က ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်ပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ အိပ်ရာပေါ်တွင် မှောက်လိုက်လှန်လိုက်ဖြင့် အိပ်ပျော်အောင် အတော်ကြိုးစား၍ အိပ်သော်လည်း မိုးလင်းကာနီးမှပင် အိပ်ပျော်သွားသည်။ နံနက်လင်းသောအခါ အခန်းရှေ့မှ တဒုံးဒုံးနှင့်ထုနေသည့် အသံကြားရသဖြင့် တံခါးသွားဖွင့်လိုက်သည်။

"အမယ်လေး၊ အိပ်လိုက်တာဟယ်၊ ငါ ရောက်နေတာကြာပြီ၊ တံခါးကို ထုတော့လည်း မနိုးဘူး၊ ဒီလောက်တောင် အိပ်ရေးပျက်ရလားဟဲ့"

ချစ်သွေး၏ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်အေးချမ်းက အဆက်မပြတ်ပြောလိုက်သည်။

"အလုပ်ပင်ပန်းထားလို့ မေမေရဲ့၊ လာ လာ အထဲဝင်"

ချစ်သွေးက မိခင်၏ လက်ထဲမှ အထုပ်အပိုးများကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ခေါ်လာသည်။ ဒေါ်အေးချမ်းက ရောက်မဆိုက်ပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မေမေ သုံးလေးရက်ပဲနေမှာ၊ အခု မေမေလာတာက မင်းကို မိန်းမပေးစားဖို့ပဲ၊ ဘယ့်နှယ့်လဲ၊ အလုပ်အကိုင်လဲရပြီ ပညာလဲစုံပြီ၊ အသက်လည်း မငယ်တော့ဘူး၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အရွယ်တောင်လွန်တော့မယ်၊ မင်းဖာသာရှာလို့ကတော့ ကြိုက်တာမတွေ့ဘဲ လူပျိုကြီးဘ၀ရောက်တော့မယ်၊ ဒါကြောင့် မေမေတို့လူကြီးချင်း သဘောတူထားတဲ့သူနဲ့ အကျဉ်းရုံးပြီး ပေးစားမယ် ပြီးရင် မေမေပြန်မယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ချစ်သွေးက ခင်လဲ့ရီကို ဖြတ်ကနဲ သတိရသွားတော့သည်။ "သူ့မှာသာ စေ့စပ်ထားသူမရှိရင် ငါ့အမေကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရုံပဲ၊ ခုတော့ သူ့ကို ဒီတစ်သက်မှာ ငါ မရနိုင်တော့ပါလား" ဟု တွေးမိသည်။ စိတ်ထဲမှ မကောင်းလွန်း၍ မျက်နှာညှိုးသွားလေတော့သည်။

"မင်းမှာ ရည်းစားရှိနေလို့လား"

ချစ်သွေး မျက်နှာမကောင်းသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော ဒေါ်အေးချမ်းက မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ ကျွန်တော် မေမေပေးစားမယ့် မိန်းကလေးကို မယူချင်လို့ပါ"

ချစ်သွေးက လေသံပျော့ကလေးနှင့်ပြောလိုက်ရာ

"မေမေရွေးထားတဲ့မိန်းကလေးက မိန်းမချောလေးပါ သားရယ်၊ မေမေကတော့ ယူစေချင်တယ်၊ မေမေခေါ်လာပြမယ် ဒါမှ သဘောမကျရင် ငါ့သားသဘောပဲ၊ ဒါပေမယ့် တစ်နှစ်အတွင်း မိန်းမရအောင်ယူပြပါ့မယ်လို့ မေမေ့ကို ကတိပေးနိုင်မလား"

ဒေါ်အေးချမ်းကလည်း အပျော့ဆွဲကလေးနှင့်ဆွဲပြန်သည်။ ချစ်သွေးက ထွက်ပေါက်ရသွားသဖြင့်

"ပေးတယ် မေမေ၊ ခု မေမေပေးစားမယ့်မိန်းကလေးကို သား မယူဘဲ နေခွင့်ရရင် မေမေတောင်းတဲ့ကတိပေးမယ်"

ချစ်သွေးက ပြုံးပြုံးရော ခပ်လောလောဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"အေး၊ ဒါဆို ကောင်းပြီ၊ မနက်ဖြန်ပဲ မေမေ သွားခေါ်လာမယ်၊ တွေ့တော့ တွေ့လိုက်ဦးပေါ့"

ဒေါ်အေးချမ်းက ပြောဆိုပြီး ချစ်သွေးနှင့်သားအမိ နှစ်ယောက်စားသောက်ရန် ထမင်းဟင်းချက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပေတော့သည်။ သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ဒေါ်အေးချမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ချစ်သွေးကို အိမ်မှာ စောင့်နေရန်ပြောပြီး အပြင်သို့ ထွက်သွားလေ၏။ နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် အိမ်ရှေ့သို့ အငှါးကားတစ်စီးထိုးဆိုက်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် အခန်းထဲမှထွက်ကာ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်နေလိုက်သည်။ အိမ်ပေါ်သို့တက်လာသော ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက်

"သားရေ ဧည့်သည်တွေ ပါလာတယ်၊ ခဏထွက်လာပါဦးကွယ့်၊ မေမေ မိတ်ဆက်ပေးမလို့"

ဟူသော ဒေါ်အေးချမ်း၏အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မထွက်ချင်ထွက်ချင်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

"ဟာ ဒေါ်ဒေါ်၊ ညီမလေး ခင်လဲ့ရီ"

အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်နေသော ဒေါ်မြမြနှင့်ခင်လဲ့ရီကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ချစ်သွေး အံ့သြသွားသည်။

"အို၊ သားက မမြတို့ကို သိနေတာကိုး၊ အေး ဒေါ် မေမေက မင်းနဲ့ပေးစားဖို့ပြောထားတဲ့ မိန်းကလေးပဲ မမြရဲ့ သမီး ခင်လဲ့ရီတဲ့"

ချစ်သွေး၏ ဦးခေါင်းမှာ ခြာခြာလည်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ခင်လဲ့ရီက ရှက်ပြီး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။

အကြောင်းမသိသေးသော ဒေါ်အေးချမ်းက

"ကဲ မမြရေ၊ သူတို့ချင်း ခင်မင်ပါစေတော့ဆိုပြီး မြင်ဖူးတယ်ရှိအောင်သာ ခေါ်လာပြရတာ၊ ကျွန်မသားက ကျွန်မသဘောတူတဲ့သူကို မယူပါရစေနဲ့တဲ့၊ အားနာလိုက်တာရှင်"

ဟု ဒေါ်မြမြကို ပြောလိုက်သည်။

"မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ ကျွန်တော် အဲဒီလိုမျိုးပြောတာ မဟုတ်ဘူး"

ချစ်သွေးက အတင်းပင် ဝင်၍ ပြောလေရာ

"ဘာလဲ၊ ကာယကံရှင်တွေရှေ့မှာ မင်းမေမေက ပြောင်ဖွင့်ပြောလိုက်လို့ အားနာသွားတာလား၊ တို့က အားနာရမယ့်သူတွေမဟုတ်ဘူးကွယ့်၊ အင်မတန်ရင်းနှီးတဲ့သူငယ်ချင်းတွေမို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောကြတာ၊ မောင်ချစ်သွေးမှာ ရည်မှန်းထားပြီးသားရှိတယ်ဆိုရင် ဒေါ်ဒေါ်တို့ကို အားနာစရာမလိုပါဘူး"

ဒေါ်မြမြကပါ ဒေါ်အေးချမ်းဘက်က ကူပြောလိုက်လေသည်။ ချစ်သွေးမျက်နှာမှာလည်း ဖီးရှက်လောက်ကလေးပင် ရှိတော့သည်။ ခင်လဲ့ရီကတော့ မိန်းကလေးမို့ ဝင်မပြောသာဘဲ မျက်လွှာချကာ မျက်ရည်များပင် စို့နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ပြောမှပြီးတော့မှာမို့ ကျွန်တော်ပဲ ရှင်းပြပါတော့မယ်၊ ကျွန်တော်က ခင်လဲ့ရီကို ကျောင်းမှာမြင်ကတည်းက မေတ္တာရှိခဲ့တာပါ၊ ဒါပေမယ့် ပညာရေးဘက်ကို ဦးစားပေးပြီး ဘာမှမပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး။ တစ်ခါ ခင်လဲ့ရီတို့အဖေကိစ္စနဲ့သူတို့အိမ်မှာ သွားနေဖြစ်တော့ ကျွန်တော် ခင်လဲ့ရီကို မေတ္တာရှိကြောင်း ဖွင့်ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ခင်လဲ့ရီက သူ့မှာ မိဘက သဘောတူထားတဲ့ သူရှိတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်မေတ္တာကို လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လူငယ်ချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် မေတ္တာရှိတယ်ဆိုတာတော့ ဝန်ခံခဲ့ကြပါတယ်၊ ခင်လဲ့ရီက မိဘစကားမပယ်ရှားချင်တာကြောင့် မိခင်ကြီးကိုငဲ့ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဒီတစ်သက် လက်မထပ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ခင်လဲ့ရီကလွဲရင် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မယူချင်တာကြောင့် မေမေ့ကို ငြင်းခဲ့တာပါ အမှန်တော့"

ချစ်သွေးက အကျဉ်းရုံးကာ ရှင်းပြသည်။ ချစ်သွေးစကားမဆုံးမီ ကြားဖြတ်၍

"တော်တော့၊ မင်းလည်း ဥပဒေဘက်တော်သားတစ်ယောက်ပဲ၊ အပြစ်ရှိတယ်မရှိဘူး၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်ဘူး ပြောပြီး

သားစကားကို လက်ဖဝါးလို မှောက်လိုက်လှန်လိုက်လုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ သိမှာပဲ၊ မေမေ ပေးစားတာ မယူပါရစေနဲ့လို့ ပြောပြီးမှတော့ ဘာမှ ဆင်ခြေပေးမနေပါနဲ့တော့ကွယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား မမြ"

ဒေါ်အေးချမ်းက တမင် ချစ်သွေး မခံချင်အောင် ပြောလိုက်လေ၏။

"ဟုတ်တာပေါ့ မအေးချမ်းရဲ့၊ ကျွန်မသမီးကလဲ ကျွန်မပြောရင် ပြီးပြီးသားပဲ"

ဒေါ်မြမြကပါ ဝင်ထောက်ခံလိုက်သဖြင့် ချစ်သွေးနှင့် ခင်လဲ့ရီပါ အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်သွားကြလေ၏။ တော်တော်လေး ကြာမှ

"ကဲ ကဲ၊ သားရော သမီးရော စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြနဲ့၊ မင်းတို့စိတ်ကို စမ်းပြီး မေမေတို့က အကဲခတ်နေကြတာပါ၊ မေမေတို့လည်း ငယ်ရာက ကြီးလာတာပါ၊ မင်းတို့ရင်ထဲ ဝင်မကြည့်ပေမယ့် အပြင်က ကြည့်ရုံနဲ့တင် သိပါတယ်၊ သားကလည်း ဖတာဆိုး သမီးကလည်း ဖတာဆိုးမို့ မေမေတို့က ခုလိုကျမှပေါင်းဘဲ စလယ်ဝင်ဖင်မမည်းခင်ကကွဲဆိုတဲ့ စကားတော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘက်မျိုးတွေ တွေ့ကြုံရမှာစိုးလို့ လူကြီးချင်းဟိုးအရင်ကတည်းက စကားကမ်းလှမ်းခဲ့ကြတာ၊ ဒီလို သူချစ်ကိုယ်ချစ်ဆိုရင်တော့ မေမေတို့ ညီပ်ဝမ်းသာတာပေါ့''

ဒေါ်အေးချမ်းက ပြောသည်။

''မောင်ချစ်သွေး အလုပ်အားတဲ့ရက်ရွေးပြီး မင်္ဂလာကိစ္စ စီစဉ်ကြတာပေါ့''

ဒေါ်မြမြက ပြောပြန်၏။

BURMESE CLASSIC

''ကျွန်တော် ရှေ့အပတ်ထဲမှာ လက်ထပ်ခွင့်တင်လိုက်ပါ့မယ် ဒေါ်ဒေါ်''

မောင်ချစ်သွေးက ဝမ်းသာအားရ ကမန်းကတမ်း ပြောလိုက်၏။ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ကံကြမ္မာက အလွန်ပင်အံ့သြ စရာကောင်းလှသည်။ ဒေါ်မြမြနှင့်ဒေါ်အေးချမ်းတို့မှာ ရန်ကုန်၌ အတူနေစဉ်က အိမ်နီးချင်းသူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အသက် အရွယ်ရလာသောအခါ အသီးသီးအိမ်ထောင်ကျကုန်၏။ ဒေါ်အေးချမ်း သားလေးမွေးပြီး နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဒေါ်မြမြက သမီးကလေးကို မွေးခဲ့သည်။ ဒေါ်အေးချမ်းတို့ နယ်သို့ အလုပ်ပြောင်းသွားခဲ့သော်လည်း ဒေါ်မြမြနှင့်စာ အဆက်အသွယ်မပြတ်

ဘဲ ကလေးနှစ်ဦးအား ပေးစားရန် စိတ် အားထက်သန်လျက်ပင် ရှိကြသည်။ နယ်မှ ဒေါ်အေးချမ်းက ရန်ကုန်သို့ရောက်တိုင်း ဒေါ်မြမြအိမ်ဝင်ကာ သူ့သား ဘယ်နှစ်တန်းရောက်ပြီဖြစ် ကြောင်း၊ လူကောင် ဘယ်လိုထွားလာကြောင်း ဝင်ပြောသကဲ့သို့ ခင်လှဲ့ရီကို တွေ့တိုင်းလည်း လှပပြေပြစ်သော မျက်နှာကလေး ကိုကြည့်ကာ ပီတိဖြစ်နေတတ်၏။

ထို့ကြောင့် ကပဟိစကားမှာ ခိုင်မြဲသည်ထက် ခိုင်မြဲလာ သည်။ ဒါကို ချစ်သွေးရော ခင်လှဲ့ရီပါ မသိကြပေ။ ဒေါ်မြမြ နှင့်ဒေါ်အေးချမ်းက ယခုမှပင် ရှင်းပြသောကြောင့် အဖြစ်မှန်မသိ ဘဲ ကပ်လွဲရတော့မည့်ကိန်းဆိုက်ခဲ့ကြောင်း ချစ်သွေးရော ခင်လှဲ့ရီ ပါ သဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်။

''ကဲ၊ စကားတော့ကောင်းပါရဲ့၊ ဘုရားကို လိုက်ပို့ပါဦး မြရဲ့''

ဒေါ်အေးချမ်းက စကားခေါ်လိုက်ရာ

''ဟုတ်ပါ့ ဟုတ်ပါ့၊ သွားကြတာပေါ့၊ သမီးက မောင်ချစ်သွေးနဲ့စကားပြောပြီး နေခဲ့ဦး ကြားလား၊ ညနေကျမှ အိမ်ကိုပြန်ခဲ့၊ မောင်ချစ်သွေးကို လိုက်ပို့ခိုင်းပေါ့''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုဆိုကာ အလိုက်တသိ ရှောင်ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

"အမယ်လေး၊ ကံကောင်းလို့ ကံကောင်းလို့ ဖူးစာကံမှန်ပါရက်နဲ့ လွဲတော့မလို့"

ချစ်သွေးက သည်းထိပ်ရင်ဖိုဆိုလိုက်သည်။

"ဟင် သူပဲ မယူပါရစေနဲ့ဆို၊ ဘာလဲ ညီမက ရုပ်ဆိုးလို့လား၊ အကျည်းတန်လို့လား"

ခင်လှဲ့ရီက စကားနာထိုးသည်။

"မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ ဒီက အရုပ်ဆိုးတဲ့သရဲမကြီးနဲ့ ပေးစားမယ်ထင်လို့ ငြင်းမိတာပါ၊ ခုတော့ မိုးပေါ်က ကျလာတဲ့ နတ်သမီးလေးနဲ့မို့ ဒီတစ်ခါမှ မပေးစားရင် ဘယ်သူမှ မလိုက်လာနိုင်အောင် မီးရာလေယာဉ်ပျံနဲ့ ခိုးပြေးမလို့ဗျ"

ချစ်သွေးက နောက်တောက်တောက်ပြောင်တောင်တောင်ပြောလိုက်ရာ ခင်လှဲ့ရီက သဘောကျပြီး တခစ်ခစ်နဲ့ ရယ်သည်။

"ရယ်မနေနဲ့၊ ဒီတစ်ခါတော့ ညီမကို ကိုယ်က တကယ်ပိုင်ပြီပေါ့နော်"

ချစ်သွေးက ပြောပြီး ခင်လှဲ့ရီ၏ လက်ကလေးကို ကိုင်လိုက်ရာ ခင်လှဲ့ရီက အလိုက်သင့်ပင် ချစ်သွေး၏ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲသို့ ခေါင်းတိုးဝင်လိုက်ပါတော့သတည်း။

ဆက်လက်ကြိုးစားပါဦးမည်

စိုးကြူအာဂ္ဂ

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com